

காதல் போயின் கல்யாணம்

(நுகைச்சுவை நாடகங்கள்)

ஐ.பி. வெதநாயகம்

காதல் பொயினி

கல்யாணம்

நாடகங்கள்

ஆசிரியர்:

G.P. வேதநாயகம்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் லேனா தமிழ்வாணன், எம்.ஏ.,
ஷ்ப்ளாஸ்டோ இன் ஜர்னலிசம்

மனீமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எண் 4), தணிகாசலம் சாலை,

தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017.

தொலைபேசி : 2434 2926, 2434 6082

மின்அஞ்சல் : manimekalaiprasuram@gmail.com

மின் இணையம் : www.tamilvanan.com

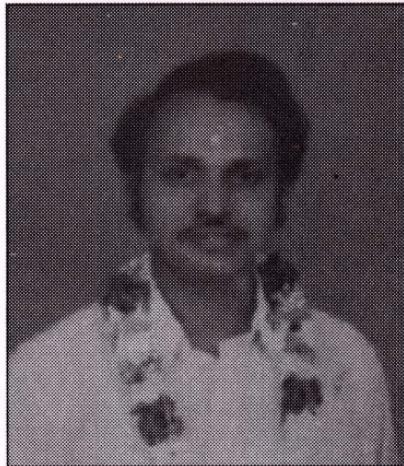

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	காதுல் போயின் கல்யாணம்
ஆசிரியர்	G. P. வேதநாயகம்
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2020
பதிப்பு விவரம்	முதற் பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கே
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	கிரெனன் சைஸ் (12×18 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	10 புள்ளி
மொத்த பக்கங்கள்	$Xii + 268 = 280$
நூலின் இந்திய விலை	
அட்டைப்பட ஒவியம்	மோகன் கிராஃபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு	பி.எஸ். முத்து கிராஃபிக்ஸ் சென்னை - 600 015.
அச்சிட்டோர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப்செட் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்

சமீப்பால்

எனது எழுத்து முயற்சிகளுக்கு
 அறிந்தும் அறியாமலும் பக்கத் துணையாக நின்று,
 எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்த,
 எனது அன்புக்கும் மதிப்புக்குமுரிய -
 இவ்வுலகை விட்டுப் பிரிந்தாலும்
 எம்முளத்தை விட்டு அகலாத
 சின்னராாஸ் என்னும் சின்னன்னன்

SVR இன்

யாதக் கமலங்களில் இச்சிறு நூலைச்
 சமர்ப்பிக்கிறேன்.

பொருள்க்கம் ——————

1.	நாயில்லாமல் நானில்லை	1
2.	தாம் தூம் கை கை	59
3.	காதல் போயின் கல்யாணம்	92
4.	கண்டுபிடி அவளைக் கண்டுபிடி	132
5.	சனிப்பெயர்ச்சி	164
6.	திருடா! திருடி!!	199
7.	தோம் தோம் ததிங்கண தோம்	236

ஓஓஓ

முகவரை

நாடென்முதிய நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்களில் ஒரு 11 நகைச்சுவை நாடகங்களின் தொகுப்பு, 'கழுதைக்கும் காலம் வரும்' எனும் தலைப்பில் 2005 இல் மணிமேகலைப் பிரசரம் மூலமாக வெளிவந்தது. இம்முறை எனது ஏழு நகைச்சுவை நாடகங்களின் தொகுப்பு 'காதல் போயின் கல்யாணம்' எனும் தலைப்பில் மீண்டும் மணிமேகலைப் பிரசரத்தில் மலர்ந்திருக்கிறது.

இந்நாடகங்களைப் பற்றிக் கூறப்படுகுமுன் எனது சின்ன அண்ணரான SVR பற்றி சில விடயங்களை நான் சொல்லியாக வேண்டும். நண்பர்கள் வட்டத்தில் அவர் SVR, வீட்டில் அவர் சின்னராசா. அதன் மருவலாக சின்றாஸ். அண்ணன் எனும் பாங்கில் அவர் அதிகாரம் காட்டியதில்லை. வாசிப்பாரோ இல்லையோ தெரியாது. சஞ்சிகைகளை நூல்களை தாராளமாக வாங்குவது அவருக்கு ஒரு பொழுதுபோக்கு. அப்படியாக அவர் வாங்கிக் குவித்த நூல்கள் எனது வாசிப்புக்கு வாய்ப்பாயின; எனது இலக்கியப் பசிக்குத் தீனி போட்டன; எனது எழுத்து முயற்சிகளுக்குத் துண்டுகோலாயின. அவர் கருணையால் வாராவாரம் 'குமுதம்' வீட்டுக்கு வந்துவிடும். நான் நாடகம் எழுதப் பழகியது குமுதம் இதழ்களில் வாராவாரம் வெளியான குறு நாடகங்களை (சு)வாசித்துத்தான்.

இலங்கையர்கோன், எஸ்.பொ., கணேசலிங்கம், முத்துவிங்கம், தளையசிங்கம், டொமினிக் ஜீவா என

அந்நாளையப் பிரபல ஈழத்து எழுத்தாளர்கள் பலரின் எழுத்துக்களைப் பரிசீலியம் கொண்டதும் ராஜா அண்ணனால்தான். ஜெயகாந்தனின் தீவிர அபிமானியாக அந்நாளில் நான் மாறத் தலைப்பட்டதுக்கும் மறைமுகக் காரணர் அண்ணாதான். எஸ்.பொ.வின் ‘சடங்கு’ நாவலை ஆதாரமாகக் கொண்டுதான் எனது ‘முசுப்பாத்தி தான்’ மேடை நாடகம் உருவானது.

1969-இல் இலங்கை வானெனாலியால் முதன் முதலாக ஒரு நாடகப் போட்டி நடாத்தப்பட்டது. நாடகப் பிரதி தட்டச்சில் இருக்க வேண்டுமென்பது அதன் விதிமுறைகளில் பிரதானமானது. போட்டியில் கலந்துகொள்ள ஆர்வம் கொண்டு நான் எழுதிய நாடகத்தைச் சிரமம் பாராது தனது தட்டச்சில் பொறித்துத் தந்தவர் சின்ராஸ் அண்ணாதான். அவரது பொற்கரங்களால் பொறிக்கப்பட்டதால்தானோ என்னவோ வானெனாலிக்கென நான் முதன்முதலாக எழுதிய ('நீதியின் நிழலில்') நாடகமே முதற் பரிசையும் ஈட்டியது.

எழுத்தாளர்கள் பலருடனும் கலைஞர்களுடனும் இலங்கை வானெனாலியுடனும் அவருக்கிருந்த அறிமுகமானது எனது கலைப்பயணத்தில் ஓர் உறவுப்பாலமாக, தோன்றாத் துணையாக நின்றுதவியதென்றால் அது மறுக்கற்பாலது. தனது சுய முயற்சியால் முன்னேறி, உதவி அரசாங்க அதிபராகச் சிகரம் தொட்ட சாதனையாளரை, எனது எழுத்துத் துறையிலும் நாடகத்துறையில் கலைத்துறையிலும் எனக்கு ஆக்கமும் ஊக்கமும் அளித்து உதவிக்கரம் நீட்டிய அந்த அன்பின் முகவரியை இவ்வமயம் நான் நினைவுகூர்ந்து நன்றி கூறுவது பொருத்தமானதும் கடமைப்பாடுமாகும்.

இந்நாலில் பிரசுரிக்கப்பட்டுள்ள எழு நாடகங்களும் ஒரே வகைத்தானவை. யாழ்ப்பாண மத்தியதர வர்க்கத்தினரின்

அக்காலகட்ட வாழ்வியலை - ஊடாட்டத்தை - சிக்கல்களை - நடைக்குவை இழையோட யதார்த்த நடையில் மண்வாசனை கழுச் சொல்லியிருக்கிறேன். நாட்டு நடப்புகளும், ஆங்காங்கே நாகுக்காக நையாண்டி செய்யப்பட்டுள்ளன. கந்தசாமி - நல்லம்மா எனும் பிரதான பாத்திரங்களை வகை மாதிரியாகக் கொண்டு அவர்களைச் சுற்றிச் சுழல்வதாக நாடகங்கள் பின்னப்பட்டுள்ளன. நேயர்கள்/வாசகர்கள் இலகுவில் நாடகத்துடன் ஒன்றித்து ஈடுபாடு கொள்ளவும் தடங்கலின்றித் தொடர்ச்சியாக உரையாடல்களை அனுபவித்து ரசிக்கவும் இது ஏதுவாக அமையும் என்பது எனது துணிபு. இந்நாடகங்களில் என்னுடன் நல்லம்மாவாக ஜெக்சோதியும் மற்றும் கமலினி செல்வராஜன், உபாலி செல்வசேகரன், ஆர். யோகராஜன், ஜெயரஞ்சன் யோகராஜன், S.S. நாதன், திருச்செந்தூரன், சிசிலியா ஜோக்கிம், வனஜா பூநிவாசன் ஆகியோரும் பங்கேற்றார்கள். தமது உயர்வான நடிப்பால் பாத்திரங்களுக்கு உயிரூட்டி நாடகங்களை மெருகேற்றிய நடிகர்களுக்கும், பொருத்தமான பின்னணி இசைச்சேர்ப்புடன் நாடகங்களை நேர்த்தியாகத் தயாரித்தளித்த தயாரிப்பாளர்கள் அப்துல் ஹமீத், ஆர். யோகராஜன், ARV. லோஷன், பிரதீப சுந்தரேஸ்வரன் என்போர்க்கும்,

இந்நாடகத் தொகுப்பை அழகுற வடிவமைத்து செய்நேர்த்தியிடன் எழுத்துப் பிழைகளின்றி அச்சுருவில் வெளிக்கொணர வழிவகுத்த திரு. ரவி. தமிழ்வாணனுக்கும் மணிமேகலைப் பிரசரத்தாருக்கும் எனது இதயம் கனிந்த நன்றிகள்.

எனது நாடகங்களை சூரியன் FM வானெலிக்காகத் தயாரித்த வேளைகளில் அவற்றை ரசித்து அதில் தோய்ந்து எனது நாடக ரசிகராக மாறிவிட்டவரும் எனது வேண்டுகோளுக்கிணங்க சிரமம்பாராது சிறப்பான

அணிந்துரை ஒன்றை எழுதி வழங்கியவருமான ‘ஆதவன்’ வாணோலி முகாமையாளரான பிரதீப் சுந்தரேசனுக்கும் எனது வாழ்த்துகளும் நன்றியும்.

என்றும் அன்புடன்
G. P. வேதநாயகம்

No. 02, Hazelwood close,
Dunchurch
CV22 6QG
U.K.

ஓஓஓ

அணிந்துரை

‘சிரிக்கத் தெரிந்த மிருகத்துக்கு மனிதன் என்று பெயர்’ என்று ஆளவந்தான் படப்பாடலில் வைரமுத்து எழுதியிருப்பார். இன்று, எதையோ பறிகொடுத்தவன் போல ஒடிக்கொண்டேயிருக்கும் அவசர யுக மனிதனுக்கு சிரிப்பு மறந்துபோய் அவன் மிருகமாகிக் கொண்டிருக்கிறான். அப்படி மறந்துபோன சிரிப்பை மீண்டும் அவனுக்கு ஞாபகமூட்டுபவர்கள் திரு. ஜி. பி. வேதநாயகம் போன்ற படைப்பாளிகள். ‘Comedy is a very serious business’ என்பது நகைச்சுவை சார்ந்த படைப்புகளைத் தருபவர்களுக்கு அனுபவ ரீதியாகத் தெரிந்த சமாச்சாரம். அப்படி, மருத்துவ மனையில் சிரியஸாக இருப்பவரையும் சிரிக்க வைத்துக் குணமாக்கும் அற்புத நகைச்சுவைப் படைப்புகளை திரு. வேதா அவர்கள் தந்திருக்கிறார்.

பாடசாலைக் காலங்களில் இவரது வானொலிப் படைப்புகளை அவ்வெப்போது செனிமடுக்கும் சந்தர்ப்பம் வாய்த்திருக்கிறது. அவற்றில் சில சிரியஸான ஆக்கங்களுமிருக்கும். ஆனால், சிரியஸாகச் சொல்வ தானால் அவரது நகைச்சுவை ஆக்கங்களே என்னை அதிகம் கவர்ந்திருந்தன. அதிலும் அவரது வானொலி நாடகங்களில் வரும் கதாபாத்திரங்களின் வடிவமைப்பு மிக ஈர்த்தது. ஒருசில கதாபாத்திரங்களே அந்த நாடகங்களில் தொடரும். அதனால், அவற்றின் குணவியல்பு தொடர்ந்து வானொலி கேட்கும் நேயர்களுக்கு நன்கு பரிச்சயமாகிவிடும். எனவே, அந்தப் பாத்திரங்கள் குறித்த நாடகத்தில் இருக்கின்றன என்பதை

அறிந்ததுமே கேட்பவர்கள் மனக்கண்ணில் அவை உருப்பெற்றுவிடும். அதன்பின்னர் அவை பேசும் வசனங்கள் தயிர்ச்சட்டியில் ஊற்றப்படும் பாணியைப் போல இனிக்க இனிக்க காதுகளுக்குள் இறங்கத் தொடங்கும்.

திரு. வேதா அவர்களின் நகைச்சுவை நாடகங்கள் வெறுமனே சிரிப்பை மட்டும் தராமல் சிந்திப்பதற்குரிய களத்தையும் பரவலாக ஏற்படுத்தித்தர வல்லவை என்பதைக் குறிப்பிட்டேயாக வேண்டும். சமூக அவலமங்கள், அரசியல் நிலவரம், பிற்போக்குச் சித்தாந்தங்கள், பொருளாதார நிலைகள் என்று அந்தப் படைப்புகள் பலவாறான சிந்தனைகளைக் கேட்பவரிடத்தில் கிளறிவிட்டுவிடும். கேட்பவர் அவைபற்றிச் சிந்திக்கிறாரோ இல்லையோ, அடுத்த படைப்புப் பற்றிய சிந்தனையில் திரு. வேதா இறங்கிவிடுவார். அது அடுத்த நாடகத்தில் கம்பீரமாக வெளிப்படும்.

அவரது பாத்திரப் படைப்புகளில் கந்தசாமி - நல்லம்மா தம்பதி பலருக்கும் அறிமுகம். நமது வீட்டுகளில் அன்றாடம் நடக்கும் கணவன் - மனைவி சண்டைகள் இந்தப் பாத்திரங்களைக்கொண்டு வார்த்தைகளில் அழகாக வெளிப்படுத்தப்படுவதோடு அதனாடு இழையோடும் சமூகச் சிந்தனையும் நம்மை ஈர்க்கும். இலங்கைத் தமிழ் வழக்கில் - குறிப்பாக யாழ்ப்பாண வழக்கில் நடக்கும் உரையாடல்களை தனது எழுத்தின் மூலம் அவர் அற்புதமாகக் கையாண்டிருப்பார். அவரது கையெழுத்தும் கூட அச்சுப் பதிப்பித்ததுபோல அவ்வளவு அழகாக இருக்கும் என்பதை பின்னாட்களில் சூரியன் பண்பலையில் ‘அரங்கம்’ நிகழ்ச்சிக்கான நாடகங்களை தயாரித்திடும்போது அறிந்துகொண்டேன். முத்து முத்தான்

எழுத்துகளில் அச்சடிக்கப்பட்டவை போன்று அவரது நாடகப் பிரதிகள் இருக்கும். அந்தப் பிரதிகளை அவரிடமிருந்து வாங்கி வாசித்திடும்போதே, அந்தப் பாத்திரங்களுடாக அந்த வசனங்கள் எப்படி உருப்பெறப் போகின்றன என்ற சிந்தனை ஒடிடும். அதே மாதிரியான அனுபவம் இந்தப் புத்தகத்தை வாசித்திடும்போது உங்களுக்கும் ஏற்படுமென்று நம்புகிறேன். அவ்வாறு நான் வாசித்துச் சிலாகித்த பிரதிகள், ஒலிப்பதிலின்போது அந்தப் பாத்திரங்களை ஏற்று நடிப்பவர்களின் ஆற்றலால் வேறொரு பரிமாணத்துக்குச் செல்வதையே தனி நாலாக எழுதிடலாம்.

வானோலி நிகழ்ச்சித் தொகுப்பாளராக, ஒலிபரப் பாளராக, எழுத்தாளராக தனது ஆற்றலை வெளிப்படுத்திக் கொண்டிருக்கும் திரு. வேதா அவர்கள், நடிகராகும்போது நடக்கும் transformation-ஐக் காணக் கோடிக் கண் வேண்டும். அந்த நாடகங்களை வானோலியில் கேட்டு இரசித்திட்ட தனிக் காதுகளும் வேண்டும். வானோலித் துறைக்கப்பால் இவர் ஒர் அற்புத மேடை நாடக ஆற்றலாளர் என்பதும் கவனிக்கப்பட வேண்டியது. அண்மையில் ஆதவன் வானோலிக்காக அவரை நேர்காணல் செய்தபோது, ‘நீங்கள் நாடகப் பிரதிகள் எழுத ஆரம்பித்தது எதனால்?’ என்று கேட்டேன். ‘நடிக்க வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் நான் எழுத ஆரம்பித்தேன். என்னுடைய நாடகப் பிரதிகள் என்பதால் எனக்கு நடிக்க வாய்ப்புக் கிடைத்தது’ என்றார். இந்தப் பதிலுக்குள் பொதிந்திருக்கும் யதார்த்தம் உற்றுநோக்கப்பட வேண்டியது. பல தசாப்தங்கள் வானோலித் துறையோடு பயணித்துவிட்டாலும் இன்றும் மிகுந்த தேடலோடும், உற்சாகத்தோடும், ஆவ்வத்தோடும் அவர் இருப்பது எமக்குச் சிறந்ததோர் எடுத்துக்காட்டாகும்.

படைப்புகளை ஆவணமாக்கும் முயற்சிகள் எப்போதும் முக்கியமானவை. கவிதைகள், சிறுகதைகள், நாவல்கள், பொது அறிவு, கோலம் போடும் வழிமுறைகள், சமையல் குறிப்புகள், சினிமா நடிகர்களின் வரலாறுகள் நாலாக்கப்படுமளவுக்கு நாடகப் பிரதிகள் பதிப்பிக்கப்படுவதில்லை. இது அந்தத் துறையோடு இயங்கிக் கொண்டிருக்கும் எம்போன்றவர்களுக்கு மிகுந்த வேதனை தருகிறது. திரு. வேதா போன்றவர்கள் அந்த முயற்சியில் இறங்கியிருப்பது ஒரளவுக்காவது ஆறுதல். இந்தத் தொகுப்பில் இடம் பிடித்திருக்கும் நாடகங்களை அந்தப் பாத்திரங்களோடு ஒன்றி வாசித்திட முயற்சி செய்யுங்கள். அது ஒரு சுகானுபவத்தை நிச்சயம் உங்களுக்குத் தந்திடும். ‘இருளடைந்து கிடக்கிறதே என்று முனு முனுப்பதை விட, சிறு மெழுகுவர்த்தியை ஏற்றிவைப்பது மேல்’ என்பார் மைக்கேல் டெ மொன்டேயன். ‘நாடகப் படைப்புகள் அருகிவிட்டன’ என்று வெறுமனே புலம்பிக்கொண்டு மட்டும் இருக்கும் நம் மத்தியிலிருந்து ஒரு விளக்கக்கேயே ஏற்றிவைக்கிறார் என் வாணொலி நாடகத் துறைப் பேராசான் திரு. வேதா அவர்கள். அந்த விளக்கின் ஒனி உலகெங்கும் பிரகாசிக்க இயற்கை அருள்டும்.

என்றென்றும் நன்றியுடன்
சுந்தரேஸ்வரன் பிரதீப்
 (சிரேஷ்ட நிகழ்ச்சி முகாமையாளர் -
 ஆதவன் வாணொலி)
 pradysp@gmail.com

நாயில்லாமல் நாளில்லை

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
நல்லம்மா
குஞ்சுத்தம்பி
டொக்டர் சண்
சின்னம்மா

நல் : ராத்திரி முழுக்க நித்திரையே இல்லை.

கந் : ஏன்ப்பா?

நல் : கடமுடா எண்டு ஒரே சத்தமாக் கிடந்தது.

கந் : அதுகான் சொல்றது ராவேல அளவாச் சாப்பிட வேணுமென்டு. வீணா மிஞ்சுதெண்டு போட்டு எல்லாத்தையும் வயித்துக்க போட்டுத் திணிச்சால் அது சத்தம் போடும்தானே...

நல் : சத்தம் என்ற வயித்துக்குள்ள இருந்தில்லையப்பா...

- கந் : பின்ன நெஞ்சுக்கையே.... அப்ப அது பிரஷர் குணமாக்கும்.
- நல் : இவர் பெரிய டாக்குத்தருக்குப் படிச்சவர்... கண்டுபிடிச்சிட்டேர்.
- கந் : பிரஷர் எண்டு நான் சொல்ல உமக்குக் கோபம் வருகுதெல்லே அதுதான் பிரஷரின்ற முதல் அறிகுறி...
- நல் : வராத பிரஷரையும் நீங்கள் வரவச்சிடுவியள் போல கிடக்கு...
- கந் : அதில்லையப்பா... நாளொரு மேனியும் பொழுதொரு வண்ணமுமா நீர் ஊதிக்கொண்டு வாற்றைப் பாக்கக் கொஞ்சம் பயமாக் கிடக்கு... அதுதான் வருமுன் காக்கலாமென்டு எச்சரிக்க மணிய அடிக்கிறன்...
- நல் : உந்த மணியாட்டிற வேலைய சத்துத்தை நிப்பாட்டிற விஷயத்தில் காட்டினியளொண்டால் நல்லாயிருக்கும்.
- கந் : உம்மிட வயிறும் நெஞ்சும் சேர்த்து டிரபிள் பண்றதுக்கு நானென்னப்பா செய்யேலும்.
- நல் : சத்தும் என்ற வயித்துக்காலயோ நெஞ்சுக்காலயோ வரேல்லை...
- கந் : பின்ன...?
- நல் : வெளியில இருந்துதான் ஏதோ சத்தும் வருகுது.

- கந் :** வெளியில எண்டால்... ஓ... கட்டிலிப்ப கொஞ்சம் ஹசாத்தான் போயிற்றுது. நீர் உந்தச் சதுரத்தோட அடிக்கொருக்கா அங்காலயும் இங்காலயுமாக உருண்டு பிரவேக்க அதுவும் கீச்சுக் கீச்செண்டு அனுங்கும்தானே.
- நல் :** கட்டில் ஒண்டும் ஹசில்லை. உங்களுக்குத் தானிப்ப ஹசாப்போட்டுது.
- கந் :** ஓ... உம்மைக் கலியாணம் கட்ட முந்தி நல்லாத்தான் இருந்தனான்.
- நல் :** உந்த மனிசனுக்கு ஒரு கோதாரியும் விளங்காதாம். நானென்ன சொல்றன். நீங்களென்ன அலம்பிறியள். சத்தம் வீட்டுக்கு வெளிய இருந்துதான் வருகுதப்பா.
- கந் :** எனக்கப்பிடி ஒண்டும் அவ்வளவாக் கேக்கிறேல்லையே...
- நல் :** உங்களுக்குப் பகல்லயே ஒழுங்காக் கேளாது... ராவிலையே கேக்கப்போகுது.
- கந் :** இரவேல எனக்கு ஒரே ஒரு சத்தம்தான் கேக்கிறது, உம்மிடை குறட்டைச் சத்தம்.
- நல் :** ஆமோ... பயத்தில் ராவில எனக்கு நித்திரையே வரமாட்டுதாம்.
- கந் :** அதாலதான் பகல்ல நல்லாக் கொள்ளுறிராக்கும்.
- நா :** வெளீல ஆரோ நடமாடிற மாதிரியும்... கடக்குப்புடக்கெண்டு எதாலயோ தெண்டிற மாதிரியும் சத்தங்கள் கேக்குதப்பா..

- கந் : ஆரும் கள்ளன் கிள்ளனாயிருக்குமென்டு நினைக்கிறோ...
- நல் : ஓமப்பா... ஏதாவது செய்யவேணும்.
- கந் : கள்ளன் உள்ள வந்தால் குடுக்கிறதுக்கே... தொதோல்ல கிண்டிவையும்... அஞ்சு நாளைக்கு வாயத்திறவான்.
- நல் : விசர்க்கதைய விட்டிட்டு ஆமான யோசினையாச் சொல்லுங்கோ பாப்பம்...
- கந் : ஆ... காதில பஞ்சை அடைச்சுக்கொண்டு படுப்பம்... ஒரு சத்தமுங் கேளாது.
- நல் : முன்டு நாளைக்கு முன்னம் முருகேசன்னர் வீட்டை களவு போயிருக்குது. வீட்டுக்குள்ள கொடியில கிடந்த துணியெல்லாம் கம்பி போட்டெடுத்திருக்கிறான்.
- கந் : எந்தப் பேயன் அந்தாள் வீட்டை போனவன்? அந்தாளே பேமன்றில விக்கிற Second Hand காச்சுட்டையளத்தான் வாங்கிப்போடுறது...
- நல் : யன்னலுக்கால கள்ளன் நிக்கிறதை முருகேசன்னர் பெண்சாதி கண்டு, அஞ்சும் கெட்டு அறிவும் கெட்டு இப்ப பெரியாசுப்பத்திரில ஆறாம் வாட்டில்...
- கந் : நல்லவேளை நாங்கள் யன்னலைப் பூட்டி வச்சிருக்கிறம். வந்த கள்ளன் அஞ்சும் கெட்டு அறிவும் கெட்டு தொழ்மென்டு விமுந்திருப்பான்...

உம்மைக் கண்டு பயந்துபோய்... TVல் சொல்றவங்களிட கதையளக் கேட்டு, கண்ட மாக்களைப் பூசிக்கொண்டு நீர் மல்லாந்து கிடக்கிற கோலத்தைப் பாத்து நானே சில நேரம்...

குஞ் : (குழறியபடி வருதல்) அம்மோய்... என்ற அம்மோய்...

கந் : உம்மிட புத்திரசிகாமணி எதைக்கண்டு பயந்து போய் இப்பிடிக் குழறியடிச்சுக் கொண்டு ஓடியாறான்?

நல் : என்னடா ராசா... என்ன நடந்தது?

குஞ் : ஒரு பே... பே... பே...

கந் : பேயோ...

குஞ் : பேயில்லையப்பு... பெரிய ஒரு நாய் என்னைக் கலைச்செண்டு ஓடியந்துது...

நல் : நாயக்கண்டு ஓடப்படாது ராசா...

குஞ் : நான் ஓடேல்லையன... என்றபாட்டில நடந்து தான் வந்தனான்... ஒரு பெரிய சடை நாய், என்னைப் பாத்து உர்றெண்டு உறுமிச்சுது. நான் பயந்துபோனன்.

நல் : எதுக்கும் பயப்பிடக்கூடாது ராசா.

குஞ் : அந்த நாயப் பாத்தால் உங்களுக்கும் பயம்தான் வரும். அப்பிடி...

- நல் : அம்மா நானிருக்கு மட்டும் உனக்கு ஒரு பயமும் இல்லையப்படு...
- கந் : ஓ... கடிக்கிற நாயக்கண்டால் கொம்மாவை நினை பயம் பறந்திடும்.. நான் அப்பிடித்தான்...
- குஞ் : நாங்களும் ஒரு நாய் வளப்பமேயப்படு...
- கந் : உன்னை வளக்கிறது காணாதென்டு நாய வேற வளக்கச் சொல்லியே?
- நல் : அவன் சொல்லுமாப்போலதானப்பா நானும் நினைச்சன்..
- கந் : தாயைப் போல பிள்ளை... பிள்ளையைப் போல நாய்... சே சொறி... தாய்...
- நல் : நாயோன்டு வளர்த்தால்...
- கந் : அது பாயப் போட்டுப் பிறாண்டும்... பிறகெனக்குப் பைத்தியம்தான் புடிக்கும்.
- குஞ் : பிறகு அப்பவும் பாயப் பிறாண்டுவேர். என்னம்மா?
- நல் : கள்ளனுக்குப் பயப்பிடத் தேவையில்லை. கதவைப் பூட்டிப் பூட்டி வைக்கவும் தேவையில்லை.
- கந் : அது வொல்யூமைக் கூட்டிக் குறைச்சு ராராவாக் குழறும். இப்ப வாற நித்திரையும் பிறகு வராமல் போகும்.
- நல் : கண்ட நின்டவனெல்லாம் வீட்டுக்க வரான்.

- கந்த : கண்ட அரியண்டத்தோடியும் வந்தது மலை ஏறும்.
- குஞ்சு : நான் அதுக்குச் சோப் போட்டு நல்லாக் குளிப்பாட்டுவனப்பு.
- கந்த : தீபா(வ)ளிக்கொருக்கா பொங்கலுக்கொருக்காத்தான் நீயே குளிக்கிறனி...
- குஞ்சு : வருசப் பிறப்பண்டும் தோயிறனானப்பு...
- நல்ல : கட்டாயம் நாயோண்டு தேவை. இந்த வீட்டுக்கு...
- குஞ்சு : சங்கிலியும் வாங்க வேணுமப்பு.
- கந்த : ஒ... உன்னைக் கட்டிவைக்க அது தேவைதான்...
- நல்ல : குட்டி நாய்தான் எனக்கு விருப்பம்.
- குஞ்சு : அதின்ர பேர் பொமரேனியனஜெ...
- கந்த : உதுகள் எண்டால் வடிவாத் தெரியுதுனக்கு.. காசியப்பனுக்குப் புறகு ஆர் ஆண்டவன் எண்டு கேட்டால், குஞ்சியப்பன் எண்டு எழுதிவச்சிட்டு வா... அண்டைக்கு அருமைப்பிள்ளை மாஸ்டர் சொல்ல எனக்கு மானம் போய்ற்றுது.
- குஞ்சு : ஆ... அருமைப்பிள்ளை மாஸ்டர் வீட்டிலையும் ஒரு நாய் நிக்குதப்பு. அதை நெல்லாக் கிளப்பிக் கொண்டுவரட்டே...
- கந்த : ஏன், அவர் பள்ளிக்கூடத்தில் உனக்குப் போடுற அடிய நீ வந்து நாய்க்குப் போடலாமென்டே...
- குஞ்சு : அது நல்லா எலி பிடிக்குமப்பு...

- கந் :** இவன் அவற்ற வீட்டுப் பூனையைப் பாத்து நாயெண்டு நினைச்சிட்டான் போல...
- குஞ் :** இல்லையப்பு... அதைப் பப்பி பப்பியெண்டு கூப்பிடுறவை. நாய்க்குத்தானே பப்பியெண்டு பேர் வைப்பினம்.
- கந் :** ம... உன்ற கொம்மாவையும் அவவின்ர கொப்பர்... உன்ற கிராண்டபா... பப்பியெண்டுதான் கூப்பிடுறவர்... உனக்கிப்ப இருக்கிற அறிவு அப்ப எனக்கில்லாமல் போய்ற்றுது...
- குஞ் :** இப்ப நாய்க்கு என்னப்பு செய்யப்போறியன்?
- கந் :** பேப்பறக் கொண்டா பாப்பம்.
- குஞ் :** பேப்பறில உதுகளும் வாறதே?
- கந் :** நீ துலைஞ்சு போனாலும் பேப்பறில வருமடா... போய்ப் பேப்பறக் கொண்டாடா...
- நல் :** இந்தாங்கோ பேப்பற...
- கந் :** ம... ஆ... இந்தா... (வாசித்தல்) puppy for sale.
- குஞ் :** வெள்ளௌக்கார நாயாப்பு...
- கந் :** ஏன்ரா?
- குஞ் :** இங்கிலிஸ் பேப்பறில கிடக்கு.
- கந் :** எல்லாம் எங்கிட ஆக்களின்ரதான். ஆனால் அதெல்லாம் இங்கிலீஸ் பேப்பர்களிலதான் வாறது.

- நல் : அப்ப மினக்கெடாமல் வெளிக்கிடுங்கோ கெதிலீ...
- குஞ் : வேற ஆரும் போகமுந்தி நாங்கள் போயிரவேனு மப்பு.
- கந் : நீயும் வாறியே.
- குஞ் : ஒமப்பு... சாக்கொண்டும் எடுத்தரவே...
- கந் : ஏன்றா பிள்ளைபிடிகாற்றெண்டு ரெண்டு பேரையும் பிடிச்சு உள்ள தள்ளவே...
- குஞ் : பஸ்ஸில தானேப்பு போறது.
- கந் : ஒமடா... நல்லம்மா அப்ப நான் வரட்டே.
- நல் : கட்டபொம்மனில சிவாஜி போர்க்களத்துக்கு வெளிக்கிட்ட போஸில நிக்கிறியன். போய் வெற்றியோட திரும்பிவாங்கோ.

(இடையிசை)

- குஞ் : அப்பு... நம்பர் 101...
- கந் : உதுதான் வீடு போலக்கிடக்கு...
- குஞ் : நாயின்ர சிலமனக் காணேல்லையேயப்பு...
- கந் : கொஞ்சம் பொறு... கதவு பூட்டிக்கிடக்கு.
- குஞ் : (ரகசியமாக) யன்னல் திறந்து கிடக்கப்பு.
- கந் : எட்டிப்பாப்பம் என்ன...

சண் : (வந்து) என்ன வீட்டுக்க எட்டி பாக்கறது? ஆர் நிங்க?

கந் : ஹி... ஹி... நாங்கள் வந்து நாய்...

சண் : (உறுக்கலாக) என்ன நாய்...

கந் : கு... குட்டி நாய்... பொ... பொ... பொம்பராயன்...

குஞ் : பொம்பராயன் இல்லையப்பு பொம்பரேனியன்...

சண் : பெல் இருக்குது... தெரியறதா?

கந் : ஒ... வடிவாத் தெரியது.

சண் : அதை அடிக்க வேணுங்... தெறியாதா?

கந் : அடிக்க வேணுமென்டுதான் நினைச்சனான்... ஆனால் அது அடிக்காதாக்குமோ என்டு பிறகு நினைச்சிட்டன்.

சண் : அடிச்சு காட்டறதா?

கந் : நீங்கள் அடிச்சால் அது அடிக்கும்தானே... நீங்கள் வீட்டுக்காறர். வடிவா அடிப்பியன்...

சண் : என்ன உள்ளுக்கு பாத்தது?

கந் : நாயொண்டு இருக்கெண்டு பேப்பறில் போட்டிருந்தது.

சண் : என்ட விதொங் போட்டது. இப்ப உள்ள இருக்கிறாங்... படுத்திருக்காங்...

கந்து : அவ படுத்திருக்கட்டும்... நாங்கள் நாயத்தான் பாக்கலாமென்டு வந்தனாங்கள்.

சண்ன : இப்ப பாக்க ஏலாது...

கந்து : ஏன் அதுவும் படுத்திட்டுதே...

சண்ன : இப்ப டைம் என்ன?

கந்து : என்ற மணிக்கூடு ஓடவேண்டிய நேரத்தில் சரியா ஓடாது. ஏன் உங்கிடியும் அப்பிடியோ?

குஞ்சு : உங்களைப் போலத்தான் அவரும் ஸ்டைலுக்கு கட்டியிருக்கிறோராக்கும்.

சண்ன : இப்ப நேரம் சரியா 6 மணி 10 நிமிடம்.

கந்து : ரேடியோக்காரர் சொல்லுமாப்போல சொல்றியன். ரேடியோவப் புடிச்சுத்தான் ரைம் செற் பண்றனியளாக்கும்.

சண்ன : உங்களை 4 மணிக்கும் 6 மணிக்கும் இடேலதான் வரசொல்லி பேப்பறில் போட்டது...

கந்து : நாங்களும் அதுக்கிடேலதான் வருவமென்டு வெளிக்கிட்டனாங்கள். ஆனால் இடேல் பஸ் பிரேக்டவுனாப் போய் அதாலதான் லேட்...

சண்ன : Nothing doing...

குஞ்சு : என்னவாமப்பு...?

கந்து : உனக்கு விளங்காது. சும்மாயிருடா...

குஞ் : அப்புவுக்கும் ஒன்றும் விளங்கேல்லைப்போல...

கந் : இப்ப நாய் உள்ளுக்குத்தான் நிக்குதோ?

சண் : Don't disturb me... நாளைக்கு நாலுமணிக்கு வாற்று... நாயைப் பாக்கிறது...

கந் : இல்லை, இவ்வளவு தூரம் மினக்கெட்டு வந்தனாங்கள். ஒருக்கா நாயைப் பாத்திட்டமெண்டால்...

சண் : ஐசே... Don't disturb me... கரச்சல் வேணாங்... போங்க போங்க...

கந் : ம... குஞ்சன் வாடா போவம்... நாயப்பற்றிக் கேட்டால் உந்தாள் தான் நாயப்போல பாய்து.

குஞ் : நாயின்ர சிலமனயே காணேல்ல...

கந் : மனிசி உள்ளுக்குக்கிருக்கிறாவாம் - எங்களுக்குச் சொல்லேர்.

குஞ் : காவல் காத்தெண்டு அவர் தான் வாசல்ல நிக்கிறேர்.

கந் : 'கடிநாய் கவனமெண்டு' கேட்டில் பெரிசா எழுதிப் போட்டுக்கிடக்கு. ஆனால் நாயொன்டையும் காணேல்ல.

குஞ் : நான் நினைக்கிறனப்பு - உவர்தான் அந்தக் கடிநாய். உவருக்காகத்தான் மனிசி பேப்பறில் போட்டிருக்கிறாவாக்கும்.

கந் : இப்ப கொம்மாக்கு என்னடா சொல்றது?

குஞ் : அப்பு...

கந் : என்னடா?

குஞ் : அங்க பாருங்கோ...

கந் : குட்டி நாய்...

குஞ் : எட்டிப் பாக்குது...

கந் : அதுக்கென்னடா இப்ப...

குஞ் : நெசாப் போய் அதை ஒரு அமத்தல்ல அமத்திக் கொண்டு வரட்டே...

(இடையிசை)

நல் : ஐயோ... என்ற கடவுளே... இதென்ன கோலமப்பா

கந் : அலங்கோலம்...

நல் : என்னப்பா நடந்தது...

கந் : நடக்கக்கூடாதது நடந்திட்டுது...

நல் : விளக்கமாச் சொல்லுங்கோவன்...

கந் : வாசல்ல நின்டு விசாரணை நடத்தாமல் வழிய விடுமப்பா. இக்கணம் ஊரெல்லாம் தெரிஞ்சு நான் கிரிசை கெட வேணுமே...

நல் : சரி சரி வாங்கோ உள்ளுக்க... குஞ்சன் எங்கயப்பா?

- கந் : அவன் பையப்பைய வாறான் பின்னால்... நல்லம்மா...
- நல் : சொல்லுங்கோ...
- கந் : நீர் குட்டி நாய் வேணுமென்று கேட்டார்...
- நல் : ஒ...
- கந் : நாங்கள் பஸ்ஸில் போனம்...
- நல் : அந்தரப்பட்டு இறங்கி விழுந்து போனியளே?
- கந் : பஸ்ஸால் விழுந்திருந்தால் தலையில எல்லே அடிபட்டுக் கட்டுப்போட்டிருப்பன்.
- நல் : ஒ... அதுதானே... இது கையில கட்டும் காலில கட்டும். கண்றாவியாக் கிடக்கு.
- கந் : ம... கைக்கெட்டினது வாய்க்கெட்டாமல் போய்ற்றுது...
- குஞ் : (குழறியபடி) அம்மோய்...
- நல் : என்ற ராசா... என்னடா இது?
- குஞ் : தொடத்யண... தொடாத... தொடாத...
- நல் : என்னடா ராசா நடந்தது.
- குஞ் : அப்புவுக்கு... அப்புவுக்கு நாய் பிடிக்கத் தெரியேல்லையண.
- நல் : கடிச்சுப்போட்டுதே.

- குஞ் : என்னைக் கடிச்சு அப்புவக் கடிச்சு.. அப்புவக் கடிச்சு என்னைக் கடிச்சு (அழுதல்)
- நல் : குட்டி நாய்தானேடா கொண்டரச் சொன்னனான்.
- குஞ் : குட்டி நாயத்தான் பிடிச்சனாங்கள். கூட நின்ட தாய் நாய்தான் கடிச்சது...
- நல் : வீட்டுக்கார விசரன் கடிக்கவிட்டுப் பாத்துக் கொண்டே நின்டவன்...
- குஞ் : அவனும் புடிச்சு அடிச்சவன்...
- கந் : எங்களுக்கில்ல... நா... நாய்க்கு... நாய்க்கு...
- நல் : நாய்க்கு அடிச்சாப்போல காணுமே. கடிநாயக் கட்டிவைக்க வேணாமே, அந்தாளில் வழக்குப் போட்டுக் கோட்டுக்கிழுக்கவேணும்.
- கந் : வேணாம் நல்லம்மா. பிறகு வில்லங்கம்... அதை விடும். எத்தினை கடிபட்டாலும் முன் வச்ச காலைப் பின் வைக்க மாட்டன் நான். உம்மிடை ஆசைய நிறைவற்றுவன் நான்... உமக்குத் தேவை ஒரு நாய்...
- நல் : நாயும் வேணாம் பேயும் வேணாம். நீங்கள் ரெண்டு பேரும் நல்லாயிருந்தால், அது காணும் எனக்கு...

(இடையிசை)

கந் : நல்லம்மா...

நல் : சொல்லுங்கோ...

கந் : நாயொண்டைத் தேடி நாங்களும் நாயா அலையிறம். உமக்குப் புடிச்ச மாதிரி ஒண்டும் சந்திக்குதில்லை...

குஞ் : சாறி வாங்கிறதெண்டாக்கூட அம்மா இப்பிடித் தானேயப்படு.

கந் : ஓ.. 50 கடை ஏறியிறங்கி சிலிப்பரைத் தேயவச்ச என்னை அலுக்க வச்சாப் பிறகுதான் அரைமன்சோட ஒண்ட வாங்குவா.

நல் : இந்தா 86 ஆம் நம்பர் வீடும் வந்திட்டுது...

கந் : வீடும் நல்லாத்தானிருக்குது...

நல் : நாங்களென்ன இப்ப வீடே வாங்க வந்திருக்கிறோம்?

குஞ் : நாய்க்குட்டியும் நல்லா இருக்கப்பா... எட்டிப் பாத்திட்டு உள்ள ஒடுது...

கந் : பொறும் பொறும்... ஆரோ வருகினம்...

சின் : ஆ... நீங்களே... வாங்க வாங்க...

கந் : ஓ... ஓ... வாங்கத்தானே வந்திருக்கிறம்...

சின் : அவர் Foreign போற விஷயமா ஒடித்திரியிறேர்... அவர்தான் போடுவமெண்டவர்... கொஞ்சத்தில வந்திடுவேர்.

- கந்து : அதுக்கென்ன... அவர் ஆறுதலா வரட்டும்...
- சின்தை : நாங்களிங்க அயலட்டையில் இதைப்பற்றி ஒருத்தருக்கும் சொல்லேல்லை... தெரியாதே எல்லாம் பொறாமைப்புடிச்ச சனங்கள்...
- கந்து : ஓமோம். இந்தக் காலத்தில் அயலட்டையில் இருக்கிறவய நம்பிப் பிரயோசனமில்லை. எல்லாரும் அமத்தத்தான் பாப்பினம். நல்ல காரியமொண்டு நடக்கவிடாயினம்.
- சின்தை : எண்டாலும் எதுக்கும் நாலு பேர் இருந்தால்தான் நல்லாயிருக்கும்... இருந்துகொள்ளுங்கோ வாறன்.
- கந்து : என்னடா நீ, ஏன் ஒரு மாதிரி முழுசிறாய்?
- குஞ்சு : (பயத்துடன்) நாய், கடிநாயாக்கும்... நாலு பேர் துணைக்கிருந்தால் நல்லமெண்டு சொல்லிறா...
- கந்து : அண்டைக்கு வாங்கின கடிய நீ இன்னும் மறக்கேல்லைப்போல கிடக்கு...
- குஞ்சு : நான் எதுக்கும் போய் வாசக் கதவைத் திறந்து வச்சிட்டு வாறன் (சென்றபடி) அப்பதானப்பு ஒடு வசதியாயிருக்கும்.
- சின்தை : (வந்தபடி) இந்தாருங்கோ... வெக்கப்படாம் எடுங்கோ...
- கந்து : நீங்கள் என்ன இது... பலகாரமெல்லாம் தந்து கொண்டு...
- சின்தை : நீங்கள் எண்டில்லை. வீட்டை ஆர் வந்தாலும் எங்கிட வழக்கம் இதுதான்...

- குஞ் :** வாய்ப்பன் வாய்க்கு ருசியா இருக்கு... அம்மா செய்யுமாப்போல வாயோட ஒட்டேல்ல... (வாயைப் பொச்சடித்தல்)
- கந் :** வீடெல்லாம் நல்ல பிளானாத்தான் கட்டியிருக்கு... சொந்தமோ அல்லது...
- சின் :** நாங்கள் கட்டினதுதான்... உறுதியெல்லாம் இருக்குது...
- கந் :** உறுதியெல்லாம் எதுக்கு... சும்மா ஒரு கதைக்குக் கேட்டன்.
- நல் :** வந்தால் வந்த விஷயத்த விட்டிட்டு... வீடு அதிதெண்டுகொண்டு இவர் இப்பிடித்தான்.
- சின் :** இருக்கற வீடு முக்கியம்தானே... அதைப்பற்றி அவர் விசாரிக்கிறதில் ஒண்டும் பிழையில்ல அக்கா...
- கந் :** அதுதானே... நாலு பத்து விஷயத்தையும் வடிவா விசாரிச்சுத்தான் எதையும் தீர்மானிக்க வேணும். என்ன நான் சொல்றது?
- சின் :** நீங்கள் சொல்றது மெத்தச்சரி. நானும் சொல்ல வேண்டியதைச் சொல்லிப்போடுறன். பிறகு நீங்கள் எல்லாத்தையும் ஆறுதலா யோசிச்ச அவரோட்டியும் கதையுங்கோவன்.
- கந் :** அவரோடை கதைக்க வேணுமென்றில்லை. உங்களைப் பாத்தாலே உங்கிட வளர்ப்பு எப்பிடி இருக்குமென்டு சொல்லாமலே விளங்குது.

சின் : அக்கா செத்தாப்பிறகுதான் நிம்மி எங்களோடு வந்தது. இப்ப நாங்கள் வளர்த்தாலும் உரிமை அவைக்குத்தானே. அதால் அத்தாரிட்டையும் முடிவு கேக்கத்தான் வேணும்.

கந் : கேளுங்கோ... கேளுங்கோ...

சின் : அது பாவம்... இங்க செல்லமா வளர்ந்ததில வாயே திறக்காது. சாப்பிடுறது கூட ஒரு இக்குறுணிதான்.

கந் : அப்ப பிரச்சினையில்லை... சிலவும் மிச்சம்.

சின் : மச்சம் மாமிசத்தக் கண்ணில காட்டக்கூடாது. சைவச் சாப்பாடுதான் விருப்பம்...

கந் : அதிசயமாக் கிடக்கு...

நல் : குறை விளங்கப்படாது. சாதிக்கலப்பொண்டு மில்லைத்தானே.

சின் : அதில நீங்கள் சம்சயப்பட ஒண்டுமில்லை... தெரிஞ்சவேட்ட நீங்கள் வேணுமென்டால் விசாரிச்சுப் பாருங்கோவன்...

கந் : எங்களுக்கெல்லாம் திறுத்தி.

சின் : நிம்மியப் பாக்கேல்லையே.

கந் : நாங்கள் வாசல்ல வரேக்கையே சாடையாப் பாத்தனாங்கள். அப்பவே எங்களுக்குப் புடிச்சுக் கொண்டிட்டுது.

சின் : அப்பிடியே... நிம்மி லக்குக்காரிதான்.

நல் : இஞ்சாருங்கோ...

கந் : என்னப்பா?

நல் : காச விஷயம் ஒண்டும் கதைக்கேல்லையே.

கந் : அதுதான் பேப்பறில் போட்டிருந்தினமே.

சின் : ஒ... அதுங்களுக்குச் சம்மதமெண்டால் எங்களுக்கும் சரிதான்.

கந் : எங்களுக்குப் பூரண சம்மதம்.

சின் : அப்ப இருந்து கொள்ளுங்கோ... அத்தாரைக் கூட்டியண்டு அவருமிப்ப வந்திடுவேர்.

கந் : எங்களுக்கு நேரம் போகுது. நாங்கள் பஸ் பிடிச்சுப் போக செண்டு போயிடும்.

சின் : அதுக்கு யோசியாதீங்கோ... எங்கிட காறிலையே கொண்டுபோய் விடலாம். பொறுங்கோ நிம்மியக் கூப்பிடுறன். நிம்மி... நிம்மி நிம்மி டார்லிங்.

நல் : முக்கும் முழியும் நல்லாத்தானிருக்குது. (நாய் குரைத்தல்)

சின் : நீ எப்பவும் அதைத் தூக்கி அளைஞ்ச கொண்டு... சனியனக் கீழ் விடு...

கந் : சனியனெண்டு சொல்லாதீங்கோ அதை... சடைக்குட்டி சோக்காயிருக்கு.

குஞ் : அக்கா... அக்கா... உந்த நா(ய)க்குட்டிய எனக்குத் தருவியளே.

கந் : நீ என்னடா விசர்க்கேள்வி கேட்டுக்கொண்டு. இனி அது எங்கிட வீட்டிலதானேடா வளரப் போகுது.

சின் : ஓ... இனி அது உங்கிட வீட்டைதானே வரப் போகுது. உவலோடதான் அதுக்கு ஒட்டு. நெடுகிலும் அவளின்ற மழலதான்.

கந் : சரி சரி இந்தாங்கோ... பிடியுங்கோ 1001 ரூபாய்.

நல் : தட்டில வச்சுக் குடுங்கோப்பா.

கந் : நீர் தட்ட எடும். குஞ்சுத்தம்பி கூடைய எடு.

குஞ் : இந்தாங்கோ அப்பு சங்கிலி.

கந் : நீயே புடிச்சுக்கட்டு நாயை

சின் : இதென்ன கூத்து... நாயை ஏன் கட்டுறியள்.

கந் : கொண்டுபோகத்தான்.

சின் : எங்க?

கந் : எங்கிட வீட்டைதான்.

சின் : வீட்டையோ ஏன்?

கந் : வளக்கத்தான்.

சின் : அப்ப நீங்கள் நாய் வாங்கவே வந்தனியள்.

கந் : பின்ன வேற எதுக்கு 1001 ரூபாய் வச்ச நீட்டிக் கொண்டிருக்கிறம்...

- சின் : அப்ப நிம்மியப் பற்றியெல்லாம் விசாரிச்சியள்.
- கந் : ஒ... இதுதானே நிம்மி...
- சின் : இது நிம்மியில்ல... நிம்மி is our daughter... நிம்மி நீ உள்ளை போ பிள்ளை.
- குஞ் : நாய்க்குட்டியையும் கொண்டுபோறாப்பு.
- சின் : அப்ப Phoneல contact பண்ணி வாறுமென்டு சொன்ன party நீங்களில்லையே.
- கந் : Phoneனோ என்ன போண்... அதார் பாட்டி?
- சின் : நிம்மியப் பொம்பிளை பாக்க வாறுமென்டு சொன்ன...
- கந் : பொம்பிளை பாக்கவோ... நாங்கள் நாயப் பாக்க எல்லோ வந்தனாங்கள்.
- சின் : நான் அப்பவே நினைச்சன்... எனஜீனியரின்ர Parents இப்பிடிப் பட்டிக்காடாயிருக்க மாட்டினமேயென்டு...
- நல் : என்ன பட்டிக்காடு அதிதென்டு இளக்கமாக் கதைக்கிறியள்...
- சின் : பின்ன என்ன திறந்த வீட்டில ஏதோ பூந்த மாதிரி வந்து நின்டுகொண்டு...
- கந் : மரியாதையாக் கதையுங்கோ... நாங்களோன்டும் சும்மா வரேல்ல... நீங்கள்தான் பேப்பறில் போட்டியள் நாய் விக்க இருக்கெண்டு. அதை வாங்க எண்டுதான் நாங்கள் வந்தனாங்கள்.

சின் : என்ன விசர்க்கதை கதைக்கிறியள். நாங்கள் அப்பிடி ஒண்டும் போடேல்லையே.

கந் : இதுதானே 86 ஆம் நம்பர் வீடு.

சின் : இல்லை இது 98 ஆம் நம்பர்.

கந் : அப்ப எங்கிட கண்ணென்ன குறுடே... இஞ்ச வந்து பாருங்கோ வாசல்ல... 86 எண்டுதானே கிடக்கு. கண் சரியாத் தெரியாட்டிக் கண்ணாடியப் போட்டுப் பாருங்கோ.

சின் : எடட்டட்ட... இப்பதான் எனக்கு விஷயம் விளங்குது...

கந் : என்ன விஷயம்?

சின் : காலமை தூசி தட்டேக்கை மேலாணி விடுபட்டு நம்பர் பிளேட் தலைகிழா.

கந் : கவிண்டு போச்சுதே.

சின் : ஓ... திருப்பி அடிக்கவேணுமெண்டிருந்தனான். மறந்துபோனன்.

கந் : பாத்தியளே ஒரு சின்ன மிஸ்டேக்கால எவ்வளவு பெரிய மிஸ்டேக் நடந்துபோச்சென்டு... அந்தப் பிளேட் தலைகிழா மாறப்போய்...

சின் : எல்லாம் தலைகிழாப் போச்சது... very sorry.

கந் : நீங்களும் மல்லுக்கு நிக்காமல் பிளேட்டை மாத்தீற்றியள். Thank you... எண்டாலும் உங்களைச் சந்திச்சுதில எங்களுக்கும் சந்தோசம்தான்.

நல் : சந்தோசம் கொண்டாடினது காணும். வெளிக் கிடுங்கோ போவம்.

சின் : இப்ப மாப்பிள்ளை வீட்டுக்காரர் வரப்போயினம். என்ன செய்யப்போறனோ தெரியேல்லை.

குரு : ஏன்றியிருக்கிறேன்... வாய்ப்பன் வடையெல்லாம் முடிஞ்சு போச்சே.

நல் : இவனோண்டு... உருகத் துவங்கீற்றான் அப்பரப் போல்... அன்றியும் ஆட்டுக்குட்டியும் வாடா.

குஞ் : நாய்க்குட்டி...

நல் : அது சனியன் என்னத்துக்கு வாடா இஞ்சால்...

குஞ் : சனியன் எண்டு சொல்லாதையண அதை...

நல் : அணில் ஏறவிட்ட நாய் மாதிரி என்னப்பா பாத்துக் கொண்டு நிக்கிறியள். சங்கிலி எங்க? ரெண்டு பேரையும் இனி நான்தான் கட்டி இழுத்துக் கொண்டு போய்ச் சேர்க்கவேணும் போல கிடக்கு.

(இடையிசை)

(நாய்க்குட்டியொன்றின் குரைப்பொலி)

குஞ் : அம்மோய்...

நல் : என்னடா ராசா...

குஞ் : இஞ்ச பாத்தியேண... நாய்க்குட்டிய...

நல் : எங்க இருந்தடா வந்தது?

குஞ் : தெரியேல்லயனே... நான் கடையாலவர எனக்குப் பின்னாலயே வந்திருக்கு...

நல் : பெட்டைக் குட்டியாக்கும்...

குஞ் : இல்லையனே... இது பெடியன் நாய்தான்...

நல் : மெய்யே... கடுவன் நாய்தான் வீட்டுக்கு நல்லம்...

குஞ் : நல்ல வடிவான் குட்டியனே... பால்போல வெள்ளொ...

நல் : அதைச் சும்மா போட்டு அளையாமக் கீழ் விடு.

குஞ் : இந்த நாய்க்குட்டிக்கு நாங்கள் நல்லொரு பேர் வைக்கவேணுமனை...

நல் : கொப்பர் வரட்டும். அவரையும் கேட்டு வைப்பம்... ஆ... அந்தா அவரும் வாறேர்...

குஞ் : அப்புவக் கண்டோடன குட்டி உள்ளுக்கு ஒடுதனை...

கந் : (வந்தபடி) நல்லம்மா, இண்டையோட உம்மிட பிரச்சினை ஒரு மாதிரித் தீர்ந்திட்டுது...

நல் : ஓமப்பா... வடிவான் நாய்க்குட்டி...

கந் : வடிவானதென்று உமக்கெப்பிடித் தெரியும்? பாத்தனீரே?

நல் : பாக்காமலே சொல்றன்...

கந் : என்ன நிறம்.. சொல்லும் பாப்பம்...

நல் : வெள்ளைதான்...

கந் : வெள்ளையோ... பிழை... கறுப்பு...

நல் : உங்களுக்குக் கண் குறுடு...

கந் : எனக்கே குறுடு. இந்தா பாரும். வடிவாப் பாரும்.

(நாய் குரைக்குமொலி)

குஞ் : கறுப்பு நாயண்... அப்புவும் கொண்டந் திருக்கிறேர்...

கந் : அதென்னா அப்பு-வும் என்டு இழுக்கிறாய்?

குஞ் : நீங்கள் வரமுந்தியே மற்றொரு குட்டியும் வந்திட்டுது வீட்டை...

கந் : மற்றொரு குட்டியோ...

குஞ் : வெள்ளை நாயப்பு... உஞ்சு உஞ்சு... come here

(நாய் குரைக்குமொலி)

கந் : இதெப்ப வந்தது?

நல் : கொஞ்சம் முந்தித்தான்.

கந் : நான் எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு ஒரு நாயப் பிடிச்செண்டு வாறன்.

நல் : இது நாங்கள் கஷ்டப்படாமலே வீடு தேடி வந்திட்டுது...

கந்தி : எங்களுக்கேனிப்ப ரெண்டு நாயள... ஒண்டு காணாதே..

நல்லி : ஒ... உங்கிட கறுப்பு நாய வேண்டின இடத்தில திருப்பிக்கொண்டேய் குடுத்திடுங்கோ.

கந்தி : நல்ல கதை... இதென்ன ரோட்டால வந்த அனாதை நாயே... பெடாக்டர் வீட்டு நாய் கண்ணால் ரோ...

நல்லி : பெடாக்டர் வீட்டு நாய் எண்டாப்போல வைத்தியமே பாக்கப்போகுது... முதல்ல வீட்டை வந்தது வெள்ளை நாய். அதால அதுக்குத்தான் உரிமை கூட... அதுதான் இருக்கவேண்டும்.

கந்தி : என்ற நாய்க்கு இங்கை இடமில்லை எண்டால் அதுக்கும் இங்கை இடமில்லை. ரெண்டில ஒண்டு பாக்காமல் விடமாட்டன்.

(நாய்களிரண்டும் மாறி மாறிக் குரைக்குமொலி)

குஞ்சு : நீங்கள் சண்டை பிடிக்கிறதைப் பாத்து நாய்க்குட்டியளும் சண்டை பிடிக்க நீடியாகுதுகளப்படு.

நல்லி : அப்ப உதுக்கு என்னதான் முடிவு?

கந்தி : நானும் அதைத்தான் கேக்கிறன்.

குஞ்சு : ரெண்டும் இருந்திட்டுப் போகமட்டுமெப்பு.

கந்தி : ரெண்டெண்டிருந்தால் எப்பவும் பிரச்சினை தான்டா... சின்னப் பெடி நீ உனக்கு விளங்காது.

- குஞ் : அதொரு பிரச்சினையும் வராமல் நான் பாப்பனப்படு.
- கந் : நல்லம்மா, நீர் என்ன சொல்றீர்?
- நல் : அப்ப அவன்ற விருப்பப்படி ரெண்டும் இருந்திட்டுப் போகட்டுமன்.
- கந் : அப்பிடியே... பின்னச்சரி...
- குஞ் : ஆ... அடுத்த விஷயம் நாய்க்கொரு பேர் வைக்க வேணும்.
- நல் : ஒண்டில்ல ரெண்டு.
- கந் : பேர் வைக்கிறதென்ன பெரிய வேலையே... ம... லல்லி... பப்பி... எப்பிடி?
- நல் : Silly... லல்லி... பப்பி எண்டு வைக்க உதுகள் என்ன பெட்டைக் குட்டியளே.
- கந் : கடுவன்கள் என்ன... அப்ப வீரன் சூரன் எண்டு வைப்பமே... வீராகுரா எண்டு சூப்பிடவும் வசதியா இருக்கும்.
- நல் : நீங்கள் ஒரு பழங்கால ஆளப்பா... வீராவும் சூராவும் தான்.
- குஞ் : அஜித், விஜய் எப்பிடியப்பு என்ற செலக்ஷன்?
- கந் : நடிக்கிறவன்களின்ற பேரைப்போய்க் கடிக்கிற நாயனுக்கு வைக்கிறதேடா? பிறகு அதுகளும் 'பஞ்ச' டயலாக் பேசினாலும் பேசும்.

- நல் : பிளக்கி - பியூட்டி எப்பிடிப் பேர்கள்?
- கந் : என்ற நாய் பிளக்கி உம்மிட பியூட்டியே... நல்ல கதை...
- குஞ் : பண்டா... குண்டா பறவாயில்லையேயப்பு.
- கந் : ஏன்ரா குடுக்காறன் ஆரிட்டடியும் எனக்கு அடிவாங்கித் தரலாமென்டு யோசினை சொல்றியே...
- குஞ் : சங்கர் - கணேஷ் கலாதியாயிருக்குமப்பு.
- கந் : ஏன்... ரெண்டுமாச் சேந்து ராராவா ராகமிழுத்து நித்திரையக் குழப்பவே?
- குஞ் : ராம் - ரஹ்ம் - ரக்கரா இருக்கும். என்னென்ன...
- கந் : வில்லங்கம் வீடு தேடி வரவேணுமென்டு வழி சொல்றியே. பேசாமல் $x - y$ எண்டு வைப்பம்... பிரச்சினையிராது.
- நல் : இக்கணம் நீங்கள் சோத்தை வை குழம்பை வை. எண்டு குழறேக்க அது ஓடியந்து நிக்கும். தன்னைத் தான் கூப்பிடுறியளாக்குமென்டு. வித்தியாசமான ஒரு பேராச் சொல்லுங்கோ பாப்பம்.
- கந் : வித்தியாசமான பேரெண்டால் Alpha - Beta எண்டு வச்சால் என்ன?
- நல் : உவன் அதைச் சரியாச் சொல்லத் தெரியாமல் - அல்வா ஓடியா - பீடா ஓடியா எண்டு கத்த, ரோட்டில் போறவன்கள் அல்வாவும் பீடாவும்

வாங்க வீட்டுக்கு முன்னால் கிழவில் வந்து நிப்பான்கள்.

கந் : சரி சரி... கெதிலை ஏதாவதொரு பேரா decide பண்ணுங்கோ பாப்பம்.

நல் : எனக்கெண்டால் பிளக்கி, பியுட்டிதான் புடிச்சிருக்கு.

குஞ் : எனக்கும் அது புடிச்சிருக்கப்படு.

கந் : உங்களோட கதைச்சால் எனக்கு விசர்தான் பிடிக்கும். ஏதோ உங்கிட விருப்பப்படி வச்சத் துலையுங்கோ...

நல் : Beauty... My Beauty... Come here darling...

குஞ் : Blacky... oh Blacky... Come here... Shake hand... எட... நான் கை நீட்டக் கை தருகுதனை... Lie down... எட படெண்டாப் படுக்குதனை...

கந் : அது டொக்டர் வீட்டு நாயடா...

நல் : Beauty... அந்தக் கறுப்பு நாயோட நீ சேரக்கூடாது. என்ன விளங்குதே...

கந் : ம... இப்பவே பிரிவினைக்கு அடிபோடுறீர்... அதுதான் நான் அப்பவே சொன்னன் ரெண்டெண்டால் வில்லங்கமென்று...

(இடையிசை)

கந் : நல்லம்மா, நீர் வீணாக் கவலைப்படுறீர்.. அதொண்டுமாகாது... நீர் வந்து சாப்பிடும்.

நல் : எனக்கு வேணாம். எனக்குச் சாப்பிடவே பிடிக்குதில்லை.

கந் : நேற்றும் இப்பிடித்தான் சொன்னீர்... இப்பிடிச் சாப்பிடாமல் இருந்தால் உடம்பென்னத்துக்காகும்?

நல் : என்ற பியூட்டி என்ற பியூட்டி (விம்முதல்)

கந் : டொக்டருக்குப் போன் பண்ணியிருக்கிறன். கொஞ்சம் பொறுமையா இரும்.. இப்ப வந்திடுவேர்...

(Door bell அடிக்குமொலி)

குஞ் : மணியடிக்குதப்பு...

கந் : டொக்டர்தான் வாறேர்... (கதவு திறபடுமொலி) (சென்று) வாருங்கோ டொக்டர்... உங்களைத்தான் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறம். மணிச்சத்தும் முன்னால் வந்துது... நீங்கள் பின்னால் வாறியள்.

ஷண் : நாங் மணியடிச்சு போட்டுதாங் வீட்டுக்க வாறது.

குஞ் : (ரகசியமாக) இவர்தானப்பு நாங்கள் முதல்முதலா நாய் பாக்கப்போனம்.

கந் : ஓ... அந்த வீட்டுக்காறர் என்ன... எப்பிடி டொக்டர் உங்கிட வீட்டு நோனாவும் நாயும் சுகமாயிருக்கின்மோ.. எங்கிட வீட்டு பியூட்டிக்குத்தான் கொஞ்சம் சுகமில்லை.

ஷண் : நாய் படுத்திருக்கிறதா...

குஞ் : அதில படுத்திருக்கிறது அம்மா... நாய் அங்கால படுத்திருக்கு.

கந் : நல்லம்மா, டொக்டர் வந்திட்டேர். இனிக் கவலையில்ல எழும்பும்.

நல் : பியூட்டி டார்லிங்.. பியூட்டி டார்லிங்... டொக்டர் வந்திருக்கிறேர். கண்ணைத் திறந்து பாருங்கோ.

ஷண் : என்ன சாப்பிட்டது?

கந் : ரெண்டு நாளா ஒண்டுஞ் சாப்பிட்டேல்லை.

நல் : அவர் நாயப்பற்றிக் கேக்கிறேரப்பா.

கந் : நான் உம்மைப் பற்றியாக்குமெண்டு நினைச்சன்.

நல் : அது வழக்கம்போல பாலும் பிஸ்கட்டும்தான் சாப்பிட்டது.

ஷண் : நோ... நோ... வேற என்னமோ சாப்பிட்டிருக்காங்.

கந் : ஏன்ரா நீ ஏதும் வித்தியாசமாச் சாப்பிடக் குடுத்தனியே?

குஞ் : அது வந்தப்பு நான் குடுக்கேல்லை... நான் பிரசாதம் சாப்பிட்டுக் கொண்டிருக்கேக்க அதுதான் வந்து தட்டிப் பறிச்ச சாப்பிட்டிட்டுது.

ஷண் : அதுந்தானே நாங் பாத்தது... சாப்பாட்டில நீங்க மிச்சங் கவனமாயிருக்க வேணுங்.

கந் : நான் இனிப்பு கொழுப்பெண்டு ஒண்டும் சாப்பிடுறேல்ல. அதில நான் வலுகவனம் டொக்டர்.

நல் : உங்களப்பற்றியே அவரிப்ப கேட்டவர்.
நீங்களொண்டு...

ஷண் : சின்ன முக்கு... வட்ட கண்ணு... oh what a beauty?

கந் : நீங்களிப்ப நாயப்பற்றித்தானே டொக்டர் சொல்லுறியள்.

ஷண் : Beauty Darling Beauty Darling... Look here... come... come...

கந் : நீரேனிப்ப நெளியிறீர்... அவர் நாயத்தான் கூப்பிடுறேர்.

ஷண் : எத்தின மாசம்?

கந் : ஹி... ஹி... இப்பதான் அஞ்சாம் மாசம்.

நல் : நீங்களொண்டு... Beautyக்கிப்ப எட்டுமாசம் டொக்டர்.

ஷண் : நாங் ஒரு injection போடுறாங்... எல்லாங் சரி வாறாங்... Nothing to worry...

நல் : இன்ஜெக்சனோ... ஆ... எனக்கு... எனக்கு... மயக்கம்... மயக்கம்...?

கந் : நல்லம்மா நல்லம்மா மயங்கீற்றீரே... டொக்டர் உங்கள அவ பாத்து... Sorry... உங்கிட ஊசியப் பாத்து அவ மயங்கிப்போனா... இப்ப என்ன டொக்டர் செய்யலாம்?

ஷண் : தண்ணியடியுங்கோ...

கந் : நான் தண்ணியடிக்கிறேல்லை டொக்டர்...

ஷண் : You stupid... you fool... you idiot...

நல் : இஞ்சாருங்கோ...

கந் : எழும்பீற்றிரே... உங்கிட சத்தத்தைக் கேட்டு அவ எழும்பீற்றா டொக்டர்... Thank you... Thank you... very much...

குஞ் : நாய்க்குட்டியும் எழும்பீற்றுதப்பு....

நல் : டொக்டர் நீங்கள் கடவுள் மாதிரி வந்து என்ற பூதிய காப்பாத்திற்றியள்.

ஷண் : Don't worry... your beauty is always with you...

கந் : நல்லம்மா. இப்பவும் மயக்கம் வர்ற மாதிரி இருக்குதே.

ஷண் : என்ற Fees எவ்வளவு சொன்னா...

நல் : சொல்லாதீங்கோ டொக்டர்... பிறக்கைக் கேட்டு இவர் மயங்கி விழுந்திடுவேர்.

(நாய்களின் சந்தோஷக் குரைப்பொலி)

- இடையிசை -

நல் : இப்ப ஏன் உதுகள நீங்க துலைக்க வேணுமென்டு நிக்கிறியள்?

கந் : ஏனோ... உந்த நாயள் வந்த நாளில இருந்து என்ற நிம்மதியே துலைஞ்ச போச்சுது.

குஞ் : ஓமப்பு.. ராவிலை நித்திரையும் கொள்ள விடுகுதுகளில்ல... வாள் வாளென்டு ஒரே கத்தல்தான்...

கந் : அண்டைக்கு ஓபீஸ் பைல இஞ்ச கொண்டந்து வைக்க உதுகள் கடிச்சுத் துலைக்க அந்த மனிசன் என்னில் பாயுது வள்ளென்டு...

நல் : ஓபீஸ் வேலைய ஓபீஸில செய்யாமல் ஏன் வீட்டை கொண்டாறனியன்?

குஞ் : ஓபீஸில Fan க்குக் கீழ் படுத்தாத்தான் அப்புவுக்கு நித்திரை வருமனை...

நல் : அண்டைக்கு நானே தோச்சுக் காயப்போட்ட என்ற அருமந்த வேட்டிய நன்னி வச்சிருக்கு. நாசமறுந்தது...

நல் : உங்கிட வேட்டியாவது ஒரு பாடு... முன் வீட்டு மிலியிட ஸ்கேட்டில ஓட்டையே போட்டிட்டுது உங்கிட Blackக்கி.

கந் : இந்த வயசில அவ கெட்ட கேட்டுக்கு ஒரு ஸ்கேட்டு...

குஞ் : முந்தநாள் அடுத்த வீட்டு அகிலா மாமி, அம்மாவுக்கு நல்ல கிழியப்பு...

கந் : ஏனாக்கும்?

நல் : அவளின்ற கோழிக்குஞ்ச உங்கிட சனியன் கலைச் செண்டு போய்க் கெளவி அது பரலோகம் போய்ற்றுது.

கந் : பிறகு...

நல் : பிறகென்ன... அவளின்ற வாய்க்குப் பயந்து ரெண்டு நூறு ரூபாவக் குடுத்தமுத்துதான்.

கந் : அப்ப கோழி?

நல் : அது குழம்பாயிற்றுது. அவளின்ற வீட்டில்...

கந் : அண்டைக்கு நாய் பிடிகாரன் வந்து அவனுக்கு வேறு 500 ரூபா குடுத்துத் துலைக்க வேண்டியதாப் போச்சது.

நல் : சோப்பு, பிரஷ்ஷா விசக்கோத்து மருந்து மாயமென்று அந்தச் செலவுகள் வேற...

கந் : செலவுகள் விடுவம். அயலட்டத்தாரோட வாறு பிரச்சினையள்...

நல் : ஓ... மூண்டாம் வீட்டு முனியம்மா இப்ப என்னோட முகம் குடுத்துக் கதைக்கிறதில்லை...

கந் : முந்தி நல்ல ஒட்டாயிருந்தியள்...

நல் : இதுகள் போய் அவளின்ற பெட்டை நாயோட ஒட்டத் துவங்கினாப்பிறகு எங்களுக்க தெறிச்சிட்டுது... வளர்க்கிறது பெட்டை நாய்... அதையும் கட்டி வளர்க்காமல் ஊர் மேயவிட்டால்...

கந் : வில்லங்கம்தான்... உதுக்கொரு முடிவு காணாட்டில் ரோட்டோட நிக்கிற வில்லங்கம் வீட்டைத் தேடிவந்து கதவைத் தட்டினாலும் தட்டும்...

(கதவு தட்டப்படுமொலி)

குஞ் : அப்பு கதவு தட்டிடக் கேக்குது...

கந் : தட்டினால் போய்த் துறவன்றா (தனக்குள்) என்ன வில்லங்கமோ?

குஞ் : (வந்து பரபரப்பாக) அப்பு அண்டைக்குப் போனம். வாய்ப்பன் வடையெல்லாம் சாப்பிட்டம். அந்த வீட்டு நொண்டி வந்திருக்கிறா.

கந் : நொண்டியோ...

குஞ் : இல்லையில்லை அன்றி... அவதான் வந்திருக்கிறா நொண்டியென்டு.

கந் : நிம்மியோட மம்மியே... (சென்று) ஆ... வாருங்கோ வாருங்கோ கண்டு கனகாலம்... எப்பிடிச் சுகமெல்லாம்... நிம்மியும் அவேன்ற Tommyயும் சுகமா இருக்கின்மோ... இருங்கோவன்.

சின் : இஞ்ச என்ற காலைப் பாத்தியளே...

கந் : பொறுங்கோ, கண்ணாடியப் போட்டெண்டு வந்து பாக்கிறன்.

நல் : (வந்தபடி) என்னப்பா பாக்கப்போறியள்?

கந் : ஸ்... வெள்ளௌக்காலில் சொட்டுச் சொட்டா ரத்தம்...

குஞ் : முத்துப்போல.

கந் : ரெத்தம் முத்துப் போலயேடா... மடையா, சொல்ற உவமையப் பொருத்தமாச் சொல்ல

வேணுமடா.. மாணிக்கம் போல எண்டு
வேணுமெண்டால் சொல்லலாம்.

சின் : உங்கிட உவமான உவமேயங்களைக் கேக்க நானிஞ்சு
வரேல்ல... இதுக்கிப்ப என்ன சொல்றியள்?

கந் : இப்போதைக்கு ஸ்பிரிட்டில் போடுங்கோ...
சென்றில் வேணுமெண்டாலும் தடவலாம்...
பிறகொரு நல்ல டெக்டரப் போய்ப் பாருங்கோ.

சின் : என்ற கலினே ஒரு டெக்டர்தான்.

கந் : அப்ப இன்னும் வசதியாப் போட்டுது.

நல் : சிலுக்கு மாதிரி சாறியத் தூக்கிப் பிடிச்சுக்கொண்டு
நாட்டியமாடாமல் விஷயத்தைச் சொல்லுங்கோ
என்னிட்ட... இப்ப என்ன வேணும் உங்களுக்கு.

சின் : இது உங்கிட நாய்தானே?

நல் : பிளக்கி... ஓ... இதை வாங்கப்போறியளே?

சின் : உந்தச் சனியன எனக்கென்னத்துக்கு.

நல் : Dont insult our dog.

சின் : It's not a dog, it's a devil.

நல் : Shut your nasty mouth you lame donkey.

சின் : Mind your words you you old monkey.

(நாய்களிரண்டு மாறி மாறிக் குரைக்கும் -
சண்டையிடும் ஒலி)

குஞ் : அம்மாவும் அன்றியும் இங்கிலீசீய குலைக் கினமப்பு.... இல்லையில்லை... கதைக்கினமப்பு...

கந் : சரி.. சரி... வாக்குவாதப் படாதீங்கோ... இப்ப என்ன விஷயம்?

சின் : பாத்தியளே... உங்கிட Blacky என்னைக் கடிச்சுப் போட்டுது.

கந் : மெய்யாவே... பிளக்கி... ஏன்றா இப்படிச் செய்தனி... இம்மட்டுநாளும் ஒருத்தரையும் கடிச்சுதில்லை... இன்டைக்குத்தான் அதிசயமா உங்களைக் கடிச்சிருக்குது...

சின் : எவ்வளவு Deepப்பா பல்லுப்பட்டிருக்குப் பாருங்கோ...

கந் : ஓமென்ன... குட்டி நாய்தானே... நீங்கள் துள்ளித் துள்ளி நடக்கேக்க, உங்கிட வெள்ளைக் காலப் பாக்க அதுக்கு முசல்குட்டியப் போல இருந்திருக்காக்கும். அதுதான் மெல்லமா வாய் வச்சிட்டுது.

சின் : (வலியில் முன்கியபடி) ம்... ந்... கடிச்ச இடத்தில் விண் விண்ணெண்ணடு சரியா நோகுது.

கந் : அழாதீங்கோ... நீங்கள் அழ எனக்கென்னமோ மாதிரியிருக்கு.

நல் : (மெதுவாக) கொப்பரென்னடா... குட்டி நாயப் போல அவளின்ற காலமல போய்க் குந்தியிருக்கிறோம். ஓப்பாரி வைக்கப் போரோராமோ...

கந் : ம... ம... என்ன செய்யிறது... ஏதோ நடந்தது நடந்து போச்சது.

சின் : என்னால் இப்ப நடக்கவே ஏலாது போல கிடக்கு.

கந் : பயப்பிடாதீங்கோ... நான் கூட்டியண்டு போய் விடுறன் உங்கள வீட்டில.

சின் : எனக்கு... எனக்கு... தலை கிறுகிறுக்குது... மயக்கமா... மயக்கமா வாற மாதிரி.

கந் : இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ.. ஆ... ம... மயங்கிப் போய்ற்றப்பா.

நல் : உங்களைப் பாத்தே...

கந் : ரெத்தத்தைப் பாத்தப்பா.

குஞ் : இப்ப என்னப்பு செய்யிறது.

கந் : போய் டொக்டருக்கு போன் பண்ணடா.

குஞ் : எங்கிட நாய் டொக்டருக்கோ.

கந் : எட மடையா... மொக்கா... விசரா... மூளையில்லாத முள் முருக்கு - மரமண்டையா...

குஞ் : அன்றி எழும்பிறா அப்பு. உங்கிட சுத்தத்தைக் கேட்டு அன்றி எழும்பீற்றா.

கந் : இஞ்சாருங்கோ என்னைத் தெரியுதே...

நல் : கண்ணாடியக் கழட்டிக் குடுங்கோ... வடிவாத் தெரியும் நாலு நரைமயிரும்...

கந்து : நல்லவேளை எழும்பீற்றியள். சூடா ஒரு கோப்பி குடிச்சியளைண்டால் உசார் வந்திடும்.

குஞ்சு : அப்பு அன்றியோட நீங்கள் கதைக்கிறது பிளக்கிக்குப் புடிக்கேல்லைப் போல. முழிசிப் பார்த்து உறுமுது அம்மாவைப்போல...

கந்து : நல்லம்மா நாயக் கட்டும்...

- இடையிசை -

குஞ்சு : (ரகசியமாக) நீங்கள் சொல்ற மாதிரிச் செய்யிறது லேசான வேலையில்லையாப்பு... அதில கனக்க றஸ்க் இருக்குது...

கந்து : நாய் றஸ்கத் திண்டு திண்டு மூளை மழுங்கிப் போச்சனக்கு. றஸ்க்கில்லையாடா றிஸ்கு... றிஸ்கு...

குஞ்சு : ஓமப்பு... றிக்ஸூ.

கந்து : என்னடா பெரிய றிஸ்கு?

குஞ்சு : அம்மா இல்லாத நேரமாக் கொண்டுபோக வேணும்...

கந்து : அடுத்த வீட்டில சீரியல் பாக்கப்போனால் அவ அமுதமுடிச்சு வர அரைநாள் போயிரும்...

குஞ்சு : இப்ப அங்க போறேல்லை... அவயளோட கொழுவல்...

கந்து : அப்ப பின்நேரமவ கோயிலுக்குப் போற நேரம் பாத்துக் கொண்டுபோறதுதானே.

குஞ் : சரி... ஓ.கே. ஆனால் போற வழீல் பொலிஸ்காரன் நிண்டால் கண்டால்?

கந் : காணாமல் கொண்டு போறது தானேடா...

குஞ் : அது கத்தித் துலைச்சுக் காட்டிக் குடுத்திடும்.

கந் : கத்தாமல் இருக்க வாய்க்கட்டி...

குஞ் : வயித்தைக் கட்டி...

கந் : வயித்தை ஏன்றா கட்டுவான்...

குஞ் : அப்பிடித்தானே சொல்றவ... வாய்க்கட்டி வயித்தைக் கட்டி யெண்டு...

நல் : என்ன ரெண்டு பேருமா குசுகுசெண்டு என்னத்தைக் கட்டியனுப்பத் திட்டம் போடுறியள்?

கந் : கட்டியனுப்பிறதோ? நாங்களோ? ஆரை?

குஞ் : அப்பு சொல்லேரன...

கந் : வாய்க்கட்டி வயித்தைக் கட்டி எவ்வளவு கஷ்டப்பட்டு உவனை நீர் வளக்கிறீரெண்டதை விளங்கப்படுத்திக் கொண்டிருந்தனான்... என்னடா?

நல் : சரி... சரி... நீங்கள் ஒருக்கா கறிக்கடை வரைக்கும் போய்ற்றுவாங்கோ. அங்க் Beauty பசீல் கிடந்து துடிக்குது.

கந் : (முனுமுனுப்பாக) ம... எல்லாம் எவ்வளவு நேரத்துக்கு...

நல் : என்ன முனுமுனுக்கிறியள்?

கந் : இல்ல ஒரு கொஞ்ச நேரம் பொறுக்க எல்லாம் சரியாயிடும் எண்டுறன்... இந்தா நான்தான் வெளிக்கிட்டிட்டனே. டேய் குஞ்சன் கொம்மா இன்டைக்குக் கோயிலுக்குப் போற நாள்... விளங்குதே...

நல் : நான் கோயிலுக்குப் போறதைப் பற்றி அவனிட்ட ஏன் சொல்லுறியள்...?

கந் : இல்லை நானும் வெளீல போகவேணும். அதுதான் வீட்டைக் கவனமா அவன்தானே பாத்துக்கொள்ளவேணும் அதைத்தான் ஞாபகப் படுத்தினன்.

நல் : அதென்ற பிழுட்டி வடிவாப் பாத்துக் கொள்ளும்.

கந் : ஓ... அது வீட்டைப் பாக்கட்டும். டேய், நீ பிழுட்டியக் கவனமாப் பாத்துக்கொள் என்ன... நான் வாறன்.

நல் : (ரகசியமாக) டேய் குஞ்சன் இஞ்சை வாடா.

குஞ் : என்னண?

நல் : இந்தா இந்தக் கூடையப்பிடி. இந்தக் காசையும் வச்சுக்கொள்.

குஞ் : ஏனண?

நல் : கொப்பர் திரும்பி வாறதுக்கிடேல நீ ஒரு காரியம் பாக்கவேணும்...

குஞ் : என்னன...

நல் : பிளக்கியக் கடத்தியண்டு போய்...

குஞ் : கடத்தியண்டு போய்...

நல் : எங்கையாவது கண்காணாத இடத்தில்...

குஞ் : வேணாமண... கொலை செய்யிறது, சரியான பாவமண...

நல் : ஆர்ரா உன்னைக் கொலை செய்யச் சொன்னது?

குஞ் : நீங்கள்தானே கழுத்தைச் சீவுமாப்போல கைய ஓட்டினியள்.

நல் : நானோ... வேர்க்குதெண்டுபோட்டு நான் கழுத்தைத் துடைச்சால் நீ ஒண்டு...

குஞ் : Blackyன்ற பிரிவை அப்பு தாங்கமாட்டேரன்...

நல் : இதை விட்டால் வேற வழியில்லையடா...

குஞ் : இப்ப ராவிலயே பிளக்கி பிளக்கி எண்டு புலம்பிறவர். பிறகு பகல்லயும் பினாத்தத் துவங்கிறுவேரன்...

நல் : அவருக்கிது தெரியக்கூடாதடா...

குஞ் : உங்களிட்டக் கைநீட்டிக் காசை வாங்கீற்று நான் வெள்ள சொல்லுவனே...

நல் : காசோ?

குஞ் : ஒ... இப்ப தந்தியள்...

நல் : அது பிஸ்கட் வாங்கவடா...

குஞ் : அப்ப எனக்கு...

நல் : உனக்கோ... சரி இந்தா பிடி... கதை வெளீல் தெரியக்கூடாது...

குஞ் : முச்ச விட மாட்டனெண...

(கீச்சுக் கீச்சென நாய் கத்தும் ஒலி)

- இடையிசை -

கந் : மாடு களவெடுத்த மடையனப்போல என்னடா முழிசிக்கொண்டு நிக்கிறாய்?

குஞ் : ஒரு சின்னப்பிழை நடந்திட்டுதப்பு...

கந் : என்னடா சின்னப் பிழை...

குஞ் : ஆள் மாறாட்டமொண்டு நடந்துபோச்சுது...

கந் : என்னடா அலம்பிறாய்?

குஞ் : பியூட்டிக்குப் பதிலா பிளக்கி கடத்தப் பட்டிட்டுதப்பு...

கந் : என்னடா பிளக்கியோ...

குஞ் : ஓமப்பு... அடுத்த முறை வடிவாப் பாத்துப் பிழைவிடாமல் செய்யிறனப்பு.

கந் : பிளக்கி போய்ற்றுதே... என்ற பிளக்கி போய்ற்றுதே... ஓ...

குஞ் : என அம்மோய் ஓடியான்... அப்பு நெஞ்சப் பிடிச்சுக்கொண்டு மேலயும் கீழயும் என்னமோ மாதிரிப் பாக்கிறேர்...

நல் : இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ... என்னப்பா செய்யுது...

கந் : பிளக்கி... ஓ பிளக்கி... நல்லம்மா, பிளக்கி வீட்டுக்கு வந்த நாள் உமக்கு ஞாபகம் இருக்கே.

நல் : ஓ... ஒரு மழை நாளில் ரெண்டு பேரும் நனைஞ்ச கோழியன் மாதிரி வந்து நின்டியளே.

கந் : அந்த நாள் ஞாபகம் நெஞ்சிலே வந்ததே... நல்லம்மா... நல்லம்மா... நல்லம்மா...

(மீள் காட்சியிலை)

(தெருவோசைகள்)

கந் : Excuse me... இந்த 133 ஆம் நம்பர் பஸ் போட்டுதோ...

ஷண் : நூத்தி நுப்பத்து முனு இந்த றாட்ல ஓடுறதில்ல தானே... தெரியாதா... ஆ மிஸ்டர் நீங்களா... நீங்கதானே நம்மட வீட்டுக்கு நாய் பாக்க வந்ததுங்...

கந் : எட்ட நீங்களே... நான் கவனிக்க இல்ல...

ஷண் : இப்ப எங்க போறது?

கந் : அங்கொடைக்குத்தான்... ஹி... ஹி... வித்தியாசமா ஒண்டுமில்ல... அங்க ஒரு நாய் நிக்குதாமெண்டு கேள்விப்பட்டன் அதுதான்...

ஷண் : ஏனங் அம்மட்டு தூரம் போறது?

கந் : இஞ்ச கிட்டலை கிடைக்க மாட்டுதாமே...

ஷண் : நீங்க நம்மட வீட்ட வாறது... நம்மட வீட்ல இருக்கற Dogக்க உங்களுக்கு நான்ன் தாறது.

கந் : மெய்யாவே...

ஷண் : Promiseஸா...

கந் : அண்டைக்கு தரமாட்டனெண்டியள்...

ஷண் : அண்டைக்கு வீட்ல நம்மட wife இருந்தான்.

கந் : எட்டிப் பாக்கேக்க நான் காணேல்ல...

ஷண் : அவனுக்கு இந்த Dogs எண்டா ஒரே Crazy...

கந் : ஐ... ஸி

ஷண் : ரோஸி... எண்ட மன்சி... நாய்கள் கிறேஸி ஆகி என்னை வெள்ள போட்டது... நாய Bed Room க்கு விட்டது.

கந் : பைத்தியமே அவவுக்கு...

ஷண் : நாங் சொன்னதுதானே.... நாய்ப் பைத்தியம்.

கந் : எப்பவேனும் வேற நாயேதும் அவவக் கடிச்சதே.

ஷண் : No...No... But இந்த நாயால என்ட வாழ்க்க
Nowhereராப் போனது... என்ட wife நாயத்தான்
கொஞ்சமறது.

கந் : கேக்கப் பரிதாபமாத்தான் இருக்குது உங்கிட கதை.

ஷண் : என்ட wife இல்லாத நேரம் பாத்து நீங்க வாறது.

கந் : நானோ... (பயந்து) நான் எதுக்கு?

ஷண் : பயப்பிட வேணாங்... அந்த நாயப்புடிச்ச உங்கட
கையில நாங்தாறது... நிங்க அதை...

கந் : கண் கலங்காமல் பாக்கவேணுமோ...

ஷண் : வைஃபோட கண்காணாம Kidnap பண்ணீடனும்.

கந் : எனக்கிதுகளில அவ்வளவு அனுபவமில்லைப்
பாருங்கோ... தற்சேலா உங்கிட வைஃப நான்
Kidnap பண்ணீ... Sorry sorry உங்கிட வைஃபிட
நாய நான் கிட்னப் பண்ண பிறகு பொலீஸ்
கோட்டெண்டு பிரச்சினை ஏதும் வந்திடாதே.

ஷண் : Dont worry... அதெல்லாம் நாங் வடிவா Plan
போட்டுத் தாறது.

கந் : நீங்கள் வடிவாப் பிளானெப் போட்டால் நான்
அதைக் Carry பண்றன்.

ஷண் : You mean நாயத்தானே... மழை வாற மாதிரி
இருக்காங்... வாங்க போவம்...

(காட்சி மீளிசை)

(இடி மின்னல் மழையோசை)

- நல் : என்னப்பா மழை பெய்துகொண்டிருக்குது... நீங்கள் கனவு கண்டு கொண்டிருக்கிறியள்...
- கந் : நல்லம்மா... எல்லாமே கனவாப்போச்சுது.
- நல் : குடைய எடுத்துக்கொண்டு போய் ஒருக்காப் பாத்திட்டு வாங்கோவன்.
- கந் : ஆரை?
- நல் : பிழுட்டியத்தானப்பா... நான் அப்ப தொட்டுத் தேடுறன் காணேல்ல...
- கந் : குஞ்சன் எங்க?
- நல் : ஏன் அவனை?
- கந் : இல்லை நிக்கிறானோ எண்டு கேட்டன்...
- நல் : மழை நேரத்தில அது வெள்ளையும் போகாது. எங்க மாட்டுப்பட்டு முழிசிக்கொண்டு நிக்குதோ தெரியேல்ல.
- கந் : குஞ்சன் வரட்டுமன் பாப்பம்...
- நல் : அவனும் அதைத் தேட எண்டுதான் போனவன்...
- கந் : தேடவோ? குஞ்சனோ?
- நல் : என்ன தேடவோ எண்டு ஒரு மாதிரிக் கேக்கிறியள்?
- குஞ் : (வந்து) அப்பாடி, சரியான களைப்பாக் கிடக்கு. அப்பு, காசைத் தாங்கோ... கோலா ஒண்டைக் குடிச்சாத்தான் சரியா இருக்கும்.

நல் : ஏன்றா பியுட்டி கிடைக்கேல்லையே...

குஞ் : அப்பு, ரெயில்வே கேட்டடி வரைக்கும் போட்டு வாறன்.

நல் : அங்கை வரைக்கும் ஏன்றா போனனி...

கந் : ரெயிலுக்குள்ளாயும் ஏறிப் பாத்தனியே...

நல் : உங்களுக்கென்ன விசரே...

குஞ் : மூண்டாம் வீட்டு முனியம்மாட பெட்டை நாயையும் காணேல்லையாம் என்னு கதைக்கினம்...

கந் : ஓகோ... நான் நினைச்சன்.

நல் : என்னத்தை...?

கந் : ரெண்டுமாச் சேந்து எங்கயோ ஓடிப்போய்ற்றுகள் போல.

நல் : என்ற பியுட்டி அப்பிடிச் செய்திருக்காது. சம்மா ஹாசுக் கதை கதையாதீங்கோ...

கந் : வீணாக் கவலைப்பட்டு என்னத்தை நல்லம்மா... அதுகள் எங்கையெண்டாலும் போய் நல்லாயிருக்கட்டும்.

நல் : என்ற பியுட்டி... என்ற பியுட்டி...

கந் : அழைதயும்... பியுட்டி போனால் போகட்டும். பேப்பறில் பாத்து இன்னொரு சவீற்றிய நான் தேடியாறன்.

குஞ் : நோ.. நோ...

கந் : நோகுதோ.. நெஞ்சிலயோ... எடேய் தைலத்தை எடுத்தாடா... நல்லம்மா... எனிய நாய்... அதுக்குத் தெரியுதே உன்ற அந்தரம்... தைலத்தில் தடவி விடட்டே.

நல் : எங்கயிருந்தாலும் என்க்கென்ற பிழுட்டி வேணும்...

கந் : கண்டுபிடிப்பம்... கண்டுபிடிப்பம் பிழுட்டிய... இப்ப தைலத்தில் தடவிவிடுறன் என்ன...

குஞ் : இண்டைக்கிரவைக்கு டிவியில் கமலஹாசன்ற படமாமென்ன...

நல் : ஒ... என்ற பிழுட்டியில்லாமல் போட்டுதே... கமலஹாசன்ற படமெண்டால் கண்வெட்டாமல் பாக்குமே அது...

குஞ் : ரஜனீன்ற படம்தான் பிளக்கிக்குப் புடிக்குமென்ன... சண்டையெண்டால் போதும் துள்ளித் துள்ளிப் பாக்கும்.

நல் : நீங்களேன் நின்டு மசங்கிறியன்... வெளிக்கிட்டுப் போய்த் தேடுங்கோவன் கெதியா...

(கதவு மணியோசை)

கந் : பொறும். பொறும் மணியடிச்சுக் கேக்குது... ஆரெண்டு போய்ப்பார் ஒருக்கா.

குஞ் : எனேய் அப்பு. அண்டக்கு வந்தா நிம்மீடு மம்மி... மம்மி... அவ வந்திருக்கிறா... தையில் ஏதோ ஒரு பார்ச்லோடு...

கந் : (வந்து) ஆ வாருங்கோ... வாருங்கோ அதென்ன கையில பார்சல் ராசவள்ளிக்கிழங்கே... ஏன் உதெல்லாம்...

சின் : கிழங்கில்லை இது... உங்களுக்கொரு Pleasant Surprise... பாருங்கோ இஞ்ச (நாயின் குரைப்பொலி)

கந் : ஆ... எங்கிட பிளக்கி...

குஞ் : அப்புவிட நாய் திரும்பி வந்திட்டுது... பிளக்கி... என்னடா?

கந் : பாவம் கொஞ்சம் மெலிஞ்ச போச்சது... இதெப்பிடி உங்களிட்ட...

சின் : அது பெரிய கதை...

கந் : இருந்து ஆறுதலாச் சொல்லுங்கோ...

சின் : எங்கிட வீட்டில் Bedroomல் நான் படுத்திருத்தன்.

கந் : தனியாவோ...

சின் : ஒ... வாசல் கதவை விறாண்டுமாப்போல ஒரு சத்தம்...

கந் : பயந்திருப்பியள்...

சின் : வந்து எட்டிப்பாத்தால் இவர்... அதே முகம்... அதே நிறம்...

கந் : அதே மணம்...

சின் : குரல்லயும் அதே குழறல் - கண்ட வுடனேயே கண்டுபிடிச்சிட்டன் ஆள் உவர்தானென்டு.

கந் : ஒருநாள்தான் கடிச்சது... எண்டாலும் அது மறக்கேல்ல... தேடி வந்திட்டுது உங்களா...

சின் : ஆனால் பாவம் அதின்ற வாய ஆரோ கட்டி வச்சிருக்கினம்.

குஞ் : வயித்தைக் கட்டியிராயினம்... என்ன அன்றி...

சின் : என்னை ஒரு மாதிரிப் பாத்திட்டு ஸ்ரேஷன் பக்கமா அது ஒடத் துவங்கீற்று. நானும் பின்னால ஒடுறன். போட்டிருந்த Night gown சிக்குப்பட்டு நான் தடுக்கி விழுந்திட்டன். அதுக்கிடேல தண்டவாளத்தில அது தலைய வச்சிட்டுது... முன்னால ரெயில் பேய் மாதிரி ஓடிவருகுது.

குஞ் : சூவெண்டு சூவிக்கொண்டே...

சின் : பாவம் வாயில்லாச் சீவன்... அதுக்கென்ன கவலையோ சாகத் துணிஞ்சிருக்கு... நான் ஒரு செக்கன் பிந்தியிருந்தால்... ஒ அதை இப்ப நினைச்சாலும் தலை கிறுகிறேன்டுது.

கந் : 'இன்னா செய்தாரை ஒறுத்தல் அவர் நான் நன்னயம் செய்து விடல்' எண்ட மாதிரி உங்களைக் கடிச்ச நாயையே உங்கிட உயிரக்கூடப் பொருட்படுத்தாமல் காப்பாத்தி இருக்கிறியள். உங்களை நினைச்சால் எனக்குப் புல்லரிக்குது.

(கதவு மணியோசை)

ஆராக்கும்? திரும்பவும் மணியடிக்குது...

நல் : ஆ... டொக்டரே வாருங்கோ... வாருங்கோ...

ஷண் : மிலிஸ் கந்தங்சாமி... உங்களுக்கொரு Pleasant Surprise... இங்க பாருங்க...

நல் : Oh... my Beauty.

கந் : மெல்ல மெல்ல விழுந்திடப்போறீர்...

நல் : இதெப்பிடி டொக்டர் உங்களிட்ட வந்தது...

ஷண் : அது பெரிய கதை மிலிஸ் கந்தங்சாமி...

நல் : இருங்கோ... வந்திருந்து ஆறுதலாச் சொல்லுங்கோ கதைய...

ஷண் : நான் டெயிலி River side ஆல walk போறது வழக்கம். இன்டைக்கும் போனது... வழிலை ஒரு “போக்கு.” பாலம் மேல இவன்ன் ஏறி நிக்கிறான்...

நல் : பாலத்துக்கு மேலயோ... என்ற கடவுளே...

ஷண் : வான்த்த பாக்கிறான்... தண்ணிய பாக்கிறான்... தண்ணியப் பாக்கிறான்... வான்ததைப் பாக்கிறான்...

கந் : வாய் கட்டி இருந்ததோ...

ஷண் : Of course... பாத்த ஓடன் நமக்கு வெளங்கினது... அதே மூக்கு... அதே கண்ணு...

நல் : குரல்லவும் அதே சிறைங்கல்...

ஷண் : There you are... உடனே நாங் Identify பண்ணீட்டன் உங்கிட Beautyதான் அது சொல்லி...

நல் : எப்பவோ ஒருக்கா ஊசி போட வந்தனியள் - எண்டாலும் மறக்கேல்லை இன்னும் நீங்கள்...

ஷண் : Ya... எனக்கு வெளங்கினது... Love failure இலதாங் Suicide பண்ண நினைச்சு பாலத்துமேல ஏறினது சொல்லி...

நல் : டொக்டரெண்டதால கண்டுபிடிச்சிட்டியள்...

ஷண் : நாங் கிட்ட போக அது பாஞ்சதுதானே...

நல் : உங்களுக்கு மேலயோ...

ஷண் : No... No... Into the river ஜைஸே

நல் : ஜயையோ... பிறகு பிறகு...

ஷண் : நாங் wait பண்ணல்ல... நானுங் பாஞ்சது பின்னால்...

நல் : Oh you are really great Doctor...

ஷண் : நல்லவேளை... நாங் காப்பாத்தி கரை சேத்துப் போட்டது ஆள் தப்பிட்டான்.

நல் : உங்கிட இந்த உதவிக்கு - என்ற பிழுப்பிய திரும்பவும் என்னிட்ட கொண்டந்து சேத்ததுக்கு - மெத்தப் பெரிய உபகாரம் டொக்டர்.

ஷண் : உழவாரங் எல்லாங் வேணாங்க எனக்கு, மனிதாபிமானங் இருக்கற ஒருத்தங் செய்யறத தாங் நானுங் செஞ்சது...

கந் : மனிதாபிமானத்தோட உங்களுக்கு மிருகாபி மானமும் சேர்ந்திருக்குது டொக்டர்... அதுதான்

விசேஷம்... இவவும் உங்கள மாதிரித்தான்...
இவதான் மிலிஸ்...

சின் : நீங்கள் அவருக்கென்னை Introduce பண்ணத் தேவையில்லை. Mr. கந்தசாமி... என்ன ஷன் என்னைத் தெரியேல்லையா?

ஷன் : ஒ... Chin... நீங்கதானா? மிச்சங்காலத்துக்கு பொறவு சந்திச்சது... இங்கதான் இருக்கிறதா?

சின் : இப்ப கொஞ்சக் காலமா இங்கதான். உங்களுக்குச் சொன்னால் என்ன Mr. கந்தசாமி... இவர் என்ற பழைய Lover...

கந் : இவரோ... ஆ... சொல்லுங்கோ...

சின் : நாங்கள் ரெண்டு பேரும் காதலிச்சம் உயிருக்குயிரா...

ஷன் : பிறகு கல்யாணங் கட்டினங்...

சின் : வேற வேற இடத்தில்... வடக்கும் தெற்கும் ஓண்டு சேர ஏலாதெண்டு சமூகம் எங்களப் பிரிச்சிட்டுது...

ஷன் : பத்து வரிசத்துக்கு பொறவு இப்பதாங் meet பண்றங்...

சின் : இடையில் என்னென்னமோ எல்லாம் நடந்து முடிஞ்சிட்டுது... என்ற Husband இப்ப என்னோட இல்ல.

ஷன் : Oh, It's a pity.

சின் : He is in the city... Foreign-ல் அவரிப்ப வேற ஒருத்தியோட settle ஆயிட்டேர்.

ஷண் : என்ட wifeம் போயிப்ப பத்து மாசங் பாஸானது.

கந் : அவவும் cityக்கோ

ஷண் : இல்ல Battyக்கு.. நாயில்லாம நாங் இல்ல சொல்லி அவ அம்மா வீட்ட போனது... இப்ப நாங் Battery... இல்லாத Torch மாதிரி ஆனது.

சின் : Don't worry ஷண்... நானிருக்கிறன். உங்கிட வீட்டில விளக்கேத்த நான் வாறன்.

கந் : குத்து விளக்கிப்ப சரியான விலை... மெழுகு திரீல வாங்கிக் கொளுத்துங்கோ.

சின் : மிஸ்டர் கந்தசாமி 10 வரிசமா பிரிஞ்சிருந்த எங்களோ...

ஷண் : ஒங்கட வீட்டு Little Dogs சேத்துவச்சிட்டுது.

சின் : Thank God.

ஷண் : No... No... Thank dogs... God தான் Dog ஆ மாற சேத்துவச்சது...

சின் : காதலர்களைச் சேத்து வச்ச பியுட்டிக்கும் பிளக்கிக்கும்

எல் : Hip Hip Hurray...

குஞ் : அப்பு முனியம்மாட பெட்டை நாய் எங்கிட வீட்டு வாசலில வந்து நிக்குது.

கந் : எடு விளக்குமாத்தை...

குஞ் : முனியம்மாவே விளக்குமாத்தோடதான் வந்து நிக்கிறா அப்பு...

கந் : விளக்குமாகத்தோடையோ... ஏன்ரா...

குஞ் : ஒடிப்போன ஒடுகாலிய இனி வீட்டில் அடுக்க மாட்டனென்டு சொல்லி சன்னதங் கொண்டு நிக்கிறா.

ஷண் : Mr. கந்தசாமி, நாங் ஒண்டு சொல்றது. உண்மையான காதலர்களைப் பிரிக்கிறது பெரிய பாவம்...

கந் : அதுக்காக?

சின் : ரெண்டோட மூன்டா அதையும் சேர்த்துக் கொள்ளுங்கோ.

ஷண் : Yes... This is our humble request...

கந் : நீங்கள் செய்த உதவிக்கு இதுதன்னும் நாங்கள் செய்யமாட்டமே... எடேய் குஞ்சுத்தம்பி ஆரத்தித் தட்ட கரைச்செடுத்துக் கொண்டுவா... வா முனியம்மா வா... வலது காலை எடுத்துவச்சு வா.

(3 நாய்கள் குரைக்குமொலி)

முடிவிசை.

தாம் தூம் கை கை

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
 நல்லம்மா
 பூமணி
 சின்னத்தம்பி
 குஞ்சுத்தம்பி

- நல் :** இஞ்சேருங்கோப்பா...   இந்தக்   கணக்கு
 வழக்கெல்லாம் பிறகு பாக்கலாம். இப்ப நான்
 சொல்றதைக் கொஞ்சம் கேளுங்கோ பாப்பம்.
- கந் :** இப்ப 25 வருசமா நீர் சொல்றதைத்தானே நானும்
 கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறன்... ம... சொல்லும்
 என்ன விஷயம்...
- நல் :** எங்கிட மேள் பூமணிக்கு ஒரு மெஷினை வாங்கிக்
 குடுங்கோவனப்பா. அவள் நெடுகிலும் அலட்டிக்
 கொண்டிருக்கிறாள்.
- கந் :** மெஷினோ... என்ன செவிட்டு மெஷினோ...
 நெடுகிலும் ரேடியோக்குப் பக்கத்தில குந்தியிருந்து

கொண்டு முக்காலா முழுக்காலா எண்டு அது குழர்றதெல்லாத்தையும் கேட்டுக் காதடைச்சுப் போச்சுதாமே?

- நல் : அவனுக்கேனப்பா செவிட்டு மெசின்... அவனுக்கொண்டும் காதில கோளாறில்லை.
- கந் : பின்னப் பக்கத்துவீட்டு பாக்கியத்துக்கு வாங்கிப் பிறசன்ற் பண்ணப்போறாளாமே குடுத்த கடனைத் திருப்பிக் கேக்கப் போகேக்கை எல்லாம் அதுக்குத்தான் காது ரிப்பேராப் போறது...
- நல் : உந்த மனிஷனுக்கு கதை சொல்லி எனக்குத் தானிப்ப தொண்டை ரிப்பேராப் போகப் போகுது.
- கந் : ஏனப்பா?
- நல் : நான் சொன்னது செவிட்டு மெஷின் இல்லையப்பா... தையல் மெஷினை.
- கந் : அதுக்கேனிப்பிடிச் சத்தம் போட்டுச் சொல்றீர். எனக்கென்ன காது செவிடே? ஐம்புலன்களில் அதொண்டுதான் எனக்கிப்ப சரியா வேலை செய்யிறது. அதையும் அவுட்டாக்கப் பாக்கிறீரே...
- நல் : சில நேரங்களில் நான் சொல்றதொண்டும் உங்களுக்கு சரியா விளங்க மாட்டுதாமே.
- கந் : அதுசரி நல்லம்மா இப்ப அவனுக்கேனாம் தையல் மெஷினை?

- தில் : படிச்சுப்போட்டு சும்மா வீட்டில குந்தியிருந்தால் அவளுக்கு அலுப்புத் தட்டாதே.
- கந் : அலுப்படிச்சால் போய் மாவை இடிக்கச் சொல்லும்.
- நல் : இந்தக் காலப் பிள்ளையள் ஆரும் மாவிடிக்கிறதுகளே?
- கந் : உங்களுக்கு மாவிடிக்க ஏலாட்டில் அதுக்காக என்னைப் போட்டு இடிக்கிறியனே.
- நல் : சும்மா குதர்க்கம் கதைக்காமல் அவளுக்கொரு மெசினை வாங்கிக் குடுங்கோ பாப்பம்.
- கந் : லேசாச் சொல்லிப்போடும். மெஷின் வாங்கிற தெண்டால் காசு வேணுமப்பா... காச...
- நல் : இப்ப காசில்லாத மாதிரி ஏன் பஞ்சம் கொட்டிறியள். பொத்திப் பொத்தி வையுங்கோ. போகேக்கை கொண்டுபோகலாம்.
- கந் : உன்னைப் போல ஊதாரியா இருந்தால் நடுத்தெருவிலதான் நாங்கள் எல்லாரும் நிக்க வேண்டிவரும்.
- நல் : கசவாரக் கந்தசாமி எண்டு எல்லாரும் பட்டம் தெளிச்சுப் பேசேக்கை எனக்கு மானம் போகுது.
- கந் : சும்மா அள்ளிக் குடுத்தால் கர்ணன், பாரி எண்டு கொண்டாடுவான்கள்தான்... அதுக்காக? உழைச்சுச் சம்பாதிக்கிறவனுக்குத்தானப்பா, அதின்ரத அருமை தெரியும்.

- நல் : இப்ப ஆருக்காக உழைக்கிறியள? பெத்த பிள்ளைக்கு ஒரு மெசின் வாங்கிக் குடுக்க மனமில்லாட்டில்...
- கந் : ஆருக்கப்பா இப்ப மனமில்லாமல் போனது. ஒரு பொருளை வாங்கிறதுக்கு முந்தி, அதால், இலாபமோ நட்டமோ, எதாவது பிரயோசனம் இருக்குமோ என்னு நல்லா யோசிக்க வேணும் கண்டியோ...
- நல் : யோசியுங்கோ... நல்லா யோசியுங்கோ... ஒரு சாறி வாங்கித்தாதெண்டாலும் ஒண்டுக்கு ஒம்பது தரம் யோசிப்பியள்.
- கந் : நான் ஒம்பது தரம்தான் யோசிப்பன். நீர் அம்பது கடை எல்லோ ஏறி இறங்கிறனீர்.
- நல் : அது சரி இப்ப என்ன சொல்லியள்?
- கந் : நல்லம்மா தையலைப் பற்றி அவனுக்கிப்ப என்ன தெரியும்? இல்லைக் கேக்கிறன்.
- நல் : ஏன் அவள் தையல் கிளாசில போய் படிக்கேல்லையே...
- கந் : படிச்சவன்தான். வீட்டில கிடந்த பேப்பரெல்லாத் தையும் ஏதோ கட்டிங் கட்டிங் எண்டு சொல்லி வெட்டி வெட்டி பழைய பேப்பர் காறனுக்கும் போடேலாமல் குப்பை கொட்டி வச்சிருக்கிறானோ...

- நல் : இப்ப பழைய பேப்பர்காறனுக்கு அதுகளை வித்துக்தான் பெரிய குபேரனாகப் போறியளாக்கும்.
- கந் : சிறுதுளி பெருவெள்ளம் கண்டியே... மஸ்தானும் அப்படித்தானப்பா பணக்காறனானவனாம்.
- நல் : மஸ்தானோ மச்சானோ இப்ப மெசினுக்கு என்ன சொல்லியின். அதைச் சொல்லுங்கோ...
- கந் : மெழின் வாங்கிறதெண்டால் கொஞ்சநஞ்சக் காசே, ஏழைட்டு எண்டு வேணுமப்பா...
- நல் : ஒ சேத்துச் சேத்து கண்டவன் நிண்டவனுக்குக் கடனைக் குடுங்கோ. பிறகவனாரும் சுறுட்டிக் கொண்டு போகப் பிறகு தலையில கைய வச்சக் கொண்டு குந்தியிருங்கோ.
- கந் : அப்படிக் குந்திக்கொண்டிருக்க நானென்ன இனிச்சவாயனே. என்னிட்ட ஆரும் வண்டில்விட ஏலுமே.
- நல் : வண்டிலும் மாடும் வாங்கப் போறனெண்டு சொல்லி அவன் கணபதி வாங்கின காசைத் திருப்பித் தரேல்லையே இன்னும், என்ன செய்தனியின் அவனை?
- கந் : ம... அவன் எனக்குக் கொஞ்சம் விளையாட்டு விடத்தான் பாக்கிறான் போல கிடக்கு.
- நல் : அந்தக் காசிருந்தாலும் இப்ப ஒரு மெசினை வாங்கியிருக்கலாம்.

கந் : நல்ல நேரத்தில ஞாபகப்படுத்தினீர் நல்லம்மா.

நல் : என்னத்தை?

கந் : அவன்ற மனிசிக்காரி கொஞ்சக் காலமா ஒரு மெசினை வச்சுத் தச்சுக் குடுத்துக் கொண்டிருந்தவள். இப்ப அவருக்கு கால் ஏலாமல் போய் அது மூலை கிடக்குது...

நல் : எப்படி மெசின் நல்லா ஓடுமே.

கந் : ஓடுறதுக்கு அதென்ன ரேஸ் குதிரையேயப்பா...

நல் : நல்ல கொண்டிசன்ல இருக்கோ எண்டு கேட்டால் நீங்களோண்டு...

கந் : எந்தக் கொண்டிசன்ல இருந்தாலும் அதைக் கொண்டந்து சேக்கிறதுதான் முதல் வேலை.

நல் : கெதில வெளிக்கிடுங்கோ. இக்கணம் அந்தாள் அதை எங்கயும் அடகு வச்சாலும் வச்சிடும்.

(தூரத்தில் டிராக்டர் வரும் ஒலி)

குஞ் : எணோய் அம்மோய் அப்பு வாறாரெணை... றாக்டரில்...

நல் : (வந்தபடி) றாக்டரிலயோ எங்க பாப்பம்.. ஓமடா... சொன்ன மாதிரி மெசினோடுதான் வாறேர்.

குஞ் : சிவாசி குதிரையில குந்தியிருக்குமாப் போல குசாலா இருந்து வாறேர் என்னணை...

நல் : ஓமடா... ஊர்ச்சனமெல்லாம் வாசல்ல வந்து நின்டு கொண்டு, அதைத்தான் பாக்குதுகள். ஏதோ காணாததைக் கண்ட மாதிரி.

(றாக்டர் வந்து நிறுத்துமொலி)

குஞ் : (களைத்து) அப்பாடா... முதுகு முறிஞ்சு போச்சுது. தம்பி கொஞ்சம் கவனமாப் பாத்து இறக்கும்... எட பிரண்டு போவானே, கொஞ்சம் தள்ளி நில்லன்றா... ம... ம... சரியான பாரமாத்தான் கிடக்கு.

நல் : நானும் ஒரு கை பிடிக்கட்டே...

கந் : ஏன் நீர் பிடிக்க, பிறகுமக்கு நாரீக்க பிடிக்க, அதுக்கு நான் வைத்தியத்த தேடிப்பிடிக்க, பரியாரி வீட்டுக்கு உன்னோட என்னையும் உலய வைக்கிற யோசினையே... தள்ளி நில்லுமப்பா...

நல் : தம்பி ராசா கொஞ்சம் பக்குவமாப் பிடியும் தம்பி. விழுத்திக்கிழுத்திப் போடாதையும்...

கந் : உதென்ன கையில தட்டோடை நிக்கிறாய். ஆலாத்தி கீலாத்தி எடுக்கப்போறியே...?

நல் : நீங்களொண்டு இது கறித்தண்ணி, வெளில எத்துவமெண்டு கொண்டுவரவும் நீங்களும் வந்திட்டியள்.

கந் : நல்லவேளை என்னில எத்தேல்லை... சரி சரி இப்போதைக்கிதில வையும். மெத்தப் பெரிய உபகாரம். தம்பி பிறகென்ன? ஒ... நானின்னும்

காசு தரேல்ல என்ன... ம... இந்தாரும் புடியும்.
போய் ஓயிலைக் கியில வாங்கி நல்லாப் பூசும்...
உமக்கில்லை றாக்டருக்கு. ஒரேயடியாக்
கடகடக்குது.

நல் : நீங்கள் நல்லாக் களைச்சுப்போனியன் போல
கிடக்கு.

கந் : அப்பிடியே... அப்ப போய் ஒரு முட்டைக் கோப்பி
அடிச்சுக் கொண்டந்து தாறதுதானே...

குஞ் : எங்கிட கோழி இன்னும் முட்டை
போடேல்லையப்பு.

கந் : அப்ப பள்ளிக்கூடத்தில் நீ வாங்கிற முட்டையில
ரெண்டைக் குடன். உடைச்சுப் போட்டுக்
கொண்டு வரட்டும்.

நல் : ஊர்ச்சனமெல்லாம் வாசல்ல நின்டு உங்களைப்
பாத்தபடிதான்.

குஞ் : அப்பு சிவாசி குதிரையில இருந்த மாதிரி வந்த
ஸ்ரெலுக்கு கண்பட்டிருக்கப் போகுதனை.

கந் : ஓ... ரெண்டு பேருமா பின்னத் திருஷ்டி சுத்திப்
போடுங்கோ. அவன் கட்டேல போவான்ற றாக்டர்
போடிற சுத்தமெண்டால் ஊரையே கூட்டமேற்றுது.

நல் : எங்கிட வீட்டுக்கு மெழின் வந்த விஷயமிப்ப
ஊருக்கே தெரிஞ்சுபோச்சுது.

கந் : ஓ இனி ஓவ்வொருத்தரா வருவினம் புதினம்
பாக்க.

- நல் : வந்து மெசினைப் பாத்து ஒவ்வொரு நொட்டை சொல்லாட்டில் அவையருக்குப் பத்தியப்படாதே.
- கந் : எடே குஞ்சன்... போய்க் கதவைச் சாத்து, ஒருத்தரையும் உள்ள விடாதை. வந்து நொட்டையும் சொல்லிப்போட்டு தட்டுப்படுற எதையும் கையோட தட்டிச் சுத்திக்கொண்டு போனாலும் போயிடுவான்கள்.
- குஞ் : அக்கா உனக்கு மெசின் வந்திட்டுது. வா வா வந்து பார்.
- கந் : ஏன்றா அதென்ன தானா வந்ததே. மெசின் வந்திட்டுதாம். நான் இழுத்துப் பறிச்சுக்கொண்டு வாறன். செய்வினை செய்ப்பாட்டுவினை ஒரு கோதாரியும் தெரியாதாம்.
- நல் : வா பிள்ளை பூமணி... வந்து மெஷினை ஓட்டிப் பார்.
- கந் : ஒ இந்தக் காலத்தில் பெண்டுகள் ஏரோப்பிளேன் அது இதெண்டு என்னமோ எல்லாம் ஒடுறாளவை. நீ இந்த மெசினை எண்டாலும் ஓட்டிப்பார்.
- நல் : வடிவான மெஷின் எல்லேடா... சிங்கர்...
- குஞ் : வீட்டில இப்ப ரெண்டு சிங்கராப் போச்சது.
- கந் : ரெண்டு சிங்கரோ...
- குஞ் : ஒ... அக்கா ஒரு சிங்கர் இது ஒரு சிங்கர் Zigzag மெஷின்னை.
- கந் : எட உனக்கு இங்கிலீச்த்தூள் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தெரியுது. பிள்ளை அந்தக் கதிரைய இதிலை

கொண்டாந்து போட்டிட் மெசினை
ஆட்டிப்பார் பாப்பம்.

(மெசின் ஒடும் சுத்தும்)

நல் : கீச்சுக் கீச்சென்று ஏதோ சுத்தம் கேக்குதப்பா.

கந் : உள்ளுக்கு எலிக்குஞ்சு ஏதும் நிக்குதோ?

குஞ் : இல்லையப்பு நட்டேதோ ஹசாயிற்றுது போல...

கும் : உனக்கே?

குஞ் : நான் இப்ப திருத்திக்காட்டுறன் பாருங்கோ...

கந்த : நீயே... உனக்கென்ன ரிப்போர் தெரியும். உன்னையே ரிப்போர் பண்ண ஏலாமல் கிடக்குது.

நல் : அவன் சூரண். செய்வான். அண்டைக்கு உங்கிட சைக்கிளைக் கழுட்டிப் பூட்டினவன்தானே.

கந் : ஒ... மூடினவன். மிஞ்சிப்போச்செண்டு அஞ்சாறு நட்டைக் கொண்டுபோய் பெட்டிக்கை வைச்சிருக்கிறான். கொக்காக்கு நகை செய்து போடாட்டிக்கும் நட்டையாவது தேடிவைப்ப மெண்டிட்டாக்கும்.

குஞ் : இந்தா இந்த ஸ்குரு தான் லூசாயிருக்கு. இதை இறுக்கினால் சரியப்பு.

கந்தி : உனக்கிறுக்கினால் எல்லாம் சரியாகும். சும்மா அதொண்டையும் நீ இப்ப தொடாதை. அதாரும் நல்ல மெக்கானிக்கா கூட்டியாந்து காட்டுவிப்பம்.

- நல் : இப்பிடியே இதை நட்ட நடு ஹோல்ல
வைச்சிருக்கப் போறியளே. எங்கையும்
மூலையோடை அரக்கி வையுங்கோ...
- கந் : அதுதான் பாக்கிறன் எங்க வைப்பமெண்டு... எ
இந்த மூலையில் வச்சால் எப்பிடி?
- குஞ் : அது என்ற சாமான்கள் வைக்கிற இடம். அதை
நான் விடமாட்டன்.
- கந் : கதியாலை நட்டு எல்லையைப் போட்டு வைச்சுக்
கொள். உந்த மூலை உன்றை... அந்த மூலையை
கொம்மான்றை அலுமாரி, இஞ்சாலை மேசை
கிடக்கு.
- நல் : யன்னலோடை வைப்பமப்பா அப்பதான் நல்லா
வெளிச்சம் வரும்.
- கந் : வெளிச்சம் மாத்திரமே வரும். ரோட்டால் போற
காவாலியளிட சீக்காய் வரும். சிக்னல் வரும்.
பிறகு காயிதமும் வரும்.
- குஞ் : அதால் அடிதடியும் வருமப்படு.
- கந் : ஒம்.. உனக்கு விளங்குது...
- நல் : பின்ன எங்கதான் வைப்பமெண்டுறியள்?
- கந் : என்ற தலை தூக்கி வையுங்கோ. மெஷினை
வைக்க ஒரு ஆமான இடமில்லை வீட்டிலை.
பிறகேன் உங்களுக்கொரு மெஷினை...
- நல் : ஹோலுக்கை ஏன் மெசினை.. பேசாமல் அறேக்கை
கொண்டுபோய் வைப்பாம்.

- கந் : அங்கதான். வெளிச்சம் இல்லையே. இனிச் சுவரை இடிச்ச யன்னல் ஏதும் வைக்கிற பிளானோ...
- நல் : தைக்கிற நேரத்திலை வேணுமெண்டால் ஸைட்டைப் போடுறதுதானேயப்பா.
- கந் : அது சரி ராவில மாத்திரம் போட்டும் இப்பவே கறண்ட பில் நூறுக்கு மேல போகுது. இனிப் பகல்லயும் எரிஞ்சதெண்டால்?
- குஞ் : அப்புவுக்கு ராவில நிததிரையும் வராமல் போயிடும்.
- கந் : ம... ஏதோ உங்கட விருப்பப்படி எங்கயெண்டாலும் வைச்சுத் துலையுங்கோ. நான் சரியப்போறன் கொஞ்ச நேரம். ஒரே களைப்பாக்கிடக்கு.

(இசை)

- நல் : எங்கிட பிள்ளை பூமணியும் தைக்கிதாம் எண்டு கேள்விப்பட்டோடன அயல்டைச் சனமெல்லாம் இஞ்ச வந்து எனக்கொண்டு தச்சுத்தா உனக்கொண்டு தச்சுத்தா எண்டு பிச்சுப் பிடுங்குதுகள் அவனை.
- கந் : ஓமோம் நானும் தான் பாக்கிறனே... ‘எலி நன்னிப் போட்டுது தச்சுத்தாடி பிள்ளை’ எண்டுகொண்டு சாயம்போன ஒரு சாக்குத்துணியோடை ஓராள். கமக்கட்டுக்கை பிடிக்குது அவிட்டுத் தைச்சுத்தா’ எண்டொரு அரியண்டத்தோடை மற்றொராள்.

‘முழங்காலுக்குக் கீழ் இறங்கிப்போச்ச து மடிச்சுத் தைச்சுவிடு’ எண்டொரு கிழிச்லோட் கால் சவண்ட இன்னொராள். எல்லாம் ஓசிக்கேசுகள் தானே வருகுதுகள்.

நல் : துவக்கத்தில் அப்பிடித்தானப்பா. போகப்போகத் தான் ஓடர்கள் வரும். பிறகவன் எழும்ப நிமிர ஏலாமல் இருந்து வேலை செய்யேக்கை தான் விளங்கும் உங்களுக்கு. அவளின்ற கெட்டித்தனம் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சால்தானே...

கந் : காக்கைக்கும் தன் குஞ்ச பொன் குஞ்ச.

நல்லை : இவர் பெரிய வெள்ளக்காரர் சொல்ல வந்திட்டேர்.

குஞ் : (வந்து) அம்மா கெதிலை காசைத்தானே...

நல் : இஞ்சாருங்கோ ஒரு நாறு ரூபா குடுங்கோ இவனிட்ட.

கந் : நாறு ரூபாயோ? ஏனிப்ப 100 ரூபாய?

நல்லை : அவள் பிள்ளைக்கு ஏதோ நாலாம் லேசாம், அதுகள் வாங்கத்தான்.

கந் : முந்தநான்தானே 100 ரூபாக் குடுத்தன். திரும்பவும் ஏனாம்?

நல் : தையல் எண்டால் ஒரு நால் ரெண்டு நூலேயப்பா. கசவாரப்படாமல் காசை எடுத்துக் குடுங்கோ. அவள் நாலு சட்டை தச்சு உழைச்சாலெண்டால் பிறகு உங்களை இருத்திவைச்ச சாப்பாடு போடுவாள்.

- கந் :** மெஷின் வரேக்க அதேதோ சும்மா வருகு தென்டுதான் நானும் பாத்தன். வந்த பிறகெல்லே தெரியது. அதென்னை விழுங்க வந்திருக்கெண்டது.
- நல் :** ஏதோ நூறிருநூறைக் குடுத்திட்டு பெரிய அலுப்படிக்கிறியள்.
- கந் :** நூறிருநூறோ. அண்டைக்கு றக்டருக்கு நாறு, மெக்கானிக்குக்கு இருநாறு... அவனொரு இக்குறுணிப்பு பாட்ஸப் போட்டிட்டு அதுக்கு முன்னூறாம். பிறகு நால் நுணுக்கெண்டு அதுக்கொரு நாறு... கூட்டிப்பாரன் எல்லாத்தையும்.
- குஞ் :** வாறவைக்கு அம்மா தேத்தண்ணியும் குடுக்கிறவை அப்பு.
- கந் :** வந்த கையோடை வெறுங்கையாப் போகக்கூடா தெண்டிட்டு கோப்பித்தூள், மிளகாய்த் தூளெண்டும் வாங்கியண்டு போயிருப்பினமே.
- குஞ் :** ஓமப்பு, பால்மா சினியும் போறது சிலநேரம்.
- நல் :** இவனொரு அண்டல்காறன். நீங்கள் எல்லாத்துக்கும் கணக்கை வச்சுக்கொள்ளுங்கோ. அவளிக்கணம் கடைவழிய ஒரு நாலு ஓடர் எடுத்தாள் எண்டால், எல்லாம் வட்டியும் முதலுமா அடைக்காமலே போகப்போறாள். அப்ப கொண்டுபோய் பெட்டாக்க வைச்சுப் பூட்டுங்கோ.
- கந் :** அப்ப உன்ற மேள் ஊருக்குள்ளையே கியாதியான தையல்காறியா வரப்போறாள் எண்டு சொல்றாய்.
- நல் :** இருந்து பாருங்கோவன். நாலு மாசத்தில இன்னும் நாலு பேரை வேலைக்கு வைச்சு அவள்

செய்விக்கத்தான் போறாள். நீங்களும் பாக்கத்தான் போறியள்.

கந் : அதுவுமப்பிடியே. அப்ப கடை போடுறதுக்கு இடமும் பாத்திட்டாய் போல.

நல் : இஞ்ச வீட்டோடையே அங்கால வெறு நிலத்தில ஒரு சார்ப்பு இறக்கலாம் எண்டுதான் யோசிக்கிறன்.

கந் : உன்ற யோசினையள் கடைசில என்னைத்தான் குழிக்க இறக்கும்போல கிடக்கு. அதுக்கும் ஒரு இடத்தைப் பாத்து வை பின்ன.

குஞ் : காசப்பு...

கந் : இவனொண்டு... இந்தா பிடி... கொக்காட்ட எல்லாத்துக்கும் கணக்கெழுதி வைக்கச் சொல்.

(இசை)

கந் : எடேய் குஞ்சன்... சோதினை வருகுது. படிப்பமெண்டில்லை சினிமாப் புத்தகம் பாத்துக் கொண்டிருக்கிறியே. கொண்டா இஞ்சை அதை. கிழிச்ச அடுப்பில போட்டுவிடுறன்.

குஞ் : ஐயோ அப்பு இது சினிமாப் புத்தகம் இல்லேணை...

கந் : பின்ன?

குஞ் : அக்காட ‘பற்றன்’ புத்தகமென்று.

கந் : பற்றன் புத்தகமோ... நாட்டியக்காரியள் மாதிரி காலை அகட்டியன்டு சீச்சி... கிரிசை கெட்ட

கழுதையள். தூக்கி குப்பையிலதான் போட வேணும்.

- நல் : (வந்தபடி) இருநூறு ரூபா குடுத்து அவள் வாங்கி வந்திருக்கிறாள். நீங்கள் தூக்கிக் குப்பையில போடப்போறியளோ...
- கந் : இஞ்சபார் காலைத் தூக்கியண்டு அவ நிக்கிற நிலையை...
- நல் : இதுகள்தானப்பா இப்பத்தய ஸ்ரெலுகள்.
- கந் : அந்தக் காலத்தில எண்டால் ஒரு பாவாடை சட்டை பாக்க எவ்வளவு வடிவா இருந்தது. இப்ப எண்ணடா எண்டால் ஆயிரம் துணியள் அதில ஆயிரம் வெட்டுகள்.
- குஞ் : இதுதானணையப்பு குஷ்பு கிற்... இது மடம் கிற்...
- கந் : உனக்கும் உதுகள் தெரியுது என்ன? உதேனிந்தப் பெடி' முட்டைக் கண்ணால முழிசிக் கொண்டு நிக்குது.
- குஞ் : அது பெடியன் இல்லேண. அதுவும் பெட்டைதான். ஐம்பர் போட்டுக்கொண்டு நிக்குது.
- கந் : ஐம்பரோ அப்பிடியும் ஒண்டிருக்கே. எட்ட இப்பதான் விளங்குது... அண்டைக்குவன் சைக்கிளக் கழட்டிப் பூட்டினாப் பிறகு பிறேக்கில்லாமல் அது ஓட ஒரு பெடியனில போய் இடிச்சிட்டன். சொறி தம்பி எண்டன். அவன் முறைச்சுப்போட்டு, 'ஐயாம் நொட் தம்பி அங்கிள்'

எண்டான். இப்பதான் விளங்குது அது தம்பியில்ல தங்கச்சிதான் எண்டது.

குஞ் : இதுதானப்பு 'கியுலெக்ஸ்.'

கந் : யானைக்காலைப் பரப்பிற நுளம்புக்குத்தான் அந்தக் காலத்தில் கியுலெக்ஸ் எண்டு சொல்றது. இப்ப பூனைக் காலைக் காட்டிற இந்தப் பொம்மல் சட்டைக்கு அப்பிடி ஒரு பேரே? கலிகாலம். இதென்ன இது? சனங்கள் தலையணி உறையும் தைக்கத் தருகுதுகளோ...

குஞ் : இது தலையணி உறையில்லை அப்பு. 'ஷோட்டி.'

கந் : பால்ரீ, பிளேனரீ, லைற்ரீ எண்டுதான் கேள்விப் பட்டனான். இப்ப சோட்டியும் வந்துட்டுதே.

நல் : சும்மா அவளின்ற துணியளைப் போட்டுக் கிளறிக் கொண்டிராமல் நீங்கள் சந்தைக்குப் போட்டு வாங்கோ... வாற வழில் 15ஆம் நம்பர் மெசின் ஊசிலையும் ரெண்டு வாங்கிற்று வாங்கோ...

கந் : ஊசியோ ஏன் உம்மிட வாயத் தைக்கிறதுக்கோ?

நல் : ஒவ்வொண்டுக்கும் ஒவ்வொரு கதை சொல்லாட்டில் தான் உங்களுக்குப் புத்தியப்படாதே.

குஞ் : (இளித்தல்)

கந் : என்னடா கிக்கிக்கிக்கியெண்டு இளிக்கிறாய்.

குஞ் : எனை அம்மோய்... அப்புவுப் பாத்தியா எனை?

நல் : இதென்னப்பா நீங்கள்? அவள் ஆருக்கோ தைச்ச வைச்ச பஞ்சாபியத் தூக்கிப்போட்டெண்டு...

கந் : பஞ்சாபியோ... நான் என்ற ஆபாரமாக்குமென்டெல்லே தூக்கிப்போட்டனான். அப்ப என்ற ஆபாரம் எங்க போனது?

நல் : அது குசினிக்குப் போயிற்றுது. சட்டி தூக்கிறதுக்கு.

கந் : சட்டி தூக்க என்ற ஆபாரம்தான் உமக்கு ஆப்பட்டுதே?

நல் : அது நல்லா இத்துப்போய் கமக்கட்டுக்காலையும் விட்டுப்போச்சுதப்பா. நீங்கள் மினக்கெடாமல் இந்தா இந்தச் சேட்டப் போட்டுக்கொண்டு வெளிக்கிடுங்கோ.

(இசை)

(தையல்மெசின் ஓடும் ஓலி)

(கதவு தட்டப்பட்டு திறக்கப்படுமொலி)

பூமணி: நீங்கள்?

சின் : நான் சின்னத்தம்பி... ரதீன்ர அண்ணன்.

பூமணி: ரதியோ?

சின் : ஓ... என்ற தங்கச்சி ரதிக்கு நீங்கள்தானே இந்தப் பஞ்சாபியத் தச்சுக் குடுத்தனியள்.

பூமணி: ஓ... ஏன் ஏதும் பிழையே?

சின் : சீ...சீ... நீங்கள் தைச்சால் பிழை வருதே... என்ன ஒரு நீற்றான தையல். தங்கச்சி இதை உடுத்தியன்டு ஒரு பார்ட்டிக்குப் போனவ பாத்தவை எல்லாரும் மயங்கிப்போச்சினமாம்.

பூமணி: ஐயையோ...

சின் : நீங்கள் தைச்சுக் குடுத்த பஞ்சாபியைப் பற்றித்தான் எல்லாருமே கதையாம். ஆர் தைச்சது ஆர் தைச்சது என்டு, அவளின்ற கூட்டாளிமாரெல்லாம் ஒரே அலட்டலாம்.

பூமணி: மெய்யாவே?

சின் : உங்களை எப்படிப் பாராட்டுறதென்டு எனக்குத் தெரியமாட்டுதாம்.

பூமணி: உதென்ன உது... சின்ன விஷயம்.

சின் : உங்களுக்கு சின்ன விஷமாத்தான் இருக்கும். என்னைப் போல கலா ரசனை இருக்கிற ஒராளுக்குத்தான் உங்கட கெட்டித்தனம் விளங்கும்.

பூமணி: (சிரிப்பு)

சின் : பகிடிக்கில்ல... உண்மையாத்தான் உங்கிட திறமைக்கு நீங்கள் இப்பிடி வீட்டுக்க இருந்து கொண்டு சின்னச் சின்னத் தையல்கள் தைச்சுக் கொண்டிருக்கிறதில் வேலையில்லை.

பூமணி: அப்ப...?

சின் : என்ற பிறண்ட் ஒருத்தன் ஒரு ரேடிமேட் ஷாப் வைச்சிருக்கிறான். நீங்கள் ஒமெண்டால் சொல்லுங்கோ. நான் உங்களுக்கு நிறம்ப ஓடேர்ஸ் எடுத்துத் தாறன். நீங்கள் இந்தச் சின்னப் பிள்ளையரிட பார்ட்டி புரோக்ஸ் (Party Frocks) எல்லாம் தைப்பியள்தானே.

பூமணி: பார்ட்டி ஃபரோக்ஸா...

சின் : நானொரு மடையன் சைவக்கடைக்காறனிட்டை போய் தோசை போடத் தெரியுமோ என்று கேக்கிற மாதிரி உங்களிட்டக் கேட்டுக்கொண்டு நிக்கிறன்.

பூமணி: நான் இப்ப இப்பதான் கொஞ்சம் கொஞ்சம் தைக்கத் துவங்கி...

சின் : நல்லாக் கதை விடுறியள். ஒண்டும் தைக்கத் தெரியாததுகளெல்லாம் தங்களைப் பற்றிப் பெரிசா புருகிக்கொண்டு திரியிற இந்தக் காலத்தில் இவ்வளவு திறமையிருந்தும் இவ்வளவு அடக்கமாயிருக்கிறியளே... இட்ஸ் ரியலி கிழேற்.

பூமணி: நீங்கள் என்னைப் பற்றி கனக்கப் புருகிறியள்.

சின் : அதிருக்க ஓடேர்ஸ் எடுக்கிறதைப் பற்றி என்ன சொல்றியள்?

பூமணி: நான் இதைப்பற்றி கொஞ்சம் யோசிச்சப் பாத்துத்தான் சொல்லேலும்.

சின் : நல்லா யோசியுங்கோ. யோசிக்கேக்கை என்னைப் பற்றியும் சேர்த்து யோசியுங்கோ.

பூமணி: உங்களைப் பற்றி நான்...?

சின் : யோசிக்க மாட்டியளே... உண்மையைச் சொன்னால் நான் இனி உங்களைத் தவிர வேறேதையும் பற்றி யோசிக்கமாட்டன். நீங்கள் தச்ச துணியில் உங்கட கெட்டித்தனம் தெரியது.

உங்கிட பேச்சில உங்கட அடக்கம் தெரியது. உங்கட முகத்தில் உங்கட உள்ளழகு தெரியது. உங்கட அழகு, அறிவு, அடக்கம் என்னை மடக்கீற்றுது... என்னை உங்களுக்குப் பிடிக்கேல்லையோ...

ழுமணி: இப்பிடி டக்கெண்டு கேட்டால் நான் எப்பிடிச் சொல்றது?

சின் : அதுதான் சின்னத்தம்பி. நான் ஒருமுறை கேட்டால் ஓராயிரம் முறை கேட்டதுக்குச் சரி... ம்... (பெருமூச்சு)

ழுமணி: ஏன் பெருமூச்சு விடுறியள்?

சின் : உங்கட மெழினுக்குக் குடுத்துவச்ச பாக்கியம் எனக்குக் குடுத்துவைக்கேல்லையோ... உங்கிட வீட்டுத் தும்புத்தடியாத்தன்னும் நான் பிறந் திருந்தால் எவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருந்திருப்பன.

ழுமணி: (சிரித்தல்)

சின் : சிரிக்காதீங்கோ... சிரிச்சுச் சிரிச்சு இந்த சிரிப்பாலே என்னை சிக்கடிக்கப் பண்ணீற்றியள்.

ழுமணி: இப்பிடியே கதைச்சுக் கொண்டிருந்தால் நேரம் போயிடும். எனக்குக் கனக்க தைக்கக் கிடக்குது.

சின் : தையுங்கோ... நல்லாத் தையுங்கோ. தைச்ச தச்ச நீங்கள் ஒரு எலிசபெத் டெயிலறப்போல, மாறிகட் தச்சரப்போல பேமஸா வரவேணும். அதுதான் என்ற ஆசை.

பூமணி: சிக்கடிக்காத தையல் மெஷின்ல பட்டர் சில்க் துணி ஒடுமாப்போல நல்ல வடிவா பேசிறியன்.

சின் : உங்களைக் கண்டாப்பிறகு என்ற இதயம் ரெண்டாப் பிஞ்சுபோச்சது.

பூமணி: (சிரித்தல்)

நல் : (வந்தபடி) என்னடி பகல்கனவு கண்டு சிரிக்கிறியே...

பூமணி: ஆ... சின்னத்தம்பி... எங்க அவர்...

நல் : சின்னத்தம்பியோ ராராவா... நித்திரை முழிச்ச. ரீவீல படம் பாத்தால் பகலிலையும் அந்தப் படம் தானே ஒடும். ம... எழும்பு பிள்ளை... எழும்பிச் சாப்பிட்டிட்டு படு...

பூமணி: (பெருமுச்சு) ம... எல்லாம் கனவுதான். (தனக்குள் சிரித்தல்) (பாடுதல்) சிக்குச் சிக்கா சிக்கா சிக்கா சிக்கிடிச்சா...

(இசை)

(கதவுதட்டப்படும் ஒலி)

கந் : ஆரது... கதவைப் போட்டு இப்பிடி இடிக்கிறது... பொறும்... பொறும்... கதவு கழன்டு போகப் போகுது...

(கதவுதிறக்குமொலி)

கந் : ஆர் தம்பி நீர் என்ன விஷயம்?

சின் : நான் ஆரோ, சண்டியன் சின்னத்தம்பி எண்டால் இந்தச் சுத்துவட்டாரத்தில் பால் குடிக்கிற பச்சைக் குழந்தைக்குக்கூடத் தெரியும்.

கந் : நான் பால் குடிக்கிறதில்லைப் பாரும். பிளேன் ரீதான். அது சரி என்ன விஷயம்?

சின் : அந்தத் தையல்காறப் பெடிச்சி எங்க?

கந் : ஒரோ தையல் விஷயமோ... அது பாரும் தம்பி, ஆம்பிள்ளையருக்கு அவ தைக்கிறேல்லை கண்மைரோ...

நல் : (வந்தபடி) என்னப்பா என்ன விஷயம்? ஏதும் பிரச்சினையோ?

கந் : நீர் ஏனப்பா இதுக்குள்ள வாறீர்?

சின் : உவதான் தையல்காரியே?

கந் : ஹி... ஹி... உவ தையல்காரியில்லை. உவ என்ற வீட்டுக்காரி...

நல் : எங்கிட மேள்தான் தைக்கிறவ. பூமணி... பிள்ளை பூமணி...

கந் : அவளை ஏனப்பா இப்ப கூப்பிடுறீர்?

பூமணி: (வந்தபடி) என்னம்மா...?

சின் : ஆ... வாருங்கோ... இதென்ன இது?

பூமணி: பஞ்சாபி.

சின் : உதுதான் பஞ்சாபியே?

கந் : ஏன் தம்பி தையலில் ஏதும் மிஸ்டேக்கே?

சின் : பாரும் இதை... இந்தக் கை நீளமா இஞ்ச வந்து நிக்குது. மற்றக்கை அரைவாசியோட் ஏறிப்போய் நிக்குது.

கந் : அது தம்பி இப்ப அதுதான் புது ஸ்ரெயில்.

சின் : கராத்தேயிலயும் புதுப்புது ஸ்ரைல் எல்லாம் வந்திருக்குது காட்டுறதே அதுகளை?

கந் : தம்பி கோவமா வந்திருக்கிறீர் போல இருக்குது. கூலா ஏதும் குடியுமன்... நல்லம்மா கூசால கூல் வாட்டர் இருக்குதெல்லே... எடுத்துக் கொண்டாவனப்பா.

சின் : என்ற தங்கச்சின்ற கண்ணில இத்தனை நாளும் ஒரு சொட்டுக் கண்ணீர் வர நான் விட்டதில்லை.

கந் : பாசமலர் சிவாசி போல எண்டு சொல்றீர்...

சின் : இன்டைக்கு அவளை அழவச்சுப்போட்டியள்.

கந் : நாங்களோ?

சின் : இந்தப் பஞ்சாபியப் போட்டுக்கொண்டு ஒரு பார்ட்டிக்குப் போனவள் - திரும்பி வரேக்க கண்ணென்ல்லாம் கலங்கி முகமெல்லாம் சிவந்து ஒ... என்னால் அதைப் பாக்கவே முடியேல்லை.

கந் : பாட்டில வெங்காய வடைகிடை ஏதும் குடுத்தவங்களோ.

சின் : ரதி மாதிரி அவளின்ற உடம்பு... இதைப் பாருங்கோ...

கந் : ஊர்வசியாக்கும் என்டு மாறித் தச்சிட்டாள் போல கிடக்கு...

சின் : பாருங்கோ நான் இதைப் போட்டாலே நாலிஞ்சு இடைவெளி கிடக்கு...

கந் : கவுண்டமணி ஆபாரம் போட்டாப் போல உம்மிட உடம்புக்கு உது நல்ல தோதா எழுப்பமாத்தான் இருக்குது... என்னப்பா... நான் சொல்றது.

நல் : ஒமோம்... உது உவருக்கெண்டே தச்ச மாதிரித்தான் கிடக்குது.

கந் : ஏன் தம்பி பேசாமல் நீரே உதைப் போடுமன். தங்கச்சிக்கு வேறு ஒண்டைத் தைக்கலாம்.

சின் : பகிடி விடுறியளே... மெழின்கிஷின் எல்லாம் உடைச்சு நொறுக்கிப்போடுவன்... நான் ஆர் தெரியுமே...?

கந் : ச... ச... சண்டியன் சின்னத்தம்பி.

சின் : தெரியுதெல்லே...?

கந் : ஒமோம்.

சின் : இப்ப இதுக்கு என்ன சொல்றியள்?

கந் : என்ன பிள்ளை... இது ஏன் பிள்ள இப்பிடித் தச்சனி?

பூமணி: அவதானப்பா சொன்னவ... கொஞ்சம் இடம் விட்டு ஹசாத் தைக்கட்டாமென்டு...

கந் : ஏன் ஆரும் கூட்டாளியையும் உள்ளூக்கு சேர்த்துக் கூட்டிக்கொண்டு போக வசதியாக இருக்கட்டுமென்டோ...

சின் : எத்தினை கடை ஏறி இறங்கி இந்தத் துணி வாங்கினான் தெரியுமே...? உதுதான் கடைசி கடைசியாக கிடந்தது.

கந் : அதுவுமப்படியே... இப்ப எல்லாம் டொக்டர்மார் துடையில் வெட்டி கையில் முகத்தில் ஒட்டிறாங்களாம், அந்த மாதிரி அங்க இங்க வெட்டி உந்தக் கையை நீட்ட ஏலாதே பிள்ளை (இரகசியமாக) ஓமென்டு சொல்லு பிள்ளை. நீ கைய நீட்ட ஏலாதென்டால் உந்தாள் என்னில் கைய நீட்டும்போல கிடக்கு.

பூமணி: அதெல்லாம் alter பண்ணிச் செய்யலாமப்பா...

கந் : பிறகென்ன நீர் துணியத் தந்திட்டுப் போம்.. தைச்சாப் பிறகு நானே கொண்டாந்து தாறன் உம்மிட வீட்டில்.

சின் : ஒழுங்காத் தச்சு வராட்டில் பிறகு தெரியும் என்ன நடக்குமென்டு.

கந் : அப்பாடா... ஒரு மாதிரிப் போய்ச் சேந்திட்டான். இப்பதான் எனக்குப் போன உசிர் திரும்பி வந்திருக்குது.

நல் : நீங்கள் ஒரு பயந்தாங்கொள்ளியப்பா ...

கந் : அது சரி, அந்தக்காலக் கிங்கொங் மாதிரி அவன் இருக்கிறான். இந்தக்கால ஓமக்குச்சி போல நான். ஒரு விசுக்கு விசுக்கினானெண்டால் நான் போய் நாலாங் குறுக்குத் தெருவிலதான் மிதப்பன்.

நல் : தைச்ச காசை ஒழுங்காத் தரமாட்டான்கள். நியாயம் கேக்க மட்டும் வெளிக்கிட்டு வந்திடுவான்கள்.

கந் : நீ ஏன் பிள்ளை உந்த மாதிரி ஆக்கஞ்சுக்கெல்லாம் தைச்சக்குடுக்கப் போறனி?

நல் : அவனுக்கெப்படித் தெரியும், வாறதுகளின்ற அண்ணன் சண்டியனோ சக்கட்டையோ, மச்சான் முழு லூசோ, அரை லூசோ எண்டு என்ன முகத்திலேயே எழுதி ஒட்டிக்கிடக்கு... தைக்க வாறதுகள் கையோட குடும்ப அட்டையையும் கொண்டார வேணுமென்டு சொல்லுவியள் போல கிடக்கு.

கந் : இப்பிடி வில்லங்கம் ஏதும் வந்தாலும் எண்டிட்டுத்தான் நான் அப்பவே சொன்னனான் எங்கஞ்கு மெசின் தேவையில்லை என்டு. கேக்க மாட்டனெண்டிட்டியள்.

நல் : அதுக்கிப்ப என்ன செய்ய வேணுமென்டுறியள்?

கந் : இந்த மெசின் வந்த நாளில இருந்து வீட்டில ஒரே தரித்திரியம்தான்.

- குஞ் : ஓமப்பு... அயலட்டையில இருக்கிறவை எல்லாம் இப்ப அம்மாவோட கொழுவல்.
- கந் : அப்பிடியே... அதென்னப்பா... எனக்குத் தெரியாதே.
- நல் : அதுகள் சும்மா சும்மா துணியளக் கொண்டந்து தச்சுப் போட்டுக் காசும் தாறேல்லை... குறை மட்டும் நூறு சொல்லிப் போடுவாளவை.
- கந் : உதை வித்துத் துலைச்சால் எல்லாப் பிரச்சினையும் தீர்ந்திடும்.
- நல் : விக்கப்போறியளோ... பாவமப்பா அவள். பிறகு கவலைப்படுவாள்.
- கந் : இது இருந்தால் பிறகு எல்லாரும் கவலைப்பட வேண்டிவரும்.
- நல் : பின்னை உங்கட விருப்பப்படி ஏதோ வித்துத் துலையுங்கோ...
- குஞ் : பேப்பரில் போடுவமப்பு.. அப்பதான் கெதில விலைப்படும்.
- கந் : ஓ... உன்னையும் சேத்து வித்துவிட்டால் சுகமாயிருக்கும்.

(இசை)

- கந் : வாங்கப்போனால் ஆனவிலை குதிரை விலை சொல்லுவாங்கள். விக்கப்போனால் எல்லே தெரியுது... மனச்சாட்சி இல்லாமல் அடிமாட்டு

விலைக்கு அடிச்சுக்கொண்டு போகலாமென்றே பாக்கிறாங்கள்.

நல் : நீங்களிப்ப விக்கிறதுக்கு சும்மா அந்தரப் படாதீங்கோ.

கந் : ஏன்ப்பா?

நல் : நீங்கள் கதையக் கேளுங்கோவன்.

கந் : இண்டைக்கென்ன ‘காதல் கோட்டையோ’, ‘காதல் புத்தகமோ’ என்ன கதை சொல்லப்போறீர். நாளுக்கொரு படம் பாத்து அந்தக் கதையச் சொல்லாட்டில் உமக்குத்தான் நித்திரை வராதே.

நல் : இது பஞ்சாபிக் கதையப்பா.

கந் : காதல் பஞ்சாபியெண்டும் படம் வந்திருக்கே...

நல் : நீங்களோன்டு... இது படக் கதையில்லையப்பா.

கந் : பின்ன?

நல் : உவளிட்டை பஞ்சாபி தைச்சுப் போட்டுக் கொண்டு போச்சுதெல்லே ஒரு பெட்டை ரதியெண்டு. அவள் அதைப் போட்டெண்டு ஆசுப்பத்திரிக்குப் போயிருக்கிறாள்.

கந் : ஆசுப்பத்திரிலே பஞ்சாபிக்கும் வைத்தியம் பாக்கிறவையளாமே?

நல் : கதையக் கேளுங்கோப்பா. அந்த நேரத்தில் வெளிநாட்டால் வந்த ஒரு பெடி இவளைப் பாத்திருக்கிறான். விழுந்திட்டான்.

- கந் : என்ன பஞ்சாபில் தடுக்கியோ?
- நல் : பஞ்சாபில் மயங்கியப்பா. பெடியன் அவளத்தான் கட்டுவனென்டு ஒற்றைக் காலில நின்டிருக்கிறான்.
- கந் : பின்ன மற்றக் கால் வீங்கியிருக்குமே...
- நல் : எல்லாம் அந்தப் பஞ்சாபி தைச்ச நல்ல நேரம் தானென்டு சின்னத்தம்பி புழுக்கொண்டு திரிஞ்சிருக்கு.
- கந் : ஆ.. பிறகு?
- நல் : பிறகென்ன வெளிநாட்டு மாப்பிள்ளை தேடுறவையெல்லாம் சின்னத்தம்பியப் போய் மொய்ச்சுப் பிடிக்கினமாம்.
- கந் : அடிச்சான் பிறைஸ். அப்ப சின்னத்தம்பியிப்ப வெளிநாட்டு றவல் ஏசன்ட் ஆகீற்றான் என்டுறீர்.
- நல் : எல்லாம் எங்கிட பிள்ளை தச்சுக்குடுத்த பஞ்சாபினர் மகிமையாலதானப்பா.

(கதவு தட்டப்படும் ஒலி)

- கந் : அதாராக்கும் இந்த நேரம் (கதவு திறப்பட வெளியே பெண்களின் கசமுச ஒசை)
- சின் : ஐயா முதலில் நீங்கள் என்னை மன்னிக்கவேணும்.
- கந் : இதென்ன தம்பி என்ற கால்ல விழுந்துகொண்டு எழும்பும் எழும்பும்.

சின் : உங்கட வீட்டில நான் கால் வச்ச நேரம்... உங்கட மகளிட்ட சட்டை தைக்கக் குடுத்த நேரம்... என்ற தங்கச்சீன்ர வாழ்வில ஒளி பிறந்திருக்கு.

கந் : மாப்பிளை எலக்ரிக்கல் கொம்பனீஸயே வேலை செய்யிறோ?

சின் : அவர் கண்டால... ஒண்டாறியோல...

கந் : ஓகோ... கொஞ்சம் பொறும்... நல்லம்மா, உதென்ன எங்கட வீட்டுக்கு முன்னால நான் முந்தி நீ முந்தியெண்டு பெட்டையள் நின்டு இடிபடுதுகள்.

சின் : அதுகள் தைக்க வந்திருக்குதுகள்...

கந் : (பயந்து) உதைக்க வந்ததுகளோ?

சின் : என்ற தங்கச்சி ரதிக்குத் தச்சமாதிரியே தங்களுக்கும் பஞ்சாபி தைப்பிச்சுத் தரட்டாம் எண்டு என்னைப் போட்டுச் சிப்பிலியாட்டுதுகள்.

கந் : பின்ன இஞ்ச சூட்டியந்திட்டர்...

சின் : ஒமோம்...

கந் : அப்பிடியே சங்கதி. எடேய் குஞ்சுத்தம்பி எல்லாரையும் வடிவா போளின்ல நிப்பாட்டு... ஒவ்வொரு ஆளுக்கும் ஒவ்வொண்டா 50 ரோக்கின் நம்பரைக் குடு. அதுக்குப் பிறகு நிக்கிறவையளை நாளைக்காமெண்டு வீட்டுக்களுப்பிவிடு.

சின் : நான் உங்கிட மகளோட கொஞ்சம் கதைக்கலாமா மாமா?

கந் : அதுக்கென்ன தாராளமாக் கதையும்... நல்லம்மா தம்பிய உள்ள கூட்டியண்டு போமன்.

சின் : (வந்தபடி) மிஸ் பூமணி, முதல்ல நீங்கள் என்னை மன்னிக்கவேணும்.

பூமணி: மன்னிக்கிறதோ... ஏன்?

சின் : உங்கட அருமை தெரியாமல் அண்டைக்குங்கள நான் கண்டபடி பேசிப்போட்டன். நீங்கள் சரியாக் கவலைப்பட்டிருப்பியள்.

பூமணி: சே... நான் அதை அப்பவே மறந்துபோனன்...

சின் : பொய் சொல்றியள். உங்கட கண் சொல்லுது. நித்திரை வராமல் கனநாளா நீங்கள் கஷ்டப்பட்டிருக்கிறியள் என்டு... உங்களுக் கென்னிலை கோவம் என்ன?

பூமணி: சே... இல்லை...

சின் : எனக்கும் கொஞ்ச நாளா நித்திரையே இல்லை...

பூமணி: ஏன் உங்கட வீட்டில சரியான நுளம்பே?

சின் : பகிடி விடுறீர் என்ன... எல்லாம் உம்மிட நினைப்பாலதான்...

பூமணி: பொய் சொல்லுறியள்.

சின் : வேணுமெண்டால் என்ற நெஞ்சில கைவைச்சுப் பாரும்... அது... டு... மணி... டு... மணி... எண்டு தான் நெடுகிலும் அடிக்குது.

பூமணி: உங்கட தங்கச்சி கண்டாவுக்குப் போய்ற்றாவே?

சின் : நானும் போப்போறன். தனிய இல்லை உம்மோடைதான். என்ன என்னோடை வருவீர்தானே?

பூமணி: எங்க கண்டாக்கோ?

சின் : ஒ...

பூமணி: நான் வரன்...

சின் : நீர் வராட்டில் நான் கடத்தியண்டு போயிடுவன் தெரியுமே... நான் ஆர்? சின்னத்தம்பி. நான் ஒருமுறை சொன்னன் எண்டால் அது...

பூமணி: (சிரித்து) ஆயிரம் முறை சொன்னதுக்குச் சரி.

சின் : பாஸ்போட்டெல்லாம் இருக்குத்தானே... ரெடியா இரும்... வரவேண்டிய நேரத்தில் நான் வருவன்.

பூமணி: (புலம்பலாக) கண்டா... கண்டா...

நல் : (வந்தபடி) என்னடி பகல்லயே படுத்துக்கிடந்து கனவு காண்றியே... எழும்பு எழும்பு... குமர்ப்பிள்ளையள் பகல்ல இப்பிடி நித்திரை கொள்ளக்கூடாது எழும்பிவந்து தேங்காயத் திருவித்தா.

முடிவிசை

காதல் போயின் கல்யாணம்

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
 நல்லம்மா
 குஞ்சத்தம்பி
 அப்புஹாமி புறோக்கர்

காட்சி - 1

குஞ் : புறோக்கர் மாமா வருகிறார். புறோக்கர் மாமா வருகிறார். புறோக்கர் மாமா வருகிறார். பராக்... பராக்... பராக்...

கந் : ஆ... அப்புஹாமியே... வாருங்கோ.... வாருங்கோ...

அப் : கந்தங்சாமி, ஒங்கட மவங் ஏனங் இப்ப பறாக் பறாக் சொல்லி சொன்னதுங்...

கந் : அதவனுக்கு இப்ப கொஞ்ச நாளா ஒரு லாஸ்...

அப் : லாஸ் மோஷனா?

கந் : ஹாஸ் மோஷனுமில்ல சிலோ மோஷனுமில்ல - பள்ளிக்கூட நாடகத்தில் உவனைக் கட்டியக்காறனா போட்டிருக்கிறான்களாம். அதால் வந்த பனிதான் உப்பிடி...

குஞ் : இவற்ற பேர் அப்புசாமியே அப்பு?

கந் : அப்புசாமியில்லையடா... அப்புஹாமி... ஹாமி...

அப் : ஹி... ஹி... தம்பி என்ன படிக்கறதுங்...

கந் : உவனோ, உவன் பள்ளிக்கூடப் புத்தகங்களைத் தவிர மற்ற எல்லாம் படிக்கிறான். பொம்மை, பேசும்படம், பேசாத படம் எல்லாக் கோதாரியானும்தான்.

அப் : ஹொந்தாய்... ஹொந்தாய்...

கந் : உமக்கென்ன எல்லாம் ஹொந்தாய்தான். அதுசரி, கன நாளைக்குப்பிறகு என்ன இஞ்சாலப் பக்கம்?

அப் : அது ஒண்ணுங் இல்ல. சும்மா நிங்கள எல்லாங் பாத்துப் போக வந்ததுங்...

கந் : சும்மா புருடா விடாதையும்... காரியம் இல்லாமல் நீர் தலைகாட்ட மாட்டீர்... சொல்லும் என்ன விஷயம்?

அக் : நிங்கட டோட்டார் இப்ப என்ன செய்யிறாங்?

கந் : சுகந்தியே? அவள் ராராவாப் படிக்கிறாள். பகல்ல லாத்திறாள் ரியூட்டறி வழிய...

அப் : அவன்ங் இப்ப அட்வான்ஸ் லெவல் தானே படிக்கிறாங்.

குஞ் : எண்டுதான் சொல்றாள். இப்ப அவளின்ர லெவலப் பாக்க அது உண்மை போலத்தான் கிடக்குது.

நல் : (வந்தபடி) ஆ... அப்புஹாமி அண்ணையே, என்ன கனகாலத்துக்குப் பிறகு இந்தப் பக்கம்...?

அப் : ஆ... தங்கச்சி... நிங்களா? நாங் வேறதாரோ சொல்லி நினைத்ததுங்.

கந் : நானே சில நேரத்தில வேற ஆரோ ஆக்குமெண்டு நினைச்சுப் பயப்பிடுறனான்... கனகாலத்துக்குப் பிறகு வந்திருக்கிறியள்... மட்டுக்கட்ட ஏலாமல் தான் இருக்கும்.

நல் : பாருங்கண்ணை இவற்ற கதைய... நானென்ன அப்பிடிப் பெரிய தொக்கையாவே வந்திட்டன்.

கந் : அவரை ஏன் கேக்கிறாய்? கதிரையளப் பார். கட்டிலைக் கேள் சொல்லும்.. வாயிருந்தால் விக்கி விக்கி அழும்...

அப் : கொழுப்புதாங் வடிவு...

கந் : ஒ... உம்மிட கண்ணுக்கு எல்லாம் வடிவதானே... பொம்பிளை கண்ணங்கரேல் எண்டாலும் கழுவின தணல் மாதிரியெண்டு குழையடிச்சுக் கட்டி வைக்கிற கெட்டிக்காற புறோக்கரெல்லே நீர்.

அப் : அந்தக் கதை எல்லாங் உடுங்க... நிங்கட மகளுக்கு நாங் ஒரு கலியாணங் பேசி வந்திருக்காங்.

- கந்து : அவருக்கின்னும் 20 வயசும் ஆகேல்ல.
- அப் : சின்ன வயசில கல்யாணங்கடற்றதுதாங் நல்லங்... நாங் 18 வயசில கட்டினதுங்... என்ட ஹாமினே 16 வயசில சத்தி போட்டதுங்.
- கந்து : ஏன், ஒத்துக்கொள்ளாத என்னைப் பலகாரம் ஏதும் சாப்பிடக் குடுத்தனீரோ?
- அப் : முழுகாம இருந்ததுங் சொல்லி சொல்றாங்...
- கந்து : அவ முழுகாம இருந்தால் நீரெல்லே சத்தி எடுக்க வேண்டி வந்திருக்கும்.
- நல்ல : உந்த மனிசனுக்கு ஒரு அலுப்பும் விளங்காது... நீங்கள் சொல்லுங்கோ அண்ணே.
- அப் : இப்பவுங் என்ட ஹாமினே முழுகாமத்தாங் இருக்கிறாங்...
- கந்து : ஏன் உங்கிட ஊர்ப்பக்கத்தில இப்பவும் வாட்டார் கட்டே...
- அப் : சத்தி எடுக்கறாங் சொல்லி சொல்லிறாங்...
- கந்து : சேத்தில விழுந்து உறுண்ட எருமை மாதிரியான சில ஆக்களைப் பாக்கேக்க எனக்கும் சத்தி வாற்றதுதான். ஹி... ஹி... நான் உங்களைச் சொல்லேல்ல... நீங்கள் கதையச் சொல்லுங்கோ.
- அப் : 16 வயசிலே முடிச்சதுங்... இப்ப ஹாமினேக்கு 46. முப்பது வரிசங்...

- கந் : நீர் என்ன சொல்ல வாறீரென்டு எனக்கு வடிவா விளங்குது. ஆனால் அதெல்லாம் அந்தக் காலம். இப்ப 25க்கு முன்னால் கட்டிவச்சால் இழுத்துப் போட்டுச் சாத்திருவான் வாற விசரன்.
- அப் : 25க்கு பிந்தி சொன்னா....
- கந் : கதவை இழுத்துச் சாத்திப் போடுவாள். கட்டின பெட்டை.
- அப் : அப்ப கலியாணங் வேணாங் என்டு சொல்றது?
- கந் : இப்போதைக்கு... ஒரு நாலைஞ்சு வரிசம் கழியவிட்டுப் பாப்பமே...
- அப் : நல்ல சம்பந்தங் வந்து கதவைத் தட்டுறதுங்... நிங்க வேணாங் சொல்றதுங்...
- கந் : இப்பதான் நாங்கள் முன்னுக்கு பெல் பூட்டூற்றமே... பிறகுமேன் கதவில தட்டுவான்.
- அப் : அப்ப நாங் அடுத்தமுறை வந்து பெல் அடிக்கறாங்...
- கந் : அஞ்ச வரிசத்தால
- அப் : நாங் வாறங்...
- கந் : ஹொந்தாய்...

திரை

காட்சி - 2

கந் : என்னடா நாறல் மீனைக் கண்ட கள்ளப்புனையாட்டம் மசுகிறாய்?

குஞ் : ஒண்டுமில்லையப்பு...

கந் : ஒண்டுமில்லையெண்டுகொண்டு என்னத்தையடா ஒளிக்கிறாய்... கையில என்ன?

குஞ் : அது வந்தப்பு... க... க... க...

கந் : என்னடா காகா எண்டு காக்காப் பாட்டுப் பாடுகிறாய் - மனோகரனைப் போல.

குஞ் : க... கடிதமப்பு...

கந் : கடிதமே? இஞ்ச கொண்டா பாப்பம்.

குஞ் : இது உங்களுக்கில்லையப்பு...

கந் : பின்ன உனக்கு வந்த கடிதமே? உனக்கெந்த விசரன் கடிதம் எழுதினவன்?

குஞ் : எனக்கில்லையப்பு... இது அக்... அக்... அக்...

கந் : அக் அக்கெண்டு என்னடா விக்கிக்கொண்டு நிக்கிறாய்... விசக்கி விட்டனெண்டால்... கொண்டாடா அதை இஞ்ச... (கடிதத்தைப் பறித் தெடுத்தல்)

குஞ் : (குழறியமுது) அ... ம... மா...

- கந் : காயிதத்தைக் கேட்டால் அதுக்கேன்றா எட்டு வீட்டுக்குக் கேக்குமாப்போல ஒலம் வைக்கிறாய்?
- நல் : (வந்து) ஏனப்பா அவனைப் போட்டுக் கொல்லுறியள்?
- கந் : நானெங்கையப்பா அவனைத் தொட்டன் - தொடமுன்னம் துடிக்கிறான் உம்மிட புத்திரன்.
- நல் : பின்னை ஏனாம் அவன் குழர்றான்?
- கந் : உம்மிடை பரம்பரைக் குணம் அவனுக்கும் தலைகாட்டுதாக்கும்.
- நல் : சும்மா எனக்கு விசரக் கிளப்பாதேங்கோ... நீ வாராசா இஞ்சால-
- கந் : வயசு வட்டுக்க போகுது. நீ செல்லத்தைக் குடுத்துச் சீரழி தறுதலைய...
- நல் : இப்ப அவன் என்ன பிழை செய்திட்டானென்டு துள்ளுறியள்?
- கந் : நல்லம்மா, என்னுல்லம் கொல்லை கொண்ட சுக்கு...
- நல் : என்னப்பா விசரலம்பிறியள்?
- கந் : கடிதமப்பா...
- நல் : கடிதமோ? என்ன கடிதம்?
- கந் : ம... காதல் கடிதம்... வல் லெட்டர்

நல் : எனக்கோ?

கந் : உமக்கு லவ்லெட்டர் வந்தது பழைய கதை... இப்ப கடிதம் உம்மிட மோனுக்கு. ஒருத்தர் எழுதியிருக்கிறேர்.

நல் : ஆரவன்?

கந் : எஸ்ஸெம்...

நல் : எஸ்மெம்மோ?

கந் : ஓ... எஸ்.எம்... எண்டால் ஸ்ரேஷன் மாஸ்டர்... எட விசுக்கோத்தா, எந்த ஊர் ஸ்ரேஷன் மாஸ்டரடா உதை எழுதித் தந்தவன்?

குஞ் : (அழுது) என்னை அடியாதயனை அப்பு - என்னை அடியாதையுங்கோ... என்ற அம்மோய்...

நல் : அவன் பாவம்.. அவனை ஏன் வெருட்டுறியள்... நீ சொல்லு ராசா... ஆர் காயிதம் தந்துவிட்டது?

குஞ் : அதனை... சந்தீலை இருக்கு சைக்கிள் கடை - அங்க ஒரு அண்ணர் இருப்பேரே சுருட்டைத் தலையோட - நெடுவலா அவற்ற பேர் சுந்தரமனை - அதைத்தான் ஷோர்ட்டா SM எண்டு போட்டிருக்கிறேர்.

கந் : வடிவா விளக்கம் குடுத்திட்டான். பிறகென்ன? அவர் தந்தேர் இவர் கொண்டந்தேர்.

நல் : அவன் தந்தாப்போல நீ ஏன்றா கொண்டந்தனி?

கந் : கடலைக் கொட்டை ஏதும் வாங்கிக் குடுத்திருப்பான் - களிசடை.

குஞ் : கடலையில்லை கன்டோஸ்...

குஞ் : அதுசரி... இப்ப கன்டோஸ் அதுக்கு முந்தி என்ன வாங்கித் தந்தவன்?

குஞ் : பூன்தோசி

கந் : பூன்தோசியோ... எட பரதேசி பொறுக்கித்தின்னி... அப்ப, பூன்தோசி, கன்டோஸ் எண்டு படிப்படியாத்தான் சங்கதி டெவலப் ஆகி இருக்குதெண்டு சொல்லு.

நல் : பெடியன் வேற எதுக்காவது காயிதம் எழுதிக் குடுத்துவிட்டுதோ என்னவோ...

கந் : ஒ... கொல்லையில நடுறதுக்கு நாலு முன் முருக்குத் தடி தேவையாம்... அதுதான் கேட்டெழுதி இருக்கிறோர்.

நல் : நீங்கள் முதலில் கடிதத்தை வடிவா வாசியுங்கோவன் பாப்பம்...

கந் : வாசிக்கிறன் கேள்... என்னுல்லம் கொல்லை கொண்ட சுக்கு

நல் : அதென்னப்பா சுக்கு?

கந் : மல்லி, மிளகு, திப்பிலீட மச்சான், அவனென்ன பரியாரியோ... 'சுக்குப்பின்னால மூண்டு குத்தும் போட்டிருக்கு... விளங்கேல்லையே. சுகந்திக்கு

எண்டத்தத்தான் சு... டெடாட் டெடாட் டெடாட் க்கு
எண்டு போட்டிருக்கிறேர்.

நல் : ஒரோ... நீங்கள் அந்தக் காலத்திலே நல்லம்மா
எண்டெழுதாமல் குட்மதர் எண்டு எழுதிற
மாதிரி...

கந் : பழசையெல்லாம் ஏன்பபா கிளர்றீர்? மிச்சத்தைக்
கேளும்... உம்மைக் காணாது Patch ஆகிப்போன
Tube போல வாடுகிறேன். நீரில்லாது எனக்கு
வால்வில்லை.

நல் : என்னவாம்?

கந் : ரியூபுக்கு காத்தடிக்க வால்வில்லையாம்
வெங்கிளாந்திக்கு. (வாசித்தல்) Balls போன்ற உமது
வட்டக் கண்களையும் புதுச்செயின் போன்ற உமது
பல்வறிசையையும் நான் எப்படி மரப்பேன்?
மரப்பேனும் சீலைப்பேனும்... ஊத்தைவாளி
தமிழே எழுதிறான்.

நல் : கட்டிவச்சு உதைக்கவேணும். உவனை எல்லாம்.

கந் : எனது காதலை நீர் ஏற்றுக்கொல்லாவிட்டால் -
உவனைக் கொல்லத்தான் வேணும் - இப்பிடித்
தமிழைப் போட்டுக் கொல்றவனைக்
கொல்லாட்டில் தமிழ் செத்துப்போம்.

நல் : எழுதத் தெரியாட்டில் - உங்களைப்போல ஒரு
தமிழ்ச் சட்டம்பிற்றப் போய், தமிழை வடிவாப்
படிச்சுப்போட்டு எழுதன்.

கந் : அதுதானே... (வாசித்தல்) எனது காதலை நீர் ஏற்றுக் கொல்லாவிட்டால் நான் இந்த நட்டில் இருந்து பேய் விடுவேன்.

நல் : நட்டில் இருந்து பேய்விடப் போறானாமோ?

கந் : அரவெல்லாத்தையும் அராவி எடுத்திருக்கிறான் அறுவான். (வாசித்தல்) பெடலும் காலும் போல, மட்காடும் சேறும் போல நாம் சேருவது எப்போது? - எட, உந்த வசனம் மாத்திரம் பிழைவிடாமல் ஒழுங்கா எழுதிப்போட்டான். (வாசித்தல்) உமது பதிலை அவலுடன் எதிர்பார்த்திருக்கிறேன். ஒ... குசேலற்ற வாரிச்... அவலோட நிக்கிறோம். (வாசித்தல்) வாசித்த பின் இதைக் கிளிக்குப் போடவும். உந்தக் கண்றாவியக் கழுதைக்குப் போட்டாலும் துப்பிப்போட்டு உதைக்கும். கிளிக்குப் போட்டாம் கடைப்புளி.

நல் : உவற்ற கடுதாசிய கிழிச்சுப் போடாமல் பிறேம் போட்டுக் கொழுவித்தான் வைக்கப்போயின மாக்கும்... பெரிய நினைப்புத்தான்... கடிதம் அவ்வளவுதானோ?

கந் : இன்னும் ஒரு வரி கிடக்கு - உமது நினைவை எப்போதும் நெஞ்சில் வைத்து இறுக்கும் - எஸ்.எம்.

நல் : வச்சிறுக்குறோமோ?

கந் : ஒ... ஸ்பான்றால்... உவனுக்கு இறுக்கினால் எல்லாம் சரிவரும். உவனெங்க குஞ்சன்?

- நல் : அவனெப்பவோ வறுகீற்றான்... அவனேன் இஞ்ச நின்டு மினக்கெடுறான்.
- கந் : வரட்டுமவன்...
- நல் : உதைச் சும்மாவிடப்படாது.
- கந் : என்ன செய்யவேணுமென்றீர்?
- நல் : வழக்குப் போட்டு ஆளைக் கோட்டுப்படி ஏறவச்சால்தான் வழிக்கு வருவான்.
- கந் : வழக்குப் போட்டால் உம்மிடமோன்தான் சந்திக்கு வரவேண்டி வரும்.
- நல் : ஏனாம்?
- கந் : Proof வேணுமப்பா Proof...
- நல் : அதுக்குத்தான்; உந்தக் கடிதம் இருக்கே...
- கந் : கடிதத்துக்கு வாலுமில்லை தலையுமில்லை. எங்கிட மோனாக்குத்தான் எழுதினான் எண்டு எப்பிடிப் புறாஃப் பண்ணேலும்? சுக்கு எண்டால் அது சுகந்தியாத்தான் இருக்க வேணுமே. சுப்பம்மாவாயும் இருக்கலாம் சுஞ்சுக்கு சுந்தரி யாயும் இருக்கலாம்.
- நல் : அப்ப கேஸ் போட்டு வேலையில்லை எண்டுறியள்.
- கந் : பெடியன் கெட்டிக்காறன்... புடிப்பாமல் வடிவாத்தான் எழுதியிருக்கிறான்... ஆனால் ஊரிப்பட்ட எழுத்துப்பிழை - அதுதான் எனக்குப் பிடிக்கேல்லை.

- நல் : அப்ப நல்ல தமிழில எழுதியிருந்தானென்டால் பேசாமல் ஆளைப்புடிச்சுக் கட்டி வச்சிடுவியள் போல கிடக்கு. சீதனக்காச மிச்சமென்டு பாக்கிறியளோ?
- கந் : அதெல்லாம் ஒண்டுமில்லை... சைக்கிள்கடேல நிக்கிறவனுக்குப் போய் எங்கிட மகளையே... அதிருக்க உவளேன் அவன்ற கடைக்குப் போறவள்?
- நல் : காத்தடிக்கத்தான்...
- கந் : காத்தடிக்க அவன்ற கடைய விட்டால் வேற கடை இல்லையாமே?
- நல் : அங்காலக் கடைக்காறன் ஒரு கிழவனாம் - காத்தடிச்சுவிடக் கணநேரம் எடுக்குமாம்.
- கந் : ஆனால் அந்தாள் உப்பிடிப் பிழை பிழையாக் கடிதம் எழுதாதே.
- நல் : அந்தாள் ஏன்ப்பா கடிதம் எழுதப்போகுது?
- கந் : இல்லை, கிழவன் எண்டாப்போல கடிதம் எழுதக் கூடாதே. அம்பதிலும் ஆசை வருமப்பா.
- நல் : வரும் வரும்...
- கந் : நான் என்னைச் சொல்லேல்லையப்பா... அப்புஹாமியப் போலவும் ஆக்கள் இருக்கினம் தானே எண்டு சொல்லவந்தன்.

திரை

காட்சி - 3

அப் : கந்தங்சாமி ஒங்கட மகஞுக்கிப்ப 29 வயச நடக்கறாங்.

கந் : அது நடக்கேல்லை... ஓடுது... அடுத்த தைக்கு 30 ஆகப்போகுது.

அப் : நாங் எத்தனை மாப்பிளை கொண்டந்தது... நிங்கதாங் ஓண்ணுக்கும் சரி சொன்னதில்ல.

கந் : என்ன செய்யிறது... ஒவ்வொண்டிலயும் ஏதோ ஒவ்வொரு குறைபாடு வந்திருது.

அப் : பாங்க மானேஜர் ஓண்டு கொண்டு வந்தாங்... ஒசரங் கொஞ்சங் சொல்லி நிங்க வேணாங் சொன்னது...

கந் : வேற என்ன? அவள் அஞ்சரை அடிக்கு மேல. அந்தாள் பூமிக்குள்ள போற மாதிரி. போட்டோல வேணுமெண்டால் பெட்டியக்கிட்டிய வச்ச ஏத்திவிடலாம்... மற்றப்படி?

அப் : ஹி... ஹி... Accountant ஓண்டுங் கொண்டு வந்தாங்.

கந் : பொம்பிளை பாக்கவந்த நேரம், அந்தாள் இருமின . இருமல்ல பிள்ளை பயந்துபோய் பத்து நாளாப் படுக்கேல எல்லே கிடந்தவன்.

அப் : A.G.A. மாப்பிள்ளையும் வேணாம் சொன்னதுங்.

கந் : அது பெடியன் பிழையில்லத்தான்... தாய்க்காறியத் தான் உவவுக்குப் புடிக்கேல்ல. கொஞ்சம்

றாங்கியான ஆள்மாதிரித்தான் தெரிஞ்சுது. அவே
எடுப்புச்சாய்ப்புகள் எங்களுக்குச் சரிவராது.

அப் : Engineerஉக்கும் No சொன்னது.

நல் : ஒ... பெரிய என்ஜினியர்... காண்டாமிறுகம் மாதிரி
இரு தடியனைக் கொண்டந்து காட்டுறியள்....
அப்புறாமி அண்ணை கூட்டி வாற ஆளை
ஆமான் ஆளா கூட்டியாங்கோ பாப்பம் - சும்மா
கண்டவன் நிண்டவன் எல்லாரையும் கூட்டியந்து,
அவன்கள் பல்லைக்காட்ட இதென்ன
பல்லாஸ்பத்திரியே?

அப் : தங்கச்சி கோவமா பேசிறதுங் போல...

கந் : நல்லம்மா அவரோட ஏன் பாயிறாய்... அவரும்
பாவம் எங்கிட பிள்ளைக்காக ஒடியோடி -
எத்தினையோ சம்பந்தங்கள் பேசிக்கொண்டுதான்
வாறேர். ஆனால் என்ன செய்யிறது... ஒன்றும்
சரிப்பட்டு வருகுதில்லையே...

அப் : ஒங்களுக்கு புடிச்சா தங்கச்சிக்கு புடிக்கறாங் இல்ல.
தங்கச்சிக்கு புடிச்சா ஒங்களுக்கு புடிக்கறாங் இல்ல.

கந் : ரெண்டு பேருக்கும் புடிச்சா பொட்டைக்குப்
புடிக்குதில்லை.

அப் : அதுங்தானே...

கந் : சாதியப்பாத்து சமயத்தைப் பாத்து...

நல் : சாத்திரத்தைப் பாத்து கோத்திரத்தைப் பாத்து...

அப் : வயச பாத்து வடிவ பாத்து...

கந் : ஊரைப் பாத்து உயரத்தைப் பாத்து...

நல் : பணத்தைப் பாத்து குணத்தைப் பாத்து...

அப் : எல்லாங் பாத்து... இப்ப Aids இல்லியா சொல்லி Blood Test பண்ணி பாத்த பொறவுதாங் O.K. சொல்றாங்.

கந் : கலியாணம் ஒண்டு பேசி முற்றாக்கிறதெண்டால் இப்ப கஷ்டமான காரியம்தான்.

நல் : மற்ற மற்ற வீடுகளில் எல்லாம் கலியாணம் நடக்காமலே இருக்குது... உவரோட ஒத்தவை எல்லாம் கலியாணங் கட்டிப் பிள்ளை குட்டியும் பெத்துப் பள்ளிக்கும் அனுப்பிறாளவை.

கந் : என்ன செய்யிறது... எல்லாம் அவளின்ர கால பலன்தான் இப்பிடி இழுத்தடிக்க வைக்குது... அவள் பிறந்த நேரத்தில உந்தக் குறுக்கால போற சனியன் பூந்து செவ்வாயப் பாத்திராட்டில் இந்நேரம் அவளும் வெளிநாட்டுக்குப் பறந்து போய், குந்தியிருந்து-

அப் : கஞ்சி குடிக்கறதா?

நல் : பகல் கனவுகாண்றதில உவர் விண்ணன் அண்ணே - கற்பனையிலேயே அவளுக்குக் கலியாணமும் கட்டிவச்சு... குழந்தை குட்டியளும் பெறுவிச்சு கப்பல்லயும் ஏத்தீருவேர்...

அப் : இப்ப ஒங்கட மக என்ன செய்யிறதுங்?

கந் : அவளே, கண்டது கடியதெல்லாம் படிச்சுக் கரைச்சுக் குடிச்சுப் போட்டுக் கடைசியா குக்கறியிலயும் கரைகண்டு, படிச்சதை விடப்படாதென்டு வீட்டிலையும், Experiment பண்ணி, எங்கிட வயித்தையும் பழுதாக்கி - தன்ர உடம்பையும் பெரிசாக்கி களைச்சுப்போய்க் கொஞ்சநாளா ஆறியிருக்கிறா...

அப் : வேலை ஓண்ணுங் பாக்கபோறான் இல்லியா...

கந் : அவள் வேலைக்குப் போறனஎன்டுதான் நிண்டாள் - ஒத்தைக் காலிலை. இவ மற்றக்க காலைத் தட்டி இருத்தி வச்சிட்டா வீட்டில.

அப் : ஏன்ன... வேலைக்குப் போறதுங் நல்லங்தானே?

கந் : நல்லம்தான். போற இடத்தில காதல் - சூதல் எண்டேதும் வந்திடுமோ எண்டு பயத்தில உவவிடேல்ல...

நல் : நானே அவளை மறிச்சனான் - உது நல்ல கதைதான்.

கந் : பின்ன, 18 வயசில படிச்சது போதுமென்டு படிப்பால நிப்பாட்டினீர்.

நல் : சைக்கிள் கடைக்காறனும் சந்திக்கடைக்காறனும் காயிதம் எழுதிக் குடுக்க, உது பேக்கிளாத்தி வாங்கிக்கொண்டு வரும். அப்பிடியே உவளை விட்டிருந்தால்...

- கந் : ஆரோடையன் ஓடிப்போயெண்டாலும் ஒழுங்காக் குடும்பம் நடத்தியிருப்பாள்.
- நல் : ஒ... எங்கிட மானமும் கப்பல் ஏறியிருக்கும்.
- கந் : அவனும் கப்பல் ஏறி இருப்பாள் மானத்தோடு நானும் என்ற மேன் வெளிநாட்டில் எண்டு பவசா சொல்லிக்கொண்டு திரிஞ்சிருப்பன்.
- அப் : எல்லாங் சரி... நாளைக்கு நாங் ஒரு புதுமாப்பிளை பிடிச்சாறாவ்.
- கந் : மாப்பிளைமார் என்ன எலிக்குஞ்சுகளே நீர் பிடிச்சுக்கொண்டு வர...
- நல் : மாப்பிள்ளைக்கு வேலை என்ன மாதிரியண்ணே...
- அப் : அப்போ...
- கந் : அப்புவோ... நான் ஒரு அப்பு காணாதே அவனுக்கு?
- அப் : அப்போ சொன்னா டொக்டர்... சின்ன டொக்டர்.
- கந் : என்ன ஒரு அஞ்சடி இருப்பேரே?
- அப் : ஆறடி முணிஞ்சு...
- கந் : அப்ப நான் அண்ணாந்துதான் பாக்கவேணும் அவரை...
- நல் : நீங்களேனப்பா அவரைப் பாக்கிறியள்?

- கந் : அது சரி... பிள்ளைதானே அண்ணாரவேணும்... கழுத்துக்கிழுத்துச் சுருக்கினாலும் ஆள் வைத்தியம் பாப்பேர்தானே...
- நல் : எனக்கும் கொஞ்சநாளா தலைச்சுத்து மயக்கமென்டு வாறது.
- அப் : சுத்தியும் வாறதா?
- கந் : உம்மைப் பாக்கேக்க சில நேரம் வாறதுதான். அதிருக்க ஆஸ்பத்திரில்தானே வேலை...
- நல் : பின்ன என்னப்பா அப்போ எண்டால் ஆஸ்பத்திரில் இல்லாமல் ஆட்டிறைச்சிக் கடேலயே வேலை செய்யப்போறேர்?
- கந் : அண்டைக்கு ஆட்டெலும்பைக் கடிச்ச என்ற கடைவாய்ப்பல்லும் சாடையா ஆடிக் கொண்டுதான் கிடக்கு.
- நல் : மெய்யே... இம்மட்டு நாளும் எனக்குச் சொல்லேல்லை.
- கந் : ஏன் சொல்லியிருந்தால் நீரே தட்டிக் கொட்டியிருப்பீரோ?
- அப் : அப்போ வீட்டுக்கு வந்தா எல்லாங் சரி வாறாங்...
- கந் : ஒ தலைவலி, காய்ச்சல், பல்லுவலி...
- நல் : தலைச்சுத்து, வயித்துக்குத்து, வாயுக்குத்து...
- அப் : எல்லாத்துக்கும் நல்ல மருந்து தாறது... அப்போ...

- கந் : ரேடியோல் வேல செய்யவேண்டிய ஆள்... கிரகம் ஏதோ குறுக்கால பாஞ்சதால புரோக்கறா மாற்றமேர்...
- கந் : வயசெல்லாம் என்ன மாதிரியண்ண?
- அப் : வயசு... நாப்பதுக்கு கொஞ்சங் கிட்டதாங்.
- கந் : கிட்ட எண்டால் பொல்காவலைச் சந்தியளவோ அல்லது மதவாச்சி மட்டிலையோ?
- நல் : இந்தக் காலத்தில் ஆம்பிளையஞக்கு 40, 45 இலதானே கலியாணமே சரிவருகுதாம்.
- அப் : தங்கச்சி சொல்றது மிக்சங் சரி.
- கந் : அது சரி... மாப்பிளயோட ரேட் என்ன மாதிரி?
- அப் : ரேட்... மொண ரேட்டு...?
- நல் : சீதனமா எவ்வளவு எதிர்பாக்கினமென்டு தெரிஞ்சால்தானேயண்ண முற்றுச் சொல்லலாம்.
- அப் : சீதனங் நோ சீதனங் ஓணநே...
- கந் : ஓணநேயோ... என்ன சீதனமே தேவையில்லை யாமோ?
- நல் : அப்ப உதில ஏதோ பிச்கிருக்கு...
- அப் : பிசகொண்ணுங் இல்ல... மாப்பிளயோட தங்கச்சிக்கி நம்மட தம்பிய செஞ்சுவச்சா சரி.
- கந் : அவனுக்கென்ன இப்பதானே 24 நடக்குது.

அப் : தங்கச்சியோட வயசு 25 தாங்.

நல் : அப்ப ஒரு வயசும் கூட என்டுறியள்...

அப் : அதுங் பிரச்சினை இல்ல...

கந் : உமக்கதில பிரச்சினை இல்லைத்தான்... தங்கச்சியக் கரை சேக்காமல், பரியாரியார் இவ்வளவு நாளும் பொட்டலமே மடிச்சுக் கொண்டிருந்தவர்?

அப் : அப்போக்கு மூன்று தங்கச்சி...

கந் : அதுவுமப்பிடியே?

அப் : கிளி மாதிரி பொம்பள.... தம்பிக்கு புடிக்கிறாங்...

கந் : அவனுக்கிந்த கிளி குருவி எல்லாம் புடிக்காது. அவன் ஆள் வேற மாதிரி. இப்பதான் ஆரோ கூட்டாளியளப் புடிச்சு ஒருமாதிரி வெளிநாட்டில் போய்க் குந்தியிருந்து குளிர்காயிறான்.

அப் : தம்பி வெளிநாடு போனதா... நிங்க சரியான ஆள்தானே எனக்கு சொல்லயில்லதானே...

கந் : எனக்கு மட்டும் என்ன சொல்லிப்போட்டே போனவன் அவன். உந்தக் காலத்தில வெளிநாடு போறவை 'ரற்றா' காட்டிப்போட்டுப் போறேல்ல.. சொல்லாமல் பறையாமல் பறியிறது தான் வழக்கம்.

நல் : கொஞ்சநாளா அவனிட்டயிருந்து காயிதக்கையும் காணேல்ல... என்ன பாடோ என்ன வருத்தமோ.... அந்தக் குளிர்ச் சுவாத்தியம் அவனுக்கு ஒத்துக் கொள்ளுதோ என்னவோ...

கந் : நல்லம்மா... இஞ்ச நீ தோசை வாத்தியெண்டால் அவனுக்கது அங்க மணக்கும். நீ இப்ப அவனை நினைச்சிட்டியெல்லே இப்ப காயிதம் வரும்... பார்...

(சைக்கிள் மணியோசை)

நல் : பாத்தியே நான் சொன்னதும் மணியடிக்குது... (சென்றபடி) பொறும் தம்பி இந்தா வாறன் (திரும்பி வந்து) வெளிநாட்டுக் காயிதம்தான். அப்ப அவன்ரதான்... ஏதும் காசைக் கீசை அனுப்பியிருக்கிறானாக்கும்...

கந் : இதென்ன போட்டோப் படங்களாக் கிடக்கு. பொறு பொறு பாப்பம்.

அப் : தம்பியோட போட்டோலாங்து?

கந் : ஒம் ஒம்... அவன்ர படங்கள்தான். உதென்ன பக்கத்தில் ஒரு வெள்ளைக் குதிரையும் நிக்குமாப் போல கிடக்கு. அங்க போய் குதிரை கிதிரை ஒடப் பழகிற்றானோ...

நல் : இந்தாங்கோ கண்ணாடி... கண்ணாடியப் போட்டெண்டு வடிவாப் பாருங்களன்.

கந் : கொண்டா பாப்பம்... (அதிர்ந்து) ஆ!

நல் : என்னப்பா?

கந் : நல்லம்மா...

நல் : சொல்லுங்கோ...

- கந் : விஷயம் பிழை போல கிடக்கு
- நல் : என்னப்பா சொல்றியள்?
- கந் : பக்கத்தில நிக்கிறது குதிரைக்குட்டியில்ல...
- நல் : பின்ன... கழுதைக்குட்டியே?
- கந் : வெள்ளைக்காறக் குட்டியொண்டப்பா...
- அப் : குட்டி ஷோக்கா இருக்கான்ங...
- கந் : அதுதான் பெடியனும் விழுந்திருக்கிறான்...
- நல் : விசர்க்கதை கதையாதீங்கோ... ஆரும் சிநேகிதப் பிள்ளையா இருக்கும்.
- கந் : ஒ இருக்கும் இருக்கும். சிநேகிதப்பிள்ளை எண்டதாலதான் நல்ல வடிவா கட்டிப்புடிச்சுக் கொண்டு நிக்கிறேராக்கும்.
- நல் : இந்தா காயிதம் ஓண்டும் வச்சுக்கிடக்குப்போல...
- கந் : ஒ... காயிதம்தான். இந்தா நீயே வாசிச்சுப் பார். நல்ல பொழிப்பா எழுதியிருப்பேர்.
- நல் : எனக்குச் சதுரமெல்லாம் என்னமோ செய்யது. நீங்களே வாசியுங்கோப்பா...
- கந் : ம... ம... (வாசித்தல்) என்றும் என் மேல் பட்சமுள்ள அம்மா, அப்பா, அக்கா அனைவரும் அறிவது. பட்சம் உருகி வழியது பாத்தீரே...
- நல் : அங்கால வாசியுங்கோப்பா...

கந் : (வாசித்தல்) நான் இங்கு நல்ல சுகமாய் இருக்கிறேன். நீங்களும் அவ்வாறே நலமாய் இருப்பீர்கள் என நம்புகிறேன். நம்பு... நம்பு... நம்பினதாலோதானே இப்ப கழுத்தை அறுத்து விட்டனி...

இங்கு இப்போ சரியான குளிர்.. ஒ தெரியது. அதுதான் போட்டோல கூட்டாளிய கட்டிப் புடிச்சுக்கொண்டு நிக்கிற போஸில தெரியதே. முதற்கண் நீங்கள் என்னை மன்னிக்க வேண்டும். அடுத்த கண் கன்னத்தைப் பொத்தி மின்னிவிட வேணுமே. சந்தர்ப்பவசமாக நான் இங்கு ஒரு ஜேர்மன் பெண்ணைச் சந்திக்க நேர்ந்தது.

நல் : சந்திச்சால் ஹாய் ஹாயெண்டு கையக் குலுக்கிப் போட்டு ஒழுங்கா வீட்டை வந்து சேரன்...

கந் : அவளுக்கு என்னைப் பிடித்து விட்டது. எனக்கும் அவளைப் பிடித்து விட்டது. நாங்கள் இருவரும் பதிவுத் திருமணம் செய்துவிட்டோம். அதாலதான் காயிதத்தையும் றஜிஸ்டர் பண்ணி அனுப்பியிருக்கிறேராக்கும்... பெக்கோ...

நல் : அப்ப கலியாணம் முடிஞ்சுதாமே?

கந் : இப்ப நானென்ன ராமாயணக் கதையே சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறன். கலியாணமும் முடிஞ்சுது கத்தரிக்காயும் முடிஞ்சுது... தன்ற விருப்பத்துக்குப் போனேர்... தன்ற விருப்பப்படி கலியாணத்தைக் கட்டினேர்... இப்ப தகவல் அனுப்பியிருக்கிறேர்... நீரும் உம்மிட ஆசீர்வாதத்தை அடுத்த தவாலிலை அனுப்பிவையும்...

நல் : (விம்மலுடன்) உவன் உப்பிடிச் செய்வானென்டு...

கந் : எனக்கப்பவே தெரியும். நீர் செல்லத்தைக் குடுத்து அவனைச் சீரழிக்கேக்கையே நினைச்சன். இப்பிடித்தான் ஏதும் நடக்குமென்டு. எட எங்களைத்தான் மறந்து போ. கூடப்பிறந்த பிறப்பொன்டு கலியாணங் கட்டாமல் வீட்டில குந்தியிருக்கே எண்டு கொஞ்சமென்டாலும் நினைச்சானே... ஒடிப்போய் விழுந்திட்டான் வெள்ளைக்காறீன்ற சிலேக்க...

நல் : அதுகள் எங்க சிலை உடுக்குதுகள்...

கந் : நீ எனக்கு விசரக் கிளப்பாதை கண்டியோ... ம்... எங்க அப்புறாமி?

நல் : அவரோ போட்டோவப் பாத்த கையோட அந்தாள் பறிஞ்சிட்டுது.

கந் : அது சரி... அவரேன் இனி நிக்கிறேர்... மாத்துச் சம்பந்தம் சரிவராதெண்டு தெரிஞ்சோடன அவர் மாறீற்றேர்... ஆனால் எனக்கு ஒரேயொரு சந்தோசம்...

நல் : சந்தோசமோ?

கந் : ஒ... தமிழை மட்டும் பிழைவிடாமல் வடிவா எழுதியிருக்கிறான்... எங்கிட சற்புத்திரன். இனி என்ன சற்... இனி அவன் எங்களுக்கு Xபுத்திரன்.

காட்சி - 4

கந் : என்னப்பா எல்லாம் றெடியே?

நல் : ஓ... நீங்கள் அந்தரப்படாமல் ஓரிடத்தில் இருங்கோ பாப்பம்.

கந் : நாலுமணியும் பிந்தீற்றுது. பிள்ளை வெளிக் கிட்டிட்டானே...

நல் : அவள், தான் சீலை கட்ட மாட்டனென்டு நிக்கிறாள்.

கந் : வெளிநாட்டுக்குப் போனாப்பிறகு என்ன மாதிரியும் நிக்கட்டும். இப்ப சீலையச் சுத்திக் கொண்டு வரட்டுமாமென்டு சொல்லும்.

நல் : (சென்றபடி) பிள்ளை சுகந்தி, அப்பு சொல்லேர் சீலையைக் கட்டிட்டாம்... பிடிவாதம் பிடியாமல் கட்டு பிள்ளை - இண்டைக்கொரு நாளுக்குத் தானே...

கந் : நகை நட்டெல்லாம் என்ன மாதிரி?

நல் : கரமற்ற அஞ்ச சோடி காப்பு வாங்கிவச்சிருக்கு.

கந் : கரமற்றயோ?

நல் : அதுதானப்பா அரியமலரிட்ட...

கந் : ஓகோ... சிங்கம் பெண்சாதீட்ட அட்டியல் வாங்கினதோ?

நல் : அது அளவில்லை இவருக்கு...

கந் : அன்னத்திட்ட சங்கிலி எடுக்கலாம் என்றார்...

நல் : அது அடவில இருக்குதாம்.

கந் : எங்களுக்குத் தேவையெண்டிற நேரம் அது அடவுக்குப் போயிடும். பின்ன வெறுங் கழுத்தோடையே நிக்கிறாள் இப்ப...

நல் : கிளீட்ட ஒரு காசுமாலை வாங்கிப் போட்டிருக்கிறன்.

கந் : பலகாரமெல்லாம் பண்ணியாச்சே?

நல் : சீனி அரியதரமும் பயத்தம் பணியாரமும் சுட்டிருக்கு. கேக்கும் வாங்கியிருக்கு...

கந் : கேக் எந்தக் கடையில வாங்கினது?

நல் : ஏன் எங்கிட கருபண்டாட பேக்கறீலதான்...

கந் : நல்லவேளை அண்டைக்கவன் கணபதீன்ற கடேல கேக்கை வாங்கி வச்சியள். வந்த பெடியன் பிள்ளையையும் பாக்காமல் வீட்டை போக அவசரப்பட்டதேனென்னு பிறகுதானே எனக்கு விளங்கிச்சது. மிச்சத்தை விழுங்கின எனக்கே மூண்டு நாளாச்சது வயிறு கிளியராக.. பாவம் பெடியன்.

நல் : என்ன இன்னும் ஆக்களின்ற சிலமனைக் காணேல்ல...

கந் : நீர் வெளீல தலைய நீட்டாமல் முதல்ல உள்ள போயிரும். வாறவன் தாயைப்போல தான்

பிள்ளையும் 70mm செசில இருக்குமாக்குமெண்டு நினைச்சு வந்த வரத்தில றிவேஸ் கியர்ல் போனாலும் போயிருவான்.

- நல் : சீதன விஷயமெல்லாம் புறோக்கர் வடிவாப் பேசியிருப்பேர்தானே.
- கந் : அதெல்லாம் அவர் பக்குவமாச் சொல்லியிருப்பேர்.
- நல் : இந்தச் சம்பந்தமெண்டாலும் அவளுக்குச் சரிவந்திட வேணும். வயசுமிப்ப அவளுக்கு 34 முடியப்போகுது. டக்லி மீட்டர் ஏறுமாப்போல வயசு டக்டக்கெண்டு ஏறிக்கொண்டு போகுது...
- கந் : அதைப்பாத்து உமக்கும் பிறேஷர் ஏறிக்கொண்டு போகுது. ஒண்டு சொல்லிப் போட்டன். இனிமேல்பட்டு வாறுவனுக்கு முழி பெரிசு மூக்குச் சிறிசு தலைமொட்டை ஆள்கட்டை எண்ட கதையெல்லாம் இருக்கப்படாது. விளங்குதோ?
- நல் : நானேனப்பா வாயத் துறக்கிறன்?
- கந் : மோளுக்கும் சொல்லிவையும் - இது பிழைச்சு தெண்டால் நான் ஆபிரிக்கால போய்த் தேடினாலும் ஆள் கிடைக்காதெண்டு.
- நல் : காறோண்டு வாற மாதிரிக் கிடக்குது.
- கந் : ஒமோம்... இந்தப் பூனைச் சனியனை இழுத்தெண்டு போய்க் கட்டி வையும். நேடியோவ நிப்பாட்டும். ஆக்கன் வாற நேரம் பாத்துத்தான் அதுவும் 'போடா போடா புண்ணாக்கு' எண்டு

விண்ணனாணம் பாடும.... (காரோன்று வந்து நிற்கும் ஒலி) (தனக்குள்) என்ன புறோக்கர் தனியா வாறேர். ஆ... வாருங்கோ அப்புஹாமி... வாருங்கோ... என்ன தனியா வாறியள்? மாப்பிளை பகுதியார் பின்னால வருகின்மோ?

அப் : காறுக்கு நாறு ரூபா குடுக்க வேணுங...

கந் : ஓ... அது நான் குடுக்கிறன். நீங்கள் உள்ளுக்கு வாருங்கோ... இந்தாரும் தம்பி 101 ரூபா. ஹி...ஹி... ஒரு ரூவா உமக்கு... (தனக்குள்) கார்க்காறுப் பெடியனும் நல்லாத்தான் இருக்கிறான். கலியாணம் முடிச்சிட்டானோ தெரியேல்லை. (வந்தபடி) ஆ... பின்னச் சொல்லுங்கோ அப்புஹாமி, என்ன விஷயம்?

அப் : ஒரு சின்ன மிஷ்டேக் நடந்துபோனதுங...

கந் : ஏன் நாள் கோள் நல்லா இல்லையாமோ...

அப் : நாள் நல்லதுதாங்.

கந் : சாதகத்தில் ஏதும் சங்கடமாமோ?

அப் : அதுங் இல்ல.

கந் : சீதனத்தைக் கூடக்கீடுக் கேக்கின்மோ?

அப் : நாங் சொல்றத கொஞ்சங் கேக்கிறாங்...

கந் : கேக்கிறன் கேக்கிறன்... பொம்பிளைப் பிள்ளையைப் பெத்தனான். ஆர் என்ன சொன்னாலும் கேக்கத்தானே வேணும் - சொல்லுங்கோ...

அப் : நாங்... பொடியங்.. பொடியண்ட அம்மா - முனை பேறுங் காறில வந்ததுங்... வழீல கார் பிரேக் டவுன் ஆனதுங்...

கந் : பொடியன் இறங்கித் தள்ளமாட்டன் எண்டிட்டானோ...

அப் : பொடியங் மெக்கானிக்...

கந் : ஒ... சொன்னனியள்... பிறகென்ன?

அப் : அவன்ன் இறங்கி Bonetட்ட தொறந்து உள்ள பாத்ததுங்...

கந் : பொம்பிளையப் பாக்க முந்தி அதுக்குள்ள பாத்ததில ஏதும் சகுனப் பிழையாமோ?

அப் : No use சொன்னதுங்...

கந் : ஏன் காறில என்னினே இல்லையோ?

அப் : அந்த நேரங் ஒரு பொம்பிளை வந்ததுங்...

கந் : பொம்பிளையோ? அதுக்குள்ளால புகை வந்து தான் நான் கண்டிருக்கிறேன்.

அப் : பொம்பிளை ரோட்டில காறில வந்ததுங்...

கந் : ஒகோ!

அப் : அந்தப் பொம்பிளைக்கு இவனை நான் முந்தி பேசின்து. அப்ப அது மாட்டங் சொல்லி சொன்னது...

கந் : இப்ப?

அப் : அவன்ன் வந்த காறில ஏற சொல்லி அவங்கள் கூட்டிடக்கொண்டு போனது.

கந் : கார் திருத்தக்கூடிய மாப்பிளை தேவைப்பட்டிருக் கிறான் போல. பொன்டுக்குள்ள தலைய ஒட்டிறவனாப் பாத்து ஒட்டிக் கொண்டு போய்ற்றாள் - கெட்டிக்காறிதான்...

அப் : நிங்க கவலைப்பட ஒணாங்...

கந் : என்னிட்டக் கார் இருந்தால் எல்லே நான் கவலைப்படுறதுக்கு...

அப் : ஓமான்ல ஒரு பொடியங் இருக்காங்.

கந் : ஓமான்ல மட்டுமே உலகமெல்லாம் இருக் கிறான்கள் பெடியள்... நீங்கள் ஆறுதலா இருந்து கேக்கில சாப்பிடுங்கோ... கருபண்டா பேக்கறியான்தான். விக்கினமா ஒண்டுஞ் செய்யாது.... நல்லம்மா பலகாரம் பண்டமெல்லாத் தையும் கொண்டாரும்... அப்புஹாமி இருந்து ஆறுதலாச் சாப்பிடட்டும்... எடுங்கோ... எடுங்கோ...

அப் : பலகாரங் நல்லா செஞ்சிருக்காங்...

கந் : உங்கிட அவவுக்கு, நோனாக்கு வேணுமென்டாலும் கொஞ்சம் கட்டி எடுத்தெண்டு போங்கோ...

நல் : (வந்து) அப்ப அவையள் வரேல்லையாமோ?

கந்த : பிள்ளை வெளிக்கிட்டிட்டாளே, உடுத்த மினக்கேட்டுக்கு கோயில் வரைக்கும் ஒருக்காப் போய் நகை நட்டைச் சிலையக் காட்டற்று வரச் சொல்லுமன்.

நல் : என்னப்பா நீங்கள்?

கந்த : நீங்கள் சாப்பிடுங்கோ அப்புறாமி... ஆறுதலாச் சாப்பிடுங்கோ. அவசரம் ஒண்டுமில்லை. ஆனை வாழப்பழத்திலையும் எடுங்கோ... கூல்றிங்கும் இருக்குது... வரும்... ஒ... என்னப்பா வாங்கின நகை நட்டெல்லாத்தயும் அவையவையிட்ட வடிவாப் பாத்துக் குடுத்துப்போட்டு மெத்தப் பெரிய உபகாரமாம் எண்டும் சொல்லிப்போட்டு வாரும். என்ன... கடவுள்தான் இன்னும் கண் திறக்க மாட்டேராம். பாவம் பூனை... அதை அவிட்டுவிடும்... வாசல்ல நிண்டு வடிவாக் காத்தக் குடிக்கட்டும். ப்... சரியா புஞ்சி அவியது. அந்த Fanஜப் போட்டு நேடியோவையும் திருப்பிவிடும். நேயர் விருப்பமெண்டாலும் கேப்பம்.

காட்சி - 5

கந்த : (பத்திரிகையில் வாசித்தல்) யாழ் இந்து வேளாளர் வயது - 19, ம.... பத்தொம்பதிலையே தேடத் துவங்கீற்றினம். உயரம் 5'6" பிழையில்ல - A/L படித்த அழகிய மகளுக்கு - அழகோ இல்லையோ எண்டு பாக்கிறவனெல்லே சொல்ல வேணும் - எக்கவுண்டன், என்ஜீனியர், CIMA - அதென்ன அலுப்போ - பட்டதாரிகளையும் படித்துக் கொண்டிருப்பவர்களையும் பெற்றோர்

தேடுகின்றனர் - எல்லாரையும் சேத்துத் தேடுகின்மோ, ஏன் ஓராள் காணாதாமோ - உள்நாட்டில் இருப்பவர்களுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படும் - அது சரி நாட்டுப்பற்றுள்ள பிள்ளையாக்கும் - வெளிநாடும் விரும்பப்படும் - போகவேண்டியதுதானே விரும்பினால் - சீதனமாகக் கொழும்பில் வீடும் 5 லட்சம் ரொக்கமும் வழங்கப்படும் - பிறகென்ன உந்தளவும் குடுத்து பொம்பிளையையும் குடுக்கிறனஎன்றான், விடிய விடியப் போட்டுரஞ்சினாலும் செவன லொத்தறில் கூட இப்பிடி விழாதே...

- நல் : என்னப்பா பேப்பரோட சாஞ்சிட்டியள்.
- கந் : நல்லம்மா, 19 வயசிலேயே இப்ப மாப்பிளை தேடத் துங்கீற்றினம்.
- நல் : நாங்களும் அப்பவே தேடியிருக்கலாம்.
- கந் : அல்லது அவளையாவது தேடவிட்டிருக்கலாம்.
- நல் : வேற என்னவாம் பேப்பறில?
- கந் : (வாசித்தல்) 34 வயதுடைய, குடிப்பழக்கமற்ற - ம்... இப்போதைக்குக் குடியாதவனும் கலியாணம் முடிச்சாப்பிறகு கட்டாயம் குடிக்கத்தான் போறான் - நிரந்தரத் தொழில் புரியும் வரனுக்கு, ஓரளவு தடித்த அழகிய மணமகள் தேவை.
- நல் : தடித்த மணமகளாமோ?
- கந் : ஏன் நீர் போடலாமென்டு பாக்கிறோ?

நல் : வடிவாப் பாருங்கோவப்பா...

கந் : வடிவாத்தான் பாக்கிறன் - அகலப்பாட்டில் நீரின்னும் அரை இஞ்ச் தன்னும் குறைஞ்சபாடாக காணேல்ல...

நல் : இப்பதான் நூதனமாப் பாக்கிரேராம் என்னெ... பேப்பர் வடிவாப் பாருங்கோ எண்டால்...

கந் : (வாசித்து) ம்... ஓரளவு படித்த - அதுதானே பாத்தன். தடித்த எண்டால் தாய்க்கும் மேஞக்கும் தோதாத்தான் இருந்திருக்கும் - புகைப்படத்துடன் விண்ணப்பிக்கவும் - பொருத்தமற்றவை திருப்பி அனுப்பப்படும். அது சரி பாக்கப் புடிக்காட்டில் திருப்பித்தானே அனுப்பவேணும்.

நல் : அடுத்ததை வாசியுங்கோப்பா...

கந் : வண்டனில் வசிக்கும் வெள்ளை நிறமான பல் வைத்தியருக்கு - நல்லாத் தேச்சுப் பல் விளக்கிரேராக்கும் - 25 வயதுக்குக் குறைந்த உதிலை வேலை இல்லை.

(Calling Bell அடிக்குமொலி)

நல் : ஆராக்கும்... (கதவு திறபடுமொலி)

கந் : ஆ... அப்புஹாமி புரோக்கர்... அண்டைக்கு பலகாரமெல்லாம் சாப்பிட்டுட்டுப் போனனியள், இம்மட்டு நானும் காணேல்ல... நானும் உந்தப் பேப்பர் வழிய மரண அறிவித்தல்களை எல்லாம் ஒண்டு விடாமல் வடிவாப் பாத்தபடி....

அப் : கந்தசாமி, அதிஷ்டங் வந்து உங்கட வீட்டுக்கதவ தட்டுறதுங்.

கந் : பெல்லை அடிக்குதென்று சொல்லுங்கோ... என்ன விஷயம்?

அப் : இந்தப் படத்த கொஞ்சங் பாக்கிறது...

கந் : வடிவாத்தான் இருக்கிறான். ஆர் பெடியன்... படத்தில் கிடத்தில் நடிக்கிறவனோ?

அப் : Actor மாதுரி இருக்கறாங் இல்ல... இவங் ஜேர்மனீல் இருக்கிறாங்... மெகானிக்கல் என்ஜீனியரா வேலை பாக்கிறாங்.

கந் : வெளிநாடுகளில் என்ஜீனியர்மாராத்தானே எல்லாரும் புருத்துப் போயிருக்கினம்.

அப் : ஒங்கட மவள Video படத்தில் இவன்ன் பாத்ததுங்...

கந் : வீடியோ படத்திலயோ? அவள் அப்பிடி ஒரு படத்திலயும் நடிக்கேல்லையே...

அப் : நடிச்ச படங் இல்ல... அவன்கட சூட்டாளிட வெடிந் வீடியோ படத்தில்...

கந் : ம.. கலியாண வீடியோப்படமெண்டால்... அதாராக்கும்?

நல் : அண்டைக்குப் போனமப்பா தில்லையம்பலத்தாற்ற மச்சாளின்ர கலியாண வீட்டை. மாப்பிளை ஜேர்மனிதானே... அப்ப அவை எடுத்த வீடியோப் படமாக்கும்.

- அப் : ஆ... அந்தப் படத்தில் பாத்து, ஒங்கட மகளத்தாங் கல்யாணங் கட்டப்போறது சொல்லி இவன்ன் சொன்னது...
- கந் : மெய்யே... நல்லவேனை அந்தப் படத்தில் என்ற உவ விழேல்ல. உவர்தானே மாப்பினை.... கொண்டாரும் பாப்பம்.
- நல் : அரைப்படம்தான் அனுப்பினவரே?
- கந் : ஏன் அரைக்குக் கீழ் பாத்தாத்தான் நீர் அறுதியாச் சொல்லுவீரோ?
- நல் : இல்லையப்பா உயரம் பருப்பமெல்லாம் எப்பிடியென்டு பாக்கவேணாமோ...
- கந் : இம்மட்டு நானும் பாத்தது காணாதே?
- அப் : மாப்பிள்ளைட பேர் சுந்தரவிங்கம்...
- கந் : சுந்தரவிங்கமோ... சு... சு... வலுபொருத்தம்...
- நல் : அதென்னப்பா சூச்சுப் பொருத்தம்?
- கந் : சுகந்தி சுந்தரவிங்கம்... பேர்ப்பொருத்தமே நல்லாயிருக்கெல்லே.
- நல் : ஒமப்பா...
- அப் : சீதனங்தாங் கொஞ்சங்கூட கேக்கறாங். ஆறு வேணுங் சொல்றாங்.
- கந் : அஞ்சலட்சத்தை எண்ணிப்பாக்கவே ஆறுநாள் போயிரும். மற்ற ஒரு நாளாவது ஸீவா ஓய்ஞ்சிருக்க விருப்பமில்லையாமே?

நல் : ஆறு லட்சம் இப்ப ஒரு பெரிய காசே... தம்பிக்கு எழுதிப்போட்டால் அடுத்த நிமிசம் அனுப்பி வச்சிடுவானப்பா...

கந் : ஓ... அவனங்க நோட்டடிக்கிற மெஷின்தானே வாங்கி வச்சிருக்கிறான்... அனுப்புவான்...

நல் : உவற்ற கதைய விட்டிட்டு நீங்கள் மற்ற அலுவல்களைப் பாருங்கோ அண்ணே. ஒரு கிழமேக்க காசை நாங்கள் றெடிபண்ணி வைக்கிறம்.

அப் : சிங்கப்பூரிலதாங் கல்யாணங்... அந்த செலவுங் நிங்கதாங் பாக்கவேணுங்.

நல் : செலவோட செலவா அதையும் சமாளிக்கிறதுதான்.

அப் : அப்ப எல்லாங் சரிதானே... நாங் மாப்பிள்ளைக்கு கோல் எடுக்கிறாங். மகஞுக்கு பாஸ்போர்ட் எல்லாங் இருக்கிறாங்தானே?

நல் : ஓ அதெல்லாம் எப்பவோ எடுத்தாச்சது.

கந் : எப்பிடியாகிலும் பிளேன் ஏறவேண்டி வருமென்டிட்டு அதெல்லாம் வெள்ளனவே முடிச்சுவச்சிட்டா இவ...

அப் : அப்ப சரி நாங் வாறதுங்...

நல் : முருகா, இந்தக் கலியாணமாவது ஒருமாதிரி ஒப்பேற்ற வேணும்...

கந்து : கனக்கச் செய்யிறன் என்னு நேர்ந்திடாதை... பிறகு சிலவு கையக் கடிக்கும். மருந்து வாங்கவும் காசில்லாமல் போயிரும்...

(திரை)

காட்சி - 6

(பெலிபோன் மணியடித்தல்)

கந்து : ஹலோ... ஆர் சுகந்தியே பேசிறது? ஒ... கொம்மாவும் இஞ்ச பக்கத்திலதான் நிக்கிறா... ஒமோம்... அழுதபடிதான்... அழாமல் எப்பிடிப் பிள்ளை இருக்கிறது? ஆ... பின்ன ஒரு மாதிரி விக்கினமில்லாமல் போய்ச் சேர்ந்திட்டாய்... எப்பிடிப் பிரயாணமெல்லாம் ஆ... ஆ... ஏன் பிள்ளை சாப்பிட்டிருக்கலாமே... எட்ட அதே?

கந்து : என்னவாமப்பா...

கந்து : பிளேன்ல றால்ப்பொரியல் தந்தவன்களாம்... அவள் சாப்பிட இல்லையாம்... உம்மிட நினைப்பு வந்தாப்போல சாப்பிட ஏலாமல் போய்ற்றுதாம்.

நல் : விசர்ப்பிள்ளை...

கந்து : ஆ... ஆ... (சிரித்து) என்னைப் பற்றியே அது சரி...

நல் : என்னவாம்?

கந்து : விஸ்கியும் குடுத்தவன்களாம் பக்கத்தில இருந்த வெள்ளைக்காறுப் பொம்பினை வாங்கி வாங்கிக்

குடிச்சிதாம்... அப்ப என்னை நினைச்சிட்டாளாம்... (போனில்) அதிருக்க எப்பவாம் தாலி கட்டிறது.... நாளைக்கோ? ஆ என்ன மாப்பிள்ளையையும் பாத்திட்டியே பிடிச்சுதுதானே... பிறகென்ன?

- கந் :** மாப்பிள்ளை றாமுக்கு வந்து பிள்ளையச் சந்திச்சவராம். நாளைக்கு தாலி கட்டிறதாம். பொறு பொறு கதைக்க விடு... (போனில்) ஆ... ஆ... என்ன... என்ன பிள்ளை சொல்றாய்? மாப்பிள்ளையேயோ... முந்தியே உனக்குத் தெரியுமோ... ஆர் பிள்ளை அவர்? ஒ... ஒ... சந்தீல கள்ளுக்கோப்பறேஷன் ஓண்டிருந்தது. ஒ.... அதுக்கு முன்னால இருந்த சைக்கிள் கடேலயோ...
- நல் :** என்னப்பா... நல்லாக் கதைச்சுக் கொண்டிருந்தியள். இருந்தாப்போல காத்துப்போன சைக்கிள் ரியூப் மாதிரி புஸ்ஸெண்டாகிப் போனியள்.
- கந் :** போச்சுது... ஆறு லட்சம் போட்டுது... பரதேசி... ஏமாத்திப்போட்டானே...
- நல் :** என்னப்பா... ஹலோ... ஹலோ... வச்சிட்டானே... என்னவாமப்பா...
- கந் :** 16 வரியத்துக்கு முந்தி, பிள்ளைக்கு 18 வயச நடக்கேக்கை சைக்கிள் கடைக்காறுப் பெடியன் ஒருத்தன் காதல் கடிதம் எழுதினான் எண்டிட்டு பள்ளிக்கூடத்தால் பிள்ளைய நிப்பாட்டினைரெல்லே....
- நல் :** ஒ.... அது இப்ப மாப்பிளைப் பெடியனுக்குத் தெரிஞ்சுபோய் ஏதும் வில்லங்கமாமே...

கந்த் : தெரியிறதென்ன... அப்ப கடிதம் எழுதின அந்த எஸ்எம் தான் இப்ப அவளை முடிச்சிருக்கிற எங்கிடை மாப்பிளை சுந்தரலிங்கம்...

நல் : மெய்யாவே... ஏதோ மெக்கானிக்கல் என்ஜினியர் எண்டோர் புறோக்கர்.

கந்த் : ஒ... அதுவும் பொய்யில்லை... அவன் மெக்கானிக்தான். என்ஜினியர்தான்... ஆனால் அப்ப அவனை இவருக்கு முடிச்ச வச்சிருந்தால் எங்களுக்கு 6 லட்சம் மிச்சம். பிள்ளைக்கு 16 வரிசம் மிச்சம்... இப்ப காலமும் போய்ற்றுது... காசும் போய்ற்றுது.

- திரை -

கண்டுபிழ அவளைக் கண்டுபிழ

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
 நல்லம்மா
 சாத்திரியார்
 இன்ஸ்பெக்டர்

கந் : நல்லம்மா...

நல் : சொல்லுங்கோ...

கந் : இண்டைக்கு என்ன நாள்...?

நல் : நான் கவிண்டு கொட்டுப்பட்ட நாள்...

கந் : எங்கிட கலியாண நாளப்பா...

நல் : அதைத்தான் நானும் சொன்னனான்... நல்ல தமிழில்...

கந் : இந்த நல்ல நாளில் நாங்கள் ஒரு சமாதான ஒப்பந்தம் செய்துகொண்டால் என்ன?

- நல் : சமாதான ஒப்பந்தமோ? அதுதான் சங்கடமாப் போய் சந்தி சிரிச்சுக்கொண்டு கிடக்குதே...
- கந் : அதில்லையப்பா... நீர் ஓண்டு கவனிச்சிரோ... இஞ்ச பக்கத்தில பரமசாமி வீட்டிலை எண்டாலும் சரி அங்கால அலுகோச ஆறுமுகசாமி அகத்தில எண்டாலும் சரி, கொஞ்சமெண்டாலும் சத்தம் சந்தடி வெளீல கேக்குதாமே...
- நல் : பரமசாமிக்கு கீச்சுக்குரல். சத்தம் போட்டாலும் எலி கீசிற மாதிரி கீக்கீ எண்டிருக்கும்...
- கந் : மெய்... ஆனால் பார்வதி மாமீன்ர குரல் அப்பிடியில்லையே எட்டுக்கட்டைய தொட்டுப் பாடுமே...
- நல் : பாடும்தான்... ஆனால் அவ எட்டுக்கட்டைய விட்டுப் போட்டு உறுட்டுக் கட்டையால எல்லே அமத்தி வச்சிருக்கிறா அவரை...
- கந் : அதுவுமப்பிடியே... பரமசாமி ஒரு நாளும் உதைப்பற்றி என்னிட்ட மூச்சு விடேல்லையே...
- நல் : மூச்ச விட்டிருந்தேரெண்டால் அவற்ற மூச்ச நின்ணிடிருக்குமே...
- கந் : சரி அதை விடும். ஆறுமுகசாமி வீட்டுக் கதை என்ன மாதிரி...
- நல் : அவ அன்னம்மாக்கா என் எண்டால் அவார் என்னையா நிப்பேரே...

கந் : ஆனால் நான் பட்டர் வேணுமெண்டால் நீர் Jam Jam எண்டு கெம்புவீர்... கடைசில Traffic Jam வீட்டுக்குள்ள வந்திடும்.

நல் : இப்ப ஏன் உதையெல்லாம் சொல்ல வாறியள்?

கந் : எங்கிடை வீட்டில தானப்பா நித்தமும் சண்டையும் சச்சரவும் சலசலப்புமாக கிடக்கு... அண்டைக்கு ரெண்டு வப்புகள் வாசல்ல நின்டு கொண்டு, 'மச்சான் மாமி வந்திட்டா 'அரங்கம்' துவங்கப் போகு'தெண்டுறான்...

நல் : அரங்கமோ?

கந் : ஒ... சூரியன் FM.இல அரங்கம் போடாத நாட்களில எங்கிட வீட்டில கேக்கலாமாம்.

நல் : மற்ற மற்ற வீடுகளில நடக்கிறதெல்லாம் உங்களுக்குத் தெரிஞ்சா எல்லே...

கந் : மற்ற வீடுகளில கும்மாளமும் கூத்துப் பட்டறையும் இஞ்சதான் 'அரங்கம்' அரங்கேறுது.

நல் : சரி இப்ப அதுக்கென்ன?

கந் : இந்த 25ஆவது வரிசத்தில இருந்தாவது எங்கிட வீட்டில அமைதியும் சமாதானமும் நிலவ வேணும். முதலில வீட்டில அதுகள் வந்தாத்தானப்பா நாட்டிலையும் வரும்.

நல் : ஒ.... அமைதிப்புறாவப் பறக்கவிட கடைசில இவர் வந்திட்டேர்... எல்லாரும் ஏறிச்சறுக்கி விழுந்த குதிரேல சக்கிடுத்தாரும் ஏறினேராம் எண்ட மாதிரி...

கந்தி : நல்லம்மா... நான் சொல்லவாறுதென் என்னடால் எங்களுக்கு குண்டு வீச்சுகளும் குத்துவெட்டுகளும் ஷல்லடியரும் சீரா நடந்தாலும் சுத்தம் வெளில் வராமலிருந்தால் காணும்... அதுக்கு ஒரே வழி.... உத்தமமான வழி... நீர் உம்மிட வூலைஜிக் கொஞ்சம் குறைச்சு வச்சிருந்திரெண்டால் எல்லாம் சரிவரும்...

நல்லி : ஓகோ... ஏதோ நான்தான் ஒருத்தி இஞ்சு சண்டைக்காரி இருக்கிறன் எண்ட மாதிரியெல்லே உங்கிட கதை இருக்குது...

கந்தி : சண்டையும் சச்சரவும் அண்டை அயலுக்குத் தெரியாமல் இருக்க வேணுமப்பா...

நல்லி : தொண்டை பெருசங்களுக்கு...

கந்தி : மண்டையில் கொழுப்புமக்கு...

நல்லி : பின்னச் சண்டை வருந்தானே...

கந்தி : அதுக்கேணிப்ப கொண்டைய முடியிறீர்...

நல்லி : கொண்டை முடிஞ்சாலும் குற்றமே... சண்டை இமுக்கிறதுக்கெண்டே ஏதாவதொரு சாட்டுத் தேவருவியள்...

கந்தி : நானெங்கயப்பா சண்டையிழுக்கிறன். இப்பிடித் தான் சும்மா ஒரு பேச்சுக்குக் கேட்டதையும் தூக்கிப் பிடிச்சுக்கொண்டு, நீர்தான் துள்ளிக் குதிச்சுச் சன்னதமாடி சண்டையத் துவங்கிறனீர்...

- நல் :** ஆமோ காத்தால் முட்டைக்கோப்பி அடிச்சுத் தரேல்லை என்டு ஏறி விழுந்தது ஆராக்கும்?
- கந் :** எட ஒரு நல்ல நாள் பெருநாளில் எண்டாலும் கரிசனயா மனிசனுக்கொரு முட்டைக் கோப்பியத்தன்னும் அடிச்சுக் குடுக்கேலாட்டில், பிறகென்ன சீலம்பாய்க் கெண்டொரு கலியாணத்தைக் கட்டுவான்?
- நல் :** (அழுகையுடன்) கண்டறியாத ஒரு கலியாணத்தைக் கட்டித்தான் தொட்டதுக் கெல்லாம் நான் பேச்சுக் கேக்க வேண்டிக்கிடக்கு.
- கந் :** இப்ப என்ன சொல்லிப் போட்டனஎன்டு முட்டைக் கண்ணீர் வடிக்கிறீர்? தொட்டாச் சினுங்கி யொண்டக் கட்டிக்கொண்டு நான் படுறபாடு...
- நல் :** நான் வேணாம் வேணாமெண்டு சொல்லச் சொல்லக் கேக்காமல் கட்டி வச்சினம்... இப்ப கிடந்து உத்தரிக்கிறது நான்தான்...
- கந் :** வேணாம் வேணாமெண்டு சொன்னனீரோ? அப்ப அதை என்ற காதிலையும் விழுறமாதிரிக் கொஞ்சம் சுத்தம் போட்டுச் சொன்னீரில்ல... உம்மிட காட்டுத் தொண்டையால...
- நல் :** சொன்னாப்போல கேட்டு என்ன செய்திருக்கப் போறியன்...
- கந் :** என்ன செய்திருப்பனோ... கிளி போல கிளி போல எத்தினை பெட்டையன் வீட்டுக்கு முன்னால் கிழுவில் நின்டாளவை...

- நல் : ஏன் கொப்பர் வீட்டோட வச்சிருந்த சங்கக்கடேல மிளகாப்பழம் மலிவா விக்குதெண்டே?
- கந் : என்ற அப்புவப்பற்றி நீரொண்டும் கதைக்கத் தேவையில்லை. உம்மிட கொய்யாவப் போல அவரொண்டும் மற்றவேட்ட தட்டிச் சுத்தேல்லை...
- நல் : ஒ... எங்கிட ஐயா தட்டிச்சுத்தேக்க உங்களைத் தானே உதவிக்கு பக்கத்தில சூப்பிட்டு வச்சிருந்தவர் (விம்மலூடன்) உவ்வளவு சீதனத்தை அள்ளிக்குடுத்துப்போட்டும், உங்களின்ற வாயால இப்பிடியும் அவர் பேச்சுவாங்க வேண்டிக் கிடக்கு.
- கந் : ஒ சீதனம்... பெரிய்ய சீதனம்... அப்பிடி என்ன பெரிய்ய சீதனத்தை அள்ளித்தந்து போட்டேர். சீவரத்தினம் இருக்கிறானே சீவரத்தினம்... என்னோட்தான் படிச்சவன். முக்கித்தக்கித்தான் ஏல்லே பாஸ் பண்ணினவன்... என்னை விடக் குறைவாத்தான் சம்பளமும் எடுக்கிறவன்... அவனுக்கு எவ்வளவு சீதனம் குடுத்தவன்கள் எண்டு தெரியுமே?
- நல் : சீவரத்தினம் லட்சணமான ஆம்பிளை....
- கந் : ஒகோ... அப்ப நான் லச்சணமில்லாத ஆம்பிளையோ... உம்மிட லட்சணத்துக்கு மன்மதன்தான் இறங்கி வந்து மாலை போட்டிருப்பானாக்கும்.
- நல் : ஏன்? எனக்கென்ன குறைய? அந்த நாளேல எனக்குப் பின்னால எத்தினை பெடியள் நின்டு சூழண்டவங்கள் தெரியுமே?

- கந் : ம... ரேஸ்குதிரை மாதிரி நீர் துள்ளித் துள்ளிப் போற முசுப்பாத்தியப் பாத்து சிரிக்கலாமென்டு திரிஞ்சிருப்பான்கள்...
- நல் : ஏன் எங்கிட மச்சான் வசந்தனும் எனக்குப் பின்னால் வளைய வந்தவர்தான்.
- கந் : வசந்தனோ... அவன் ஒரு அரை ஹாசு. கண்பார்வையும் கொஞ்சம் வீக்... கடலைக் கொட்டை விக்கிற கிழவியக் கண்டாக்கூட பல்லைக் காட்டுற கேஸு....
- நல் : ஏன்... உங்கிட பேரம்பலம் மாமா மகனையும் எனக்குப் பேசி வந்தவைதானே...
- கந் : ஓமோம்... உம்மைப் பொம்பிளை பாத்திட்டுப் போன நாள் தொட்டு அவன் பேதீல கிடந்தெழும்பினதும் தெரியும்.
- நல் : அது வந்து....
- கந் : உம்மிட கொம்மாவப் பாத்து அவதான் பொம்பிளையாக்குமென்டு நினைச்சுப் பயந்ததாலதான் அவனுக்கு பேதியாக்கின தெண்டும் தெரியும்...
- நல் : எல்லாம்... எல்லாமே அந்தக் கள்ளச்சாத்திரி செய்துவிட்ட வேலைதானே...
- கந் : எல்லாப் பொருத்தமும் நல்லாயிருக்கெண்டு சொல்லிக் குழையடிச்சு, சிங்கத்தையும் ஆட்டையும் ஒரே சூட்டுக்க புடிச்சு அடைச்சு

விட்ட மாதிரி, சிம்மராசிக்காரியான உம்மோட மேடராசிக்காறனான என்னை மாட்டி விட்டிட்டுக் கம்பி நீட்டமற்றது அந்தாள். இப்ப நின்டு கூத்துப் பாக்குது ஊர்ச்சனங்கள்.

(கதவு தட்டப்படுதல்)

கூத்துப்பாக்க ரிக்கற் கிடைக்காத ஆளாரோ கதவைத் தட்டுமாப் போல கிடக்கு. நீர் போய்ப் பாக்கிறோ.... அல்லது நான் போகட்டோ... வேணாம். உம்மைக் கண்டால் வாறாள் வெருண்டிடும்... நானே போறன்.

(கதவு திறபடும் ஒலி)

சாத் : ஹி... ஹி... அது நான்... வாய்த்துக்கள்.

கந் : வாய்த்துக்களோ.... ஒமோம்... சாத்திரியாருக்கு நாங்களெல்லாம் வாத்துக்கள்தானே... நல்ல நேரத்திலே தான் வந்திருக்கிறியள். உங்களைப்பற்றி உப்பதான் கதைச்சக் கொண்டிருந்தம்.

சாத் : நானும் எத்தினையோ பேரைக் கரை சேத்து விட்டிருக்கிறன்.

கந் : தூத்துக்குடியிலையோ... துக்கக்குடியிலையோ?

சாத் : ஆனால் உங்களைப்போல இப்பிடி ஒன்டு ரெண்டு பேர்தான் நல்ல நாள் பெரிய நாளில எண்டாலும் மறக்காமல் என்னைப் பற்றியும் நினைக்கிறவ....

கந் : நல்லம்மா...

நல் : சொல்லுங்கோ...

கந் : கேட்டேரே சாத்திரியார் சொன்னதனை...

சாத் : கலியாண நாள் கலகலப்பாத்தான் இருக்குது வீடு... எங்க பலகாரத்தைக் காணேல்ல...

கந் : பலகாரம்தானே... இப்ப தாறம்... கொஞ்சம் பொறுங்கோ...

சாத் : ஹி... ஹி... நான் பகிடிக்கெல்லே கேட்டனான்... அது மெதுவா வரட்டும்.

கந் : சாத்திரியார், நானும் கேக்கவேணுமெண்டுதான் பாத்துக்கொண்டிருந்தனான். ஏனுங்களுக்கு இந்த வேலைய?

சாத் : தம்பிக்கும் பூங்குழலீன்ற விஷயம் தெரிய வந்திட்டுது போல... நானென்ன தம்பி செய்யிறது... அவன் பெடியள் அவளின்ற ஆறடிக் கூந்தலில சுறுண்டு போய்த்தான் முடிக்க ஒமெண்டவன். ஆனால் பெட்டைக்கு தலைமயிரெல்லாம் பூச்சியரிச்சக் கொட்டுண்டு போய் அவள் டோப்பா வச்சுக் கொண்டுதான் திரியிறவளைண்டு நான் கண்டனே. நடுச்சாமத்தில பெடியனேமும்பி ஸைட்டப் போடப் பக்கத்தில பிக்கு மாதிரி ஒண்டு படுத்திருக்கிறதப் பாத்துப் பயந்துபோய், குலைப்பன் காய்ச்சல் எடுத்து இப்ப ஆசுபத்திரீல புலம்பிக்கொண்டு கிடக்கான். அதுக்கு நானென்ன செய்யேலும்... சொல்லும் பாப்பம்.

கந்தி : சரி அதை விடுங்கோ சாத்திரியார். செல்லத்தம்பீனர் மகள் நல்லம்மாவுக்கும் பேரம்பலத்தாற்ற மேன் கந்தசாமிக்கும் முடிச்சுப்போட்டு முடிச்சுவச்சியளே... என்ன பொருத்தமிருக்கேண்டு செய்து வச்சனியள்...

சாத்தி : நல்லம்மா... கந்தசாமி... அதாரவை?

நல்லி : நாங்கள்தான்...

சாத்தி : எட்டட்ட... (சிரித்து) கடைசில உங்கிட உள்ளீட்டுப் பிரச்சினைக்குள்ள என்னை இழுத்துவிடப் பாக்கிறியள் போலக் கிடக்கு...

நல்லி : சமாளியாமல் கேள்விக்குப் பதிலைச் சொல்லுங்கோ...

சாத்தி : (தனக்குள்) ஹோட்டுச் சனமெல்லாம் இஞ்ச இஞ்ச ஏன் பாத்துக்கொண்டு நின்டதெண்டு இப்பதானே விளங்குது. நாளொரு மோட்டுச் சாத்திரி. விஷயம் தெரியாமல் வந்து மாட்டுப்பட்டிட்டன். இனி மெதுவாக் கழன்டால் தான் சரி. இல்லையெண்டால் என்னைப் பலகாரம் பண்ணிப் போடுங்கள்.

கந்தி : என்ன சாத்திரியார் என்னமோ வாய்க்குள்ள முனுமுனுக்குறியள்? அதென்ன தேவாரமோ, திருவாசகமோ...

சாத்தி : ஹி... ஹி... பொருத்தம் பாராமல் நான் எதையும் செய்து வைப்பனே? முதல்ல. பேரே வலு பொருத்தம் கந்தசாமி எண்டது முருகப் பெருமான்ர பேர்.. நல்லம்மா எண்டது ஆர்?

கந் : தெய்வானையோ...?

சாத் : இல்லாமல்... தெரியாட்டில் பேர் வச்சவையக் கேட்டுத் தெரிஞ்சு கொள்ளுங்கோ... (தனக்குள்) ஒரு மாதிரிச் சமாளிச்சாச்சு...

நல் : பேர் மட்டும் பொருந்தினால் காணுமே சாத்திரியார்...

சாத் : இல்லை.. மற்ற மற்றப் பொருத்தங்களும் சரியாத்தான் இருந்தது...

கந் : என்னத்தை சரியா இருந்தது. இஞ்சு எல்லாமே ஏறுக்குமாறா எல்லே இருக்குது. எனக்கு சிவாஜியப் பிடிச்சால் அவவுக்கு எம்.ஜி.ஆர் வேணும்...

சாத் : அப்ப கூண்டுக்கிளியப் போட்டுப் பாருங்கோவன். ரெண்டு பேரும் சேந்து நடிச்சுதானே...

நல் : கூண்டுக்கிளி மாதிரித்தானே என்னை இவரிஞ்சு அடைச்சு வச்சிருக்கிறோர்... ராவேல் காத்தில்லாமல் எனக்கு உடம்பெல்லாம் வேர்த்துக் கொட்டும். இவரென்னெண்டால் யன்னல் கிண்ணல் எல்லாத்தையும் இழுத்துச் சாத்திப்போட்டு, போத்து முடிக்கொண்டு கிடப்பேர், மரக்கட்டை போல...

சாத் : கள்ளன் காடையன் உள்ளட்டிட்டாலும் எண்டு பயமாக்கும். இந்தக் காலத்திலே இதெல்லாம் சொல்லிக்கொண்டே....

கந் : காலம்பறேல நான் கோப்பி கேட்டால் உவ ரீயக் கொண்டந்து நீட்டுவா...

சாத் : கோப்பிய விட மதான் உடம்புக்கு நல்லமெண்டு தங்கச்சிக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு.

நல் : நான் வெண்டிக்கா வாங்கியாங்கோ எண்டால் உவர் எனக்குப் பிடிக்காத பாவக்காயோட வந்து நிப்பேர்...

சாத் : கொலஸ்ரோலுக்கு சொல்லப்பட்ட சாமானெனல்லே...

கந் : கோயில் குளத்துக்கெண்டு வெளிக்கிடேக்க கண்ணுக்கு குளிர்ச்சியா ஒரு பச்சைய நீலத்தை உடுத்தியண்டு வாருமெண்டால் உவ சாரீல இருந்து சிலிப்பர் வரைக்கும் சிக்னல் ஸைட் போட்ட மாதிரிச் சிவப்பில் போட்டுச் சிங்காரிச்சு சிலிப்பிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டு வருவா...

நல் : உவருக்குத் தூரப்பார்வை. எனக்குக் கிட்டப் பார்வை.

சாத் : எனக்கு மாலைக்கண்.. நல்லவேளை உங்களுக்கதில்லை.

கந் : உவவுக்கு Blood group A Positive எனக்கு B negative ஒரு அந்தர ஆபத்துக்குத் தன்னும் குடுக்க வாங்க ஏலாது...

சாத் : குடுத்து வாங்க ரெத்தம் என்ன பஞ்சாங்கப் புத்தகமே?

நல் : இப்பிடி எதை எடுத்தாலும் எங்களுக்குள்ள ஏறுக்கு மாறாத்தானே இருக்குது...

சாத் : (தனக்குள்) ஆனால் என்ற மண்டையப் போட்டு உருட்டிறதில் மட்டும் ரெண்டு பேரும் ஒத்துமையா நிக்கினம்... ஹி... ஹி... வாழ்க்கை எண்டால் உப்பிடித்தானே... ரெண்டு பேருக்கும் ஒரே ரஸனை ஒரே மாதிரி ரூசி எண்டிருந்தால் கொஞ்ச நாளேல் சப்பெண்டு சலிச்சுப்போம்... அன்னாசில மிளகாத் தூளைத் தூவிச் சாப்பிடுமாப்போல உறைப்பும் இனிப்பும் சேரேக்க அதில் ஒரு தனி ரேஸ்ற் இருக்கெல்லே... சயன்சில கூட இண்டைக்கு உதைத்தானே சொல்லுகினம்...

கந் : என்னெண்டு?

சாத் : ஆப்பசிட் போல்ஸ் அட்ராக்ட் ஈச் அதர் எண்டு படிக்கேல்லையே...

கந் : சாத்திரியார் பிண்ணிட்டு தமிழ் மூலம் ஆங்கிலம் புத்தகத்த மேஞ்சிருக்கிறியன் போல...

சாத் : சரியாச் சொல்லீட்டியன்... எதிர்த்துருவங்கள் தான் ஒண்டை ஒண்டு கவருமாம்... ஆளாளுக்க அந்தக் கவர்ச்சி இருக்கிறதாலதானே இவ்வளவு காலமும் ரெண்டு பேரும் கொண்டிமுக்கிறியன்.. வெளீல் நாடும் பூணையும் போல சண்டை போட்டாலும் உள்ளுக்க ரெண்டு பேருக்கும் அன்பிருக்குது. என்ன நான் சொல்றது... மெய்யோ பொய்யோ... இருந்து யோசியுங்கோ நான் வாறன்.

கந் : சாத்திரியார் பலகாரம்...

சாத் : பலகாரம்... சில நேரங்களில் எனக்கு ஒத்து வாறேல்ல... பிறகொரு நாள் ஆறுதலா வந்து சாப்பிடுறனே...

- நல் : சாத்திரியார் ஆள் விண்ணன்தான்.. கதையால எங்களை விழுத்தீற்று ஆள் கழண்டிட்டேர்... பாத்தியளே...
- கந் : நல்லம்மா...
- நல் : சொல்லுங்கோ...
- கந் : ஆள் சொன்னதிலையும் சாடையா உண்மை இருக்குமாப்போலத்தான் தெரியது. என்ன சொல்லீர்?
- நல் : என்ன உண்மையக் கண்டிட்டியள் புதுசா...?
- கந் : நீர் ஆள் கறுப்புத்தான்... எண்டாலும் உம்மிட கண்ணையும் மூக்கையும் பல்லையும் பாக்கேக்க... கறுப்புத்தான் எனக்குப் பிடிச்ச கலறு எண்டு பாடச் சொல்லுது. உம்மிலையும் ஏதோ ஒரு கவர்ச்சி இருக்கிறதாலதானே நானும் சன்னியாசியாகாமல் இப்பிடி சம்சார சாகரத்தில கிடந்து சங்கடப்படுறன்.
- நல் : கவர்ச்சியும் கத்தரிக்காயும்.. கெதிலை சந்தைக்குப் போய் அரைக்கிலோ பாவக்காயும் கணவாயும் வாங்கியண்டு வாங்கோ மத்தியானம் சமையலுக்கு...
- கந் : பாவக்காயும் கணவாயுமோ... அதுகள்தான் உமக்குப் பிடிக்காதே.
- நல் : எனக்குப் பிடிக்காட்டில் என்ன? உங்களுக்கு அதுகள்தானே பிடிச்சுத் துலைக்குது... இஞ்ச என்ற

விருப்பத்துக்கே நான் எதையும் செய்யிறனான்...
செய்யிறதெல்லாம் உங்கிட விருப்பப்படி....
ஆனால் கேக்கிறது கெட்ட பேர்தான்...

கந் : (தனக்குள்) பழையபடி துவங்கின இடத்துக்கு
றெக்கோட் வர முந்தி வெளிக்கிட்டிடுவம்...

- இடையிசை -

கந் : வணக்கம் இன்சுபெட்டர் ஐயா...

இன் : ஆயு போவன்...

கந் : என்ற பேர் கந்தசாமி.. என்ற மனிசீன்ர பேர்
நல்லம்மா...

இன் : பதிய வந்ததா. ஊட்ல மொத்தங் எத்தனை பேர்
இருக்கிறான்...

கந் : வீட்டில மொத்தமா இருக்கிறது... சொறி இருந்தது
என்ற மனிசி ஓராள்தான். இப்ப ரெண்டு நாளா
சுத்தமா அவவக் காணம்... மிலிங்...

இன் : மிலி மிலிங்.. Entry போட வந்ததா...

கந் : ஒமோம்.. நீங்கள்தான் எப்பிடியெண்டாலும்
அவவத் தேடிக் கண்டுபிடிச்சுத் தரவேணும்.

இன் : தாறாங்... தாறாங்... உண்ட மனிசி ஓடிப்போனதா?

கந் : ஓடிப்போற அளவுக்கு அவவால ஏலாது
இன்ஸ்பெட்டர்.. நடந்துதான் போயிருப்பா.

இன் : நாங் கேட்டது வேற ஆர்கூட சரி போனதா
சொல்லி...

கந் : வேற ஆரோடையும் எண்டால்...? எட்ட நீங்கள் அப்பிடி வாறியளே... நோ... நோ... அவ அப்பிடிப்பட்ட ஆளில்லை இன்ஸ்பெட்டர். என்ற மனிசி உத்தமி... பத்தினி... பத்தரை மாத்துத் தங்கம்...

இன் : தங்கம்? றத்தறங்? தங்கம் சொல்லி ஆரு சரி அவனை கடத்தி போயிருப்பாங் சொல்றதா?

கந் : சா... சா... அவவக் கடந்து போறதே கஷ்டம்... கடத்திப் போறதெண்டால் அது வில்லங்கம்...

இன் : ஆள் எப்பிடி இருப்பான்ங்... போட்டோ கொண்டந்ததா...

கந் : ஒ... கையோட கொண்டந்திருக்கிறன்... ஆனால் அவடே கைதான் இல்லை. போட்டோவில - அதை எலி கடிச்சப்போட்டுது...

இன் : கைய எலி கடிச்சதா?

கந் : எலி கையக் கடிக்கேல்லை இன்ஸ்பெட்டர்... போட்டோவத்தான் நன்னியிருக்கு... இந்தாங்கோ பாருங்கோ...

இன் : ஆ குட்டி ஜாதியாத்தான் இருக்கான்.

கந் : அது குட்டியில்ல இன்ஸ்பெட்டர். என்ற மனிசி. கலியாணம் கட்ட முந்தி அவ குமரியா இருக்கேக்க எடுத்த படம் இது...

இன் : இது மிச்சங் பழைய படங்தானே...

கந் : பழசெண்டாப்போல இளக்கமே... Old is Gold... இன்சபெட்டர்...

இன் : I know... I know... you old man இதை வச்சு எப்பிடி ஆளைப் புடிக்கறது?

கந் : அவ என்ன சுண்டெலியே... பொறி வச்சுப் புடிக்குமாப்போல இதை வச்சுப் பிடிக்க... நீங்கள் ஆளைத் தெரியாமல் வேற ஆரையும் புடிச்சந்து விட்டிடுவியலோ எண்டிட்டு, ஒரு குறிப்புக்குத்தான் உதைக் கொண்டந்தனான்...

இன் : புதுப்படங் ஒண்டுங் இல்லியா...

கந் : சிநேகாடயும் நமீதாடயும் படங்கள்தான் புதுசா இருக்கு வீட்டில...

இன் : அவங்களுங் காணாம் போனதா?

கந் : அவயல் ஏன் காணாமல் போயினம்... கனவிலயும் வந்து அடிக்கடி கண்டுகொண்டுதான் போயினம்...

இன் : காணாம் போன நேரங் உண்ட நோனா எது சரி போட்டிருந்ததா...

கந் : உதென்ன கேள்வி இன்ஸபெட்டர்... ஒண்டும் போடாமல் அம்மணமா காணாமல் போக அவ என்ன அஞ்ச வயது வவாவே... 40 வயசு அம்மா அவ...

இன் : நாங் கேட்டது நகை நட்டு எது சரி போட்டிருந்தானா சொல்லி...

கந் : அப்பிடி விளக்கமாக கேளுங்கோபன்... ஒரு நிமிடம் நான் ஆடிப்போனன்... அவவின்ற நகை எல்லாம் அடவிலதான் இருக்குது - பத்திரமா... அடுத்த வீட்டுச் செல்லம்மாட்ட தோடு தொங்கட்டான் ஏதும் வாங்கிப் போட்டுக் கொண்டு போனாவோ எண்டது எனக்குத் தெரியாது... அதுச் செல்லம்மாட்டத்தான் கேக்க வேணும்...

இன் : நிங்கட வீட்ல வேலைக்காறங்தாரும் இருக்கிறதா?

கந் : ம... நீங்கள் பழையபடி பிழையான ரூட்லதான் போய் நிக்கிறியள்... என்ற மனிசி 'மாதர் குல மாணிக்கம்', 'பத்தினித் தெய்வம்', 'கற்புக்கரசி' போல பழையகாலப் படமெல்லாம் பாத்துப் பொலிஷான ஓராள்... (கலங்கி) அவவப்போய் நீங்கள் அந்த மாதிரிச் சந்தேகப்படுறது கொஞ்சங்கூட நல்லாயில்லை...

இன் : அழவேணாங்... நாங் try பண்றது...

கந் : நீங்களோ try பண்ணப் போறியளோ? வேணாம் இன்ஸ்பெட்டர் என்ற பெண்சாதி எனக்கு மட்டும்தான்...

இன் : சரி... சரி... Don't worry...

கந் : Sorry இன்ஸ்பெட்டர்... நீங்கள் 'மனிதருள் மாணிக்கம்', 'உயர்ந்த மனிதன்', 'உத்தமி பெற்ற ரத்தினம்', எல்லாம் பாத்தனியளே... பாத்திருப்பியிள்.. உங்களைப் பாத்தாலே தெரியுது...

இன் : காணாமபோன நேரங் உண்ட மிலஸ் என்ன சாறி போட்டிருந்தான்க...

கந் : ஒளவையார் சாறிதான் போட்டிருந்தவ... பழசுதான்... But Old is Gold எல்லே இன்ஸ்பெக்டர்...

இன் : You old fellow dont worry... நாங் எப்படி சரி Bodyய கண்டுபிடிச்சு தாறது...

கந் : பொடியையோ... என்ன இன்ஸ்பெட்டர் பண்டார வெடியத் தூக்கிப்போட்ட மாதிரிப் போடுறியன்...

இன் : உங்கட வைஃப் சுவிசைட் செஞ்சிருக்கலாங் சொல்லி நாங் சந்தேகப்படுறாங்க...

கந் : நீங்கள் படுங்கோ... No... No... I mean சந்தேகப்படுங்கோ... ஆனால் எனக்கப்பிடிச் சந்தேகம் ஒண்டுமில்லை.

இன் : அவன்ங் காணாமபோக முந்தி ஒங்கட வீட்டில என்ன சரி குழப்பங்... கச்சால் நடந்ததாங்... சண்டை?

கந் : சண்டையோ... ஓ அண்டைக்கு Sunday எண்டதால வழக்கம் போல வீவு நாளேல் நடக்கிற சின்னச் சண்டை ஒண்டு நடந்ததுதான்...

இன் : என்ன மாதிரி சண்டை?

கந் : வாய்ச்சண்டைதான்... கையைக்காலை நீட்டிற அளவுக்கு அவ போறேல்லை... நானும் நீள விடுறேல்லை...

இன் : சரி... அண்டைக்கு என்ன நடந்தது சொல்லி கொஞ்சங் சொல்றான்...

கந் : அண்டைக்கு நடந்ததைத் திருப்பி Flash Backஇல போடச் சொல்றியளே... சரி போடுறன்.. கேளுங்கோ...

- காட்சி மீனிசை -

நல் : உங்களுக்குக் கொஞ்சமெண்டாலும் மனச்சாட்சி இருக்கேப்பா... காலமை விடிஞ்செழும்பின நேரந்தொட்டு நானும் ஆயிரத்தெட்டு வேலையள விழுந்து விழுந்து செய்துகொண்டிருக்கிறன். ஒரு உதவி ஒத்தாசை செய்து தருவமெண்டில்லாமல் பேப்பறோட குந்திப் படிச்சுக்கொண்டிருக்கிறியள்...

கந் : (வாசித்தல்) நடுக்கடலில் இறக்கிவிடப்பட்ட தமிழ் அகதிகள் திண்டாட்டம்... பாவம் சனங்கள்...

நல் : இஞ்ச நாளொருத்தி படுற திண்டாட்டத்தைப் பாக்க ஆக்களில்லையாம்... சனத்தைப் பாவம் பாக்கிறேர்...

கந் : லீவு நாளிலை எண்டாலும் மனிசனக் கொஞ்சம் நிம்மதியா இருக்க விடுமனப்பா...

நல் : ஒ... மற்ற நாட்களில் எதோ வெட்டி விழுத்திற மாதிரித்தான் கதையெல்லாம்... இந்த ஒரு நாளெண்டாலும் நாலு வேலையள நீங்கள் செய்து தந்தாலென்ன?

கந் : உமக்குப் பொழுது போகாமல் நீர் குத்தி முறிஞ்சால் அதுக்கு நானென்னப்பா செய்யிறது?

நல் : ஒ... நானிங்க பொழுதுபோகாமல்தான் இப்ப குத்தி முறிஞ்ச கொண்டிருக்கிறன்... (அழுது) உங்களைக் கட்டினதுக்கு நான் என்ன சுகத்தைக் கண்டன்? கழுவவும் துடைக்கவும் சமைக்கவும் வந்து சேந்திருக்கிற ஒரு வேலைக்காறிதானே நான் உங்களுக்கு...

கந் : இப்ப ஏனப்பா அழுது புலம்பிக் கண்ணால் தண்ணீய புழியிறீர்... சனாமிய வெண்ட சனாமி வீட்டுக்கயே வந்திடும்போல கிடக்கு...

நல் : அந்தச் சனாமீல் போய்ச் சேந்திருந்தாலாவது நிம்மதி...

கந் : இப்ப நான் உமக்கு என்ன செய்து தர வேணுமென்டுறீர்...

நல் : இந்தத் தேங்காய எண்டாலும் ஒருக்கா திருவித தாங்கோ பாப்பம்...

கந் : பிறகு சொட்டுச் சொட்டாய் கொட்டி வச்சிருக்கிறன் எண்டு நீர்தானப்பா குறையும் சொல்லுவீர்...

நல் : வேலை செய்யக் கள்ளம் எண்டால் இப்பிடி எத்தினை சாட்டுச் சொல்லுவியள்.. சரி நீங்கள் தேங்காயத் திருவ வேணாம்... இந்த மாவை எண்டாலும் அடிப்பிடிக்காமல் இப்பிடி ஆட்டிக் கொண்டிருந்கோ பாப்பம்...

கந்த : ஆட்டுறதோ... ஆராவது டான்சுக்காரியத்தான் கொண்டந்து விடவேணும்.. (பாடுதல்) ஆராரோ ஆராரோ ஆராரோ... ம... மா அசையுதில்லையப்பா... ஆராரோ பாட்டுக்கு நித்திரை கொண்டிட்டுதோ...

நல் : ஐயோ... ஐயோ... எதைத்தான் ஒழுங்காச் செய்யிறியன்... அடிப்பிடிக்க விட்டிட்டியன்.. மணத்தில எண்டாலும் தெரியேல்லையே...

கந்த : மணமோ? இயற்கை மணமோ செயற்கை மணமோ... (மூக்கை உறிஞ்சி) நல்ல மணமாத்தானிருக்கு... என்ன சென்ற அடிச்சனீர்...

நல் : இதுக்க கொண்டந்து மூக்கை நீட்டிக்கொண்டு - தள்ளி நில்லுங்கோப்பா... உங்களுக்கு எல்லாத்தையும் நானே செய்து தந்து தந்து ஒரு சுணையில்லாத ஆளாப் போயிற்றியன்... நாலு நாள் நான் இல்லாமல் இருந்து பாத்திய வெண்டால் தான் தெரியும் என்ற அருமை...

கந்த : ஒமோம்... எல்லாப் பொண்டுகளும் இப்பிடித்தான் தாங்களில்லாட்டிக்கு புரிசன்மாரால் ஒண்டும் எடுக்கப் படைக்க ஏலாதெண்ட மாதிரித்தான் நினைப்பு... ஹம்ம்... யாரை நம்பி நான் பொறுந்தேன் போங்கடி போங்க...

நல் : பெரிய பாட்டுக்காற்றான்... ஆமான வேலை ஒண்டும் செய்யத் தெரியாது... சம்மா இப்பிடிக் காலை ஆட்டிக்கொண்டே குந்தியிருங்கோ... நான் ஒரு நாள் போய்ச் சேந்திடுவன்... பிறகு கிடந்து உத்தரிக்கேக்கைதான் தெரியும்.

கந் : சும்மா வெருட்டாதையுமப்பா.... உம்மைக் கொண்டு போறதெண்டால் யமன் கூட புல்டோசரத்தான் கொண்டு வரவேணும்... அவருக்கதை ஓட்டத் தெரியுமோ... அதாருக்குத் தெரியும்...

நல் : சூச்சுச்... சு

கந் : ஆரையப்பா கலைக்கிறீர்.... எமனையோ?

நல் : ஊரா வீட்டு நாய் பூனையெல்லாம் எங்கிட வீட்டுக்கதான் எட்டிப்பாக்குது... (போய் வந்தபடி) கதவை அப்படியே திறந்து விட்டுப் போட்டு வந்திட்டியள் என்ன...?

கந் : பாவம் நீர் வேலை செய்து களைச்சுப்போறீர்... கொஞ்சம் காத்தாவது வந்து போகட்டும் எண்டுதான்...

நல் : பெரிய கரிசனைதான்... எனக்கு உள்ள வேலை காணாதெண்டு நீங்களும் இப்பிடி நாலு வேலை வைப்பியள்... உங்களோட கிடந்து உத்தரிக்கிறதுக்கு நான் எங்கயாவது போய்த் துலைஞ்சாலும் காரியமில்ல...

கந் : போம்... போய்த் துலையும்... துலைஞ்சுது சனி எண்டு நானும் தலைய முழுகீற்று உம்மிட கறகறப்பில்லாமல் கொஞ்ச நாளுக்கெண்டாலும் நிம்மதியா இருப்பன்...

கந்து : (கலக்கத்துடன்) அதுதான் இன்ஸ்பெட்டர் நடந்தது. என்ற நாக்கில சனி... துலையும் எண்டன் அவ துலைஞ்சு போனா...

இன்னு : Very Interesting... இப்பதாங் Interval time வாறது...

கந்து : நான் என்ன படக்கதையே சொன்னனான்... இன்ரவெல் வாறதுக்கு...

இன்னு : நமக்கு இப்பதாங் Interval time... Tea Interval போய் Tea குடிச்சு வாறாங்... சாக்கில சல்லி எது சரி இருக்குதாங்?

கந்து : சாக்கில சல்லியக் கட்டிக்கொண்டு வர நான் என்ன மேசன் பாலே...

இன்னு : சல்லி சொன்னா காசி... காசி...

கந்து : காசியோ ராமேஸ்வரமோ கதிர்காமமோ எங்க போட்டாளோ... தெரியேல்லை... நல்லம்மா... நல்லம்மா..

நல்லு : இஞ்சேருங்கோ...

கந்து : இன்ஸ்பெட்டர் அவேன்ற குரல் கேக்குது...

நல்லு : இஞ்சேருங்கோ...

கந்து : ஒ அவேன்ற குரலேதான்...

நல்லு : என்னப்பா நீங்கள்... என்னைத் தேடியே இஞ்ச வந்தனியள்...

கந்து : நல்லம்மா... வந்திட்டே ரே... வந்திட்டே ரே நல்லம்மா... வந்திட்டே ரே...

நல் : வந்திட்டனப்பா வந்திட்டன்...

கந் : என்ன இன்ஸ்பெட்டர் பாக்கிறியள்... இவதான் என்ற மனிசி... மொத்தமாத்தானிருந்தவ ரெண்டு நாளில் வத்திப்போனா...

இன் : நீங்க காணாமபோனது சொன்ன ஒங்கட wife இவன்ன் தானா...

கந் : ஓம் இன்ஸ்பெட்டர்... காணாமப்போனதெண்டு நாள் சொன்ன மனிசி இவதான்... இப்ப கண்ணுக்கு முன்னால் வந்து நிக்கிற மனிசியும் இவதான்... எனக்கெல்லாம் ஒவ்வொண்டுதான்... மனிசி as well as மகள் ஒவ்வொண்டுதான்.

நல் : என்னப்பா இப்பிடி மெலிஞ்சு போனியள்...

கந் : நீரில்லாமல் ரெண்டு நாளா எனக்கு சாப்பாடுமில்ல தண்ணியுமில்ல...

இன் : ஏனங் ஒங்கட சைட்ல water கட்டா?

கந் : உம்மைத் தேடித் தேடி அலைஞ்சதில் ஆடிப் போய்ற்றது உடம்பு...

நல் : வாடித்தான் போய்ற்றியள் நல்லா...

கந் : உம்மைப்பற்றி விசாரிக்கவெண்டு ஆறுமுகத்தார் அம்மான் வீட்டை போனன். அவர் அவசரமா Hospitalக்கு வெளிக்கிட்டுக் கொண்டிருந்தார். விசயத்தைச் சொன்னன். மோச்சவரீல தேடிப்பாக்கிறன்... பின்னேரமா வந்து பாரெண்டேர்...

- நல் : அரை லாஸ் அந்தாளுக்கு...
- கந் : நான் முழு லாசாப் போன்னப்பா ரெண்டு நாளா...
- இன் : மிலஸ். நெல்லம்மா... உங்கட புருஷான விட்டு போட்டு ரெண்டு நாளா எங்க ஓடிபோனதுங்?
- கந் : இன்ஸ்பெட்டர்... நீங்கள் ரெண்டு பிழை விட்டுட்டியள்... ஒண்டு அவேன்ற பேர் நெல்லம்மா இல்லை நல்லம்மா. மற்றது அவ ஓடிப் போகேல்லை... நடந்துதான் போயிருப்பா... நீர் சொல்லும்பப்பா... எங்க போனீர்?
- நல் : அது பெரிய கதையப்பா...
- கந் : இன்ஸ்பெட்டர், இன்ரவெலுக்கு பிந்தின கதைய அவ இனிச் சொல்லப்போறா... கேளுங்கோ வடிவா... நீர் சொல்லும்...
- நல் : உங்களுக்குத்தான் கப்பல் வாழைப்பழம் பிடிக்குமே எண்டுபோட்டு கோவிலால் வந்த வழில் ஒரு நடை போனன்...
- கந் : ஹார்பருக்கோ...
- நல் : பக்கத்திலையிருக்கிற மகேந்திரன்ர கடைக்கப்பா...
- கந் : சரி கடைக்குப் போனீர் பிறகு...
- நல் : அங்க கப்பல் பழம் பழுத்ததா இருக்கேல்லை.
- கந் : பின்னப் பழம் பழுக்குமட்டும் ரெண்டு நாளா பாத்துக்கொண்டு நிண்டனீரே...

நல் : இல்லையப்பா... அந்த நேரம் பாத்து கடைக்கு முன்னால் வந்து இறங்கினாங்கள் நாலு பொலிஸ்காறன்கள்...

கந் : கப்பல் வாங்கவோ... சொறி கப்பல் பழம் வாங்கவோ?

நல் : என்னை முழுசிப் பாத்தான்கள்...

கந் : பயந்திருப்பீர்...

நல் : ஒ... பிறகு காட்டச்சொன்னாங்கள் IC-ய...

கந் : காட்டினீரோ...

நல் : கிடந்தால் எல்லே காட்ட... வீட்டில கிடக்கெண்டன்... ஏறச்சொன்னாங்கள்...

கந் : மரத்திலயோ?

நல் : வானிலையப்பா...

கந் : பின்ன ஏறினீரோ?

நல் : ஏறாமல்? விடுவாங்களே... ஏறினதுதான்...

கந் : தெரிஞ்ச சிங்களத்தில நாலு சொல்லை இளக்கிப் பாத்தீரில்ல...

நல் : என்னை எங்க பேசவிட்டான்கள் அவன்கள்... தங்களுக்குள் சளபுள எண்டு ஏதோ பேசிச் சிரிச்சான்கள்... என்னைப் பாத்துப் படுபடு எண்டான்கள்...

கந் : தமிழிலயோ...

நல் : ஒமப்பா... தமிழிலதான்...

கந் : நல்லவன்கள் போல கிடக்கு. பாய் தலகணியும் தந்தவன்களோ...?

நல் : அதுக்குள்ள எங்க படுக்கிறது... நான் கண்ணே முடிக்கொண்டு முருகா முருகா எண்டன்...

கந் : புத்தரையும் சூப்பிட்டிருக்கலாம்... சரி பிறகு...

நல் : மணந்து பாத்தான்கள்...

கந் : தலையையோ...

நல் : கையில நான் வச்சிருந்த கோயில் பிரசாத்ததையப்பா...

கந் : அது பிடிச்சிராது... ம்... பிறகு...

நல் : ஸ்டேஷன் வந்துது அங்க இறக்கி விட்டுப் போட்டு...

கந் : விட்டுப்போட்டு...

நல் : போட்டோ எல்லாம் பிடிச்சான்கள்...

கந் : சாறியோட்தானே...

நல் : ஒமோம்.. சாறி சக்கட்டோட்தான்...

கந் : நல்லதாப் போச்சது... அதில ஒரு கொப்பியக் கேட்டு எடுத்து வந்திருந்தீரென்டால் எங்கிட இன்ஸ்பெட்டரிட்டக் குடுத்திருக்கலாம்...

நல் : இவரிட்டயோ... ஏன்ப்பா?

கந் : நீர் காணாமல் போய்ட்டார்... இன்ஸ்பெட்டரிட்டக் குடுக்க ஆமான படமொண்டும் வீட்டில் இல்லை. எலி கடிச்சு புழக்கைப் படமொண்டுதான் அம்பிட்டுது... அதாலதான் இனி நீர் தற்சேலா இப்பிடித் துலையவேண்டி வந்தாலும் படத்தை வச்சு டக்கெண்டு கண்டுபிடிச்சிடுவேர் இன்ஸ்பெட்டர்... அட்லீஸ்ட் பொடிய எண்டாலும்... என்ன இன்ஸ்பெட்டர் நான் சொல்றது சரிதானே...

இன் : sure... sure...

நல் : பிறகு நான் குழறக் குழறக் கேளாமல் கூட்டுக்க புடிச்சு அடைச்சு வச்சிட்டான்கள்... (அழுகை)

கந் : சாப்பாடு கீப்பாடு தந்தவன்களோ...

நல் : அதெல்லாங் நல்லா குடுப்பானங்...

கந் : ஒமோம்... உங்களுக்குத் தெரியும்தானே... எப்பிடியான சாப்பாடு... எப்ப எப்ப குடுப்பினம் எண்டதெல்லாம்... சரி... பிறகு எப்பிடி விட்டவன்கள்?

இன் : கேட் தொறந்துதாங் விட்டிருப்பாங்...

கந் : அதுசரி... நல்ல வேளை நீர் உந்த ஒளவையார் சாறிய உடுத்தியண்டு போனீர்...

இன் : நோ... நோ... அவங் சாறியெல்லாம் எடுக்க மாட்டாங்...

கந் : நான் அதுக்குச் சொல்லேல்லை இன்ஸ்பெட்டர், உந்தச் சாறில் உவ கொஞ்சம் வயசானவ மாதிரித் தெரிஞ்சிருப்பா... அதாலதான் விட்டிட்டான்கள்...

இன் : Of course... But Old is Gold... (சிரித்தல்)

கந் : (தனக்குள்) ம... ஆளின்ற பார்வை பிழையாக் கிடக்கு... நக்கிற நாய்க்கு செக்கென்ன சிவலிங்கமென்ன? காஞ்சமாடு கம்பில விழுந்த மாதிரிப் பாஞ்சாலும் பாஞ்சிடும் போல கிடக்கு... நசுக்கிடாமல் போய்ச் சேர்றதுதான் புத்தி... ஹி... ஹி... அப்ப மெத்தப் பெரிய உபகாரம் இன்ஸ்பெட்டர்... சோகக் கதைய சுகமாக் கேட்டியள்... அதுக்கும் ஒரு Thanks... நாங்கள் வரப்போறம்...

இன் : ஓ... just a minute Mr. கண்டசாமி

கந் : காணாத வரைக்கும் காணாத சாமி... இப்ப கண்டிட்டியள்... அதால கண்டசாமி... அதில பிழையில்லை... நல்லவேளை நான் மறந்துபோகப் பாத்தன்... இவ்விட அந்த போட்டோவ... I mean கையில்லாத போட்டோவ தாறியளே... உங்கிட கையில அது இருந்தால், தற்சேலா மறந்துபோய் தேடப்படுற ஆக்களின்ற List இல அதையும் கொழுவிப் போடுவியள்... பிறகு வில்லங்கமாப் போயிடும்.

இன் : By the by Mr. கண்டசாமி ஒங்கட 10 கொஞ்சம் காட்டுறதா?

கந் : வழிவழிய கன இடங்களில செக்கொயின்றஸ் எல்லாத்திலையும் காட்டிக்காட்டித் தேஞ்ச போச்சது.. இந்தாங்கோ...

இன் : இது நிங்களா...? (சிரித்தல்)

கந் : என்ன அப்பிடிக் கேட்டிட்டியள்... ஒமோம் எடுத்து 20 வரிசம் ஆச்சது... அதால் சாங்கம் கொஞ்சம் மாறித்தானே போயிருக்கும். இப்ப வழக்கையும் விழுந்திட்டுது முன்னால்...

இன் : நிங்க ஆம்பிளதானே?

கந் : என்ன இப்பிடிக் கேட்டிட்டியள்... போட்டோ எடுக்கேக்க மீசை வளரேல்லைத்தான்... இப்ப நரைக்கத் துவங்கீற்றுது அதுக்காக?

இன் : இது பொம்பிள மாதிரியில்ல இருக்கிறான்...

கந் : பொம்பிளை மாதிரியோ... எங்க பாப்பம்.. ஹி ஹி ஹி... எட்ட அவரசத்தில உவேன்ற பீயத் தூக்கியந்திட்டன்... என்ற பீடில நின்டிட்டுது.

இன் : அப்ப நிங்க கூட்டில நிக்கறதுங்...

கந் : கூட்டிலயோ... நானோ... ஏன் இன்ஸ்பெட்டர்?

இன் : பீ இல்லாத ஆள் சொன்னா நாங் சந்தேகப்படுறதுங்...

கந் : சந்தேகப்படுறதுக்கும் ஒரு சாங்கம் இருக்கெல்லே இன்ஸ்பெட்டர்... எலியக் கண்டாலே எட்டடி தள்ளி நிக்கிற ஆள் நான்... என்னைப் போய்...

இன் : நிங்க மிச்சங் பேசுறாங்...

நல் : ஆரிட்ட என்ன பேசிறதென்டு உங்களுக்கு ஒண்டும் தெரியாதப்பா.. எனக்குத் தெரியும்

உங்கிட வாயாலதான் உங்களுக்கு வில்லங்கம் வரப்போகுதென்டு... இன்ஸ்பெட்டர், இவர் இப்பிடித்தான் பெரிய தத்துவவாதி மாதிரி ஏதாவது உளறித்தள்ளுவேர்... ஆனால் ஆள் அப்பிடியில்லை...

இடி : மட்டதன்னவா... மெயா ட்ரஸ்ரவாதிவாகயத மாய்...

கந் : ஏனப்பா வாயச் சும்மா வச்சிராமல் தத்துவவாதி எண்டு சொல்லி என்னை அந்தாளிட்ட ட்ரஸ்ரவாதியா மாட்டிவிட்டிருக்கிறீர்...

நல் : ட்ரஸ்ரவாதியோ அப்பிடியெண்டால்...

கந் : கஷ்டகாலம்... வீட்டில போயிருந்து சிங்களப் புத்தகத்தை எடுத்துவச்சுப் படிச்சுப்பாரும்... விளங்கும்...

இன் : மிஸஸ். நெல்லம்மா... ஓயா யன்ன... நீங்க போகலாங்... இந்தா IC யுங் கொண்டு போறாங்...

நல் : நீங்கள் ஒண்டுக்கும் பயப்பிடாதீங்கோ... ரெண்டு நாளில விட்டுடுவினம்...

கந் : ரெண்டு நாளோ... (பாடுதல்) யாரை நம்பி நான் பொறுந்தேன். போங்கடா போங்க... என் காலம் வெல்லும் வென்ற பின்னே வாங்கடா வாங்க...

இன் : மே... மே... சிந்து கியனவாத சிந்து... யண்ட அத்துலட்ட... வாப்பங்கட்ட...

சனிப்பெயர்ச்சி

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
நல்லம்மா
இன்ஸ்பெக்டர்

- நல் :** நானும் அடுப்ப முட்டற்று ஆவெண்டு பாத்துக் கொண்டிருக்கிறன்... சந்தைக்குப் போனனியள் இப்பதான் பையப்பைய ஆடியாடி வாறியள்... வெறுங்கையை வீசிக்கொண்டு ஏனப்பா மீன் வாங்கேல்லையே?
- கந் :** வாங்கினதுதுதான் - நீர் சொன்ன மாதிரி பூவைப்பாத்து, புடிச்சுப் பாத்து பிசுக்கிப் பாத்து அவளவேட்ட பேச்சும் கேட்டு பாலைப் பழம்போல கலவா மீன் துண்ட மலிவாத்தான் வாங்கினான்.
- நல் :** மலிவா எண்டால்?
- கந் :** 200 ரூபாதானப்பா...

- நல் : இருநாறோ... நாங்கள் மூண்டு பேர்தானே? எங்களுக்கேன் 200 ரூபாவுக்கு மீனை?
- கந் : அதுதான் பொசிப்பில்லாமல் போயிற்றுது... கொழுவியிருந்த பையோட அதுவும் போய்ச் சேர்ந்திட்டுது...
- நல் : போய்ச் சேர்ந்திட்டுதோ எங்க? ஆக்குக்கோ குளத்துக்கோ, கடலுக்கோ?
- கந் : கொள்ளேல போவான்ற கறிச்சட்டிக்க...
- நல் : என்னப்பா சொல்லுறியள்?
- கந் : மீன் களவு போயிற்றுதப்பா...
- நல் : எனக்குத் தெரியும் இப்பிடித்தான் ஏதும் நடக்குமென்டு. மீனை வாங்கீற்று நேர வீட்ட வருவமென்டில்ல... கோப்பறேசனில போய் கள்ளுக்குடிக்க நின்டிருப்பியள்... அறுவான் ஆரோ அடிச்சுக்கொண்டு போயிற்றான்...
- கந் : (தனக்குள்) வீட்டிலயிருந்துகொண்டு, வீடியோல பாத்தாப்போல அச்சொட்டாச் சொல்றானே...
- நல் : அப்ப இருநாறு ரூபாச் சரி.
- கந் : அடுத்ததயும் நான் சொன்னென்னடால் அலமந்து விழுந்திடுவீர். கொஞ்சம் ஆறுதலாய்க் கேளும்...
- நல் : சொல்லித்துவையுங்கோ வேற என்ன நடந்தது...?
- கந் : வேறு என்ன? நான்தான் நடந்து வந்திருக்கிறன்...

- நல் : என்ன அலம்பிறியள்... எவ்வளவு போட்டனியள்...
- கந் : 50 ரூபா போட்டன். மயில்வாகனத்தாற்ற உண்டியல்ல...
- நல் : மயில்வாகனமோ... அதாரது...
- கந் : அவர்தானப்பா கந்தசாமியார். வாகனம் துலைஞ்சால் மயில்வாகனத்தாரிட்டத் தானே யப்பா றிக்வெஸ்ட் பண்ணவேணும்... உருப்படியாத் திரும்பக் கிடைச்சால் இன்னொரு 50 ரூபா தரலாமென்டு அக்கிறிமன்ட் செய்திட்டு வந்திருக்கிறன்.
- நல் : மீன் தானேப்பா களவு போனது... 200 ரூபாச் சாமான் போனது காணாதென்டு 50 ரூபாயும் உண்டியல்ல போட்டனியளே?
- கந் : நான் போட்டது என்ற வாகனத்துக்காக...
- நல் : வாகனமோ... என்ன வண்டில் விடுறியள்.
- கந் : நான் விடுறது வண்டியில்லை. சயிக்களப்பா... ஓ... என்ற சயிக்கிளும் சேர்ந்து களவு போயிற்றுது...
- நல் : என்ன சைக்கிளோ... சைக்கிளும் காணாமல் போட்டுதோ... புத்தம் புது சைக்கிள் துலைச்சுப் போட்டுக் கொஞ்சங்கூட கவலைப்படாமல் வெறும் கையை விசுக்கிக்கொண்டு வந்து நிக்கிறியளோ...
- கந் : கொண்டு போனவன் மீனோட பைய எண்டாலும் விட்டுப்போட்டுப் போயிருந்தானென்டாலும் கைய விசுக்காமல் வந்திருப்பன்.

- நல் : எனக்கு வாற ஆத்திரத்துக்கு...
- கந் : விசுக்கி விட்டிருப்பாய்... விக்கி விக்கிச் சாகுமாப் போல - கொண்டுபோன காவாலி முன்னால வந்து நின்டிருந்தான் எண்டால்.
- நல் : கலியாணம் கட்டின நாள்தொட்டு நானும்தானே பாக்கிறன் ஏதோ ஒன்டை இப்பிடித் துலைச்சுப் போட்டு வந்து நிக்கிறதே உங்களுக்குத் தொழிலாப் போச்சது...
- கந் : (தனக்குள்) எல்லாம்தான் துலையுது. ஆனால் ஒண்டுதான் துலையுதல்லை வீட்டிலயிருந்து...
- நல் : தொண்டெக்க மீன் முள்ளுச் சிக்கினவனப்போல என்ன மெண்டு விழுங்கிறியள்.
- கந் : இல்லை ஒருக்கால் நீரும்தானே துலைஞ்சு போனீர். திருவிழாவில்... கழுத்திலை இருந்த காசுமாலையோட...
- நல் : கடலைக்கொட்டை வாங்க எண்டு நான் நின்டு மினக்கெடு, காசுமாலை போட்டெண்டு முன்னாலை போன சுழிசடை ஒண்டுக்குப் பின்னால் நீங்கள் போய்க் கையைப்பிடிச்சு கன்னத்தில அடிவாங்கின சூத்தை ஞாபகப் படுத்துறியளே...
- கந் : அது கலியாணம் கட்டின புதுசில எல்லேப்பா. அப்ப எனக்குக் கழுத்தில வேற புடிச்சிருந்தது... அதால உம்மை வடிவா நான் பார்க்கக்கூட இல்லை. முன்னால போனவனும் நீர்

போட்டென்டு வந்த அதே சிவப்புக்கலர்ல
ஜோஜ்ட் சாறியும் பிளவுசும் போட்டிருந்தாள்.
அப்ப அது டேஞ்சருக்கான சிக்னல் எண்டு எனக்கு
விளங்கேல்லை. உம்மைப் போலவே கொண்டேல
ஒரு வண்டையும் வேற அமத்தி வச்சிருந்தாள்
அதோட....

- நல் :** காசுமாலையும் போட்டிருந்தாள்...
- கந் :** அதால என்ற கல்குலேஷன் பிழைச்சுப் போச்சது.
- நல் :** கையைப்பிடிச்ச கண்ணத்திலையும் வாங்க வேண்டி
வந்திட்டுது...
- கந் :** கண்ணத்தில அவள் அறைஞ்சாப் பிறகுதானப்பா
கவனிச்சன்...
- நல் :** நாலு விரலும் நல்ல வடிவாப்
பதிஞ்சிருந்ததையோ...
- கந் :** அவளின்ற கண்ணத்தில வடிவா குழி விழுந்தது.
உமக்கு அப்பிடி விழாது...
- நல் :** வேற...
- கந் :** சொண்டுக்கு மேல வடிவான ஒரு கறுப்பு மச்சமும்
இருந்தது...
- நல் :** மிச்சமென்ன?
- கந் :** தெத்திப் பல்லொண்டும் வடிவா எட்டிப்
பாத்தது...

- நல் : அடிவாங்கினப் புறகும் உவ்வளவையும் கவனிச்சிருக்கிறியன்.
- கந் : அதுக்குப் பிறகுதானே உம்மை நான் வடிவாக் கவனிச்சனான்.
- நல் : உதுகளை எல்லாம் வடிவாக் கவனிப்பியன், சொந்தச் சைக்கிளில் கவனமில்லை.
- கந் : கவனியாமல் என்ன... பக்கத்தில எங்கட பங்கிராசின்ர சைக்கிணும் நின்டிருக்குது. அதுவும் அதே மாதிரிக் கண்டுரோ... அதுதான் என்றயாக்கு மெண்டு நினைச்சுக்கொண்டு நின்டிட்டன். அவன் பரதேசி மாத்தின காசில்லை எண்டால் கள்ளில்லை எண்டு வேறு, முறுகிக்கொண்டு நின்டான். அந்தக் கலாம்புலாமில...
- நல் : கலவாயும் போய் அருமத்த சைக்கிணும் போய்ற்றுது...
- கந் : கிடைச்சிடும் எப்பிடியும்...
- நல் : எப்பிடி... கலவாக் குழம்பு மணக்கிற வீடுகளில் போய் எட்டிப்பார்க்கப் போறியளே... சைக்கிள் நிக்குதோ எண்டு...
- கந் : சைக்கிள் மட்காட்டில் ஸ்ரிக்கர் ஒட்டி வைச்சிருக்கிறனப்பா...
- நல் : அதைப் பிச்சுப்போடுறது என்ன அவனுக்குப் பெரிய வேலையே...?

- கந் :** உந்தச் சயிக்கின் வாங்கின காலந்தொட்டு எனக்கு சனி பிடிச்ச மாதிரித்தான்...
- நல் :** வாங்கிக் கொண்டு வாற வழீலேயே ரியுப் வெடிச்சுது...
- கந் :** அதால பின்னால இருந்துவந்த உமக்கு பிறஷர் கூடிச்சுது... டாக்குத்தற்ற பீசும் ஏறிச்சுது...
- நல் :** காத்தை நீங்கள் கூட அடிச்ச ரியுப்புக்குள் பிறஷர் கூடினதாலதானே வெடிச்சுதாமெண்டு பெடியன் சொன்னவன். வாற வழியில பொலிஸ்காரன் பிடிச்ச உருட்டின உருட்டில உங்களுக்கு குலைப்பன் காய்ச்சல் வந்து படுத்தெழும்ப பத்து நாள் போச்சுது...
- கந் :** உப்பதானப்பா புதுசா அவிட்டுக்கொண்டு வாறன் எண்டு எவ்வளவு எடுத்துச் சொன்னன். கேட்டானே பாவி.
- நல் :** நீங்கள் இங்கிலீசில பேசினது அவனுக்கு விளங்கேல்லைப்போல...
- கந் :** எனக்கே விளக்கமில்லையாம். அவனுக்கெப்பிடியப்பா விளங்கும். பயத்தில அப்ப ஐநோயூநோ கூடச் சரியா வரமாட்டனெண்டிட்டுதே.
- நல் :** பிறகொரு நாள் பிறேக் அறுந்துபோய் பொன்னம்மாட பேரன் பேரம்பலத்தில ஏத்தி, பே முழிமுழிச்சுக்கொண்டு பேரம்பலம் பெரியாசுப்பத்திரியில படுத்துக் கிடக்க...

- கந் :** பொன்னாம்மாக்கிழவி வெட்ட ஸ்பீக்கர் இல்லாமலே ஊரைக்கூட்டி உன்ற பரம்பரைய என்ற பரம்பரய எல்லாம் சுந்திக்கிழுத்து, அதைச் சரிக்கட்டச் செலவழிச்ச ஒரு கணக்கு...
- நல் :** பிறகண்டைக்கு சின்னத் தம்பியாற்ற மேன் சங்கக்கடை வரைக்கும் போட்டு வாறுமென்டு வாங்கியண்டு போய் உள்ள ஊர் தேசமெல்லாம் உருட்டிப்பிரட்டி செயினையும் அறுத்துப்போட்டு வந்து நிக்க நீங்கள் அவனோட புடுங்கப்பட்டு...
- கந் :** அந்த மாடன் பல்லை உடைச்சவிட நான் பல்லு டாக்குத்தரிட்டப் போய் பல்லைக்காட்ட வேண்டி வந்ததும், உந்தச் சைக்கிளால்தானே...
- நல் :** போன கிழமேலதானேப்பா புது டயருக்கும் ரியப்புக்கும் பூட்டுக்குமென்டு முன்னாறைச் செலவழிச்சியள்.
- கந் :** ம... இனிச் சனியன் துலைஞ்சுதெண்டெட்டிட்டுத் தலைமுழுகிற்று இருக்க வேண்டியதுதான்.
- நல் :** லேசாச் சொல்லீற்றியள் சைக்கிள் இல்லாமல் இந்தக் காலத்தில உங்களால ஒரு காரியம் பார்க்கேலுமே. உதில பக்கத்தில இருக்கிற கடேல போய் ஒரு பல் பொடி பக்கட் வாங்கிறதெண் டாலும்கூட உங்களுக்குச் சைக்கிள் தேவை.
- கந் :** நீர் அரிசி மா சீனி உப்புப் புளி மிளகாய் எண்டு ஆயிரத்தெட்டு சாமான் வாங்கியரச் சொல்லுவீர். சைக்கிள் இல்லாமல் அதுகளும் சரிப்படாது.

- நல் : பின்னேரமெண்டால் நாலு சூட்டாளிமாறைத் தேடிப்போய் அரசியல்ல இருந்து அடுத்த வீட்டுக்காரனிட சங்கதியள் வரை பேசிப் பறையாட்டில் உங்களுக்குப் பத்தியப்படாது.
- கந் : உவன் குஞ்சன் குத்தி முறிஞ்ச காலைக்கையை முறிச்சுக்கொண்டு நின்டாலும் பரியாரியரிட்டப் பக்குவமாகப் போகவர உதவுறதும் சைக்கிள்தான்.
- நல் : அடுத்த வீட்டு அலமேலு ஆகூ ஊகூ எண்டு சத்தம் போடேக்க அந்த ஆத்திரத்தக் காட்ட ஆப்பிட்டதும் அந்த வாயில்லாச் சீவன்தானே.
- கந் : ஒரு ஆத்திரம் அந்தரத்துக்கு எவ்வளவு தூரம் அது உதவியிருக்கெண்டு இப்பதானே விளங்குது.
- நல் : காத்திரமான ஒரு சாமான். அதைக் கைவிடேலுமே?
- கந் : இப்ப என்ன செய்ய வேணுமெண்டுறீர்.
- நல் : முதலில் பொலிசில் போய் என்றி ஒண்டப் போட்டிட்டு வாங்கோ.
- கந் : பொலிசில் போய் என்றி போடுறதோ...?
- நல் : களவு போனால் பொலிசிலதானே போய் என்றி போடவேணும்... போஸ்ட் ஒபிசில் போய் போடேலுமே...
- கந் : இல்லையப்பா இந்தக் காலத்தில் அடிக்கடி பொலிஸ்ரேசன்ல எட்டிப் பாக்கிறது அவ்வளவு புத்திசாலித்தனமில்லை, எண்டு சொல்லிறவங்கள்...

- நல் : பின்ன ரெயில்வே ஸ்ரேசன்ல போய் ஸ்ரேசன் மாஸ்தரிட்ட என்றியப் போட்டிட்டு பச்சைக் கொடிய தூக்கி ஆட்டமற்று வாங்கோவன்.
- கந் : உமக்கு விளங்குதில்லையப்பா. இன்ஸ்பெக்டர் இடி அமீன் நினைச்சாலே எனக்கு கிடிக்கலக்க மாக்கிடக்குது வயித்தைக் கலக்குமாப்போல இருக்குது.
- நல் : பழங்கள்ளில் குடிச்சால் வயித்தைக் கலக்கும்தானே. களவுகுடுத்த ஆள் நீங்கள். களவெடுத்தவனுக் கெல்லே வயித்தைக் கலக்கவேணும். நீங்கள் ஏன் பயந்து சாகிறியள்.
- கந் : இல்லையப்பா உமக்குத் தெரியும்தானே ஸ்ரேசனுக்கு முந்திப்போய் நான் பட்ட பாடும் பரிதலிப்பும்...
- நல் : அது அப்ப ஜீசீ இல்லாமல் போனியள். அந்தரப் பட்டியள். இந்தமுறை எல்லாத்தையும் கவனமாகக் கொண்டு போனியள் எண்டால் சரிதானே.
- கந் : அதுவும் சரிதான். இனி முதல்ல சைக்கிள் கடேல வாங்கின றிசீர் எங்கயெண்டு தேடுவேணும்.
- நல் : எங்க வச்சனியள்?
- கந் : உங்கின தானப்பா லாச்சீக்குள்ள பில்லுக்கோட எங்கையாவது சேர்ந்து கிடக்கும்...
- நல் : இங்க விடுங்கோ நான் தேடிப்பாக்கிறன். தேவையானது தேவையில்லாது எண்டில்ல.

எல்லாக் குப்பையளையும் சேர்த்து அடைச்சு வையுங்கோ... ஆறு நம்பறில் ஒரு நம்பர் தன்னும் விழாத சவீப்புகள். ஆறுவரியத்துக்கு முந்தி ஆறு ரூவாக்கு வாங்கின அலுப்பு மருந்துப் பற்றுச்சீட்டு, வயித்தால் அடிக்கு வெள்ளப் பரியாரி எழுதித்தந்த மருந்துத்துண்டு.

- கந் : அதைக் கவனமாக எடுத்து வையும். இக்கணம் தேவைப்படும்.
- நல் : பூப்புனித நீராட்டு விழா அழைப்பிதழ் சுப்புலட்சுமி... ம் அவள் சடங்கு முடிச்சுப் பிள்ளைப் பெத்து பிள்ளையும் பெரிய பிள்ளை ஆயிற்றாள். நீங்கள் பக்குவமா பொதிஞ்ச வச்சிருங்கோ மருமகளின்ற காட்டை.
- கந் : உந்த ரீசிற்ற தேடுற நேரத்தில துலைஞ்சுபோன சைக்கிளத்தேடி நாலு தெரு சுத்திக்கொண்டு வந்திருக்கலாமப்பா...
- நல் : சுத்துவியன்... சுத்துவியன்... எட சிக்ரெட்டுச் சுத்தின கடுதாசியக்கூட சிக்காராச் சேத்து வச்சிருக்கிறேர்.
- கந் : அது அவன் குஞ்சன்ற வேலையா இருக்கும் எனக்கேனதை...
- நல் : இதாரிவள் பொடிச்சி முப்பத்திரெண்டு பல்லையும் காட்டி முழிசிக் கொண்டு நிக்கிறவள்.
- கந் : கொண்டாரும் பாப்பம்... ம...

- நல் : அவள் முழிக்கிறது காணாதென்டு நீங்களுமேன் அவளைப் பாத்து முழிசிறியள்?
- கந் : இல்லையப்பா ஆரெண்டு சரியா புடிபடுகுதில்லை... அதுதான் யோசிக்கிறன்.
- நல் : உதுவும் குஞ்சன்தான் கொண்டாந்து வைச்சான் என்டு சொல்லப்போறியளே...
- கந் : ஆ... இப்ப ஞாபகம் வந்திட்டு... உது சுப்பிரமணியத்தாற்ற பெறாமகள்... உவளையும் எனக்கு சம்பந்தம் பேசி வந்தது. பிறகு தட்டுப்பட்டுப் போச்சது.
- நல் : தட்டுக்கெட்டுப் போனதுகளின்ற படங்களை யெல்லாம் தப்பவிடாமல் வைச்சிருங்கோ. தேவையானதுகளை பறக்கவிட்டிடுங்கோ.
- கந் : நீரேனப்பா உதுகளக் கிளரி வீணாக் கஷ்டப்படுறீர். விடும். நான் தேடிப் பாக்கிறன். நீர் போய்ச் சமையலக் கவனியும்.
- நல் : சமையலோ... இண்டைக்கு விரதம் என்டு நினைச்சுக்கொண்டு வயித்தைக் கட்டிக் கொண்டிருங்கோ... வாங்கின மீனையும் வழீல் விட்டுப்போட்டு வந்து... கதைக்கிறேர் கதை...
- கந் : கருவாடும் இல்லையோ...
- நல் : உங்களைத்தான் காய்ச்ச வேணும்.
- கந் : இம்மட்டு நேரமும் காச்சினது காணாதே.

நல் : நானொருக்கா நல்லூரடிக்குப் போய் நாகம்மா ஆச்சியப் பாத்திட்டு வரலாமென்டு நினைக்கிறன்.

கந் : நாகம்மா ஆச்சியோ... ஆதாரது?

நல் : அவதானப்பா... முந்தி எங்கிட நாம்பன் மாடு காணாமல் போன நேரம் இந்தத் திசையில இந்த இடத்தில இருக்கென்டு அச்சொட்டா குறிசொன்ன மனிசி.

கந் : பிறகேனப்பா பொலிஸ் ஸ்ரேசனுக்கு என்னைக் கலைக்கிறீர்...

நல் : எல்லாப் பக்கத்தாலையும் தெண்டிக்க வேணும்ப்பா...

கந் : சைக்கிள் இல்லாமல் நொண்டிப் பேதுருவாய் போயிற்றன் நான். இனி உம்மிட சொல்லைக் கேக்க வேண்டியதுதான்.

- இடை இசை -

இன் : ஆ... மிஸ்டர் கண்டசாமி... கம் கம்... வெல்கம்... உள்ளுக்கு வாறான்.... கண்டு மிச்சம் நாள் போனதுதானேங்... எங்கசுரி வெளிநாடு போனதா...

கந் : நானெங்க இன்ஸ்பெக்டர் வெளிநாடு போறது... உள்நாட்டுக்கதான் உலாவிக் கொண்டிருக்கிறன்.

இன் : இப்ப வந்த காரணம் என்ன? நெல்லாமா மறுக்கா காணாமல் போனதா?

கந் : மனிசியக் கேக்கிறியளே... அவ நல்லாத்தான் இருக்கிறா... (மனதுக்குள்) மனிசன் பேரெல்லாம் நல்லா ஞாபகத்தில வச்சிருக்கிது...

இன் : சொகமா இருக்கிறானா... சந்தோஷங் இப்ப ஏன் துக்கம் மூஞ்சில?

கந் : துக்கம் என்னண்டால் இன்ஸ்பெக்டர் என்ற சைக்கிள் எல்லே காணாமல் போட்டுது.

இன் : எப்ப காணாமல் போனான்?

கந் : இண்டைக்கு காலம்பறத்தான். சந்தேல இருந்து மீனோட வந்தன். வழில கோப்பறேசனமை கொஞ்சம் நின்டனான். திரும்பி வந்து பார்த்தால் சைக்கிளையும் காணன். மீனையும் காணன்.

இன் : தாரது மீனா சொல்றது? (சிரிப்பு) ஒண்ட கள்ள பொம்பிளையா?

கந் : மீனா இல்ல இன்ஸ்பெக்டர்... மீன் மீன் மாலு மாலு...

இன் : ஒ இப்ப நீ மாலு யாவாரங் செய்யுறானா?

கந் : நான் மீன் விக்கிறேல்ல இன்ஸ்பெக்டர். சந்தேல இருந்து மீன் வாங்கியந்தனான் வீட்டில கறிகாச்ச எண்டு.

இன் : என்ன மீன் வாங்கினது?

கந் : கலவாய் மீன் தான் வாங்கினனான். (தனக்குள்) ம்... உந்த இன்ஸ்பெக்டர் என்ன சைக்கிளப் பற்றிக் கேளாமல் மீனைப் பற்றி விசர்க் கேள்வியா கேட்டுக்கொண்டிருக்கிறோ. ஒருவேளை மீன் மணத்தைக் கொண்டு மோப்பம் புடிக்கப் போறேரோ. மூக்கப்பாத்தால் புடிச்சாலும் புடிப்பேர் போலத்தான் கிடக்கு.

இன் : எவ்வளவு சொல்லி வாங்கினான்.

கந் : நாலாயிரம் சொல்லி 3900க்குத் தீர்த்தனான்.

இன் : அம்முட்டு சல்லிக்கு மீன் வாங்கி கறிகாச்ச போனதா?

கந் : நான், நீங்கள் சைக்கிள் வாங்கின விலையக் கேக்கிறியளாக்குமென்டு நினைச்சன் இன்ஸ்பெக்டர்.

இன் : நாங் மீன் விலை கேட்டாங்... அதுவுந்தானே காணாமல் போனாங்...

கந் : அதிப்ப ஆற்றயும் வீட்டுக் கறிச்சட்டமைக்க போயிருக்கும். அதைத் தேடிப்பிடிச்சு என்ன பண்ணப் போறியள்.

இன் : நாங்க எதிலயும் ஸ்ரெப் பை ஸ்ரெப்பாதாங்... போறதுங்...

கந் : முதலில் ஊசியத் தேடிப்பிடிச்சிட்டு பிறகுதான் உலக்கைய பாப்பியளாக்கும்...

இன் : உலக்கையுங் காணாம போனானா...

கந் : (தனக்குள்) உந்தாளிட்ட வாயத்திறந்தாலே வில்லங்கமாக் கிடக்குது...

இன் : சொல்றாங்... மீன் எவ்வளவு சொல்லி வாங்கினாங்?

கந் : அதவள் 250 சொல்லி கடைசீல 200 ரூபாய்க்கு தந்திட்டாள்.

இன் : தாருகிட்ட வாங்கினது?

கந் : மீன்காறிட்ட தான்.

இன் : அவன்று பேரு என்ன தெரியுமாங்?

கந் : மீன்காறிட பேர் ஊரெல்லாம் கேட்டுக்கொண்டே மீன் வாங்கிறனாங்கள்? பிலோமினாவோ பிச்சைமுத்தோ ஆருக்குத் தெரியும்?

இன் : அடையாளம் எது சரி...?

கந் : ஒ அது வடிவாத் தெரியும். ஆனால் அவேன்ர அடையாளத்தை வச்சு என்ற சைக்கிளா எப்பிடிக் கண்டுபிடிக்கப் போறியள். அதுதான் எனக்கு விளங்கேல்ல.

இன் : அதுங் எங்கட வேலை... நீங் கேள்விக்கு மட்டும் பதில் சொல்றாங்... எப்ப வாங்கினாங்...

கந் : காலம்பற்றதான்.

இன் : இன்டைக்கு வாங்கி இன்டைக்கே துலைச்சதா சைக்கிளா?

கந் : நான் மீனைப்பத்தி கேட்கிறியள் எண்டு நினைச்சன் இன்ஸ்பெக்டர்.

இன் : நான் இப்ப சைக்கிளைபத்தி கேக்கிறாங்... எப்ப வாங்கினாங்?

கந் : அப்பிடி விளக்கமாக கேளுங்கோவன். அண்ணாமலை ரிலீசான அண்டைக்குத்தான் சைக்கிளும் வாங்கி மனிசியையும் கூட்டியண்டு படம் பார்க்கப் போனனான்

இன் : அண்ணாமலை அவன் தாரு? ஐயார்சியா... வெலிகடேலயா றிலீசானாங்..

கந் : மெல்லப் பேசுங்கோ இன்ஸ்பெக்டர். அண்ணாமலைய அவன் இவன் எண்டு சொன்னதைக் கேட்டால் மொத்திப் போடுவாங்கள் அவற்ற ஆக்கள்.

இன் : ஏன் அவங் பெரிய ரெரெறிஸ்ரா...

கந் : காமாலைக் கண்ணனுக்கு கண்டதெல்லாம் மஞ்சள் எண்ட மாதிரி உங்களுக்கு எல்லாருமே சண்டியன்கள்தான். அண்ணாமலை எண்டது ரஜினிகாந்த். அவர் நடிச்ச படம் ரிலீசான அண்டைக்குத்தான் அந்த சயிக்கிள நான் அவிட்டனான்.

இன் : துண்டு வச்சிருக்காங்?

கந் : படம் பார்த்த துண்டோ... அதை வைச்ச என்ன பினையப்போறியள்?

இன் : சைக்கிள் வாங்கின துண்டு, - றிசீட் கேட்டதுங் ஜிஸே....

கந் : ஜிச... அந்த றிசீற்றே... அதைத் தேடித் துழாவினதிலதானே இண்டைக்கு வீடே ரெண்டாப் போனது. இந்தாங்கோ இன்ஸ்பெக்டர்.

இன் : இதென்ன மேன் கக்குசுக்கு கொண்டுபோற கடதாசித் துண்டு மாதிரி...

கந்த : சரியாச் சொல்றீற்றியள்... இன்ஸ்பெக்டர்... உந்து மாதிரி விஷயங்களைக் கண்டுபிடித்திற்கிறதில் நீங்கள் ஆள் விண்ணன்தான். உண்ணாண கக்கூஸ்க்குக்கு அடியிலதான் இது கிடந்தது. கறையானும் கொஞ்சம் வாய் வைச்சுப்பாத்திருக்கு. எண்டாலும் கனக்க அரிக்கேல்ல.. கிடைச்சிட்டுது... பாத்தியளே என்ற லக்க...?

இன்த : லக்க விடுறாங்... லொக் இருக்காங் லொக்?

கந்த : கக்கூஸ்க்கோ... அதுக்கேன் பூட்டை?

இன்த : நாங் சைக்கிள் லொக்க கேக்கறான் மான்...

கந்த : ஒ... சைக்கிளுக்கே... அதுக்கு இருக்கு. போன சிழமைதான் புதுசா வாங்கிப் பூட்டினான்.

இன்த : பூட்டியா வைச்சிருந்தாங்?

கந்த : ஒ... வீட்டில் நிக்கேக்கை பூட்டித்தான் வைச்சிருக்கிறனான்.

இன்த : காணாமபோன நேரங் பூட்டினதா சொல்லி கேக்கறாங்...

கந்த : ஒ அப்பவும் பூட்டினான்தான். ஆனால் பூட்டிப்போட்டு அவசரத்தில் துறப்ப எடுக்கத்தான் மறந்துபோனன்...

இன்த : அவசரங்... என்ன அவசரங்... மூத்திரங் வந்ததா?

கந்த : உங்களுக்கு எப்பவும் உதே நினைப்புத்தான். கோப்பறேசன் பக்கம் போயிருந்தால் விளங்கும் என்ற அவசரம் என்னெண்டு...

இன் : கறுப்பா? செவப்பா?

கந் : அங்க இப்ப நீலப் பெயின்றதான் அடிச்சுக்கிடக்கு...

இன் : நான் சைக்கிள்ட கலர் கேக்கிறான்...

கந் : நான் கோப்பறேசன்ர சுவரைக் கேக்கிறியளாக்கு மெண்டு நினைச்சன். சைக்கிள் கறுப்புத்தான்.

இன் : மணி இருக்கானா?

கந் : மணியோ... எந்த மணியக் கேக்கிறியள்... செல்வமணியையோ... சின்னமணியையோ...

இன் : மணி சொல்றது பெல் மான்...

கந் : எட்ட... எனக்கு உந்தத் தமிழ் விளங்காமல் போயிற்றுதே... பெல் இருக்குது... ஆனால் அடிக்காது...

இன் : ஏன் அடிக்கமாட்டான்...

கந் : அதுக்கு மூடியில்லை.

இன் : மூடியில்லை...

கந் : மூடியில்லாதவைய பெல் மூடி எண்டு பகிடி பண்றவயள்தான். அதுவேற. என்ற சைக்கிள் பெல் மூடிய ஆரோ கழட்டியெண்டு போட்டாங்கள்... அது முந்தி நடந்த சங்கதி...

இன் : பழைய கதை ஒண்டுங் இங்க வேணாங்.

கந் : புதுக்கதை வேணுமெண்டால் படையப்பாட கதையத்தான் நான் சொல்லவேணும்.

இன் : படையப்பா... அதுங் ஆர் புலி ஆளா?

கந் : நீங்கள் பழையபடி பிழையான ரூட்டிலதான் போய் நிக்கிறியள்... வேணாம் அதை விட்டிடுங்கோ...

இன் : நம்பர் என்ன சொல்றான்?

கந் : நான் பிறந்த தேதி 16. ஆனபடியால் நம்பர் ஏழு. வக்கி செவன் எண்டுவினம்... ஆனால் சைக்கிள் போனதால் இப்ப அன்லக்கியாப் போனன்.

இன் : நான் சைக்கிள் நம்பர் கேட்டாங் மான்.

கந் : ஒருகோ... அந்த நம்பரையே கேக்கிறியள்... நீங்கள் நியூமரோலொஜிப்படி ஏதோ கண்டுபிடிக்கப் போறியளாக்குமெண்டு நினைச்சு பேர்த் நம்பரைச் சொல்லீற்றன.

இன் : சரி சரி சைக்கிள் நம்பர் சொல்றாங்...

கந் : ஐசீல துவங்கி அலுமாரிப்பூட்டு வரைக்கும் ஆயிரத்தெட்டு நம்பர்கள்.. பிறப்புச் சாட்சிப் பத்திரத்தில் துவங்கிற நம்பர் புதைக்கிறவரைக்கும் நீரூது. சோதனைக்குப் போனால் ஒரு நம்பர். சொறி வந்து செக்கப்புக்குப் போனால் ஒரு நம்பர். பாங்குப் புத்தகம், பாஸ்போட்டு, இன்சுரன்ஸ், டெலிபோன் எண்டு எல்லாத்துக்குமே நம்பர்கள் தான். இக்கணம் மேல போனாலும் அங்கையும்

ஏதும் நம்பர் தந்துதான் இருந்திவிடுவினமோ...
அதுவும் விளங்கேல்ல...

இன் : மிச்சங் பேசினா உள்ளுக்கு போடுறாங்.

கந் : ஓ... அங்கயும் நம்பர்தானே... உந்த ஊரிப்பட்ட நம்பர்களில் எத்தினையத்தான் ஞாபகத்தில் வைச்சிருக்கிறது. அதுவும் சைக்கிள்ள சீட்டுக்குக் கீழே கொண்டு போய் நம்பறப் போட்டு வைச்சிருக்கிறாங்கள். அதைப் பூந்து பார்த்து பாடமாக்கி ஞாபகத்தில் வைச்சிருக்கேலுமே... சொல்லுங்க பாப்பம்.

இன் : எனக்கு தலை இடிக்கிறாங்...

கந் : அதுக்கிப்ப எல்லாம் நல்ல மருந்துகள் வந்திருக்குது இன்ஸ்பெக்டர். எனக்கும் இப்பிடித்தான் வீட்டில் சிலநேரம் மனிசி கறக்கெறண்டு அலட்டினால் மண்டேக்க தெறிக்கிறது. என்ன செய்யிறது. மருந்துகளைப் போட்டுத்தான் சமாளிக்க வேண்டிக்கிடக்கு.

இன் : ஒரு மிஸ்டர் கண்டசாமி.

கந் : குறுக்கிடுறதுக்கு மன்னிக்கவேணும். என்ற பேர் கந்தசாமி. கண்டசாமியில்லை. இப்ப காணேக்க கண்டசாமி எண்டுறியள். நான் இக்கணம் காணாமல் போனால் காணாதசாமி எண்டு சொல்லப்போறியளே...

இன் : ஓ... மேக்க ஹரியன்னே... மிஸ்டர் கந்தங்சாமி இது பொலீஸ் ஸ்டேசன்... நாங் இன்ஸ்பெக்டர்...

கந் : நான் இல்லேண்டு சொல்லேல்லையே... அந்தா பத்து கம்பியனோட றிமாண்ட் கூண்டு இருக்குது. போன்றான் என்னி வச்சனான். வடிவாத் துடைச்சு வச்ச துவக்கிருக்குது... தொப்பி இருக்குது... நீங்கள் உடுப்புப் போட்டிருக்கிறியள்... ஐமீன் பொலிஸ் உடுப்புப் போட்டிருக்கிறியள்... ஆனபடியால் விரல் சூப்பிறவாக் கூடச் சொல்லுமே இது பொலிஸ் டேசன்தான். நீங்கள் இன்ஸ்பெக்டர்தான் என்டு.

இன் : ஐ ஸே நாங் இங்க விரல் சூப்பிக்கொண்டு சம்மா இருக்கிறாங் இல்லே...

கந் : நான் அப்பிடிச் சொல்லேல்லையே...

இன் : ஒண்ட ஊர்பலாயெல்லாம் கேக்கிறதுக்கு நாங் இங்க குந்தியிருக்கிறங் இல்ல. தெரியறதா...

கந் : நானும் ஊர்பலாயெல்லாம் கதைக்கிறதில்லை இன்ஸ்பெக்டர். என்ற சைக்கிள் பலாய்க்காகத்தான் என்றி போட வந்தனான்...

இன் : சரி சரி நாங் அது பாக்கறாங்... நீ வீட்டை போறது. டெவிபோன் இருக்கிறதாங்...

கந் : எங்கிட வீட்டில டெவிபோன் மணிபோல் சிரிக்கிற ஆள்தானிருக்கு இன்ஸ்பெக்டர். அடுத்த வீட்டில எண்டால் இருக்குது. ஆனால் கோல் எடுத்தால் காசு குடுக்கவேணும்.

இன் : அதுங் நம்பர் தாறாங்...

கந் : ஏன் இன்ஸ்பெக்டர் அது காணாமல் போனால் கண்டுபிடிக்கவே?... அவயள் அதை சங்கிலி போட்டு வடிவாக் கட்டி வைச்சிருக்கினம். இலேசில களவு போகாது.

இன் : ஒன்ட சைக்கிள் கிடைச்சா நாங் இன்போம் பண்றாங்... டெலிபோன்ல...

கந் : கிடைக்காட்டில் ஜி மீன் இன்பேர்மேஷன் கிடைக்காட்டில், நான் அடிக்கடி வந்து எட்டிப்பாக்கிறேன்...

இன் : நோ... நோ வரவேணாங்... கரைச்சல் தரவேணாங்...

கந் : ஆ... போர் யுவர் இன்பேர்மேஷன் சைக்கிள் பிண்சீற்றில் காக்கா கொத்தி கொஞ்சம் கிழிஞ்சு போயிருக்கும். அதையும் கவனியுங்கோ... இன்ஸ்பெக்டர்...

இன் : கதை போதுங்.. வீட்டை போறாங்...

கந் : இப்பதான் ஞாபகம் வருகுது... என்ற ஐ.சி. நம்பறக் கேக்க மறந்து போனியள் இன்ஸ்பெக்டர். மனிசி மறக்காமல் தந்துவிட்டவ. போன முறை அதில்லாமல் வந்துதானே வில்லங்கப்பட்டனான்.

இன் : ஒ ஸ்ரோப் இற் அந்ட கெற் லொஸ்ற் யு ஒல்ட் மான்...

கந் : (தனக்குள்) சைக்கிள் துலைஞ்சு போச்செண்டு வந்தால் என்னைத் துலைஞ்சு போகச் சொல்லுது

மனுசன். காலம்தான்... எட்ட மனிசன் போட்ட சத்தத்தில ஐசிய மேசையில விட்டிட்டு வந்திட்டன். திரும்பி எடுக்கப் போனால் வள்ளெண்ணடு விழுமோ... வள்ளெண்டால் என்ன சள்ளெண்டால் என்ன ஐசி இல்லாமல் வீட்டை போனால் மனிசி நெருப்பெடுக்கும். எதுக்கும் ஒஜியிட்டப் போய்க் கதைச்சுப் பாப்பம்.

- இடையிசை -

- நல் : என்னப்பா என்றி குடுத்திட்டியனோ...
- கந் : என்றியும் குடுத்து வழீல சைக்கிள்கடைக்காற ஹென்றீட்ட சைக்கிள்ட சாங்கமெல்லாம் சொல்லி, பாத்துவை எண்டு பத்து ரூவாயயும் கையில வச்சிட்டு சென்றீல நிக்கிற சிவலப் பெடியிட்டயும் சங்கதியைச் சொல்லீட்டுத்தான் வாறன்.
- நல் : சென்றீல நிக்கிறவங்களோட ஏனப்பா சங்காத்தத்தை?
- கந் : அவர் என்னெண்டால் சாடையான ஒரு நக்கல் சிரிப்போட... நல்லவேளை சைக்கிளோட நீங்களும் காணாமல் போகேல்ல எண்டு சந்தோசப் படுங்கோ அங்கிள் எண்டு சொல்லி சிரிக்கிறோர்.
- நல் : சண்டெலிக்குச் சீவன் போனாலும் பூணைக்குக் கொண்டாட்டம்தானே...
- கந் : மூண்டு நாளைக்கு முன்னம் அவற்ற மோட்டச்சைக்கிளையே ஆரோ அடிச்சுக்கொண்டு

போயிற்றாங்களாமென்டு பிறகுதான் சின்னப்பு
சொல்லிச்சுது...

நல் : இன்ஸ்பெக்டர் என்னவாம்?

கந் : நாயையும் கூட்டியண்டு போகப்போறாராம்...

நல் : நாயையோ...?

கந் : ஒ... கலவா மீன் மணத்தை வச்சுக் கப்பெண்டு பிடிச்சிடுமாம், சைக்கிள் கள்ளன. அடுத்த வீட்டு டெலிபோன் நம்பரையும் அவரிட்ட குடுத்திட்டு வந்திருக்கிறன்... நீர் போன விஷயம் என்ன மாதிரி. ஆச்சி என்னவாம்?

நல் : நான் விஷயத்தைச் சொன்னதும் ஆச்சி ஒரு போக்சிய எடுத்தந்து அதுக்குள்ள கைய விட்டாப்பா... அப்ப பாருங்கோ...

கந் : பூச்சியேதும் உள்ளயிருந்து பாஞ்ச வந்து ஆச்சீட மூஞ்சிய கடிச்சிட்டுதோ...

நல் : இல்லையப்பா மேலயிருந்துதான் ஒரு பல்லி..

கந் : பீச்சி விட்டிட்டுதே...

நல் : சொல்லிச்சுதப்பா...

கந் : கள்ளன்ற பேரையே?

நல் : சும்மா குறுக்க குறுக்க பேசாமல் கேளுங்கோப்பா...

கந் : சரி சொல்லும்.. பல்லி சொல்லிச்சுது பிறகு...

- நல் : ஆச்சி போச்சீக்குள்ளாயிருந்து வெத்திலை ஒண்டு எடுத்தா...
- கந் : பாக்கு சண்ணாம்பு இருக்கோ என்டு உம்மிட்ட கேட்டாவோ...
- நல் : யையப் பூசினா
- கந் : தலையிலயோ...
- நல் : வெத்திலையிலயப்பா...
- கந் : ஓஹோ...
- நல் : பிறகு உத்துப்பாத்தா...
- கந் : முகட்டில இருந்த பல்லியையோ...
- நல் : வெத்திலேக்குள் தெரியது தெரியதெண்டா...
- கந் : கறண்ட கொனக்ஷன் இல்லாமல் வெத்திலயிலயே ரீவி பாத்திருக்குது மனிசி...
- நல் : வடக்கப்பிடி... வடக்கப்பிடி எண்டா...
- கந் : மனிசி முந்தி ஆமிக் கொமாண்டரா இருந்திருக்குமோ?
- நல் : கறுவல்கட்டையனாம் ஆள்...
- கந் : கட்டையன் எண்டால் என்ற சைக்கிள் பெடல் எட்டியிருக்காதே ஆளுக்கு...
- நல் : நல்லாத் தெரிஞ்ச ஆள்தானாம்.

- கந் :** வடக்கில் எண்டால் வண்டில்கார வடிவேலிட வீடுதான் இருக்குது. அவன்ற மூண்டாவது பெடி கட்டைக்கறுவல்தான். இப்ப வெளிநாட்டால் வந்து நிக்கிறானெல்லே...
- நல் :** வெளிநாட்டில் போய் உழைச்சவன் ஏனப்பா உங்கிட சைக்கிளத் தேடுறான்.
- கந் :** வெளிநாட்டில் போயும் உப்பிடித்தான் விளையாட்டுக்கள் விட்டு உழைச்சிருப்பான். இரும்பு பிடிச்ச கையும் சிரங்கு பிடிச்ச கையும் சும்மாயிராதாம்...
- நல் :** நீங்கள் சும்மா கண்டவன் கடியவன்ல எல்லாம் சந்தேகப்பட்டு ஊர்ப் பொல்லாப்பைத் தேடப் போறியளே...
- கந் :** சிவப்பிரகாசத்தாற்ற மேனும் கட்டை கறுவல்தான்.
- நல் :** அது பாவம் ஒரு அப்பிராணி.
- கந் :** ஓ... ஆனால் முடக்கடில் வச்சு அவன் முகத்தாற்ற பெட்டயிட்ட காயிதம் குடுக்கேக்க ஒருநாள் நான் கண்டு சொல்லீற்றன் தேப்பன்ட்ட. அண்டையில் இருந்து அவனுக்கு என்னில ஒரு கறன்.
- நல் :** வாறவன் போறவன்ல எல்லாம் நீங்கள் வீணாச் சந்தேகப்பட்டுக் கொண்டு...
- கந் :** வாறவன் போறவன்லதானப்பா சந்தேகப்படலாம். இந்தா அந்தா எண்டு இழுத்துப் பறிச்சுக் கொண்டு ஆசுப்பத்திரில் படுத்துக் கிடக்குது ஆசீர்வாதம்.

அதுவும் கட்டைக் கறுவல்தான். அதுக்காக அந்தாளைச் சந்தேகப்படேலுமே.

- நல் : ஆ... சொல்ல மறந்து போனன்... ஆசிர்வாதத்தாரினர் சகலன் ஆறுமுகம் தேடி வந்ததுங்களை...
- கந் : ஆ... வயித்துக்குத்து சுகமாமே அவனுக்கு?
- நல் : அதை நான் கேக்கேல்லை...
- கந் : கைமாத்தேதும் கேட்டவனே?
- நல் : இல்லையப்பா இப்பிடிக் காணாமல் போயிற்றுதெண்டு கேள்விப்பட்டதும் பறந்தோடி வந்தவனாம்.
- கந் : புதிசாத் தான் வாங்கின சைக்கிளப் பாத்து நான் வயித்தெரிச்சல் படட்டெண்டு வந்திருப்பான்.
- நல் : எப்பிடிப் போனது எங்க போனதெண்டெல்லாம் வடிவா விசாரிச்சான்.
- கந் : ஏன் இன்ஸ்பெக்டர் வேலைக்கு எழுதிப் போட்டிருக்கானாமே?
- நல் : விசுவலிங்கமும் வந்து எட்டிப்பாத்ததுப்பா...
- கந் : அதுக்குள் பேப்பர்ல் போட்டிட்டாங்களாமே சைக்கிள் காணாமல் போனதில் கனபேருக்கு மனம் குளிர்ந்திருக்குபோல கிடக்கு... வேற ஆர் துக்கம் விசாரிக்க வந்தவை...

- நல் : மாணிக்க சோதியும் வந்தது.
- கந் : அந்தாளின்ற சதுரத்தைத் தூக்கி எத்தினை நாள் சப்பையாப் போயிருக்கும் அந்தச் சைக்கிள். நன்றி மறக்காமல் வந்திட்டான் பாவி.
- நல் : சந்தைக்கு வாழைக்குலை கொண்டுபோக எண்டு கேக்க ஒருநாள் விடமாட்டன் எண்டிட்டியளாம். அவ்வளவு பக்குவமா பராமரிச்ச உங்கிட சைக்கிள் காணாமல் போயிற்றுதே எண்டு சொல்லி வலுவா...
- கந் : கவலைப்பட்டவனே... கோயில்ல போய் ரெண்டு கற்பூரத்தைக் கொஞ்சத்திக் கும்பிட்டு வரச் சொன்னாயில்லை.
- நல் : உங்களுக்கு ஆரிலயும் நம்பிக்கையில்லை. எல்லாத்துக்கும் குதர்க்கமா ஒவ்வொண்டு சொல்லுவியள்... அதைத்தான் ஆச்சியும் சொன்னவ.
- கந் : என்னெண்டு விநாசகாலே விபரீத புத்தியெண்டே...
- நல் : உங்களுக்கு இப்ப காலம் சரியில்லையாம் சனி பிடிச்சாட்டுதாம். அதான்...
- கந் : ஆரும் டான்ஸ் ஹஸ்ரப் பிடிச்ச டான்ஸ்சாடப் பழகட்டாமே.
- நல் : சனிக்கிழமேல என்னொன்ன வச்சுத் தோயட்டாம்.

- கந் :** பிறகு சைக்கிள்ள ஒடுறதா நினைச்சுக்கொண்டு வீட்டைச் சுத்திச்சுத்தி ஒடப்பட்டாமோ...
- நல் :** கொஞ்ச நாளைக்கு கறுப்பிலதான் உடுப்பும் போட்டாம்.
- கந் :** கறுப்புடுப்போட நான் கச இருட்டில வர, கருங்குரங்காக்குமெண்டிட்டு கல்லாலதான் அடி வாங்கவேண்டி வரும்.
- நல் :** கறுப்புச் சாமான்களைத்தான் பாவிக்கட்டாம்.
- கந் :** கொட்டன் சுறுட்டில ஒரு பெட்டி வாங்கி வைப்பமே விண்ண... அதோட கள்ளை விட்டிட்டு கறுத்தான்ல இறங்க வேண்டியதுதான் இனி, வேற என்ன...
- நல் :** காலமை எழும்பின கையோட....
- கந் :** கடுங்கோப்பில பால்விடாமல் குடிக்கட்டாமோ?
- நல் :** காகத்துக்கு ஒருபிடி சோறெண்டாலும் வைக்கட்டாம்.
- கந் :** ஒரு பிடி சோறோ... இப்பத்தே ரேற்றுக்கு அது காணாதெண்டு போட்டு சைக்கிள் சீற்றக் கொத்தின மாதிரி என்ற மொட்டந்தலேல வேற கொத்திப் பாக்கும்.
- நல் :** கெடுகுடி சொற்கேளாது... என்னமோ சொல்லவேண்டியத நான் சொல்லிற்றன். இனிச் செய்யிறது உங்கட பாடு.

- கந் : சனிக்கும் சைக்கிளுக்கும் என்னப்பா கொளெனக்சன்.
- நல் : இரும்புக்கதிபதி அவர்தானப்பா.
- கந் : ஓகோ அப்பிடியெண்டால் இரும்புக்கடேல போயிருந்து இலையான் ஓட்டினாலும் சனிய 'சற்றிஸ்பை' பண்ணலாம் என்டு சொல்றீர்.
- நல் : இண்டைக்கென்ன கிழமை சொல்லுங்கோ...
- கந் : சனிக்கிழமை...
- நல் : பாத்தியளே அதுதான் சைக்கிள் களவு போயிருக்குது...
- கந் : கலவாயும் கறுப்புத்தானே அதுதான் சேர்ந்து போயிருக்குது. இனிமேல்பட்டு சனிக்கிழமையளில நாங்கள் கறுப்பு கலரடிச்ச ஆமைப்பூட்டைப் போட்டுப் பூட்டியன்டு உள்ள இருக்க வேண்டியதுதான்.
- நல் : இப்பிடிக் கதைச்சுக்கதைச்சுத்தானே உள்ள தெல்லாத்தையும் துலைச்சு முடிச்சனியள். எங்கட அண்ணர் அமெரிக்காவில இருந்து கொண்டந்த அருமந்த குடைய ஆறுநாளைக்குள்ள ஆட்டோல வைச்சுத் துலைச்சியள்.
- கந் : அமெரிக்கால இருந்து கொண்டாந்ததென்டு அண்ணர் புருகினாப்போல நீரும் நம்பீற்றீர். ஆறாம் குறுக்குத் தெருவில புழுத்துப்போய் கிடக்குது அந்த மாதிரிக் குடையள்.

நல் : கலியாணம் முடிச்சு ஆறு மாதத்துக்குள்ள மாத்து மோதிரத்தை முழுசாத் துலைச்சியள்.

கந் : மாத்து மோதிரம் செய்யக் குடுக்கேக்க ஆனமான அளவைக்குடுக்காமல் அம்மிக் குழவீன்ற அளவைக் குடுத்துச் செய்தா உம்மிட மம்மி. அது எப்ப போறன் எப்பபோறன் என்டு போய்ச் சேந்திட்டுது ரயில்ல... ம.. அடிச்சவனுக்கு அளவாய் இருந்தால் சரிதான்.

நல் : சரி அதை விடுவெம். இத்தறுதிக்கு எத்தனை தரம் கண்ணாடியத் துலைச்சிட்டியள்?

கந் : கண்ணாடியப் போட்டுக் கொண்டிருந்தால் துலைஞ்சிராது. போடாததால் துலைஞ்சதும் கண்ணுக்குத் தெரியேல்லயப்பா...

(பெலிபோன் மணியடிக்கிறது)

நல் : மணியடிச்சுக் கேக்குதப்பா...

கந் : என்ற சைக்கிள்ள மணியடிக்காதப்பா.

நல் : சைக்கிள் மணியில்லை இது. ரெவிபோன் மணியப்பா... அடுத்த வீட்டில அடிக்குது.

கந் : அடுத்த வீட்டில அடிச்சால் அவையள் எடுப்பினம்தானே. நீரேன் அந்தரப்படுறீர்...

ஒரு : அங்கிள்.. உங்களுக்கு போன்.

கந் : எனக்கே... அப்ப இடுஅமீன்தான் (தாமதித்து) ஹலோ... ஆ... இன்ஸ்பெக்டரே... ஒ நான்தான்

கந்தசாமிதான்... என்ன கிடைச்சிட்டுதே... மெய்யாவே... நம்பேலாமக் கிடக்கு.. நீங்கள் கெட்டிக்காரர்தான்... எப்பிடியோ மனந்து பிடிச்சிட்டியள். கலவாய் கிடைக்கேல்லையோ... அது பறவாயில்லை... Bag இருக்குதோ சந்தோசம்... இந்தா வாறன்... உடன் வாறன்...

- இடையிசை -

நல் : என்னப்பா போன கையோட திரும்பி வந்திட்டியள்.

கந் : பின்னை போன கையோட திரும்பி வராமல் இன்ஸ்பெக்டரினர் கையையும் வெட்டிக் கொண்டுவருவன் எண்டு பாத்தனீரோ...

நல் : சைக்கிள் எங்கயப்பா?

கந் : சரிஞ்சு கிடக்கு. சீவன் போன செம்மறியாடு போல... ஸ்டேஷனில...

நல் : என்னப்பா நடந்தது?

கந் : அந்தரப்படாமல் ஆறுதலாக் கேளும் சொல்றன். ஸ்டேஶனுக்குப் போனனோ... சைக்கிளப் பாத்தன், கண்ணில தண்ணி வந்திட்டுது...

நல் : பெத்த பிள்ளை படுத்துக் கிடக்குமாப்போல கிடந்திருக்கும்.

கந் : டயர் இருக்குது ரியூப்பைக் காணம். சில இருக்குது செயினைக் காணம். பெல் இருக்குது பிறேக்கைக் காணம். பாதி உயிர் போன பரதேசி போல.

- நல் : பாதி நாளேக்குள்ள பிடுக்கீற்றானே. எல்லாத்தையும் படுவா றாஸ்கல்...
- கந் : றிமாண்டுக்குள்ள நிக்குது நடுங்காமல் கொள்ளாமல், கட்டைதான், கறுப்புத்தான். ஆச்சி சொன்னது அச்சொட்டாச் சரியாத்தான் இருந்தது. ஆனால் சரியான தொக்கையன். என்னையும் உம்மையும் சேர்த்து உருக்கினாலும் அரைவாசிதான் தேறுவம். விருமசுத்தி பிடிச்சவன் மாதிரி வெறிச்சுக்கொண்டு நின்டான்... என்னைப் பாத்தபடி. உதை யெண்டால் உதை அப்படி ஒரு உதை.
- நல் : எட நீங்களே... துணிச்சல்தான்.
- கந் : நானேன் உதைக்கிறன். இன்ஸ்பெக்டர்தான் உதைச்சவர். அதைப்பாத்து எனக்கே உதைக்கத் துவங்கீற்றுது. எம்சியார் உதைக்கிறதைப் பாத்து கையைத் தட்டின்னான்தான் அந்தக் காலத்தில்...
- நல் : நீங்கள் ஒரு பயந்தாங்கொள்ளி...
- கந் : விட்டேர் ஒரு குத்து... மூஞ்சில்...
- நல் : உங்களுக்கோ...
- கந் : அவனுக்கப்பா... சொண்டு வீங்கிக் கண்ணமும் கண்டிப்போச்கது இரத்தமும் சொட்டுது... ஆனாலும் ஆள் உசம்பேல்ல... வாயத்திறந்து நான்தான் களாவெடுத்தவனான் எண்டு ஒரு வார்த்தை சொன்னானே...
- நல் : சைக்கிள் உங்கிடதானோ?

கந் : ஒ... அது வடிவாத் தெரிஞ்சுது... இன்ஸ்பெக்டர் பெல்லைக் காட்டி னேர். அதில் மூடி இல்லை. சீற்றைக் காட்டி னேர். காக்கா கொத்தினது பிசுகாமல் இருந்தது. ஆனாலும் நான் என்ற இல்லை எண்டிட்டன். நல்லவேளை நம்பறையும் கறையான் சாப்பிட்டுப் போட்டுது.

நல் : நம்பறைக் கறையான் சாப்பிட்டிட்டுதோ? என்னப்பா சொல்லிறியன்.

கந் : ரீசீற்ல நம்பர் இருந்ததப்பா அதைக் கறையான் மேஞ்சிட்டுது. அதால் நான் தப்பினன்.

நல் : தப்பினதோ... உங்கட சைக்கிளை நீங்கள் அடையாளம் காட்டினால் அது உங்களுக்குத் திருப்பித் தருவாங்கள் தானேயப்பா...

கந் : தருவாங்கள்தான். ஆனால் ரீமாண்டில் இருக்கிற கட்டையன் ஆற்றேழு மாதத்தில் வெளீல் வந்திடுவான்; வாறவன் என்ன செய்வான்? நேர மேல் போறதுக்கு எனக்கு பாஸ்போட் தந்திடுவான். எது வசதி? நான் ஒரேயடியா மேல் போறதோ? அல்லது அவன் ஆறுமாசம் உள்ள போறதோ... சொல்லும் பார்ப்பம்...

- முடிவிசை -

திருடா! திரும்!!

பாத்தீரங்கள்

கந்தசாமி
நல்லம்மா
அரிச்சந்திரன்
மேனகா

- கந் : (குறட்டை ஒலி)
- நல் : இஞ்சேருங்கோ...
- கந் : (குறட்டை ஒலி)
- நல் : இஞ்சேருங்கோ... எழும்புங்கோப்பா.
- கந் : (தூக்கக்கலக்கத்துடன்) ம... என்ன...
- நல் : (பயத்துடன்) என்னமோ சுத்தம் கேக்குதப்பா...
- கந் : சுத்தமா எனக்கொண்டும் கேக்குதில்ல....

- நல் :** காதில் பஞ்சை அடைஞ்சு கொண்டிருந்தால் - இடி விழுந்தாத்தன்னும் உங்களுக்குக் கேக்காதே.
- கந் :** அதுப்பா இந்த நுளம்புகளோட எல்லே பெரிய கரச்சலாக் கிடக்கு... permission இல்லாமல் காதுக்க பூந்து 'சிம்பொனி' எல்லே வாசிக்குதுகள்... சரி இப்ப சொல்லும் எங்க இடி விழுந்தது?
- நல் :** என்ற தலேவ. வடிவாக் காதைக் குடுத்துக் கேளுங்கோப்பா...
- கந் :** காதைக் குடுத்திட்டுப் பிறகெப்பிடியாம் கேக்கிறது.
- நல் :** நானொண்டு சொன்னால் இந்த மனிசன் கிரந்தம் கதைச்சுக்கொண்டு... எனக்குப் பயமா இருக்கப்பா.
- கந் :** ராவில பேப்படங்களப் போட்டுப் பாக்காதையுமெண்டால் நீர் கேட்டாத்தானே.
- நல் :** பேயுமில்லப் பூதமுமில்லை.
- கந் :** நல்ல நல்ல கனவுகள் எல்லாம் வந்து கொண்டிருந்தது. ரம்பா ஊர்வசி எல்லாம் அப்பொயினற்மென்ற இல்லாமலே வந்து போய்க்கொண்டிருந்தினம். அதையெல்லாம் குழப்பிப்போட்டு ஏனப்பா நடுச்சாமத்தில் என்னையும் எழுப்பிவச்சுக் கொண்டு கூத்தாடுறீர்?
- நல் :** ஒ... எனக்குக் கூத்தாட வேற நேரங் கிடைக்கேல்ல.. அதுதான் ராவில ஆடுறன்.

- கந் : சிலுங்சிலுங்கெண்டு இப்பவும் காதிலை கேக்குது... ரம்பா ரம்பாதான்...
- நல் : சிலுக்குமில்ல குலுக்குமில்லை... கிறுக்குக் கிறுக்கெண்டு கேக்கல்லையே...
- கந் : அது கட்டில் spring விட்டிட்டுதாக்கும்... அதுதான் கிறுக்குக் கிறுக்கெண்டுது.
- நல் : உங்களுக்குத்தான் கிறுக்குப் புடிச்சுப் போச்சது... எனக்கு வாற கோவத்துக்கு...
- கந் : டாக்குத்தரை உந்த நேரத்திலை எழுப்பேலாதப்பா... பிறகந்தாளுக்குக் கோவம் வந்திடும்...
- நல் : ஐயோ உந்த மனிசனை நான் கட்டின சீருக்கு... (பல்லை நெறுகி)
- கந் : ஓ... இப்ப விளங்குது... கறக்குக் கறக்கெண்டு சத்தம் உம்மிட பல்லுக்காலதான் வருமாப்போல கிடக்கு. எல்லாம் பூச்சிக்குழப்படிதான் போல.... இப்ப பேசாமப் பல்லைக் கடிச்சுக்கொண்டு படும். காலமை பாப்பம்.
- நல் : உங்கிட ஓட்டைக்காதை என்ற வாய்க்க கொண்டந்து ஓட்டாமல் அங்கால அறைப்பக்கம் திருப்பிக் கேளுங்கோ பாப்பம்.
- (கறக்குக் கறக்கெனுமொலி)
- கந் : ஓ... எலிப்பிள்ளையன் விளையாடுகினமாக்கும்.

- நல் :** எலிப்பிள்ளையுமில்ல அருமைப்பிள்ளையுமில்ல.
(ரகசியமாக) கள்ளப்பிள்ளை... கள்ளன்
வந்திருக்கிறான் போல கிடக்கப்பா கள்ளன்.
- கந் :** கள்ளனோ? எந்தக் கள்ளன்?
- நல் :** ம... இனிச் சொல்லுங்கோவன்... வந்த கள்ளன்
என்னிட்டப் பேர் விலாசம் எல்லாம் எழுதித்
தந்திட்டே உள்ளை போனம்.
- கந் :** கள்ளனா இருக்காதப்பா.
- நல் :** எப்பிடிச் சொல்றியள்.
- கந் :** நான் முந்திப் பொலீசில போய்ச் சேரப்
போற்றென்று புருடா விட்டுகொண்டு
தீரிஞ்சனானெல்லே... எடுப்பாட்டிக்கும்
எல்லாருக்கும் தெரிஞ்ச விசயமது.
- நல் :** நீங்கள் ஒரு புல் தடுக்கிப் பயில்வான் எண்ட
விசயமும் எல்லாருக்கும் தெரிஞ்சுதுதானே... இப்ப
அந்தக் கதைய விட்டிட்டு நான் சொல்றத நீங்கள்
கேக்கப்போறியளோ இல்லையோ....
- கந் :** நீர் சொல்றத நான் எப்பப்பா கேக்காமல்
விட்டனான். (கொட்டாவி விட்டு) ம...
சொல்லும்...
- நல் :** தூங்கி விழாமல் கொஞ்சம் கண்ணே
முழியுங்கோப்பா...
- கந் :** ஆ... முழிக்கிறன் முழிக்கிறன்... ம் இனிச்
சொல்லும் ஆறுதலா...

நல் : நான் ஆறுதலாச் சொல்லிக் கொண்டிருக்க அங்கால அலுமாரீல ஆறுதட்டையும் வழிச்சுத் துடைச்சிடுவான் கள்ளன் காதைக் குடுத்து முதலில் நல்ல வடிவாக் கேளுங்கோ...

(டொக் டொக் எனும் ஓலி)

கந் : ஓமப்பா... இப்ப டொக்கு டொக்கு டொக்கு டொக்கெண்டு Time பண்ணி எதிலயோ தட்டுமாப் போல கிடக்கு.

நல் : இப்பவாச்சம் விளங்குதே கள்ளன்தானெண்டு.

கந் : தேவாட்ட Music படிச்சிட்டு வந்த கள்ளன் போல கிடக்கு. நல்ல தாளத்தோட தட்டுறான்.

நல் : நீங்கள் போய்ப் பின்பாட்டப் பாடுங்கோ பின்ன...

கந் : எப்பிடி உள்ளட்டிருப்பான்?

நல் : இருங்கோ அவனிட்டப் போய்க் கேட்டந்து சொல்றன்...

கந் : இப்ப என்னை என்னப்பா செய்யச் சொல்றீர்...?

நல் : மெதுவாப் பதுங்கிப் போய் ஆளை ஒரே அமத்தலா அமத்திப் பிடிக்கிறத விட்டிட்டு...

கந் : கள்ளனைப் பிடிக்க, நான் கள்ளனைப்போல பதுங்கிக்கொண்டு போறதே... பிறகு கள்ளனுக்கும் எனக்கும் என்னப்பா வித்தியாசம்...

- நல் : பின்ன நல்லா இழுத்து முடிக்கொண்டு படுங்கோ... அவன் எல்லாத்தையும் வழிச்சுத் துடைச்சுக் கொண்டு போகட்டும்.
- கந் : அவன் வழிச்சுத் துடைக்க அந்த அலுமாரீக்க worthஆன சாமான் எண்டு என்ன இருக்கு... உம்மிட கொம்மாட முடிமயிரும் கொப்பர் பிறசென்ற பண்ணின பாடாத பழங்கால ஹெடியோவும் ஓடாத ஒரு மணிக்குடும் ஆரும் தேடாத நாலு புஸ்புடிச்ச பெனியன் பெட்சீட்டுகளும் தானே கிடக்கு... வேற என்னத்து இருக்கு.
- நல் : நீங்கள் எழுதிக்கிழிச்ச நாடகக் கொப்பியளு மிருக்கு...
- கந் : ஒமோம் அதுகளைக் கொண்டுபோனால் பிறகு கொப்பியடிச்ச Famous ஆனாலும் ஆயிடுவான்.
- நல் : அவன் ஓடித்துலைய முந்தி எழும்பிப்போய்ப் பிடியுங்கோப்பா...
- கந் : ம்... போகலாம்தான்.. பிடிக்கலாம்தான்.. ஆனாலும் ஒரு பிரச்சினை...
- நல் : என்ன?
- கந் : அவன் கத்தியக் கித்திய வச்சிருந்து இசக்குப் பிசக்கா குத்திவிட்டானெண்டால் சொல்லாமல் கொள்ளாமல் நான் மேல போகவேண்டி வந்தாலும் வரும். மின்னாமல் முழங்காமல் நீரும் widowவாக வேண்டி வந்தாலும் வந்திடும்.

- நல் : அதையெல்லாம் வாறுநேரம் பாக்கலாம்.
- கந் : ஒ... விதவையனுக்கு வாழ்வு குடுக்கக் கண பேர் ரெடியாக இருக்கின்மதான் எண்டாலும்...
- நல் : சும்மா கண்டதையும் யோசிச்சு நேரத்தை மினக்கெடுத்தாமல் நடவுங்கோப்பா...
- கந் : பின்ன நான் கத்தியால் குத்துப்பட்டாலும் பறவாயில்லை எண்டுறீரே...
- நல் : பயமெண்டால் நீங்களும் கையோட ஒரு கத்தியக் கொண்டு போங்கோவன்.
- கந் : அவனிட்டக் கத்தியில்லாட்டிக்கும் நாங்களே குடுக்கிறதுக்கே... கத்திச் சண்டை போட நானென்ன எம்சீயாரே... அவர் சண்டை போடுறதப் பாத்துக் கைதட்டியிருக்கிறன். அந்த நேரத்தில் நானும் எம்சீயாரா மாறியிருக்கிறன்தான் கற்பனேல. மற்றப்படி நான் ஒரு பெட்ரோல் இல்லாத கார்... எம்சீயாரில்லை...
- நல் : கொஞ்சமெண்டாலும் துணிச்சலில்லாத ஆளாயிருக்கிறியளே...
- கந் : உம்மைக் கலியாணங் கட்ட முந்தி அடுத்த வீட்டு மாமரத்தில் ஏறிக் களவா மாங்கா புடுங்கிற அளவுக் கெண்டாலும் கொஞ்சம் துணிச்சல் இருந்துது... கட்டினாப்புறகு எல்லாம் ஒடி ஒளிஞ்சிட்டுது கவட்டுக்க...
- நல் : ஒரு ஆம்பிளை எண்டு சொல்லிக்கொண்டு. வெக்கமாயில்ல...

- கந் : நான் எப்ப சொன்னன்.
- நல் : இப்ப வெளிக்கிடப் போறியளோ இல்லையோ...
- கந் : இந்தா வெளிக்கிடுறன்...
- நல் : இப்ப என்ன தேடுறியள்?
- கந் : சேட்டையப்பா.
- நல் : சேட்டையாத்தான் கிடக்கு. எல்லாம்... எதுக்கிப்ப சேட்ட...?
- கந் : வெறும் மேலோட போக ஒரு மாதிரிக் கிடக்கப்பா...
- நல் : இந்தா கிடக்கே சேட்டு. பிறகுமேன் நின்டு மசுகிறியள்?
- கந் : ஒரு கோப்பியக் கீப்பியப் போட்டுத் தந்திரெண்டால்... குடிச்சுப்போட்டுக் கொஞ்சம் உசாராப் போய்க் கதைக்கலாம் என்டு பாக்கிறன்.
- நல் : கதைக்கப் போறியளோ? கள்ளனோடயோ...
- கந் : கதைக்காமல் உதைக்கலாமென்டுறீரே? உதைக்கிற தெண்டாலும் சரி, உதை வாங்கிறதெண்டாலும் சரி அதுக்கு ஒவ்வொரு qualification இருக்குப்பா...
- நல் : என்ன qualification? போன சென்மத்தில கழுதையாய் பிறந்திருக்க வேணுமென்டுறியளே...
- கந் : உதைக்கிறவைக்கு அது பொருந்தும். உதை வாங்கிறதெண்டாலும் செந்தில் தரவளி தமிழனாப் பிறந்தால் காணும்...

நல் : கதைய விட்டிட்டு, இப்ப உங்கிட பிளான் என்ன மாதுரி? கள்ளனை எப்பிடி மடக்கப் போறியள்? உதை விட்டோ...

கந் : இல்லக் கதை விட்டு, தமிழனாய்ப் பிறந்திட்டு கதையால் வெல்லத் தெரியாட்டில் நானென்ன தமிழன்? வெங்காயத் தமிழன்...

நல் : சரி சரி கெதியாப் போய் காரியத்தை முடியுங்கோ...

கந் : என்னடா இது சாமத்தில எழுப்பி வில்லங்கத்துக்க மாட்டிவிட்டிட்டாள்... ஆம்பிளையாப் பிறந்தால் உதுகான் வில்லங்கம். எழுப்பி விட்டிட்டாள். இனி என்ன செய்யிறது? விளையாடிப் பாக்க வேண்டியதுகான். (பாடுதல்) துணிந்த பின் மனமே துயரம் கொல்லாதே... கொல்லாதையோ, கொள்ளாதையோ... என்ன சவமோ... பயத்தில பாட்டும் ஒழுங்கா வரமாட்டுதாம்... ம் கதவும் பூட்டிக் கிடக்குது... உள்ளுக்க என்ன நடக்குதென்டு துறப்போட்டேக்கால பாப்பமோ... சா... சா... மரியாதையில்ல... எதுக்கும் தட்டிப் பாப்பம்.

(கதவு தட்டப்படுமொலி)

அரி : யெஸ் கமின்...

கந் : ஹி... ஹி... நீங்கள் வந்திருக்கிறியளாமென்டு என்ற மனிசி சொன்னவே... அதுகான் பாத்திட்டுப் போகலமென்டு வந்தனான்... உங்களைக் குழப்பிப் போட்டனோ... Sorry for the disturbance...

அரி : It's ok

கந் : I'm Kanthasamy...

அரி : I see... Glad to meet you Mr. Kanthasamy...

கந் : நான் ஒரு எழுத்தாளன். I mean writer.

அரி : பாத்தாலே தெரியுது...

கந் : அலுமாரியையோ... ஓமோம் வறுமைதான் எங்கிட அதாவது சூடப் பிறந்தது. அதால் எழுதிறதோட வேற சில வேலையஞும் செய்யிறனான்... இங்க இந்த “தினவதந்தி” எண்டு வாற பேப்பறில ரிப்போர்ட்டராயும் இருக்கிறன். எங்கிட பேப்பற பாத்திருக்கிறியனே...

அரி : Why not... சாப்பிட்ட பிறகு நான் கை துடைக்கிறது அதாலதான்...

கந் : ஓமோம்... அதுக்கும் அது உபயோகப்படுறதுதான்...

அரி : Mr. கந்தசாமி, உங்கிட குரலை நான் எங்கயோ கேட்ட மாதிரி...

கந் : இருக்குதோ... இருக்கும் இருக்கும்... நீங்கள் இந்த சூரியன் எஃப்.எம். ரேடியோல் வாற நாடகங்கள் கேக்கிறனியனோ...

அரி : ஒ... sometimes...

கந் : Sometimes நானும் அதில நடிக்கிறனான்.

அரி : I See...

கந் : எங்கிட பத்திரிகை சார்பா நான் உங்களை ஒரு பேட்டி கண்டு...

அரி : லோட்டி கட்டப் போறியளா?

கந் : நீங்கள் கொஞ்சம் விஷயம் தெரிஞ்ச ஆளாத்தான் இருக்கிறியன்.

அரி : சரி சரி... நேரம் பொன்னானது.

கந் : ஓமோம்... பொன்னுமிப்ப சரியா விலை ஏறிப்போயிற்றுது.

அரி : நீங்கள் நேரத்தை வீணாக்காமல் டக்டக்கெண்டு கேள்வியளக் கேளுங்கோ...

கந் : முதல்ல உங்கிட பேரென்னெண்டு நீங்களின்னும் சொல்லேல்ல...

அரி : நீங்களும் கேக்கேல்ல... என்ற பேர் அரிச்சந்திரன்.... இப்ப அரி... சந்திரனை வெட்டுட்டன்...

கந் : அதில என்ன வெட்டிறதும் கொத்திறதும் உங்களுக்கு சிம்பிளான விஷயம்தானே...

கந் : சந்திரனை வெட்டி மேல அனுப்பீற்றியளாக்கும்.

அரி : of course...

கந் : இந்தத் தொழில்ல... அதாவது களவுத் தொழிலில் உங்களுக்கு விசேஷமா ஆர்வம் வரக் காரணம் என்னெண்டு சொல்லுவியளே...

- அரி :** ஒவ்வொருத்தரும் சுயமாத் தொழில் செய்து தங்கிட சொந்தக்காலில் நிக்க வேணுமென்டு எங்கிட father அடிக்கடி சொல்லுவேர்.
- கந் :** எல்லா fatherமாரும் அப்பிடித்தான். தங்களால் ஏலாத்தை தங்கிட பிள்ளையளாவது செய்ய வேணுமென்டு விரும்பிறவ...
- அரி :** மற்றவைக்குக் கீழ் கைகட்டி நின்டு வேலை பாக்கிறது எனக்குப் பிடிக்காத விஷயம்...
- கந் :** எனக்குமப்பிடித்தான். ஆனால் மனிசி மட்டும் விதிவிலக்கு. அதால் தன் கையே தனக்குதவி எண்டிதில் துணிஞ்சி இறங்கீற்றியள்.... நல்லது. உங்கிட தொழில்ல மறக்க முடியாத அனுபவங்கள் ஏதாவது...
- அரி :** கனக்க இருக்கு... ஒவ்வொரு முறை களவெடுக்கப் போக்கேக்கையும் அதொரு thrill ஆன அனுபவம்தான்...
- கந் :** மேடை ஏறி நாடகம் நடிக்கேக்க எங்களுக்கு வாறு மாதிரி...
- அரி :** துவக்கத்தில் நான் சின்னச் சின்னக் களவுகள்தான் செய்துகொண்டிருந்தனான்... ஒரு தரம் Pickpocket அடிக்கேக்கை பிடிபட்டிட்டன்...
- கந் :** ஏன்? ஆரும் பொலீஸ்காரன்ற பொக்கற்றில் கைய விட்டிட்டியனே?
- அரி :** சே... சே... பொலீஸ்காறர் அவ்வளவு உசாராய் இராயினம்... இது ஒரு பிறின்சிபல்.

- கந் :** எட்ட பிறின்சிபல் எண்டால் பிரச்சினைதான். அவயள் வாற காசுகள் பொக்கற்றுக்கால லேசில விடாயினம்.
- அரி :** கோட்டில ஐட்ஜ் ஆயிரம் ரூபா அபராதம் போட்டேர்... ஆனால் அந்தாளின்ற பேர்ஸில இருந்தது ஆகப் பத்து ரூவாத்தான்.
- கந் :** மிச்சக்காச மனிசீட்ட இருந்திருக்கும். விஷயம் தெரியாமல் கைய வச்சிட்டார்... பிறகு...
- அரி :** பிறகென்ன உந்தச் சில்லறைக் களாவுகள் சரிப்படாதென்டு பெரிய Scaleல்ல இறங்கீற்றன்...
- கந் :** களாவும் கற்று மற எண்டு, சொல்லுவினம்... படிக்கேல்லையே நீங்கள்...
- அரி :** படிச்சதுதான். ஆனால் படிப்பு I mean கற்றல் இன்னும் முடியேல்லையே... உதிலயே இன்னும் படிக்கக் கணக்கக் கிடக்குது...
- கந் :** கற்றது கைமண்ணளவு கல்லாதது உலகளவு எண்டு அடக்கமா நினைக்கிறீராக்கும். எண்டாலும் களவு செய்யிறதும் கொள்ளையடிக்கிறதும் அவளவு நல்லதில்லை எண்டு...
- அரி :** ஆர் சொன்னது? ரியூட்டறி நடத்திறவனும் கொள்ளையடிக்கிறான். லொட்டரி நடத்திறவனும் கொள்ளையடிக்கிறான். தேசபக்தியின்ற பேராலயும் களவு நடக்குது. கடவுள் பக்திய வித்தும் களவு நடக்குது.

கந் : அது சரிதான்... அதுகள் எல்லாம் தெரிஞ்சும் தெரியாமல் கண்டும் காணாமல் நடக்கிற திருவிளையாடல்கள்...

அரி : நாங்களும் வீட்டுக்காரர் காணாமல் கண்முடி இருக்கிற நேரம்தான் விளையாட்டு விடுறனாங்கள்.

கந் : தற்சேலா அவையள் முழிச்சிட்டினமெண்டால் ஆபத்தெல்லே...

அரி : ஆருக்கு? அவைக்கோ எனக்கோ? எங்கிட சனங்களைப் பற்றி உங்களுக்கு விளங்கேல்ல... அவையள் லேசில முழிக்காயினம்... முழிச்சாலும் மூச்சுக்காட்டாயினம். ஏனெண்டால் பயம்...

கந் : ஒமோம். பயந்தான் எங்கிட கூடப்பிறந்த குணம். இந்தக் கல்தோண்டி மண் தோண்டாக் காலத்துக்கு முந்தியிருந்தே வந்த குணம். Inborn character...

அரி : அந்தப் பயத்தை மூலதனமா வச்சுத்தான் எங்கிட பிளினஸ் ஓடுது...

கந் : இந்த பிளினஸ்ஸ சராசரியா உங்களுக்கு என்ன வருமானம் வரும்.

அரி : It depends... ஆரும் பதுக்கி வச்சிருக்கிற கறுப்புப் பணமாயிருந்தால் லக்தான் அண்டைக்கு... லம்பா கிடைச்சிடும்.

கந் : இண்டையப் பொறுத்த வரேல நீங்கள் பட்ட பாட்டுக்கு தேட்டம் அவளவாயிராதெண்டு நினைக்கிறன்.

அரி : ஒமோம். No use... பிழையான ஒரு information ஆல் address மாறி வந்திட்டன் போல...

கந் : பிழையான information ஒ... அப்பிடியெண்டால்?

அரி : ஒ... நீங்கள் அம்பது லட்சத்தை வெளில் விடாமல் பதுக்கி வச்சிருக்கிறியளாமென்டு Barஇல் ஒரு கதை காதில் விழுந்துது...

கந் : அந்தக் கதை பொய்யில்லை...

அரி : அப்ப 50 லட்சம் உங்களிட்ட இருக்கே... எங்க? எங்க?

கந் : கத்திய ஏன் தூக்கிறீர்? அந்த 50 லட்சம் காசில்லை. கதை... நான் எழுதிவச்சிருக்கிற நாவல் தலைப்புத் தான் 50 லட்சம்!

அரி : கஷ்டப்பட்டு இந்த அலுமாரியத் திறந்ததுதான் மிச்சம்.

கந் : எட, உதைத் திறந்து போட்டியளே... அவதான் என்ற மனிசி துறப்பை எங்கயோ துலைச்சுப் போட்டா. அதால் திறக்கேலாமல் மூடியே கிடந்திட்டுது. அவிபாபா, குகையத் திறந்த மாதிரி அரிச்சந்திரன் நீங்கள் திறந்து விட்டிட்டியள்... கெட்டிக்காரர் தான்... திறந்து மினக்கெட்டு நல்லாத்தான் களைச்சுப்போனியள் போல கிடக்கு... களைப்பாற சோடால் கீடால தரலாம் தான், மனிசி என்ன சொல்லுமோ எண்டுதான் யோசிக்கிறன்...

அரி : பறவாயில்லை... விடியப்போகுது... நான் வாறன்.

கந் : கொஞ்சம் பொறுங்கோ... (பேச்சாளர் பாணியில்) களவுக் கலையில் கரைகண்டவரான திருடர் திலகம் திரு. அரிச்சந்திரன் அவர்களே, தாங்கள் ஏழை எழுத்தாளரான எமதில்லம் நாடி வந்து தங்களரிய அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொண்டதையிட்டு, எனதும் எனதகழுடையாளதும் அவள் பெற்ற அருஞ்செல்வங்களதும் நன்றியையும், எல்லையில்லா மகிழ்ச்சியையும் தெரிவித்துக் கொள்வதுடன், தாங்கள் நீண்ட காலம் சுகபெலத்துடன் வாழ்ந்து நாட்டுக்கு நற்சேவையாற்ற வேண்டுமென்று வாழ்த்தி விடை தருகிறேன். நன்றி. வணக்கம்.

(கனவுக்காட்சி முடிவினச)

கந் : அரிச்சந்... அரிச்சந்...

நல் : என்னப்பா, விடிய விடிய அரிச்சந் அரிச்சந் என்டு புலம்பிக்கொண்டு, ஆறு மணியாச்சு.. எழும்புங்கோப்பா...

கந் : நல்லம்மா... அவர் போயிற்றேரே...

நல் : ஆரைக் கேக்கிறியன்?

கந் : அவர்தான் மிஸ்டர். அரி...

நல் : அவரேனப்பா இஞ்ச வாறேர். அந்தப் பெரிய பிலினஸ்காறர் ஹரி Industries Proprietor. உங்களைத் தேடி இஞ்ச வாறதெண்டால் பிறகென்ன...

கந் : பிலினஸ் காறரோ... கள்ளனப்பா... கள்ளன்...

நல் : கள்ளனும் குள்ளனும்... என்ன அலம்புறியள்... ராத்திரிப் போட்டது இன்னும் முறியேல்லையே... கெதில் எழும்பி வெளிக்கிடுங்கோ... விடிய விடியப் போனால்தான் அந்தாளைப் பிடிக்கலாமெண்டியன் பேட்டி காண்றதுக்கு. ம்... எழும்புங்கோ... நல்லா வெளிச்சிட்டுது.

கந் : வெளிச்சிட்டுதோ... ஒமோம் எல்லாம் வெளிச்சிட்டுது...

- இடையிசை -

கந் : (வசனபாணியில்) கலையின் நிலையறியாப் புலையனே, கேளாடா கேள். கலையின் மகத்துவத்தை விண்ணுரைக்கிறேன் கேள். மகுடியின் நாதத்தில் கட்டுண்டு விஷநாகமும் வசமாகிறதே... கலைஞர் கையுளியாலே கல்லும் சிலையாகிப் பேசும் ஒசை உன் காதில் விழவில்லையா? பரதத்தில் கொஞ்சம் கால்களும் கதை பேசும் விழிகளும், அங்கங்கள் உணர்த்தும் அபிநயங்களும், உனதெலும்புக் குருத்துட் புகுந்து, உன் இரத்த நாளங்களுள் நுழைந்து உன்னை உல்லாசபுரியின் உச்சிக்கு ஈர்த்துச் செல்ல வில்லையா... இல்லையென்றால் நீ ஒரு ஜடம்... உணர்ச்சியற்ற நடைப்பினம்...

நல் : (வந்தபடி) ஓட்டை விழுந்த குடம்... விடிஞ்சதும் விடியாததுமா துவங்கீற்றியளே உங்கிட கடாம்புடாம் கச்சேரிய...

கந் : மதியற்ற மன்னா... என்ன விழிக்கிறாய்... மன்னவனும் நீயோ... வளநாடும் உன்னதோ... உன்னையறிந்தோ தமிழை ஒதினேன்... என்னை

விரைந்தேற்றுக்கொள்ளாத வேந்துண்டோ...
உண்டோ குரங்கேற்றுக்கொள்ளாத கொம்பு...

நல் : விடிய விடிய எந்தக் கொம்பிலபோய் ஏறிக் குந்த உந்தப் பாடுபடுறியள்?

கந் : யாரது?

நல் : ஒ... நீங்கள் சரித்திர காலத்தில போய் நின்டு கொண்டு நாட்டியமாடுங்கோ... நானிங்க தரித்திரத்தோட கிடந்து தாண்டவமாடுறன். வீடுவாசலைப் பற்றி ஏதும் என்ன விசாரம் இருந்தால்தானே...

கந் : சே... moodடயே குழப்பிப் போட்டூர். கொஞ்ச மெண்டாலும் கலையுணர்வு இருந்தால்தானே...

நல் : கலை கலை எண்டு கலைச்சுத் திரிஞ்சு இப்ப என்னத்தைக் கண்டுபோட்டியள். என்ற தலை எழுத்து உங்களைக் கட்டி உத்தரிக்க வேண்டிக் கிடக்கு.

கந் : நல்லம்மா உண்மையச் சொல்லும் கலைஞர் திலகம் கந்தசாமீன்ர பெண்சாதியெண்டு நாலு பேர் உம்மைப் பாத்துச் சொல்லேக்கை அது உமக்கொரு பெருமையா பேரானந்தமா இருக்கிறேல்லையோ.

நல் : பேர் ஆனந்தமோ... பெருத்த சங்கடமா எல்லே இருக்கிறது... ஆரோ சங்கதி குறைஞ்சதின்ர சொந்தக்காரரப் பாக்குமாப்போலத்தானே எல்லாரும் பாக்கினம் என்னை.

- கந் : சே... அவமானம் அவமானம்... கலையின் விலை தெரியாத நாட்டில நானும் ஒரு கலைஞராப் பிறந்தது முதற் பிழை...
- நல் : கலைஞராப் பிறந்தனியளோ... பிறக்கேக்கை நீங்களும் குழந்தையாத்தானே பிறந்தனியள்... பிறகு வளர்ந்தாப் பிறகு பிடிச்ச பணியெல்லோ இது...
- கந் : உப்புக்கும் புளிக்கும் கணக்குப் பாக்கிற மாதிரி கலையையும் திராசில போட்டு நிறுக்கலாமென்று நினைக்கிற உம்மை வந்து கலியானம் முடிச்சது second mistake...
- நல் : ஓ... என்னை முடிக்காமல் வேறொருத்திய முடிச்சிருக்க வேணும். இத்தறுதிக்கு அவருங்களை Beef steak செய்து பீஸ் பீஸ் ஆக்கியிருப்பாள்.
- கந் : இப்பிடி எதுகை மோனேல் பதில் சொல்ல நீர் பழகியிருக்கிறீரென்டால் அது என்னைக் கட்டினதால் வந்த கெட்டித்தனத்தில் தான்... கம்பன் விட்டுக் கட்டுத்தறியும் கவி பாடும் எண்ட மாதிரி...
- நல் : நானிங்க அவஸ்தைப்பட்டு அமுது புலம்பினாலும் உங்கிட காதுக்கது சங்கீதமாத்தான் இருக்குது போல.
- கந் : சொந்த வாழ்க்கையில தான் கண்ணீர் விட்டுக் கரைஞ்சுருகினாலும் ஊருலகத்தைச் சிரிச்சுச் சந்தோசப்பட வைக்கிறானே... அவன்தான்றி உண்மைக் கலைஞர்.

- நல் :** கலை கலையென்டு அலைஞ்சு இப்ப என்னத்தைக் கண்டனியள்? அந்தப் பாத்திரத்தில் நடிக்கிறன் இந்தப் பாத்திரத்தில் பிடிக்கிறன் என்டு சொல்லி உள்ள பாத்திரம் பண்டமெல்லாத்தையும் வித்துத் துவைச்சதுதான் மிச்சம்.
- கந் :** ஆத்திரப்படாதையும்... என்ற 'பாத்திரங்கள் ஆழிவதில்லை' நாடகத்தைப் பாத்து நீரும் தானே ஆவெண்டு வாயப்பிளந்தனீர்... வங்காள விரிகுடா போல.
- நல் :** அண்டைக்கு ஆவெண்டனான்தான் இண்டு வரைக்கும் ஆவெண்டமணியமா அம்புலோதிப் பட்டுக் கொண்டிருக்கிறன்...
- கந் :** என்ற 'பொன்நகையும் புன்னகையும்' நாடகத்தைப் பாத்து எத்தினை பேர் பாராட்டினவை எண்டு தெரியும்தானே...
- நல் :** அந்தப் பாராட்டில் மயங்கித்தானே என்ற நகை நட்டெல்லாத்தையும் கொண்டுபோய் அடவு வச்சு மற்ற நாடகம் போட்டனியள்... நானும் கழட்டித்தந்தனே பேய்க்கிளாந்திபோல...
- கந் :** 'சீதனப்பேய்' அதுதானே அடுத்ததாப் போட்டது. அது போட்ட கையோட எத்தினை குமருகள் கரை சேந்துதெண்டு தெரியுமே...
- நல் :** குமருகள் கரை சேந்ததுகளோ என்னவோ அப்பர் தந்த சீதனக்காசவ்வளவுத்தையும் கரைச்சு முடிச்சிட்டியளோ அதோட... (பெருமூச்சு விடுதல்)

- கந் : முடிஞ்சுதுகளப்பத்திப் பேசி ஏனப்பா கள்ஞமுட்டி Gas விடுமாப் போல உஸ் உஸ்ஸெண்டு உஸ் முச்ச வாங்கிறீர்.
- நல் : குமருகளை நீங்கள் கரை சேர்த்தது காணும்.. நீங்கள் கரை சேர்ற வழியப் பாருங்கோ...
- கந் : இப்ப நான் என்ன செய்ய வேணுமென்டுறீர்?
- நல் : சும்மா இந்தப் பேப்பறை வச்சு வசனம் பேசி வெட்டி முறியாமல் உருப்படியா ஏதாவது செய்யுங்கோ பாப்பம்...
- கந் : லீவு நாளில் எண்டாலும் வசனத்தைப் பாடமாக்கி வாலாயப் படுத்திருவ்மென்டு பாத்தால் விடமாட்டராம்.
- நல் : நான் ஒருக்கா மாக்கற் வரயும் போட்டுவரப் போறன்.
- கந் : சந்தோசம்...
- நல் : அதுக்கிடேல இதில் நாலு வெங்காயத்தை உரிச்சு, உலையில தண்ணியையும் சுடவச்சு விடுங்கோ என்ன...
- கந் : உது துக்கம்... கலைஞர் கண்ணீர் விடப் பிறந்தவன். வெங்காயமே, வா மகளே வா... உன் துணையில்லாமலே கண்ணீர் சிந்தத் தெரிந்த பிறவிக் கலைஞர் என்னை நீயும் கலங்க வைக்கப் போகிறாயா... பரவாயில்லை... ஏ வெங்காயமே,,, உன்னை நான் வெட்டப் போகிறேன்... ம்...

அதற்குத் தேவை கத்தி... எங்கே என் கத்தி... காணவில்லையே மறைந்து விட்டாயா. என் மனதுக்குகந்த கிறீஸ் கத்தியே... என் கண்ணிற்படாமல் உன் கட்டுடைலை மறைத்து விட்டார்களா மாபாவிகள்... வெட்டுக்கும் குத்துக்கும் பேர் பெற்றவளே, சிழிப்பதற்கென்றே உருவானவளே, எங்கு மறைந்திருக்கிறாய்...? சொல்லம்மா சொல். உன்னுடன் உறவாடத் துடிக்கும் இந்த வெங்காயத்தின் விரகம் உனக்குப் புரியவில்லையா... ஆ... இங்கிருக்கிறாயா.... (பாடுதல்) மறைந்திருந்து பார்க்கும் மர்மமென்ன...?

மேனு : (கைதட்டியபடி வந்து) ஆகா... ஆ..கா.. என்ன நடிப்பு என்ன நடிப்பு... Marvelous...

கந்த : நீ... நீங்கள் ஆர்... (தடுமாறி)... ஹி...ஹி... எப்ப வந்தனியள்? ஹி... ஹி... நான் சும்மா...

மேனு : நீங்கள்தானே நாடக எழுத்தாளர் நடிகர் கந்தசாமி...

கந்த : ஓமோம் நான்தான்.. நீங்கள்...

மேனு : நான் உங்கிட ரசிகை... கையக் கொண்டாங்கோ...

கந்த : கையோ எந்தக் கை...

மேனு : நான் என்ன உலக்கையையே கேக்கப்போறன்.. உங்களுக்கு வலக்கையோ இடக்கையோ...

கந்த : ரெண்டு கையும்தான் இருக்கு... ஏன் கேக்கிறியள்...?

மேன : இல்லை எது உங்களுக்கு வளமாது... Left ஓ Right ஓ...

கந் : Left...

மேன : Right...

கந் : இல்லை Left... நான் இடக்கைக்காறுன்...

மேன : அப்பிடித்தான் நானும் நினைச்சன்... Rightதானே...

கந் : அந்த Rightரச் சொல்றியனே அப்ப Rightதான்.

மேன : உங்கிட நாடகங்களால் பல்லாயிரக்கணக்கான ரசிகர்களை மகிழ்வைக்கிற உங்களுக்கு இந்தச் சின்ன ரசிகையிட ஒரு சின்னப் பிறசென்ற்...

கந் : இதென்ன இது...?

மேன : தெரியேல்லையே... மோதிரம்... அதுக்குத்தான் உங்கிட கையத் தரச்சொன்னான்... நீங்கள் தராட்டில் என்னால் பிடிக்கேலாதே...

கந் : இதென்ன... இது... நீங்கள்...

மேன : மோதிரம் நல்ல அளவாயிருக்கென்ன...

கந் : இருங்கோவன்.... நிக்கிறியள்... கால் உளையப் போகுது...

மேன : (சிரித்தபடி) கரிசனைதான்.... உங்கிடை நாடகங்கள் ஒண்டையும் நான் மிஸ் பண்றுதில்லை...

கந் : ஐ... ஸீ... நீங்கள் மிஸ்... உங்கிட பேரை நீங்களின்னும் சொல்லேல்லை...

மேன : I'm மேனகா...

கந் : அந்த மேனகையே நேரில இறங்கி வந்த மாதிரி இருக்கிறியன்...

மேன : சும்மா Ice வையாதீங்கோ... உங்கிட நாடகங்கள் எண்டால் எனக்கு உயிர்... என்ன தலையச் சிலுப்பிறியன்...

கந் : இல்லை நான் உயிரோடதான் இருக்கிறனோ எண்டு சந்தேகமாக கிடந்துது... அதுதான் தலைய ஆட்டிப்பாத்தனான்... ஹி... ஹி...

மேன : நீங்கள் ஒரு பிறவிக் கலைஞர்தான்...

கந் : உதைக் கேக்க இந்த நேரம் அவ இல்லாமல் போய்ற்றா...

மேன : ஆரைச் சொல்றியன்...

கந் : என்ற மிஸிஸ்...

மேன : அவ வீட்டில இல்லையோ...

கந் : அவ போயிற்றா...

மேன : Oh! I'm Sorry...

கந் : நீங்கள் worry பண்ணிச் சொறியிற மாதிரி ஒண்டுமில்ல... அவ Market வரைக்கும்தான் போயிருக்கிறா... அங்கால இன்னும் போகேல்ல...

மேனு : நீங்களிப்ப Radioவிலையும் அடிக்கடி நடிக்கிறியள் போல கிடக்கு...

கந்து : ஒ... இருந்திருந்தாப்போல கூப்பிடுவினம்... போற்றனான்...

மேனு : போன்கிழமை ரேடியோல் போச்சுதே 'அழுகுணிப் பேயே' எண்ட நாடகம் அதில நீங்களும் நடிச்சனியளைவாளோ...

கந்து : ஒ... எல்லாரையும் பேக்காட்டிற பேயா நான்தான் அதில நடிச்சனான்... ஏன்?

மேனு : அண்டைக்கவையள் ஏனோ நடிச்சவேஞ்ர பேரச் சொல்லேல்ல...

கந்து : பேய் நாடகமெல்லே... பயந்திட்டினமாக்கும் சொல்ல...

மேனு : எனக்குத் தெரியும் அதில பேயா நடிச்சது நீங்கள் தானெண்டு... என்ற கிரீட் friend ஒருத்தி அது நீங்களில்லை எண்டிட்டாள்...

கந்து : பேயோட அவவுக்குப் பழக்கமில்லைப்போல...

மேனு : ஆயிரம் ரூபாய்க்கு அவவோட் Bet பண்ணினான்... அவ ஆள் தோக்கப்போறா...

கந்து : அப்ப என்னால் உங்களுக்கு லாபம் வரப்போகுது எண்டு சொல்றியள்...

மேனு : இந்த ரேடியோ டிராமாஸ் இல அழுவினம் எல்லே... உண்மையா அழற்றங்களே...

கந் : சில நேரங்களில் உண்மையாயும் அழுகை வரும். நாடக ஸ்கிரிப்ட் மோசமாயிருந்தால்...

மேன : அந்த 'களிச்டையின் காதலி' நாடகத்தில் உங்கிட நடிப்பைக் கேட்டு எங்கிட ஹோஸ்ரல் பிள்ளையள் எல்லாம் அழுதிட்டுதுகள்... அண்டைக்கு என்னால் சாப்பிடத்தன்னும் ஏலாமல் போயிற்றுது...

கந் : எனக்கென்ன சொல்றதென்டே தெரியேல்லை... உண்மையாவே நீங்கள் ஒரு பெரிய ரசிகைதான்.

மேன : அந்த 'மாடு திருடன மடையன்' நாடகத்தில் ஏன் நீங்கள் அடிக்கடி ஹி ஹி எண்டு ஒரு மாதிரிக் கணைச்சனியள்?

கந் : அதவர் இமுவையூர் முருகுப்பிள்ளை எழுதிற நாடகங்களில் எல்லாம் அப்பிடித்தான். கண்டகண்ட இடங்களில் எல்லாம் ஹி ஹி... ஹி... ஹி... எண்டு பிறக்கற்ற சிரிப்பெண்டும் போட்டு எழுதியிருப்பேர்... அதால சிரிச்சே தீரவேணும். இல்லாட்டி வில்லங்கம்தான்.

இரு : ஹி... ஹி... (இருவரும் சிரித்தல்)

மேன : அப்ப நேடியோ நாடகங்களில் சிரிக்கிறதுதான் கஷ்டம் எண்டுறியள்...

கந் : கஷ்டமோ... கஷ்டமான கஷ்டம்... சில நேரங்களிலே சிரிக்கிறதுக்கு நாங்கள் படுற பாட்டில் அழுகை கூட வந்திடும்.

மேன : நேடியோவில் ஒரு நாடகத்தில் நடிச்சால் உங்களுக்கு என்ன கிடைக்கும்?

கந் : பேச்சுக் கிடைக்கும்... ஒழுங்கா நடிக்காட்டில்... டிரெக்டர் கிழிக்கிற கிழீல் நடிக்கிற ஆசைய முட்டை கட்டி வச்சவயும் இருக்கினம்.

மேன : நீங்கள் ரீவிலயும் தலையக்காட்டலாமே.

கந் : காட்டலாம் தான். ஆனால் அதில தலை தெரிஞ்சால் பிறகு கடன்காறங்களெல்லாம் நேர TV Stationனுக்கே படையெடுத்து வந்தாலும் வந்திடுவான்கள்.

மேன : உங்கிட Acting-க்கும் Smartnessக்கும் நீங்கள் TVல வந்தியளண்டால் கட்டாயம் எழும்பீருவியள்...

கந் : நீங்கள் ஏனிப்ப எழும்பீற்றியள். வந்தனியள் ரீயக் கீயக் குடிச்சுப் போட்டுப் போகலாமே. அவவுமிப்ப வாற நேரம்தான்.

மேன : No thanks uncle. இன்னொரு நாள் வாறனே. ஆற்தலா இருந்து கதைக்கலாம். உங்களைக் கண்டு கதைச்சதைப் பற்றி எத்தினை பேருக்குப் போய்ப் புனர் வேண்டிக்கிடக்கு. நான் வாறனங்கிள் Cherio.

கந் : மேனகா மேனகா சொல்லச் சொல்ல இனிக்குது... வடிவான பேர்... வடிவான பொட்டை. என்ற ரசிகை சே... நான் ஒரு மடையன். அட்ரசைக் கேக்க மறந்து போனனே...

நல் : (வந்தபடி) என்ன கேட்டைப் பாத்தபடி குந்தியிருக்கிறியள். வெங்காயம் உரிச்சாச்சே...

கந் : (தடுமாறி) வெங்... வெங்... வெங்காயம்... வந்து இந்த கத்தி...

நல் : என்ன வெங்காயம் வெங்காயமெண்டு முண்டு விழுங்கிறியள்... எனக்குத் தெரியும். லீவு நாளில எண்டாலும் ஒரு வெங்காயத்தை உரிச்ச ஒரு தேங்காயத் திருவி உதவியக் கிதுவியச் செய்வமெண்டு ஒரு எண்ண விசாரம் இருக்குதே... மஹாம்... எப்ப பாத்தாலும் நாடகம் நாடகம்...

கந் : நல்லம்மா... சொன்னால் நம்பமாட்டார்... இண்டைக்கென்ற வாழ்க்கேல ஒரு பொன்னான நாள்.

நல் : பொன்னான நாளோ...? என்ற கால் புண்ணான நாள்... அறுந்த செருப்பால இழுபறிப்பட்டுப் போய் வந்திருக்கிறன்... ஒரு புதுச் செருப்பு வாங்கத்தன்னும் வழியில்லையாம் பொன்னான நாள் புண்ணாக்கு நாளெண்டு சும்மா கண்டதையும் சொல்லி என்னைச் சன்னதமாட வைக்காதீங்கோ....

கந் : என்ன நடந்ததெண்டு சொல்லவிடாமல் குழுமுரல் மாதிரி இப்பிடி சீரிச் சினந்தால் என்னத்தச் சொல்றது?

நல் : இதென்ன ஒரு புதுக்குடை இஞ்ச வந்து கிடக்கு.. இதாற்ற?

கந் : எடட்டா... மறந்துபோய் விட்டிட்டுப் போட்டாளே... நானும் கவனிக்கேல்லை...

- நல் : போட்டாளேயோ... அதாரது...?
- கந் : ஹி... ஹி... அவதான் என்ற ரசிகை... மேனகா...
- நல் : மேனகையோ...
- கந் : கையில்ல கா... கா...
- நல் : ஏனிப்ப கா... கா... எண்டு கரையிறியன்...
- கந் : மேனகா எண்டு சொன்னன்...
- நல் : சொல்லேக்கையே சொழி வடியுது. விசவாமித்திரர விழுத்தி முடிஞ்சு உங்களைக் கவுக்க இறங்கி வந்திருக்கிறாவோ அந்த மேனகா...
- கந் : நீர் இல்லாமல் போயிற்றீர்...
- நல் : நல்லதாப் போச்செண்டு நினைச்சிருப்பியன்.
- கந் : இருந்திருந்தால் விளங்கியிருக்கும் என்னைப் பற்றி. என்ற எல்லா நாடகங்களையும் பாத்திருக்கிறாள். Radioவிலயும் கேட்டிருக்கிறாள். அதுகளப் பற்றிச் சும்மா ஓகோ... எண்டு என்ன மாதிரி புகழ்ந்து தள்ளினாள் தெரியுமே...
- நல் : அவள் தாளிச்சுச் கொட்ட நீங்கள் தலை கிறங்கிப் போனியளாக்கும்...
- கந் : இவ்வளவு காலமா நீரும் தான் என்ற நாடகங்களைப் பாக்கிறீர்... கேக்கிறீர்... எப்பெண்டாலும் நல்ல மாதிரி நாலு வார்த்தை உருப்படியாச் சொல்லியிருக்கிறே...

- நல் : பேச்சுப் பல்லக்கு தம்பி கால்நடை.... காணுமே நாலு வார்த்தை...
- கந் : நானும் ஒரு நாலு வார்த்தை சொல்லட்டே... கழுதைக்குத் தெரியுமோ கர்ப்பூர வாசனை...
- நல் : நான் கழுதை எண்டால் நீங்களென்ன குதிரையே? மிஸ்டர் கழுதை... ஆருக்கோ என்னமோ வந்தால் அர்த்த ராத்திரீல குடையப் புடிப்பானாம்... நீங்களும் இந்தக் குடையப் புடிச்சுக்கொண்டு குந்தியிருங்கோ... எனக்கு உள்ள ஊரிப்பட்ட வேலை கிடக்கு. இன்னும் உலை கூட வைக்கேல்லை... ம.... நானொருத்தி தான் இஞ்ச எல்லாம் செய்து முடிக்கவேணும். உப்புப்புளி சரி பிழை சொல்ல மாத்திரம் ஓராள் இருக்கிறேர்... சாப்பாட்டு வாசனை மட்டும் வடிவாத் தெரியுமவருக்கு...
- கந் : சே... விலாசத்தைக் கேட்டு வைக்க மறந்து போனனே... என்ன செய்யலாம். குடையைத்தான் தூது விடவேணும். (பாடுதல்) குடையே தூது செல்வாயோ... ஒரு சேதி சொல்வாயோ...
- நல் : (தூர இருந்து) வாயோ... வாயோ எண்டு அங்க குடையோட கொஞ்சிக் கொண்டிராமல் இங்க வந்திருந்து அடுப்பை ஒருக்காச் சரிபாருங்கோ பாப்பம்...
- கந் : விடமாட்டாலோ...

- இடையிசை -

மேன : (வந்தபடி) ஹலோ... அங்கிள்...

கந் : ஆ... நீரே வாரும் வாரும்... நீர் எப்பிடியும் வருவீர் எண்டு தெரியும் எனக்கு...

மேன : என்ன பல்லி சொன்னதே...

கந் : இல்ல குடை சொன்னது. அண்டைக்குக் குடைய விட்டிட்டுப் போட்டோர் என்ன?

மேன : நான் குடைக்காக வரேல்லை அங்கிள். நேற்று றேடியோவில் உங்கிட ‘உயிருள்ளவரை உதை’ எண்ட நாடகம் கேட்டன்... சிரிச்சுச் சிரிச்சு வயிறு புண்ணாப் போச்சது.

கந் : எட்ட... அதுக்கு என்னிட்ட மருந்து கிருந்தேதும் வாங்கலாம் எண்டு வந்தனீரோ...

மேன : (சிரித்து) நீங்கள் சரியான பகிடிக்காறர்தான். இண்டைக்கு நான் உங்களுக்கொரு Present கொண்டந்திருக்கிறன்.

கந் : பிறசென்றோ... எனக்கோ...

மேன : இந்தா இந்த Cassetteதான் என்ற Present, இது சும்மா Cassette இல்ல... இதில் நீங்கள் நடிச்ச நாடகங்களில் நாலு Tape பண்ணியிருக்கு.

கந் : மிஸ் மேனகா.... என்னால் நம்பவே முடியுதில்லை. ம்... இப்பிடியொரு ரசிகைய பத்து வரிசத்துக்கு முந்தி நான் சந்திச்சிருந்தால்...

மேன : நான் பத்து வயசில இருந்து பத்து வரிசமா உங்கிட ரசிகைதான் அங்கிள்...

கந் : இண்டைக்கும் அவ வீட்டில இல்லை. நீர் வாற நேரம் பாத்து அவவும் ஷாப்பிங் வெளிக் கிட்டுறோ... நல்ல வேளை உம்மிடை குடை தப்பீற்றுது. அவ எடுத்தென்டு போகேல்லை.

மேன : நல்ல வேளை நீங்களும் மாட்டுப்பட்டியள். அவ உங்களையும் கையோட சூட்டியன்டு போயிருந்தால் தப்பியிருப்பியள். நான்தான் மிஸ் பண்ணியிருப்பன் உங்களை...

கந் : அண்டைக்கும் உமக்கொண்டும் போட்டுத் தரேல்லை. இண்டைக்குக் கட்டாயம் ரீயாவது குடிச்சிட்டுத்தான் போகவேணும்.

மேன : அங்கிள் நீங்களே Tea போடப் போறியள். ஓ... நோ.. நீங்கள் சும்மா இதிலயிருந்து Tapeப்பப் போட்டுக் கேட்டுக் கொண்டிருங்கோ... இண்டைக்கு உங்களுக்கும் சேர்த்து நான்தான் ரீ போடப்போறன்.

கந் : நீரா... என்னத்துக்கு... வீட்டுக்கு வந்திருக்கிற Visitor நீர்... நானே போடுறன்.

மேன : சும்மா பயப்பிடாதீங்கோ அங்கிள். நான் நல்லா Tea போடுவன். இது என்ற வீடு மாதிரி. சுத்திச் சுழண்டுகொண்டு வருவன். (தூரச் சென்று) சின்னக் Kitchen தான். ஓ heater உம் இருக்கு. பிறகென்ன ஒரு நிமிஷ வேலை.

(Tapeஇல் நாடக வசனம் கேட்கிறது)

கந் : ஷுகுந்தலா, ஏமாற்றுக்காரர்களும் எத்தர்களும் வாழும் பூமிதான் இது. ஆனால் நான் உன்னை ஏமாற்ற மாட்டேன். இந்த வானும் நிலவும் உள்ளவரை, சமூலும் பூமியும் அலையும் கடலும் உள்ளவரை வாழும் நம் காதல், நீ தந்த இந்தக் கணையாழியைக் காணுங்தொறும் வட்டமிடும் உன் நினைவு என்னைச் சுற்றி... கலங்காதே... காத்திருப்பேன் உனக்காக. வேளை வரும்போது கடிமணம் புரிந்து எனதில்லத்தரசியாக உன்னை இணை சேர்ப்பேன்... (பின்னணியில் நாடக வசனமொலிக்க)

மேனை : அங்கின்... இந்தாருங்கோ... Tea... குடிச்சுப் பாத்திய ளௌண்டால் இந்த உலகத்தையே மறந்திடுவியன்... ஆ... அதுக்கு முதல் இந்தாங்கோ இந்தாங்கோ இந்த வடையிலூம் ஒரு கடி கடியுங்கோ...

கந் : எட இதென்ன வடையை... நானென்ன சண்டெலியே... வடை வச்சுப் பிடிக்கலாமென்று வந்தனீரே...

மேனை : நீங்கள் சண்டவியில்ல... நாடக வானில் கொடி தட்டிப் பறக்கிற ஹெலி... வாற வழீல் வாங்கியந்தன்... உங்களுக்கும் பிடிக்கக் கூடுமென்று...

கந் : (சாப்பிட்டபடி குழறலாக) நீர் விஷத்தைத் தந்தாலும் நான் சாப்பிடுவன்.. அப்பிடி மருட்டிப் போட்டூர்... (சிரித்தல்) (மயக்கும் சிரிப்பு)

(கனவு காட்சிக்கான இசை)

மேனு : கண்ணாளா. நாம் எங்கே போகின்றோம்...?

கந்து : சொர்க்கலோகத்துக் கண்ணே...

மேனு : கலைப்பித்தரே, என்னை மறந்து விடுவீர்களா?

கந்து : மறப்பதா... உன்னையா இந்த ஜென்மத்திலா (பாடுதல்) பிரேமையில் யாவும் மறந்தேனே... ஜீவனம் உனதன்பே...

மேனு : என்னன்பே... நாதா...

கந்து : என்ன ஷகுந்தலா?

மேனு : அந்தக் கணையாழியைத் தாருங்கள் என்னிடம்...

கந்து : கணையாழியை நான் உன்னிடம் தந்தால் கதை மாறிவிடும் ஷகுந்தலா...

மேனு : கவலைப்படாதீர்கள். கதை மாற்டும் காட்சி மாற்டும் (சிரிப்பு)

(கனவுக் காட்சி மீளிசை)

நல்லு : இஞ்சாருங்கோ... இஞ்சாருங்கோ... இதென்ன இது பகல்ல நித்திரை கொள்றியள்... எழும்புங்கோப்பா... (பதறி) இஞ்சாருங்கோ உங்கிட கையில கிடந்த தங்க மோதிரம் எங்கயப்பா... ரெண்டு பவுணில அப்பர் செய்து போட்ட கலியாண மோதிரம் எங்கயப்பா...

கந்து : ம... மோதிரம்... கணையாழி... கணையாழி தொலைந்து விட்டதா மந்திரியாரே...

- நல் : மந்திரியும் மண்வெட்டியும்... எழும்புங்கோ என்றன்...
- கந் : ஆ... நல்லம்மா... நீரே எங்க சகுந்தலா... இல்லை மேனகா... என்னப்பா... சா... நல்ல கனவக் குழப்பிப் போட்டூர்.
- நல் : கனவும் கற்பனையும் கத்தரிக்காயும்... எங்கயப்பா மோதிரம்...
- கந் : மோதிரம்... மோதிரம்... எந்த மோதிரம்... ஆ... இந்தா இருக்குது.
- நல் : இந்த கிலிட்டு மோதிரத்தை எங்க வாங்கின்னியள்? உதை ஆர் கேட்டது? தங்க மோதிரம் எங்கயப்பா? ஆ இஞ்சயிருந்த Cassette Radio எங்கயப்பா? தம்பி ஒமானால் கொண்டந்தது. அதையும் காணேல்லை. (சென்று) ஆ... இஞ்ச அலுமாரியும் திறந்து கிடக்கு... போச்சு.. எல்லாம் போச்சு... என்ற Sarees ஒண்டயும் காணேல்ல... என்னப்பா மாடு களவெடுத்த மடையனப் போல தறதறேண்டு முழிசிறியள்... என்னப்பா நடந்தது? ஆர் வந்தது? சொல்லித் துவையங்கோவன்...
- கந் : மே... மே... மேனகா தான் வந்தவள்...
- நல் : மேனகாயோ அதாரது?
- கந் : அதுதான் அந்த அந்த... என்ற ரசிகை...
- நல் : ரசிகை... கண்டறியாத ரசிகை. அந்த எலிப்புஞ்ஞக்கையப் பாத்து நீங்கள் சொக்கிப்

போயிருக்க... அவள் கொண்டுபோட்டானே
எல்லாத்தையும்...

- கந் : எனக்கு என்ன நடந்ததென்டு ஒண்டுமா
விளங்குதில்லை... கொஞ்சம் யோசிக்க விடுமன்...
ம்... முதலில் வடை சாப்பிட்டன்.
- நல் : பிறகவளினர் பொறீல் மாட்டுப் பட்டிட்டியன்...
பெருச்சாளி போல...
- கந் : பிறகு மை குடிச்சன்... குடிச்சாப் போல ஒரு மயக்கம்
மாதிரி...
- நல் : ஒ மயக்கம்தான்... மாலை நேரத்து மயக்கம்
வந்திருக்கு. வயசு வட்டுக்க போகப் போக
வாலிபம் திரும்புதாக்கும்.
- கந் : பிறகு கனவு... கனவில் சகுந்தலை வந்தா...
- நல் : சகுந்தலையிட்ட மோதிரத்த வடிவாக் கழட்டிக்
குடுத்திட்டியன். கெட்டிக்காறன்தான்.
- கந் : ம் நாடகத்தில் கூட இப்பிடி ஒரு காட்சி நான்
கற்பனை செய்தும் பாத்ததில்லை...
- நல் : நாடகம் நாடகமென்டு உலைஞ்ச கடைசில
எல்லாமே நாடகமாப் போச்சது...
- கந் : தலையச் சுத்துதப்பா...
- நல் : தலையச் சுத்தீற்று அவள் போய்ற்றாள். நீங்கள்
தலேல கைய வச்சுக்கொண்டு குந்தியிருங்கோ...
வெளிக்கிட்டுப்போய் முதலில் பொலீஸில் ஒரு
என்றியப் போட்டிட்டு வாருங்கோ பாப்பம்.

- கந்தி :** என்று போடுறதோ... பொலீசில சொல்லப் போனால் இக்கணம் நாளைக்கு பிரபல நாடக எழுத்தாளர் கந்தசாமி வீட்டில் கள்வன் கைவரிசை! என்னுடைய பேப்பர் வழிய என்ற படத்தோடு நியூஸ் வரும்பா...
- நல்லி :** உங்கிடை படம் பேப்பர்ல வந்தால் காணுமே உங்களுக்கு. பாத்துச் சந்தோசப்பட வேண்டியது தானே.
- கந்தி :** அதுக்கில்லை எழுத்தாளர் மகாநாடொண்டில நான் பேசேக்க ஆவெண்டு நான் வாயத் திறந்த நேரம், அவுக்கெண்டாரோ ஒரு ஏமலாந்தி எடுத்த படம்தான் அவன்களிட்ட இருக்குது.
- நல்லி :** அது பொருத்தமாத்தான் இருக்கும். ‘பறிகொடுத்த எழுத்தாளர் கந்தசாமி இவர்தான்’ என்னுடைய அவன்கள் கீழ குறிப்புப்போடவும் வசதிதானே...
- கந்தி :** நாங்கள் றேடியோலயும் மேடையிலயும் நடிக்கிறம். ஆனால் ரசிகை எண்டு சொல்லிக்கொண்டு வந்து எங்களிட்டயே சுறுட்டிக்கொண்டு போற பம்பிடுசிங்கியனும் இருக்கிறாளவதான் என்ன?
- நல்லி :** பம்பிடு சிங்கியளோட கிடந்து நீங்கள் சிங்கியடியுங்கோ... நான் வாறன். நோட்டீஸ் வரும் வாங்கிப் பாருங்கோ... நாடக நோட்டீஸ் இல்ல. ‘டைவோஸ் நோட்டீஸ்!’

- முடிவிசை -

தோம் தோம் ததிங்கண தோம்

பாத்திரங்கள்

கந்தசாமி
 நல்லம்மா
 செல்லச்சாமி
 மயிலு
 சின்னத்தம்பி

- மயி : அக்கோய்... என் அக்கோய்... இஞ்ச வாணை...
           இஞ்ச ஒடியாணை... .
- நல் : என்னடா மயில்... ஏன்றா குழற்றாய்?
- மயி : இஞ்ச அத்தாரை வந்தொருக்கா பாரனக்கா...
- நல் : கொத்தாருக்கென்னடா?
- மயி : அரைமணித்தியாலமா நானும் பாக்கிறனக்கா...
           இப்பிடித்தான் பிடிச்சுவச்ச பிள்ளையார் மாதிரி

குந்தியிருக்கிறேரக்கா... அவசவாட்டம்
 யாதொண்டுமில்லை... முகட்டை வெறிச்சப்
 பாத்தபடி... வாயுக்கையும் என்னமோ
 முனுமுனுத்துக் கொண்டு

நல் : கூரையப் பிச்சுக்கொண்டு கொட்டப் போகு
தெண்டு ஆரும் கள்ளச் சாத்திரி சொல்லி
யிருப்பான். அந்தாளும் அதை நம்பி முகட்டு
வளைய முறைச்சபடி மந்திரம் ஏதும்
முனுமுனுக்குதாக்கும்...

മയി : എൻകുപ്പ് പയമാ ഇനുക്കുതക്കാ.

நல் : ஏன்றா?

மயி : அண்டைக்கு விசராசுபத்திரீஸ்யும் இப்பிடித்தான் ஒருத்தன் குந்திக் கொண்டிருந்தவன்... நான் பக்கத்தில் போக என்னில் குதிரை ஏற்பாத்தவன்... அருந்தப்பு நான்...

நல் : மெய்யாகிலுமோடா... இஞ்சாருங்கோ...

மயி : கிட்டப் போகாதையக்கா... இஞ்சால் தள்ளி நில்...
நான் போய் பரியாரியாரக் கூட்டியண்டு வாறன்...

கந் : விசர்க்கூட்டம். விசர்க்கூட்டம்... கொஞ்ச நேரம் கற்பனைய ஓடவிடுவமெண்டால் விடுகுதுகளாமே...

മയി : അക്കോധി... അത്താർ കത്തുക്കിരേരണ...

கந் : ஏன்றா இம்மட்டு நாளும் நான் கதையாத உம்மாண்டி போலவேடா இருந்தனான்.

- மயி :** இல்லையத்தார் இப்ப அரைமணி நேரமா உங்கிட குரலைக் கேக்கேல்ல அதுதான்...
- கந் :** மனிசன் கொஞ்ச நேரம் சைலன்றா இருந்தால் சங்கதி சரியென்டு பெட்டிக்கயும் போட்டுப் பார்சல் பண்ணீருவியள் போலகிடக்கு. எட அலுகோச... புதுக்கதை ஒண்டெழுத Plot ஒண்டு தேடுறன்டா...
- மயி :** முகட்டிலயோ... ஏனத்தார் முகட்டிலயிருந்து பல்லி இறங்கி வருமாப்போல Plot உம் இறங்கி வருமே...
- நல் :** எடே மயிலு, முகட்டைப் பாத்து மூலையப்பாத்து தலையக் குழப்பி, பேப்பற கிழிச்சு உப்பிடி எத்தினை விளையாட்டுகள் விடுவேர் உவர்... நீ இண்டைக்குத்தானே காணுறாய்...
- மயி :** பரியாரியாரக் கொண்டு பாப்பிச்சால் சகம் வருமக்கா...
- கந் :** கழுதையளுக்குத் தெரியுமே கற்பூர வாசினை...
- நல் :** கற்பூர வாசனை தெரியாட்டிக்கும் நீங்கள் எழுதிற கதையளின்ற ருசி அதுகளுக்குத் தெரிஞ்சிருக்கு... அதாலதானே அண்டைக்கு திரும்பிவந்த கதைய தவால்காறர் தாறதுக்கிடேல அவசரமா இழுத்துப்பறிச்சு விழுங்கித் துலைச்சுதொரு கழுதை...
- கந் :** சா... கீரைக்காறி எண்ட அந்தக் கதையில கீரைக்காற காத்தாயிக்கும் கோவா விக்கிற கோபாலுக்குமிடையில காதல் அரும்பிறத

எவ்வளவு யதார்த்தமா எழுதியிருந்தன் என்டு
உமக்குத் தெரியுமே...

மயி : கீரையும் கோவாவும் பிடிச்சுக்கொண்டதாலதான்
போல கழுதை அதை மேற்சிருக்கு...

நல் : இனி உந்த கீரைக்காறியயும் கோவாக்காறனையும்
விட்டுப்போட்டு...

கந் : பால்காறனையும் பழக்காறியையும் சந்திக்க வச்சு
'பாலும் பழமும்' என்டு கதை எழுதலாம்
என்டுறீரே... ம்... அந்தக் கதை கழுதையிட
பெருங்குடலுக்க போன்றிலயிருந்து ராவில
நித்திரை வராமல் எத்தினை நாள் நான் கிடந்து
உழன்டனான் என்டு உமக்குத் தெரியுமே...

நல் : நீங்கள் உழன்டுழன்டுதான் கழன்டது...

கந் : உமக்கோ...?

நல் : கட்டில் காலப்பா... உங்களுக்கேணிந்த
தேவையில்லாத வில்லங்கத்தை அநியாயமா
நேரத்தைச் சிலவழிச்சு...

மயி : மையச் சிலவழிச்சு...

நல் : பேப்பரப் பழுதாக்கி...

மயி : காசைக் கரியாக்கி...

நல் : கண்டதைக் கிறுக்கி...

மயி : என்வலப்புக்க சுறுட்டி...

நல் : அனுப்பி வைக்க... அதை வாசிச்சுப்போட்டு, அந்த ஆக்திரத்தில் அவனாரும் பெண்சாதியப் போட்டடிக்க...

மயி : பிறகு அவயஞக்குள்ள பிரச்சினை வர...

நல் : கோட்டடி வரைக்கும் உங்கிட பேர் இழுபட்டிடுமோ எண்டுதான் எனக்குப் பயமாக் கிடக்கு...

மயி : எனக்கும் அப்பிடித்தானக்கா..

கந் : ஆமோ... கிட்டலை கோட்டுப்படி ஏற வேண்டி வரும்போலத்தான் கிடக்கு.. அக்காவும் தம்பியுமா சோடிகட்டிக்கொண்டு வெளிக்கிட்டிட்டியளோ லோட்டிகட்ட... இருந்து பாருந்கோ... கிட்டலை என்ற கதை வரத்தான் போகுது... வாயில் விரல் வைக்கத்தான் போறியள்...

நல் : ஓ கதை கட்டாயம் வரும். திரும்பி வரும். திருப்பியனுப்ப வசதியா முத்திரையும் வச்சுத்தானே அனுப்பிறனியள்...

கந் : மஹாம்... உதுகள் சரிப்படாத கேசுகள்... உதுகளோட இருந்தால் இன்டைக்கு நான் கதை எழுதின பாடில்லை...

நல் : எட மயிலு... கொத்தார் எங்காயமடா வெளிக்கிடுறேர்.

மயி : (ரகசியமாக) தெரியாதே அக்கா... plot புடிக்க Bar பக்கம் போறேர் போல...

நல் : ஒ... அந்தப் பெட்ரோல்ல போட்டால்தான் கற்பனைக்குதிரை ஒடுமாக்கும்...

- இடையிசை -

கந் : நல்லம்மா... நல்லம்மா... வெற்றி நல்லம்மா வெற்றி...

நல் : என்ன ஏதோ ஒரு படத்தில் எம்சீயார் வெற்றி வெற்றி எண்டு துள்ளிக்கொண்டு வந்த மாதிரி வலு புருக்மா வாறியள் என்ன விஷயம்?

கந் : கதை வந்திட்டுது...

நல் : தெரிஞ்ச கதைதானே...

கந் : என்னது?

நல் : திரும்பி வாற்றுதான்...

கந் : மடச்சாம்பிராணி...

நல் : அதுதான் திரும்பிவந்த கதையின்ற தலைப்பே...

கந் : இந்தா பிடி... விரிச்சுப்பார் வடிவா.... வந்திருக்கு தென்ற கதை...

நல் : உங்கிட கதையோ... வேற ஆரும் கந்தசாமியா இருக்கும். வடிவாப் பாத்தனியளே?

கந் : என்ற கதை எனக்குத் தெரியாதே... இஞ்ச பே. கந்தசாமி. நான் ஒருத்தன்தான்... கந்தசாமி எழுதிய ‘கற்பூர வாசனை’ கதைய வாசிச்சுப்பார்... தெரியும் என்னைப் பற்றி...

நல் : இதென்ன வெள்ளை ‘கழுதை’ எண்டு போட்டுக் கிடக்கு.

கந் : ஒ... அதுதான் புத்தகத்தினர் பேர்... புதுசா வரத்துவங்கியிருக்கு... என்னைப்போல புதிய எழுத்தாளர்களை ஊக்குவிக்கிற ஒரே சஞ்சிகை இந்தக் கழுதைதான்...

நல் : கடைசிலை ஒரு மாதிரி உங்கிட ஆசை நிறைவேற்றற்றுது...

கந் : கடைசிலயோ இதுதான் துவக்கம்... இனி இருந்து பாரும் என்ன மாதிரி ஏறப்போறனென்டு...

நல் : எங்கை முருங்கை மரத்தில்லையோ?

மயி : (வந்து) அத்தார், உங்களைத் தேடி ஆரோ வாசல்ல வந்திருக்கினம்.

கந் : என்னைத் தேடியோ... ராத்திரி எட்டு மணியுமாச்சுது... இந்த நேரத்தில அராக்கும்...

மயி : நல்ல தடிச்ச ஆள்... பெரிய மீசையோட பயில்வான் மாதிரிக் கிடக்குது... ஆ..கையில இந்தப் புத்தகமும் வச்சிருக்கிறேர்...

கந் : இந்தப் புத்தகமே... (பெருமையாக) பாத்திரே... ‘கற்பூர வாசனைய வாசிச்ச கையோட ஆள் வீடு தேடி வந்திருக்குதெண்டால் சும்மாவே... இப்பவாவது விளங்குதே என்னைப் பற்றி...

நல் : சரி சரி... புளுகினது காணும்... போய் வந்த ஆளைக் கவனியுங்கோ...

கந்த : நீர் போய்த் தேத்தண்ணீய போடும்... நல்ல Strongகா இருக்கட்டும். (வந்தபடி) வாருங்கோ... வாருங்கோ...

செல் : இந்த எழுத்தாளர் பே. கந்தசாமி எண்டது...

கந்த : நான்தான்... நானேதான்... ஏன் நிக்கிறியள்... இருங்கோவன் இப்பிடி.. எப்பிடி வீட்டைக் கண்டு பிடிச்சியள்...

செல் : Press இல விசாரிச்சன்... முதல்ல அதற்கொஞ்சம் பின்னடிச்சாங்கள். பிறகு நான் கொஞ்சம் press பண்ணினாப் போல... தந்திட்டான்கள்.

கந்த : ஒருமாதிரி அவன்கள் impress பண்ணீற்றியள்... by the by நீங்கள் ஆரெண்டு...

செல் : பெரிசா சொல்ற மாதிரி ஆளில்லை நான்... மாக்கெற்றில கறிக்கடை வச்சிருக்கிறன். கொஞ்சம் பொடியஞக்கு லீவு நேரத்தில கறாத்தேயும் சொல்லிக் குடுக்கிறன்...

கந்த : பிறகென்ன... நீங்கள் பெரிய ஆள்தான்.

செல் : உங்கிட கதைய வாசிச்சன்...

கந்த : மெய்யாவே... கறாத்தே தெரிஞ்ச ஓராள் என்ற கதைய வாசிக்கிறேர் எண்டது எனக்குப் பெருமைதான்.

செல் : அந்தக் கதையப்பத்திக் கொஞ்சம் கதைக்கலாம் எண்டுதான் வந்தனான்... வாங்கோவன் இப்பிடி வெள்ளை போய்த்து வருவம்...

கந் : இருங்கோ ரீ குடிச்சிட்டுப் போகலாம்.

செல் : நீங்கள் வாருங்கோ... ரீ என்ன ரீ உங்களுக்குப் பெரிய விருந்தே நடத்த வேணுமென்டு நானிருக்கிறன்.

கந் : அப்ப இருந்து கொள்ளும். சேட்டைக் கொழுவிக் கொண்டு வாறன் (ரகசியமா) நல்லம்மா... நான் கொஞ்சம் வெள்ள போய்ற்று வாறன்.

நல் : தேத்தண்ணி போட்டாச்சப்பா....

கந் : அதை நீங்கள் குடியுங்கோ... அநேகமா சாப்பாடும் வெள்ள கிடைக்கும் போல படுகுது... புத்தகத்தை எடுத்துக் கவனமா வையும்... நான் வாறன்.

- இடையிசை -

செல் : எண்டாலும் நீங்கள் பெரிய ஆள்தான்.

கந் : நீர் சொல்றீர்.. என்ற மனிசிக்கது விளங்குதில்லையோ.

செல் : கதை எழுதிறதுதான் உங்கிட தொழிலோ...

கந் : சா சா... கதை எழுதிறத தொழிலாச் செய்யேலுமே... அதுவும் இந்த நாட்டில்... நேரம் இருக்கிற நேரம் சும்மா பொழுதுபோக்கா எழுதிறதுதான்.

செல் : வாழ்க்கையில நடக்கிறதுகளத்தான் எழுது வியளாக்கும்...

கந்தி : வெறும் கற்பனையக் கதையாக்கிறதில் என்ன தம்பி இருக்குது. வாழ்க்கைல் இருந்துதான் கலை பிறக்கவேணும். எங்களைச் சுத்தி எத்தினை அநியாயங்கள் நடக்குது. அதுகளை எங்களைப் போல எழுத்தாளர் தானே சுட்டிக்காட்டித் தட்டிக் கேக்கவேணும். என்ன சொல்லீர்..

சௌல் : அப்ப நீங்கள் சமூகத்தைத் திருத்த வேணு மெண்டதுக்காகத்தான் எழுதிறியளாக்கும்...

கந்தி : ஒவ்வொரு எழுத்தாளன்ற கடமையும் அதுதானே தம்பி. நாங்கள் எழுதிற எழுத்தைப் படிச்சு ஒருத்தன் திருந்தினான் எண்டால் அதுவே பெரிய வெற்றிதானே... சும்மா கிணகிணுப்பான விஷயங்களை எழுதி சமூகத்தைச் சீரழிக்கிற எழுத்தாளரும் சில பேர் இருக்கினம்தான். ஆனால் நான் அப்பிடி இல்லை.

சௌல் : இப்பிடிக் கதையள் எழுதிறதால் உங்களுக்கு எவ்வளவு கிடைக்கும்.

கந்தி : காசோ... சொன்னால் நம்பமாட்டார்... பேப்பர் பேனை முத்திரை எண்டு இதில் சிலவுதான் மிச்சம். அதாலதான் வீட்டில் மனிசியும் கறக்கறெண்டுது... எழுத்தாளன் எண்டால் அவன்ற சொத்து வறுமைதான்... உதால் ஒருத்தரும் சம்பாதிச்சுச் சேத்ததில்லை... காசுக்காகவே தம்பி எழுதிறம்... எல்லாம் ஒரு ஆக்ம திருப்திதான்.

சௌல் : அப்பிடியே... என்ற ஆக்மதிருப்திக்காக நான் செய்த ஒரு காரியம் என்ன தெரியுமே... இந்த

மாசம் வந்த கழுதை எல்லாத்தையும் நானே வாங்கினதுதான்.

கந் : மெய்யாவே தம்பி சொல்ரீர்... நம்பேலுதில்லை...

செல் : எல்லாம் உங்கிட அந்தக் கதைக்காத்தான்...

கந் : சம்மா சொல்லாதீரும்...

செல் : நான் பொய் சொல்றேல்லை...

கந் : நீர் ஒரு பெரிய ரசிகர்தான் தம்பி... உங்களைப் போலவேன்ற ஆகரவுதான் எங்களுக்கு விற்றமின் மாதிரி ஊக்கப்படுத்திறது. உம்மைச் சந்திச்சதிலை எனக்குப் பெரிய சந்தோசமாயிருக்கு. உம்மை வச்சு, உம்மிட அனுபவத்தை வச்சு, கராத்தேக் காறன்ற கதை ஒண்ட அடுத்ததா எழுதலாமென்டு எனக்குள்ள இப்ப ஒரு யோசனை ஒடுது....

செல் : ஆ... கராத்தே குங்டு எல்லாம் நான் சொல்லித் தாறன்.

கந் : நீர் வாங்கின அந்தக் ‘கழுதை’ எல்லாத்தையும் என்ன தம்பி செய்யப்போரீர்.... உம்மிட சூட்டாளிமாருக்குக் குடுக்கிற யோசினையோ...

செல் : கொளுத்தப்போறன்.

கந் : பகிடிக்கில்லைத் தம்பி... உண்மையாக் கேக்கிறன்...

செல் : இவ்வளவு நேரமும் விட்டதுதான் பகிடி... இனி வாறன் விஷயத்துக்கு... உமக்கு சரோஜினிய எப்பிடித் தெரியும்?

கந் : சரோஜினியோ... எந்த சரோஜினி?

செல் : உம்மிட கதையில் எழுதினீரே அந்த சரோஜினிய...

கந் : (சிரித்து) அதெல்லாம் ஒரு கற்பனைப் பேர் தம்பி...

செல் : அப்பிடியோ? அப்ப சரோஜினிக்கு புரிசன் செல்லச்சாமி எண்டு எப்பிடி எழுதினனீர்?

கந் : அதுவும் கற்பனைதான் தம்பி...

செல் : நான் ஆர் தெரியுமோ...?

கந் : கராத்தே வாத்தியார்.

செல் : நான்தான் செல்லச்சாமி...

கந் : ஆ...

செல் : என்ற மனிசிதான் சரோஜினி...

கந் : மெய்யாவே... நம்பவே ஏலுதில்லை... அதெப்பிடி நான் எழுதின மாதிரியே...

செல் : எனக்குப் புறுடா விடவேணாம்... இப்ப சொல்லு உண்மையை... கதையில் அவளுக்கொரு கள்ளப்புரிசன் இருக்கிறான் எண்டு எழுதியிருக்கிறாய் எல்லே ஆர்ஹா அவன்?

கந் : இதென்னடா வில்லங்கம்.. தம்பி உண்ணான்... எனக்கு உம்மையும் தெரியாது உம்மிட மனிசியையும் தெரியாது.

செல் : எனக்குக் காது குத்தாதை... ஆறுமுகம் எண்டு பேரை மாத்தி எழுதினாப்போல எனக்கு விளங்காதெண்டு நினைச்சியே... கந்தசாமிதான் ஆறுமுகம் எண்டு கண்டுபிடிக்க எனக்குத் தெரியாதோடா... (அடி விழுதல்)

கந் : ஐயோ... முக்கு... என்ற பல்லு... ரெத்தம் வருகுது...

செல் : கராத்தே படிக்கப் போறியோ கராத்தே... இந்தா தாறன் படி... (அடிவிழும் ஒலி)

கந் : (அழுது) வேணாம் தம்பி... சொறி... மன்னிச்சுக் கொள்ளும்... இந்த ஒரு முறை மன்னிச்சிடும். இனி நான் எழுதிற கதையளில் சரோஜினியும் வரமாட்டா... செல்லச்சாமியையும் தலைகாட்ட விடமாட்டன்.

செல் : விடமாட்டியோ... இனியும் கதை எழுதிற நோக்கமோ...

கந் : கை... கை... என்ற கை... ஐயோ... தம்பி... சத்தியமா...

செல் : கதை எழுதி சமூகத்தை திருத்தப்போறியோ... (அடி விழுதல்) கள்ளப் புரிசனோட் அவன் ஓடிப் போறாள் எண்டெழுதி சிக்னல் குடுக்கிறோ... ஓடவாடா போறாய்...

கந் : ஐயோ என்ற கால் என்ற கால்...

செல் : இனிமேல் பட்டு கதை ஏதும் எழுதினி யெண்டால்...

கந்த : இல்லைத்தம்பி... இல்லை... இனிச் சீவியத்துக்கும் தொடமாட்டன்...

செல் : ஆரை?

கந்த : பேனைய... தவண்டு தவண்டுதான் போகவேணும் போல கிடக்கு - வீட்டை....

- இடையிசை -

நல் : என்னடா மயில்... கொத்தார் தவண்டெழும்பி வாறேர்...

மயி : சூட்டியண்டு போனவன் நல்லா வாங்கிக் குடுத்திட்டான் போல கிடக்கு...

கந்த : (குழறலாக) நல்லம்மா... நள்ளம்மா...

நல் : என்ன ஆடுறியள்... எவ்வளவு வாங்கித் தந்தவன்...

கந்த : உதையெண்டா உதை.... நள்ள உதை...

நல் : குதையெண்டு சூடச் சொல்லேலாமல் மனிசனுக்கு வாய் குழறுது... உதையெண்டுது... எப்பிடி நல்லாச் சாப்பிட்டியளோ...

கந்த : நல்ல சாப்பாடு... நினைச்சு பாக்கேலாத மாதிரி நல்ல சாப்பாடு. கறாத்தே குங்டு... எல்லாம்...

நல் : அதென்னது சீனச் சாப்பாடோ... யப்பான் சாப்பாடோ... என்ன வாசப்படலயே குந்தீற்றியள்... எழும்புங்கேப்பா... மயிலு, வெளி வைட்டை ஒருக்காப் போட்டு விடு... (ஏங்கி) ந்த...

இதென்னப்பா இது சேட்டெல்லாம் ஒரே ரத்தம்.. எங்கயும் விழுந்தெழும்பின்னியளே... இதுக்காகத் தானப்பா சொல்றனான் குடிக்கிறத அளவாக் குடியுங்கோ என்டு...

கந் : ஒ... எழுதிறதயும் அளவா எழுதவேணும். இல்லாட்டில் அவ்வளவுதான்... அண்டைக்கொரு கழுதை என்ற கதைய திண்டதோட விட்டுது. இண்டைக்கொரு கழுதை... உதையுதையெண்டு உதைச்ச உறுட்டுறுட்டெண்டு உறுட்ட.... என்ற ஆக்தே... முக்குச் சில்லுச்சரி... 32 இல எத்தினை மிச்சமிருக்கோ... காலமைதான் பாக்கவேணும்.. மாட்டன்... இனிக் கதை எழுதிறதக் கனவிலியும் நினைக்க மாட்டன்.

நல் : உங்களைச் சந்திக்க வேணுமெண்டு ஒரு இளம் மனிசி வந்து இம்மட்டு நேரமும் பாத்திருந்துட்டு இப்பதான் போனது...

கந் : மனிசியோ...?

நல் : ஒ ஆரோ சரோஜினியாம் பேர்...

கந் : அப்ப நான் சரி...

- இடையிசை -

மயி : அக்கோய்... அக்கோய்...

நல் : (தூர இருந்து) என்னடா...

மயி : இஞ்ச ஓடியானை... இஞ்ச ஓடிவந்து பாரனை அத்தாரை....

- நல் : அத்தாருக்கென்னடா... பழையபடி முருங்க மரத்தில ஏறிற்றேரே... முகட்டைப் பாத்து முறைக்கத் துவங்கீற்றேரே...
- மயி : இல்லையனே... இதுவேற்... வந்து பாரன்...
- நல் : (வந்து) இதாரடா இது புது ஆள்... (சிரித்தபடி) இதென்ன இது உங்கிட கோலம். உரிச்ச வெங்காயம் மாதிரிக் கிடக்கு.
- கந் : வெங்காயம் மாதிரிக் கிடந்தால் வெட்டிக் கறீல போடுமன்... வந்திட்டினம் அக்காவும் தம்பியும் விமர்சனம் செய்ய...
- நல் : ஏன்ப்பா மீசைய எடுத்தனியள்.
- கந் : மீசையோட இருக்க முறட்டாள் மாதிரிக் கிடக்கெண்டு நீர்தானே நெடுகிலும் சொல்றனீர்...
- நல் : எடுத்தாப்பிறகெல்லே தெரியது... உங்களுக்கு மீசை இருக்கிறதுதான் வடி வெண்டு...
- கந் : அததுகளின்ற அருமை அதுகள் இல்லாமல் போனால்தான் தெரியுமென்றுவினம்...
- நல் : அப்ப ஏன் இப்ப அவசரமா மீசைய எடுத்தனியள்...
- கந் : குரங்கு அப்பம் பிட்ட கதை தெரியுமே...
- நல் : ஒ... அதுக்கென்ன இப்ப...
- கந் : என்ற கதையும் அதுதான்... ஒரு பக்கம் கட்பண்ண மற்றப் பக்கம் நீண்டு போச்சது... அதை

அட்ஜஸ்ட் பண்ணப்பாக்க மற்றுப் பக்கம் கூடிச்சுது... மாறி மாறிக் குறைச்ச கடைசில ஹிட்லர் மீசையா வந்து நின்டுது...

நல் : அதோடயாவது விட்டிருக்கலாமே...

கந் : விட்டிருக்கலாம்தான்... தொட்டத் விட மனம் வரேல்லை... வழிச்சுத் தள்ளிப்போட்டன்.

நல் : பூசணிக்காய்க்கு கண்ணும் மூக்கும் வச்ச மாதிரி கண்றாவியாக் கிடக்கு...

கந் : அப்ப இனிமேல்பட்டு இந்த முகத்தில் நீர் முழிக்க மாட்டார். நல்லதுதானே...

நல் : ஆரோ புது ஆளோட புழங்குமாப்போல எல்லே இனி இருக்கப்போகுதெனக்கு...

கந் : மீசை வளருமட்டும் அப்ப சூத்துத்தான் எண்டுறீர்... பதினெட்டு வயசில மீசை வளருதோ வளருதோ எண்டு தொட்டுத் தொட்டுப் பாத்த மாதிரி இனி வளருமட்டும்...

நல் : கண்ணாடியப் பாத்து முறைக்க வேண்டியதுதான்...

மயி : ஏனத்தார் இனியும் அது பழையபடி வளருமோ...

கந் : ஒமடா தண்ணி ஊத்தினால் கிச்கிசெண்டு வளரும்...

மயி : எந்தத் தண்ணி அத்தார்... அதோ?

கந் : சட்டப்பு...

கந்த : அக்கோய் இது விஷயம் வேற...

நல்ல : என்னடா?

மயி : அத்தார் சொல்லட்டோ? சொல்லட்டோ?

கந்த : என்னடா, ஏதோ உன்ற கொக்காக்குத் தெரியாமல் நான் ஏதோ களவாச் செய்யிற மாதிரியும் அது உனக்கு மாத்திரம் தெரிஞ்ச மாதிரியும் சொல்லட்டோ சொல்லட்டோ எண்டுகொண்டு நிக்கிறாய்...

மயி : சொல்லிப்போடுவன்.

கந்த : சொல்லித் துலையன்றா... இல்லாட்டிப் பல்லைக் கழட்டிப் போடுவன்...

மயி : அக்கா சூரியாவும் ஜோதிகாவும் கலியாணம் கட்டற்றினமெல்லே...

நல்ல : அதுக்கென்ன இப்ப...

மயி : அதாலதான் அத்தார் மீசைய எடுத்தவர்...

நல்ல : என்னடா மொட்டைத்தலைக்கும் முழங்காலுக்கும் முடிச்சுப் போடுறாய்... ஜோதிகா சூரியாவ முடிச்சுதில இவருக்கென்ன... உவரக் கட்டிற ணெண்டு அவ கனவில கினவில வந்து சொன்னவவாமே?

கந்த : அதில்லையக்கா... பரமசாமி மாமா இருக்கிறே ரெல்லே அவரோட அத்தாருக்கொரு பந்தயம்.

நல் : பந்தயமோ? என்ன பந்தயமடா?

கந் : சூரியா - ஜோதிகா கலியாணம் நடக்காது. சிவகுமார் அதுக்கு விடமாட்டேறென்டு அத்தார் சொன்னேர். நடந்தால் என்ன பந்தயம் என்டு பரமசாமி மாமா கேட்டேர்... தன் ஒரு பக்க மீசைய வழிக்கிறதா அத்தார் சலேஞ் பண்ணினேர்...

நல் : ஒரோ... அதில தோத்துப்போய்த்தான் இந்தக் கோலமோ...

கந் : அதுக்கும் இதுக்கும் முடிச்சுப் போடாதிரும். அது சும்மா பகிடிக்கு கதைச்ச கதையெல்லே... அது சரி உதெப்பிடி உனக்குத் தெரியும்.

மயி : பரமசாமி மாமான்ற மகன் பஞ்சதான் சொன்னவன்.

கந் : ஒவ்வொரு வீட்டிலயும் இப்பிடிக் கதை காவிற்றுக்கு ஒரு சீஜை வய்பு இருந்திடுது... இங்கத்தேக் கதையள் இப்பிடி எத்தினை அங்க போகுதோ தெரியேல்லை...

நல் : கண்டறியாத ஒரு பந்தயம் புடிச்ச இப்படி ஒரு விசர் வேலை பாத்திருக்கிறியள்... அவன்கள் கட்டினால் என்ன கந்தறுந்து போனால் என்ன... இனி இந்தக் கோலத்தோட நோட்டில போகேக்கைதான் தெரியும். ‘ஆசை மீசைக் கந்தசாமி அடுப்பலை குந்து சாமி’ என்டு பகிடி பண்ணிச் சிரிக்கப்போறான்கள்.

கந்த : அவன்கள் ஆரும் பகிடி பண்றான்களோ இல்லையோ நீர் போய் பாடிக்காட்டி விடுவீர் போல கிடக்கு... சிரிக்கிறவன் சிரிக்கட்டும்... ரெண்டு குரங்குகளும் இஞ்ச சிரியாமல் இருந்தால் எனக்கது காணும்...

ஓ ஒ ஓ

சின் : (வெறிக்குரலில்) ஹலோ மச்சான் ஆறுமுகசாமி... எப்படா வந்தனி? இப்ப எங்க இருக்கிறாய்? என்ன பாக்கிறாய்.. மட்டுக்கட்ட ஏலுதில்லையே என்னை... நான்தான் சின்னத்தம்பி... தலைமயிர் தான் கொஞ்சம் கொட்டுன்று போய்ற்றுது.

கந்த : (அசட்டுச் சிரிப்புடன்) ஹி... ஹி... நீங்கள் வேற ஆரோ எண்டு என்னை நினைச்சிட்டியன். நான் ஆறுமுகசாமியில்லை கந்தசாமி...

சின் : நீ ஊருக்கொரு பேர் வச்சுக்கொண்டு உலவிறனியெண்டு தெரியும் தானே எனக்கு... அப்ப இப்ப கந்தசாமியா மாறீற்றாய்... பாத்து ஒரு பத்து வரிசம் இருக்குமே... கூட இருக்குமென்ன... கொஞ்சம் கொழுத்துப்போனாய்... எண்டாலும் நான் மட்டுக்கட்டமற்றன்...

கந்த : இல்லை நீங்கள் நினைக்குமாப்போல...

சின் : என்ன மச்சான் நீங்கள் வாங்கள் எண்டு கொண்டு... எத்தினை வரிசம். ரெண்டு பேருமாச் சேந்து ஊரைக் கலக்கியிருப்பம். சரி சரி வா Barநுக்கு போய் ஒரு அரேல அடிப்பம்.

கந் : அரையோ?

சின் : ஓ... வழக்கமா நீ கள்ஞுத்தானே அடிக்கிறனி... எனக்குத் தெரியாதே... இன்டைக்கொரு Change-க்கு Arrack-க்கில அடியன். எத்தினை நாள் நீ எனக்கு வாங்கித் தந்திருப்பாய்... இன்டைக் கெண்டாலும் என்ற காசில உன்னைக் குளிப்பாட்டி விடுறனே...

(Bar ஓசைகள் Glassகள் மோதல்)

Cheers... கனகாலத்துக்குப் பிறகு சேந்தடிக்கிறம் என்ன... மச்சான், உன்னோட கூடித்திரிஞ்சான் குருமாசு ஆளிப்ப குளோஸ்... கேள்விப் பட்டிருப்பாய்... மற்றப் பார்ட்டி சுட்டுத் தள்ளிப் போட்டுது... உன்னையும் தேடித் திரிஞ்சவன்கள் தான். நீ ஆள் சுழியன்... தப்பீற்றாய். எங்க போய் ஒளிஞ்சிருந்தனி? வெளிநாட்டுக்கு ஆள் மாற்றாய் எண்டொரு கதையும் அடிபட்டதுதான். மெய்யாத்தானே... எடு... எடு... வேணுமென்டால் இன்னொரு அரை எடுப்பிக்கலாம்.

கந் : நோ... நோ... எனக்குப் போதும்.

சின் : போதுமோ... என்ன பகிடி விடுறியே... எடு மச்சான்.. எவ்வளவு காலத்துக்குப் பிறகு சந்திச்சிருக்கிறம். பிறகு என்ன மாதிரி உன்ற பாடெல்லாம்... வெளிநாட்டில போயும் இங்க விட்ட மாதிரித்தான் விளையாட்டுகள் விட்டுக் கொண்டிருந்தனியோ...

கந் : (சிரித்து) நான் எங்க வெளிநாட்ட போனான். அது கறுப்பா சிவப்பா எண்டு கூட எனக்குத் தெரியாது.

சின் : ஒமோம் உன்ற வாய எப்பிடித்தான் கிண்டினாலும் உன்ற உள்வீட்டு ரகசியங்கள் நீ சொல்ல மாட்டியே... ஒருக்கா ரெண்டு பேருமா புடிபட்ட நேரம் அவன்கள் என்ன சாத்து சாத்தினாங்கள்... நீ வாயத் துறந்து ஒரு சொல்லுத் தன்னும் சொல்லேல்லையே...

கந் : அதுதான் கந்தசாமி. Anyhow thank you Mr. சின்னத் தம்பி... I am going to leave.

சின் : எட பறக்கப்பறக்க இங்கிலீஸ் பேசிறாய்... அங்க போய் நல்லாப் பொறுக்கீற்றாய்... சரி மச்சான் பிறகு சந்திப்பம்.

- இடையிசை -

நல் : என்னப்பா தலைகால் தெரியாமல் இப்பிடியும் ஆரும் குடிக்கிறதே...

கந் : நல்லமீமா இன்டைக்கு எனக்கடிச்ச லக்கும் ஒரு லக்குத்தான்...

நல் : லக்கோ? என்ன லக்கு...

கந் : கள்ளுக் குடிக்கத்தன்னும் கையிலை காசில்லையே எண்டு நினைச்சுக்கொண்டு வஸ் ஸ்ராண்டில நின்டன்... கடவுள் கண்ணைத் திறந்து கள்ளுத்தானே நித்தமும் குடிக்கிறனி இன்டைக்கு சாராயத்தில அடி எண்டு சொல்லி வாத்து அனுப்பி விட்டிட்டேர்...

நல் : ஆரந்தக் கடவுளாக்கும்?

- கந் : ஆறுமுகசாமியிட சூட்டாளி....
- நல் : ஆறுமுகசாமியோ அதாரது?
- கந் : என்னைப் போலவே பிறந்து துவைச்ச இன்னொரு சகோதரம்...
- நல் : அதை எங்க தேடிப்பிடிச்சியள்...
- கந் : அதை ஆர் தேடிப்பிடிச்சது... நான்தான் அவனாக்குமென்டு நினைச்ச எனக்கு வாங்கித்தந்துது சின்னத்தம்பி எண்டொரு பிறவி. அவன்ற புண்ணியத்தில வியாழமாற்றம் கணக்கணப்பா வேலை செய்யத் துவங்கியிருக்கு.
- நல் : சாப்பாடும் வாங்கித் தந்தவனோ?
- கந் : வாங்கித் தாறனெண்டுதான் நின்டவன்... ஒரேயடியா ஆளை முறிக்கப்படாதென்டு நான்தான் வேணாமெண்டிட்டன். பாத்தீரே, மீசைய எடுத்ததுக்கு நாலு நொட்டைக் கதை சொல்லி முன்முனுத்தீர்... இப்ப எப்பிடி கணக்கணப்பு காட்டுதென்டு... (பாடுதல்) காச மேல காச வந்து கொட்டுகிற நேரமிது...

- இடையிசை -

- சின் : ஆறுமுகசாமி... ஆறுமுகசாமி... என்ன கண்டும் காணாத மாதிரிப் போறாய்?
- கந் : ஆ... நீ... நீங்களே...
- சின் : அண்டைக்கென்ன மாதிரி... ஒழுங்கா வீட்டை போய்ச்சேந்தியோ....

- கந் : மழைக்கால இருட்டெண்டாலும் மந்தி கொப்பிழக்கப் பாயாது மிஸ்டர் சின்னத்தம்பி...
- நல் : சாடையா தட்டிப்போட்டுத்தான் வாறாய் போல கிடக்கு... வீட்டுப்பக்கம் வாற எண்ணம் இல்லையோ...
- கந் : வீட்டுப்பக்கமோ? ஆற்ற வீட்டுப்பக்கம்?
- நல் : அப்ப பெண்சாதி பிள்ளையளை எல்லாம் வேணாமென்டே விட்டிட்டியே...
- கந் : பெண்சாதி... பிள்ளையளோ... எந்தப் பெண்சாதி?
- நல் : என்னதானிருந்தாலும் நீயே கதியெண்டு உன்னை நம்பி வந்தவள்... செல்லம்மா...
- கந் : செல்லம்மாவோ? நல்லம்மாவோ?
- சின் : தன்ர ஆக்கள் எல்லாரையும் பகைச்சுக்கொண்டு, அடிச்சாலும் உதைச்சாலும் நீதான் எல்லாமென்டு உன்னோட்யோ சீவிச்சவள்... இப்ப பேரையும் மறந்துபோனியோ...
- கந் : நான் ஆறுமுகசாமியில்லை என்டு அண்டைக்கே சொன்னனான்.
- சின் : நீ கழுவற மீனில நழுவிற மீன் எண்டு எனக்குத் தெரியாதே... பேரை மாத்திக்கொண்டு நீ ஊரை ஏமாத்தலாம். என்னை ஏமாத்த ஏலுமே... ஏனிப்ப பயப்பிடுறாய்... உன்ர கொழுவல் பார்ட்டி யெல்லாம் இப்ப ஊரோட இல்லை. எல்லாரும் திக்குத் திக்காப் போய்ச் சேந்திட்டான்கள் -

ஹருக்க உன்னை மாட்டிவிடக்கூடிய ஆக்கள் இப்ப ஒருத்தருமில்லை... நான் இருக்கிறன்தானே... நீ பயப்பிடாமல் துணிஞ்சு வரலாம்... என்ன வாறியோ?

கந் : நான் சொல்றதை நீங்கள் நம்புறியன் இல்லை... நான்...

சின் : ஆறுமுகசாமியில்லை... கந்தசாமியெண்டு சொல்லப் போறாய்... எத்தினை நாளைக்கெண்டு இப்பிடிப் புருடா விட்டுக்கொண்டிருக்கப்போறாய்... சொல்லு பாப்பம்... உண்மை ஒருநாள் வெளீல் வரத்தானே வேணும்...

கந் : ஓ... உண்மை வெளீல் வந்தால்தான் எனக்கு விடுதலை போலயிருக்கு...

சின் : சரி... சரி... நீ அவயள வந்து பாக்காட்டிலும் பறவாயில்லை... உங்கிடை குடும்ப விஷயம் எனக்கெதுக்கு... ஆனால் உன்ற மச்சான் செல்லையனைப் பற்றித் தெரியும் தானே... அவன் சண்டியன்.. கொலை செய்யவும் பயப்பிட மாட்டான்.

கந் : ஆரை?

சின் : உன்னைத்தான்...

கந் : என்னையோ... ஏனாக்கும்?

சின் : இப்பிடி இப்பிடி உன்னைக் கண்டது கதைச்ச தெல்லாத்தையும் அவனிட்டச் சொன்னன்...

விஷயத்தைக் கேட்டதும் அவன் கொதிக்கிறான். என்ற தங்கச்சியிட்டயிருந்து எடுத்துக்கொண்டு போன நகையள் நட்டுகள் எல்லாத்தையும் திருப்பிக் கொண்டந்து குடுக்காட்டில் ரெண்டில ஒண்டு பாக்காமல் விடமாட்டனெண்டு துள்ளிறான்... அவன் லேசுப்பட்ட ஆளில்ல... ஒரு ஒற்றப்போக்கு... சொன்ன மாதிரி செய்தாலும் செய்திடுவான்... எடுத்தன்டு போன நகையளை எண்டாலும் திருப்பிக் கொண்டந்து குடுத்திடுறது தான் புத்திசாலித்தனம்.. ஏதோ எனக்குச் சரியெண்டு பட்டதை நான் சொல்லிற்றன்... நல்ல முடிவா எடுக்கிறது இனி உன்ற கையில...

ஓ ஓ ஓ

- நல் :** என்னடா மயிலு கொத்தான் என்ன காத்துப்போன Cycle Tube மாதிரி சவண்டுபோய் வாறேர்.
- மயி :** அக்கோய் அங்க பாரன் அத்தாரை... ராவணன் மீசையோட வாறேர்... தோத்துப்போன ராவணனைப் போலத்தான் ஆடிப்போய் வாறேர்...
- நல் :** என்ன பழையபடி நாடகம் ஏதும் நடிக்கப் போறியளே...
- கந் :** ம... எல்லாமே நாடகமாத்தான் போயிற்றுது... நல்லம்மா இனிக் கொஞ்ச நாளைக்கு பழையபடி மீசை வளருமட்டுக்கும் நான் வெளீல் தலை காட்டேலாது.

நல் : ஏன் வைசென்ஸ் இல்லாத நாயளப் பிடிக்குமாப் போல மீசையில்லாத ஆம்பிளையளையும் ஆரும் பிடிக்கிறான்களாமே?

கந் : என்னைப் பிடிக்கவென்டு ஒரு சண்டியன் சண்டிக்கட்டோட திரியிறானாம்... கையில கொடுவாக் கத்தியும் கொண்டு...

நல் : உங்களைப் பிடிக்கவோ...

கந் : என்னை எண்டால் என்னை இல்லை... என்னைப் போலவே இருக்கிற ஆறுமுகசாமிய...

நல் : ஆரது ஆறுமுகசாமி?

கந் : அண்டைக்குச் சொன்னனே... ஆன் சாங்கத்திலதான் என்னைப் போல. ஆனால் அவன்ற சரித்திரம் வேற - காவாலி, கடைப்புளி-கொலைகாறுப் பாவி... நாலெஞ்சு பிள்ளையளையும் பெத்துப்போட்டு, பெண் சாதியையும் விட்டுப் போட்டு அவளின்ற நகையளோட எங்கயோ பறிஞ்சிட்டான் அந்த நாசமறுப்பான்... இப்ப மீசை வழிச்சாப்பிறகு என்னைப் பாக்க அவனைப்போல இருக்காம்...

நல் : அதால?

கந் : தலை போயிரும். நான் வெளீல தலை காட்டினால்...

நல் : உதென்ன கதை?

- கந் :** அதொரு தொடர்க்கதை. உமக்கு விளங்காது... கதவை இழுத்துச் சாத்தும். யன்னல்களை இறுக்கி முடும்.
- நல் :** குலைப்பன் காய்ச்சல்காரனைப் போல இதேன் உங்கிட சதுரமெல்லாம் நடுங்குது...
- கந் :** அரைப்போத்தில்ல அடிச்சும் நிக்கமாட்டுதாம்... (முனகுதல்)
- நல் :** கொஞ்சம் ஆடாமல் நில்லுங்கோவன்...
- கந் :** நானா ஆடுறன். அதுதானா ஆடுதப்பா...
- நல் :** கண்ணுக்கு குத்துமாப்போல இதென்ன ஒரு மீசைய... கழட்டி ஏறியுங்கோப்பா அந்தக் கொடுவா மீசைய...
- கந் :** உதைக் கழட்டினனென்டால் கொடுவாக்கத்தி யோட வந்திடுவான் மீசைக்கார செல்லையன்... மாட்டன் மாட்டன் செத்தாலும் இனி மீசை எடுக்க மாட்டன்...
- நல் :** கொத்தார் விழப்போறேர் போல கிடக்குடா... பிடியுடா மயிலு

- இடையிசை -

- மயி :** இஞ்ச பேப்பறில அத்தாற்ற படம் வந்திருக்கேண...
- நல் :** அத்தாற்ற படமோ....
- கந் :** என்ற படமோ... எங்க கொண்டா பாப்பம்.... (வாசித்தல்) கொள்ளைக்காரன் பிடிபட்டான்.

நீண்டகாலமாக குடாநாட்டில் பல கொள்ளைச் சம்பவங்களில் ஈடுபட்டுப் பின் தலைமறைவாகி விட்ட ஆறுமுகசாமி என்ற கொள்ளைக்காரரைப் பொலீசார் வலைவீசிப் பிடித்தனர். அப்பாடா ஆள் ஒரு மாதிரிப் பிடிபட்டிட்டான். சுறாமீனைப் பிடிக்குமாப் போல வலைவீசிப் பிடிச் சிட்டான்கள்... இனி அறுத்துக்கொண்டு ஓடாட்டில் சரிதான்...

நல் : சரியா உங்களைப் போலதானப்பா இருக்குது...

கந் : அதாலதானே எனக்கு வில்லங்கம் வந்தது. இப்பதான் நிம்மதியா இருக்குது. இனி ஏன் கதவு யன்னலை எல்லாம் மூடி வச்சிருப்பான். திறந்து விடும்.

நல் : சேட்டைப் போட்டுக்கொண்டு இப்ப எங்க வெளிக்கிட்டிட்டியள்...

கந் : இப்பதான் ஆள் பிடிபட்டிட்டானே... இனியுமேன் பயந்து நான் வீட்டுக்க பதுங்கியிருப்பான்... வெளிபோய் சுதந்திரக் காற்றச் சுவாசிப்பம்...

நல் : சுதந்திரக் காற்றச் சுவாசிக்கிறதென்டு போட்டுப் போய் கள்ளுத் தண்ணிய மண்மற்று வாறுதில்லை... சொல்லிப்போட்டன்.

- இடையிசை -

சின் : (வந்தபடி) ஆ... என்ன மச்சான் ஆறுமுகசாமி புதுசா ஒண்ட செட்டைப் பண்ணீற்றாய் போல கிடக்கு...

கந் : மிஸ்டர். சின்னத்தம்பி. நான் ஆறுமுகசாமியில்லை கந்தசாமி...

சின் : ஒமோம் கந்தசாமிக்கு ரெண்டு பெண்டாட்டி தானே. அதிலை பிழையாண்டுமில்லை...

கந் : உங்கிடை ஆறுமுகாமி பொலீசில பிடிபட்டிட்டான் பேப்பறில் பாக்கேல்லையே...

சின் : பாக்காம். உன்னைப் போலவே இருக்கிற ஆரோ ஒரு அப்பாவி மாட்டுப்பட்டிட்டான்... கழுவிற மீனில் நழுவிற மீன் நீ... அவங்கிட கண்ணில மண்ணைத் தாவீற்று இஞ்ச வந்து ஒளிஞ்ச கொண்டிட்டாய்... உனக்கு லக்குத்தான்.. இனி அவையள் உன்னைத் தேடாயினம்...

நல் : (வந்து) ஆரோடையப்பா வாசல்ல கதைச்சுக் கொண்டு நிக்கிறியள்... உள்ளை சூப்பிட்டுக் கதையுங்கோவன்.

கந் : உள்ளை சூப்பிடுறதோ... நல்லம்மா நீர் உள்ளை போம்...

சின் : ஒகோ... உதுதான் விஷயமே... செல்லம்மாவை விட்டிட்டு ஒரு நல்லம்மாவைப் பிடிச்சிட்டாய்... ம்... சின்ன வீடும் செந்தளிப்பாத்தானிருக்குது... பிறகென்ன உன்ற காட்டில மழைதான்... நடத்து ராச்சியத்த. நான் வாறன். பிறகு சந்திப்பம் என்ன...

நல் : என்ன எங்கயோ போறனெண்டு வெளிக்கிட்டியள் திரும்பி வந்து நிக்கிறியள்... எதையாவது மறந்து போனியளே...

கந் : பாவி போற இடம் பள்ளமும் திட்டியும்... அவன் பாவி உள்ளை போயும் உபத்திரவும் தீரேல்லை. அவன் இனி வெள்ளை வந்தால்தான் எனக்கு விடுதலை. மூக்குள்ள வரை சளி போகாது. சனியும் போகாது... என்னவிட்டு...

- முடிவிசை -

ஓஓ

கறிப்புகள்:

குறிப்புகள்:

நெந்நாலாசிரியரப்பற்றி...

‘மறைமுதல்வன்’ என்னும் புனைப் பெயரில் பாவலாக அறியப்பட்ட ஜி.பி.வேதநாயகம் சிறுகதை, கவிதை, திறனாய்வு என நன்னீ தமிழ் இலக்கியம் சார்ந்த பல்வேறு துறைகளிலும் கால் பதித்துப் பல பரிசுகளை சுங்கித்துக் கொண்டவர்.

ஜி.பி.வேதநாயகம்

வானாலி, மேடை, தொலைக்காட்சி, பத்திரிகை எனச் சகல ஊடகங்களிலும் இவரது நாடகங்கள் நடைபயின்றுள்ளன.

வானாலி நாடகங்களில் சிறுவர் நாடகங்கள், சமகால யதார்த்த நாடகங்கள், நகைச்சுவை நூயாண்டு நாடகங்கள், துப்பறியும் நாடகங்கள், மர்ம நாடகங்கள், இலக்கிய, இதிகாச, பூராண, வரலாற்று நாடகங்கள் என அதன் பல்வேறு பரிணாமங்களிலும் புகுந்து பற்பட்டு ஈழத்தின் பல்வேறு பிரதேசமாழி வழக்குகளையும் வாலாயப்படுத்தி வெற்றி கண்டவர். இவரது ஆக்கத்தில் உருவான நூற்றுக்கும் மேற்பட்ட நாடகங்கள் அதற்குச் சான்றாக விளங்குகின்றன.

1969இல் இலங்கை வானாலியினரால் நடாத்தப்பட்ட முதலாவது நாடகப்போட்டியில் இவரது ‘நீதியின் நீழலில்’ என்ற நாடகம் முதல் பரிசு ஸ்ட்ரியது.

2001இல் ‘அழறு’ சஞ்சிகையால் நடாத்தப்பட்ட படைப்பாற்றல் போட்டியிலும் ‘இது ஒரு வழிப்பாதை’ எனும் சமகால நாடகம் முதற் பரிசைத் தட்டிக்கொண்டது.

ஒரு எழுத்தாளாக, நாடக நமிகனாக, வானாலி அறிவியாளானாக பல்வேறு முகங்களைக்கொண்ட இவர் ஓர் ஓய்வுப்பெற்ற ஆசிரியர். இது இவரது முன்றாவது நாடகத் தொகுப்பு நூல்.

‘நாளைய நாயகன்’ (2000) எனும் சிறுவர் நாடகங்களின் தொகுப்பும் ‘கழுதைக்கும் காலம் வரும்’ (2005) எனும் நகைச்சுவை நாடகங்களின் தொகுப்பும் இவரது கைவண்ணத்தில் ஏற்கெனவே வெளியாகி வரவேற்றுப்பெற்ற இரு நாடக நூல்களாகும்.

பதிப்பகத்தார்